ΤΙΜΗ ΦΥΛΛΟΥ ΔΡΑΧ. ΜΙΑ
ΕΞΑΣΕΛΙΔΟΣ
ΑΘΗΝΑΙ, ΕΤΟΣ Γ'. ΑΡ. 999

ΔΙΕΥΘΥΝΤΗΣ
ΣΤΕΦ. Ι. ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ

ΓΡΑΦΕΙΑ:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΟΥ 53 ΑΡΙΘ. ΤΗΛ. 3—01
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ ΛΕΩΦΟΡΟΣ ΣΩΚΡΑΤΟΥΣ ΑΡΙΘΜΟΣ 12
ΕΝ ΘΕΣ)ΝΙΚΗ ΟΔΟΣ ΠΛΑΤΩΝΟΣ (ΔΙΑΣΤΑΥΡ. ΕΓΝΑΤΙΑΣ) ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ ΚΟΡΙΝΘΟΥ 98α ΤΗΛΕΦ. 1-98
ΤΥΠΟΓΡΑΦΕΙΑ—ΠΙΕΣΤΗΡΙΑ ΣΤΟΑ ΠΕΣΜΑΖΟΓΛΟΥ
ΤΗΛΕΓΡ. ΔΙΕΥΘΥΝΣΙΣ: "ΠΡΩΪΑΝ"

Η ΠΡΩΪΑ

ΤΕΤΑΡΤΗ
26
ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1928
ΑΝΑΤΟΛΗ ΗΛΙΟΥ ΩΡΑ 6 Λ. 8 ΔΥΣΙΣ ΗΛΙΟΥ ΩΡ. 6 Λ. 14
ΜΕΤΑΣΤΑΣΙΣ ΙΩ. ΘΕΟΛΟΓΟΥ

Ο ΚΑΙΡΟΣ
ΘΕΡΜΟΚΡΑΣΙΑ ΜΕΓΙΣΤΗ 31.9 ΕΛΑΧΙΣΤΗ 20.6 ΜΕΣΗ
ΥΓΡ. ΜΕΤΡΙΑ ΑΝΕΜΟΙ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΝΟΤΙΟΔ. ΑΣΘ.
ΘΑΛΑΣΣΑ ΑΙΓΑΙΟΝ ΙΟΝΙΟΝ ΣΧΕΔΟΝ ΓΑΛΗΝΙΑΙ
ΒΑΡΟΜΕΤΡΟΝ: 761.5

ΕΝΩ ΥΠΟΓΡΑΦΕΤΑΙ ΤΟ ΕΛΛΗΝΟ-Ι-ΤΑΛΙΚΟΝ

Η ΑΓΓΛΙΑ ΥΠΟΣΤΗΡΙΖΕΙ ΤΗΝ ΒΑΛΚΑΝΙΚΗΝ ΠΟΛΙΤΙΚΗΝ ΤΗΣ ΓΑΛΛΙΑΣ

Η ΑΙΤΙΑ ΤΗΣ ΡΙΖΙΚΗΣ ΜΕΤΑΣΤΡΟΦΗΣ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, Σεπτέμβριος. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Καθ' ἣν στιγμὴν εἰς τὴν Ρώμην ὑπογράφεται διεθνὴς πρᾶξις, ἡ σημασία τῆς ὁποίας οὐδένα διαφεύγει, δὲν εἶνε καθόλου ἄσκοπον νὰ ρίψῃ τις ἓν βλέμμα πρὸς τὴν ἐν γένει διεθνῆ πολιτικὴν κατάστασιν, ὡς αὕτη διεμορφώθη κατὰ τὸν τελευταῖον καιρόν. Ἡ Ἑλλάς, κράτος μικρόν, δὲν δύναται εἰμὴ νὰ ὑφίσταται τὴν ἐπίδρασιν τῶν ἑκάστοτε τροπῶν τῆς πολιτικῆς τῶν Μεγάλων τῆς Εὐρώπης Δυνάμεων, καὶ μάλιστα ἐκείνων αἱ ὁποῖαι, ἐξ αἰτίας τῶν συμφερόντων των, εἶνε περισσότερον προσηλωμέναι πρὸς τὴν Μεσόγειον. Τὰ συμφέροντα ὅμως τῶν Δυνάμεων τούτων, ἐκτεινόμενα ἐπὶ μεγάλου τμήματος τῆς ὑδρογείου σφαίρας, ἀποτελοῦσι τὰς πολλάκις ἀφανεῖς αἰτίας τῆς πρὸς τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην κατεύθυνσιν μεταβολῆς τῆς ἐξωτερικῆς πολιτικῆς αὐτῶν καὶ συχνότατα παρατηρεῖται τὸ φαινόμενον καθ' ὃ ἡ ἀλλαγὴ κατευθύνσεως τῆς ὑπὸ μιᾶς Δυνάμεως ἀκολουθουμένης ἐν Εὐρώπῃ πολιτικῆς εἶνε συνέπεια τῆς ἐπιδράσεως αἰτίων τὰ ὁποῖα πρέπει νὰ ἀναζητηθοῦν εἰς ἄλλας ἠπείρους καὶ εἰς μεμακρυσμένους ὠκεανούς. Εἰς τὴν Ἑλλάδα τὸ φαινόμενον τοῦτο εἶνε ἀρκετὰ γνώριμον, διότι ἐπληρώσαμεν πολὺ σκληρῶς ἐν Μ. Ἀσίᾳ τὴν ἐν τῇ Ἀνατολικῇ Μεσογείῳ ἀλλαγὴν τῆς ἀγγλικῆς πολιτικῆς, διὰ λόγους ὀφειλομένους εἰς τὰ ἐν τῷ Εἰρηνικῷ καὶ Ἰνδικῷ ὠκεανῷ ἀγγλικὰ συμφέροντα, δηλαδὴ τὴν ἐπὶ τοῦ Λονδίνου ἐπίδρασιν τῶν Μουσουλμάνων τῶν Ἰνδιῶν.

Παρόμοιον φαινόμενον ἐξεδηλώθη κατὰ τὸν τελευταῖον καιρόν, ἐπιδρᾶσαν σημαντικώτατα ἐπὶ τῆς ἐν Εὐρώπῃ, Βαλκανίοις καὶ Μεσογείῳ ἐξωτερικῆς πολιτικῆς τῆς Ἀγγλίας, ἡ ὁποία πολλάκις ἀπὸ τῆς ἀνακωχῆς τοῦ μεγάλου πολέμου ἐστάθη ἀντιμέτωπος τῆς Γαλλίας ἢ συνήντησε τὰ συμφέροντα τῆς Δυνάμεως ταύτης εἰς τὸν δρόμον της. Ἐκδηλώσεις χαρακτηριστικαὶ φαίνονται πείθουσαι ὅτι ἡ ἀντίθεσις αὐτή, τοὐλάχιστον εἰς τὰς κυρίας γραμμάς της, ἔπαυσεν ὑφισταμένη, ὑποχωρήσασα εἰς στενὴν συνεννόησιν καὶ συνεργασίαν ἐπὶ σημείων τὰ ὁποῖα δὲν εἶνε δυνατὸν παρὰ νὰ ἐνδιαφέρουν μεγάλως καὶ τὴν Ἑλλάδα. Διότι βάθρον τῆς ἀγγλογαλλικῆς ταύτης συνεννοήσεως καὶ συνεργασίας ἀποτελεῖ ἡ ἀνατολικὴ καὶ δυτικὴ λεκάνη τῆς Μεσογείου, ἐκεῖθεν δ' ἐπεξετάθησαν πρὸς ἄλλας κατευθύνσεις. Ἀπὸ ἑνὸς περίπου ἔτους ἡ Εὐρώπη αἰσθάνεται ἡμέρᾳ τῇ ἡμέρᾳ τὰς ἐπιδράσεις τῆς συνεργασίας ταύτης, τὴν ὁποίαν ἐπέβαλον τὰ ἀποικιακὰ συμφέροντα τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μ. Βρεττανίας, μέγιστον τμῆμα τῆς δυνάμεως τῶν ὁποίων μετετοπίσθη ἤδη ἐν Ἀφρικῇ καὶ περὶ τὴν διώρυγα τοῦ Σουέζ, τόσον κατὰ τὴν ἔξοδον αὐτῆς πρὸς τὴν Ἐρυθρὰν Θάλασσαν ὅσον καὶ κατὰ τὴν εἴσοδόν της ἐν Αἰγύπτῳ καὶ Συρίᾳ. Κοινὰ συστήματα καὶ κοιναὶ μέθοδοι ἐτέθησαν εἰς ἐφαρμογὴν ὑπὸ τῶν δύο τούτων Δυνάμεων εἰς τὰς ζώνας ταύτας καὶ τὸ κλείσιμον τοῦ αἰγυπτιακοῦ κοινοβουλίου ἐπηκολούθησε τὸ κλείσιμον τῆς Βουλῆς τῆς Συρίας, ἐπιβληθέν, κατ' ἀπομίμησιν τῶν Ἄγγλων ἐν Αἰγύπτῳ, ὑπὸ τοῦ κ. Πονσώ, Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ τῆς Γαλλίας ἐν Δαμασκῷ. Οὕτω ἡ Γαλλία καὶ ἡ Ἀγγλία αἱ ὁποῖαι ὑπῆρξαν οἱ εἰσαγωγεῖς τῆς κοινοβουλευτικῆς καὶ δημοκρατικῆς ἰδεολογίας ἐν τῇ λεκάνῃ τῆς Μεσογείου, ἠναγκάσθησαν τώρα νὰ κλείσουν δύο Βουλὰς τὰς ὁποίας αὐταὶ ἐδημιούργησαν. Ὁ δυτικὸς κοινοβουλευτισμὸς κατατρώγει ἤδη τὰ τέκνα του τὰ ὁποῖα ἐγέννησεν ἐν Ἀνατολῇ. Καὶ τοῦτο διὰ νὰ ἀποδειχθῇ διὰ μίαν ἔτι φορὰν ὅτι αἱ ἰδέαι τῆς Δύσεως, μεταφυτευόμεναι εἰς τὴν Ἀνατολήν, δὲν ἀποδίδουν καλοὺς καρπούς, τοὐλάχιστον δι' ἐκείνους οἱ ὁποῖοι τὰς μετεφύτευσαν.

Ἡ ταυτότης αὕτη τῶν μεθόδων εἶνε προϊὸν στενωτέρας καὶ εὐρυτέρας συνεννοήσεως, τῆς ὁποίας αἱ βάσεις εὑρίσκονται εἰς τὴν προσπάθειαν τὴν ὁποίαν καταβάλλει ἤδη ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἀποικιῶν τῆς Μ. Βρεττανίας κ. Ἄμερυ ὅπως ὑποκαταστήσῃ τὴν μεταξὺ βρεττανικοῦ Στέμματος καὶ τῶν Κτήσεων αὐτοῦ σημειουμένην ὁλοὲν σοβαρὰν διχοστασίαν διὰ τῆς στενωτάτης ἑνώσεως τῶν ἐν Ἀφρικῇ ἀγγλικῶν ἀποικιῶν μετὰ τοῦ κέντρου. Ἡ Μ. Βρεττανία ἔχει ἤδη θέσει εἰς ἐφαρμογὴν μέγα σχέδιον βαθυτάτης μεταρρυθμίσεως τῶν ἀπὸ τῆς Δυτικῆς Ἀφρικῆς μέχρι τῆς διώρυγος τοῦ Σουὲζ ἀποικιῶν της. Βάσις τῆς μεταρρυθμίσεως ταύτης εἶνε, ὡς φαίνεται, ἡ συγκρότησις κατ' ἀρχὰς οἰκονομικῆς καὶ κατόπιν πολιτικῆς ὁμοσπονδίας ὅλων τῶν ἀγγλικῶν ἀποικιῶν τῆς Ἀνατολικῆς Ἀφρικῆς καὶ τῶν πρώην γερμανικῶν ἀποικιῶν, αἱ ὁποῖαι τελοῦσι σήμερον ὑπὸ βρεττανικὴν ἐντολήν. Εἰς τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐφαρμογῆς τοῦ μεγάλου τούτου σχεδίου κατέστη ἀναγκαία καὶ ἡ συνεργασία τῆς Γαλλίας, ἡ ὁποία, ἀπὸ τῆς Ἐρυθρᾶς Θαλάσσης μέχρι τοῦ Ἰνδικοῦ Ὠκεανοῦ, κατέχει σημαντικὰς ἀποικίας. Ἡ συνεργασία αὕτη τῆς Γαλλίας ἐπετεύχθη κατὰ τὴν ἐντεῦθεν διέλευσιν τοῦ κ. Ἄμερυ. Ἐδῶ κατεστρώθησαν καὶ αἱ τεχνικαὶ αὐτῆς λεπτομέρειαι, ἀφοῦ προηγουμένως εἶχεν ἐπέλθει συμφωνία ἐπὶ τῶν πολιτικῶν ἀπόψεων τοῦ ζητήματος. Πρώτη ἐκδήλωσις τῆς συμφωνίας ταύτης ἐθεωρήθη παρὰ πάντων ἡ ἀμέσως σχεδὸν ἐπακολουθήσασα ἐν Δακὰρ διάσκεψις τοῦ Ἄγγλου διοικητοῦ τῆς Βρεττανικῆς Γαμβίας κ. Μίντλετον καὶ τοῦ διοικητοῦ τῆς Δυτικῆς Γαλλικῆς Ἀφρικῆς κ. Κάρντ, ὡς καὶ ἡ ὄχι μικροτέρας σημασίας ἀπονομὴ εἰς τὸν τελευταῖον τοῦτον τοῦ τίτλου τοῦ Ἀνωτέρου Ταξιάρχου τοῦ Τάγματος τῶν Ἱπποτῶν τῆς Βρεττανικῆς Αὐτοκρατορίας, τὸ ὁποῖον, ὡς γνωστόν, εἶνε τάγμα πολιτικόν, καὶ τὰ μέλη αὐτοῦ πρόσωπα δι' ὧν ἡ Μ. Βρεττανία ἀσκεῖ τὴν ἐξωτερικὴν αὐτῆς πολιτικήν. Οὕτω ἀπὸ πεντήκοντα ὅλων ἐτῶν διὰ πρώτην φορὰν ἐπῆλθε συνεννόησις μεταξὺ Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας εἰς τὸ τμῆμα τοῦτο τῶν παραλίων τοῦ Ἀτλαντικοῦ, ὅπου, καθ' ὅλον τὸν διαρρεύσαντα ἥμισυν αἰῶνα, ἡ Ἀγγλία προσεπάθει νὰ ἁρπάσῃ ἀπὸ τῆς Γαλλίας τὸ ἐμπόριον τοῦ Νίγηρος. Ἀπὸ τὴν συνεργασίαν ταύτην ἀπεκλείσθη, πρὸς τὸ παρὸν τοὐλάχιστον, ἡ Ἰταλία, γεγονὸς τὸ ὁποῖον προὐκάλεσε βαθεῖαν ἀπογοήτευσιν ἐν Ρώμῃ καὶ τὰ πικρόχολα σχόλια τοῦ Ιταλικοῦ Τύπου, ἐξακολουθοῦντα καὶ σήμερον ἀκόμη.

Ἡ ἐπὶ τῶν σφαιρῶν τούτων ἀπόλυτος σχεδὸν συμφωνία Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας ἐπέδρασε καὶ ἐπιδρᾷ σημαντικώτατα ἐπὶ τῆς διεθνοῦς πολιτικῆς τῶν δύο τούτων Δυνάμεων, καὶ ἰδίως τῆς Ἀγγλίας. Αἱ ἐπιδράσεις αὗται ἐξεδηλώθησαν ἤδη καὶ εἰς αὐτὰ ἀκόμη τὰ Βαλκάνια, ὅπου ἡ Ἀγγλία ἐταύτισε τὴν πολιτικὴν αὐτῆς πρὸς τὴν πολιτικὴν τῆς Γαλλίας ἀπέναντι τῆς Βουλγαρίας εἰς τὸ ζήτημα τῶν κομιτατζήδων, εἰς τὸ ζήτημα τῆς ἐκκενώσεως τοῦ Ρήνου, ὅπου διὰ τῆς σιωπῆς αὐτῆς ὑπεστήριξε τὴν γαλλικὴν ἄποψιν, καὶ εἰς τὴν πολύκροτον ἀγγλογαλλικὴν ναυτικὴν σύμβασιν. Δὲν ὑπάρχει δὲ ἀμφιβολία ὅτι καὶ εἰς ἄλλα ζητήματα, ἀμέσως ἐνδιαφέροντα τὴν Ἑλλάδα, ὡς τὸ ζήτημα τῶν Ἑλληνοσερβικῶν σχέσεων, θὰ ἐκδηλωθῇ σύμπτωσις τῆς πολιτικῆς Ἀγγλίας καὶ Γαλλίας, ἐνῷ μέχρι σήμερον ἡ Ἀγγλία δὲν ἐφαίνετο συμφωνοῦσα πρὸς τὰς γαλλικὰς κατευθύνσεις.

Χ.

ΕΠΙΚΑΙΡΟΙ ΣΥΖΗΤΗΣΕΙΣ

ΛΗΣΤΕΙΑ, ΚΡΑΤΟΣ, ΔΙΚΑΙΟΣΥΝΗ

ΤΡΙΑ ΑΡΘΡΑ ΤΟΥ κ. Ν. ΓΕΡΑΚΑΡΗ

I.

Ἡ τελευταῖα τῶν Ἰωαννίνων θρασυτάτη ὶ ταπεινωτικὴ διὰ τὸ ἐπίσημον Κράτος λῃστεία καὶ αἱ ἀμέσως μετ' αὐτὴν ἐπακολουήσασαι τόσαι ἄλλαι, ἀναλόγου πάντοτε μορῆς προήγαγον τοὺς διαφόρους ἁρμοδίους εἰς ην ἀναζήτησιν τῶν αἰτίων εἰς ἃ ὀφείλεται ἡ οση κατὰ τὰ τελευταῖα ἰδίᾳ ἔτη, ἀνάπτυξις ῆς κρατικῆς καὶ κοινωνικῆς ταύτης φαγαι ένης, μετὰ πρόχειρον δὲ καὶ ὅλως ἄκοπον ητικὴν ἀσχολίαν, ἀνεῦρον ὡς μοναδικοὺς ῆς γεννήτορας τοὺς ἀτυχεῖς καὶ πάλιν ηστοτρόφους.

Καὶ εὐθὺς ἀμέσως ἅμα τῇ τοιαύτῃ ἀποαλύψει ἤρξαντο μὲ ἀπόλυτον ἠρεμίαν συνειήσεως μιᾶς ἀγριωτάτης κατ' αὐτῶν διώεως καὶ ὁ ἐκ τῆς γενεθλίου γῆς, τῶν ἑιῶν, τῶν περιουσιῶν καὶ τῶν ἐν γένει συμερόντων των ἐκτοπισμὸς συντελεῖται οὐ μόν μετὰ περισσῆς πρὸς τὰς ἐπιγιγνομένας τούτου παντοίας καταστροφὰς ἀδιαφορίας, λλὰ καὶ χαρακτηριστικῆς σκληρότητος, ἐνῷ υγχρόνως καὶ ἄλλα ἐξ ἴσου ἀπηνῆ ἐλήφθηαν κατ' αὐτῶν μέτρα μείζονος καὶ γενικωέρας μορφῆς τὰς καταστροφὰς ὑποσχόμενα ὶ εἶνε ταῦτα τὰ διὰ τοῦ τελευταίου Ν. ιατάγματος περὶ καταδιώξεως τῆς λῃστείας εσπισθέντα.

Ἀλλ' ἐνῷ οἱ λῃστοτρόφοι ὡς γεννάρχαι ῶν λῃστῶν ἀπεκαλύφθησαν δὲν ἀνεζητήθηαν ἐν τούτοις, παρὰ τὴν ἐπιτακτικὴν περὶ οῦ ἐναντίου ὑποχρέωσιν χάριν τῆς ὀρθοτέας περὶ τῆς τύχης αὐτῶν κρίσεως, οἱ παρες εἰς οὓς κατὰ τοὺς φυσικοὺς πάντοτε μους, ὀφείλουσιν οὗτοι τὴν ἑαυτῶν γέννην.

Καὶ ἡ τοιαύτη τῶν γονέων τῶν λῃστοτρόων ἀναζήτησις δὲν ἦτο ἔργον δυσχερές.

Ἡ γεωγραφικὴ τῆς Χώρας σύστασις, ἡ ρωτογενὴς εἰς τὰς λῃστοκρατουμένας περιος συγκοινωνία, ἡ ἀνυπαρξία καὶ σκιᾶς ἀμη κρατικῆς προστασίας πρὸς τοὺς ἐν τῇ αίθρῳ χώρᾳ βιοῦντας πληθυσμούς, ἡ ἔλιψις καὶ τῆς ἐλαχίστης πεποιθήσεως πρὸς ν ἱκανότητα, τὴν νοημοσύνην, τὴν ἐντιμόα, τὴν ἀπαραίτητον καὶ αὐστηρὰν ἐχεμύιαν, καὶ τὴν καθόλου ποσοτικὴν ἀνεπάριαν τῶν μὲ τὴν δίωξιν τῆς λῃστείας ἐντελμένων ἀποσπασμάτων τῶν ὁποίων ἡ πρὸς κινδυνῶδες ἔργον ἀφοσίωσις ἐδείχθη σχεν πάντοτε ἀμφίβολος, ἡ ἔλλειψις πάσης ρὸς τὴν δικαιοσύνην πίστεως, ἡ ὁλοσχερὴς ξαφάνισις τοῦ πρὸς τοὺς νόμους δέους καὶ τόση ἐπ' ἐσχάτων ἀρχόντων καὶ ἀρχομέν διαφθορὰ καὶ ἐξαχρείωσις, εἶνε οἱ γενεσιουργοὶ λόγοι οἱ καθιστῶντες ἀπολύτως ὑοχειρίους τῶν λῃστῶν τοὺς χωρικοὺς καὶ ομενικοὺς ἰδίᾳ πληθυσμοὺς οἵτινες οὕτω ἐκ τῆς βίας τῶν πραγμάτων ἐκτρέφονται εἰς ἀκουσίους λῃστοτρόφους.

Ἐκ τῶν τοιούτων λόγων ἀποβαίνει πάντη ἀδύνατος ἡ τόσον συντελεστικὴ διὰ τὸν περιορισμὸν τῆς λῃστείας, καταδόσεις τῶν λῃστῶν καὶ τῶν κρησφυγέτων αὐτῶν. Ἡ βεβαία σχεδὸν ἀποτυχία τῆς συλλήψεως ἢ τῆς ἐξοντώσεως τοῦ καταδοθέντος λῃστοῦ καὶ ἡ βεβαιοτέρα ἀκόμη ἀποκάλυψις τοῦ ὀνόματος τοῦ καταδότου θὰ ἔχῃ ὡς ἄφευκτον συνέπειαν τὴν κατ' αὐτοῦ, τῆς οἰκογενείας καὶ τῆς περιουσίας του ἄμεσον καὶ ἀπηνῆ ἐφαρμογὴν τῶν ἀγρίων λῃστρικῶν θεσμίων.

Καὶ τὴν ἐκ τῶν αἰτίων τούτων καὶ τόσων ἄλλων ἀκόμη ἐπικίνδυνον τῆς λῃστείας ἀνάπτυξιν, ἐβοήθησε σημαινόντως καὶ τοῦ Ἐπισήμου Κράτους ἡ ἔνοχος τῶν ποικίλων ἐγκληματιῶν προστασία ἡ ἐν ἀδιαπτώτῳ συνεχείᾳ ἐπὶ τετραετίαν ὅλην μαρτυρηθεῖσα διὰ τῶν παρασχεθεισῶν πολυαρίθμων, ἀμνηστειῶν παραγραφῶν καὶ χαρίτων διὰ πάσης φύσεως ἀδικήματα, συνεπικούρησε δὲ καὶ ἡ σχεδὸν ἀνυπαρξία ποινικῆς δικαιοσύνης ὀφειλομένη ἀφ' ἑνὸς μὲν εἰς τὴν ἔλλειψιν συστήματος ἐγγυωμένου τὴν ἀπρόσκοπτον καὶ ταχυτάτην αὐτῆς λειτουργίαν, ἀφ' ἑτέρου δὲ εἰς τὴν ματυρουμένην ἀδιαφορίαν παρ' ἐνίων τῶν κατωτέρων αὐτῆς ὀργάνων, ἐκ τῶν νεωτέρων πάντοτε, ἐν τῇ ἐπιτελέσει τῶν βαρέων καθηκόντων των καὶ τὴν ἐν πολλοῖς πρὸς ταῦτα ἀνεπάρκειάν των.

Καὶ αἱ τοιαῦται τῆς νῦν δικαιοσύνης ἐμφανίσεις εἶνε συνέπειαι τῆς ἀπὸ μέρους τῆς Πολιτείας πλήρους αὐτῆς ἐγκαταλείψεως εἰς μίαν ἀθλίαν καὶ πένητα ζωήν, εἰς τὴν ἐκ τούτου γεννηθεῖσαν παρὰ πολλοῖς τῶν λειτουργῶν αὐτῆς δεδικαιολογημένην ἀηδίαν πρὸς τὰ ἀσκούμενα ἔργα, εἰς τὴν συνεπείᾳ τῶν ἀλλεπαλλήλων ἀναστολῶν τῆς ἰσοβιότητος καὶ τῶν κατόπιν τούτων ἐκκαθαρίσεων, εἰκῆ καὶ ὡς ἔτυχε σύνθεσιν τοῦ δικαστικοῦ σώματος ἐκ λόγων ὑπηρεσιακῆς ἀνάγκης ἀμέσου πληρώσεως, ἐνῷ ἑτέρων πλῆθος ἐπιλέκτων αὐτοῦ μελῶν ἀπέβαλε τὴν ρακώδη ἀποβᾶσαν δικαστικὴν τήβεννον, ἄλλα δὲ εἶνε ἕτοιμα ἤδη νὰ τὴν ἀποθέσωσι χωρὶς νὰ διαφαίνηται ἐλπὶς ὑπὸ τὰς κρατούσας ἐν τῇ δικαιοσύνῃ οἰκονομικῆς ἰδίᾳ φύσεως συνθήκας, τῆς ἐπαρκοῦς αὐτῶν ἀντικαταστάσεως.

Καὶ ἤδη πρὸς τὴν οὕτω συντεθιμένην κατωτέραν δικαιοσύνην τὴν οὑτωσὶ λειτουργοῦσαν παρεσχέθη διὰ τοῦ τελευταίου Ν. Διατάγματος δικτατορικὴ τρόπον τινὰ ἐξουσία ἐν τῇ διώξει τῆς λῃστείας καὶ ἤρθησαν αἱ ἐγγυήσεις ἐκεῖναι αἵτινες ἀσφαλίζουσιν εἰς τοὺς διωκομένους τὰς ὀρθὰς καὶ δικαίας κρίσεις καὶ μεταξὺ αὐτῶν ἡ φανερὰ ἀνάκρισις.

Καὶ τῶν τοιούτων ἐγγυήσεων ἡ νομοθετοῦσα ἄρσις θὰ ἔχῃ ὡς ἀναγκαίαν συνέπειαν τὴν μὲ δεσμίας τὰς χεῖρας παράδοσιν τῶν ἀτυχῶν λῃστοτρόφων ἢ τῶν δῆθεν τοιούτων εἰς τὴν διάθεσιν τῆς ἐχθρότητος καὶ τῶν ἀνόμων συμφερόντων τῶν μαρτύρων, εἰς τὴν δικαιοσύνην καὶ κοινωνικὴν ἀπειρίαν τοῦ νεαροῦ συνήθως ἀνακριτοῦ—μεταξὺ τῶν ἀνακριτῶν περιελήφθησαν ἐν τῷ διατάγματι καὶ οἱ ἔμμισθοι δικαστικοὶ πάρεδροι—καὶ τὴν παρακολουθοῦσαν ταύτην ἄμετρον αὐστηρότητα κρίσεως, εἰς τὸν παρὰ τοῖς νεαρωτέροις τῶν ἀνακριτῶν παρατηρούμενον ὑπερβολικὸν καὶ ἐπιβλαβῆ ὑπηρεσιακὸν ζῆλον ἐκδηλούμενον διὰ τῆς δι' ἐκφοβισμοῦ πιέσεως τῶν μαρτύρων πρὸς κατάθεσιν τῶν ὅσων νομίζει ὅτι γνωρίζει ἀλλ' ἀρνεῖται νὰ καταθέσῃ καὶ συνέπεια τοῦ ὁποίου εἶνε ἡ παρὰ τούτων ἄλλων ἐπ' ἄλλοις σώρευσις τῶν ψευδῶν.

Ἑτέρωθεν ἡ σκοπηθεῖσα διὰ τῆς καταργήσεως τῆς φανερᾶς ἀνακρίσεως, παραφυλακὴ τῆς ἀνακριτικῆς ἐχεμυθείας ὡς προσωρινὴ καὶ μέχρι τῆς ἐκδόσεως τοῦ ὁριστικοῦ βουλεύματος διαρκοῦσα, ἂν ὑποτεθῇ ὅτι μέχρι τούτου θὰ διαρκέσῃ πρᾶγμα λίαν ἀμφίβολον, εἶνε ἀνίκανος νὰ προστατεύσῃ τὸν θελήσαντα νὰ βοηθήσῃ τὴν ἀνάκρισιν εἰς τὴν ἀποκάλυψιν τῶν διὰ τὸ ἔργον χρησίμων στοιχείων.

Τῶν κρίσεων μου τούτων τὴν ἀκρίβειαν ἐν σχέσει ἰδίᾳ πρὸς τὴν ἀνεπάρκειαν τῶν διοικητικῶν ἀρχῶν πρὸς ἄσκησιν δικτατορικῆς ἐξουσίας, θὰ ἐμφανίσω ἀπὸ τῆς ἄρτι ἰδούσης τὸ φῶς τῆς δημοσιότητος καὶ πρώτης μετὰ δεκατετραετῆ διακοπήν, στατιστικῆς τῆς λειτουργίας τῆς δικαιοσύνης τοῦ 1926 ἐν ἑπομένοις δύο ἄρθροις μου.

Ν. ΓΕΡΑΚΑΡΗΣ, δικηγόρος

Η ΚΩΜΩΔΙΑ ΤΗΣ ΖΩΗΣ

ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΓΕΡΟΝΤΟΠΑΛΛΗΚΑΡΩΝ

Ἔλαβα τὴν ἀκόλουθον ἐπιστολήν:

«Ποτὲ δὲν ἐπερίμενα ὅτι θὰ ἐπεδοκιμάζατε καὶ σεῖς τὴν μωρὰν σκέψιν τοῦ κ. ὑφυπουργοῦ τῆς Προνοίας περὶ φορολογίας τῶν ἀγάμων καὶ ὅτι μάλιστα θὰ συνεπληρώνατε αὐτήν, ζητοῦντες τὴν ἐπέκτασιν τοῦ φόρου καὶ ἐπὶ τῶν ἀγάμων γυναικῶν. Τέτοια πράγματα εἶνε καὶ νὰ γράφωνται κἂν εἰς τὸν αἰῶνα ποῦ ζῶμεν; Δὲν ἠξεύρω τί ἦταν ἄλλοτε ὁ γάμος, τὸν καιρὸν δηλαδὴ ποῦ ὁ ἄνδρας ἔπαιρνε μιὰ γυναῖκα γιὰ νὰ τοῦ κάνῃ παιδιά, ὅπως ἔπαιρνε καὶ μιὰ κατσίκα γιὰ νὰ τοῦ κάνῃ γάλα. Ἀλλὰ σήμερα ποῦ παντοῦ σχεδὸν ἔχει ἀναγνωρισθῇ ἡ αὐτοδιάθεσις τοῦ ἀτόμου, καὶ ἡ ἐλευθερία τοῦ νὰ ζῇ ὅπως θέλει, ἀποτελεῖ τέλειον ἀναχρονισμὸν ὁ θεσμὸς οὗτος. Ὁ νόμος σᾶς ἀπαγορεύει νὰ πάρετε ἕναν ὑπηρέτην ὁ ὁποῖος θὰ συμφωνήσῃ μαζί σας νὰ σᾶς ὑπηρετῇ καθ' ὅλην τὴν ζωήν του. Ἕνα τέτοιο συμβόλαιον θεωρεῖται ἄκυρον. Ὁ ἴδιος ὅμως νόμος σᾶς ἐπιτρέπει νὰ συμφωνήσετε μὲ μίαν γυναῖκα ὅτι θὰ ζήσετε γιὰ πάντα μαζί, τώρα δὲ ἔρχεται καὶ ὁ κ. Δοξιάδης, ὁ ὁποῖος ἐννοεῖ νὰ σᾶς φορολογήσῃ, ἐὰν δὲν συγκατανεύσετε εἰς παρομοίαν συμφωνίαν καὶ μείνετε ἄγαμος. Ἀλλὰ τί κακόν, λοιπόν, προξενεῖ ὁ ἄγαμος εἰς τὴν κοινωνίαν εἰς τὴν ὁποίαν ζῇ, καὶ γενικῶς εἰς τὴν ἀνθρωπότητα; Ὅσον ἀφορᾷ τὴν τεκνοποιΐαν, ἡ ὁποία θεωρεῖται, καὶ εἶνε πράγματι ἀπαραίτητος διὰ τὴν διαιώνισιν τοῦ ἀνθρώπου ἐπὶ τῆς γῆς, δὲν πιστεύω νὰ ὑπάρχῃ ἀντίρρησις ὅτι αὐτὴ ἐπιτυγχάνεται ὁμοίως καὶ ἀπὸ τοὺς ἀνυπάνδρους καὶ ἀπὸ τοὺς ὑπανδρευμένους. Ἡ ἀνταλλαγὴ τῶν στεφάνων, ὁ χορὸς τοῦ Ἠσαΐα καὶ τὸ ρύζι δὲν προσθέτουν εἰς τὸ ζήτημα τίποτε ἄλλο ἀπὸ τὴν λεπτομέρειαν τὴν ὁποίαν ἀναφέρει τὸ γνωστὸν τραγοῦδι τῆς Δημήτρως «ποῦ ἄλλαξε κι' ἔβαλε τὰ καλά της» γιὰ νὰ βαφτίσῃ τὸ παιδί της τὸ ὁποῖον «εἰς τὰ μάτια ἔμοιαζε τοῦ παπᾶ, καὶ στὰ φρύδια τοῦ κουμπάρου!» Ἐκτὸς ὅμως τῆς τεκνοποιΐας, κατὰ τὴν ὁποίαν δὲν ὑπάρχουν ἀναμφισβητήτως οὐσιώδεις διαφοραί, πόσα ἄλλα ἀγωνιώδη προβλήματα δὲν δημιουργεῖ ὁ ἔγγαμος ἄνθρωπος, ἀπέναντι τοῦ ἀγάμου, ὁ ὁποῖος εἶνε ὁ ἀληθὴς ἄγγελος τοῦ κόσμου τούτου; Θὰ ὑπῆρχε λόγου χάριν ζήτημα ἐλλείψεως στέγης εἰς τὴν ἐποχήν μας ἐὰν ὅλοι οἱ ἄνθρωποι ἔμενον γεροντοπαλλήκαρα; Ἕνα γεροντοπαλλήκαρο χρειάζεται διὰ κατοικίαν του ἕνα δωμάτιον μετ' ἐπίπλων καὶ σπιτονοικοκυρᾶς ἴσως. Ἕνας πανδρευμένος θέλει δωμάτια τοὐλάχιστον πέντε: «Ἐδῶ, Δημητράκη, θὰ κάνουμε τὴ σάλα, ἐκεῖ τὴν τραπεζαρία, αὐτὸ τὸ μεσημβρινὸ θὰ τὸ κρατήσουμε γιὰ κρεββατοκάμαρά μας, τὸ τέταρτον εἶνε γιὰ τὰ παιδιὰ καὶ τὸ τελευταῖο γιὰ τὴν ὑπηρεσία. Λίγο στενόχωρα θὰ μᾶς ἔρθῃ, ἀλλὰ θὰ οἰκονομηθοῦμε πάντα!» Μήπως ὅμως εἶνε μόνον τὸ πρόβλημα τῆς στέγης; Θὰ ἔφθανε, νομίζετε τὸ κεφαλοτύρι ὀγδόηντα δραχμὲς τὴν ὀκᾶ καὶ τὸ ὀκάρικο καρβέλι δέκα καὶ ἡ φασολάδα πέντε δραχμὲς τὸ πιάτο, ἐὰν δὲν ἐμεσολάβει ὁ γάμος, ἡ σύζυγος καὶ τὰ παιδιά, δηλαδὴ ἡ πολυκοσμία τῆς ἐποχῆς; Ἀνεξαρτήτως ὅμως ὅλων αὐτῶν, ποία αἰωνία καὶ ζηλευτὴ γαλήνη θὰ ἐπεκράτει ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς γηΐνης σφαίρας ἄνευ τῶν ὑπανδρευμένων! Οὔτε φωνές, οὔτε γυναικεῖα οὐρλιάσματα, οὔτε μαλλιώματα εἰς τὰ σπίτια, οὔτε «παληοπατσαβούρα Σταμάτα μοῦ τἄσπασες πάλι τὰ πιάτα, στρίγγλα» οὔτε «κακὸ χρόνο νἄχῃς ἐσὺ καὶ τὰ παιδιά σου ποῦ κοντεύετε νὰ μὲ φᾶτε» οὔτε σαματᾶς, οὔτε θόρυβος κανείς. Ἡσυχία ἀληθινοῦ παραδείσου πέρα γιὰ πέρα. Μὴν ξεχνᾶτε ὅτι αὐτὴν τὴν ἡσυχίαν καὶ αὐτὴν τὴν εὐτυχίαν τὴν εἶχε καὶ ὁ πρωτόπλαστος Ἀδάμ. Πότε ὅμως; Ὅταν ἦταν ἀνύπανδρος. Μόλις ὅμως ὁ Δημιουργὸς τοῦ ἐπρομήθευσε τὴν Εὔαν καὶ πανδρεύθηκε, τὸν πῆρε ὁ διάβολος καὶ τὸν σήκωσε. Τὸ ἴδιο συνέβη καὶ κατὰ τὴν Ἑλληνικὴν μυθολογίαν. Ὁ Ζεὺς γιὰ νὰ χαλάσῃ τὴν εὐτυχίαν τῶν ἀνθρώπων ἔβαλε τὸν Ἥφαιστον καὶ ἔφτειασε τὴν Πανδώραν, ἡ ὁποία μόλις ἔφθασε εἰς τὴν γῆν καὶ ἔγινε σύζυγος τοῦ ἀνοήτου Ἐπιμηθέως, τὰ ἔκανε κυριολεκτικῶς θάλασσα μὲ τὸ κουτὶ ποῦ ἔφερνε μαζί της. Ἡ γνώμη μου, λοιπόν, εἶνε ὅτι ἐὰν ὑπάρχουν ἐπὶ τῆς γῆς ἄγγελοι, αὐτοὶ εἶνε οἱ ἀνύπανδροι. Ἐὰν δὲ ἠθέλαμε νὰ ἐπιβάλουμε μίαν φορολογίαν δικαίαν, σχετικῶς, μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο, ἔπρεπε νὰ φορολογήσουμε τοὺς πανδρευμένους οἱ ὁποῖοι μᾶς ἔχουν καταστήσει τὸν βίον ἀβίωτον καὶ ὄχι τὰ πιτσουνάκια μου, τὰ γεροντοπαλλήκαρα!»

Εἶνε τόσον λογικὰ αὐτὰ ποῦ μοῦ γράφει ὁ ἐπιστολογράφος μου, ὥστε τολμῶ νὰ συστήσω τὴν ἀνάγνωσίν των καὶ εἰς τὸν κ. Δοξιάδην. Τώρα ποῦ δὲν καταγίνεται νὰ πιάνῃ μυῖγες γιὰ νὰ τὶς στείλῃ εἰς τὸν κ. Καρδαμάτην, ἂς κατευθύνῃ τὸ ὑπουργικόν του βλέμμα καὶ εἰς τὴν ἐπιστολὴν ταύτην **Ο ΑΠΟΜΑΧΟΣ**

ΕΝΤΥΠΩΣΕΙΣ ΕΝ ΤΩ ΕΞΩΤΕΡΙΚΩ

ΑΙ ΕΛΛΗΝΙΚΑΙ ΕΚΛΟΓΑΙ

ΑΡΘΡΟΝ ΤΟΥ κ. ΓΕΩΡΓ. ΣΤΡΕΪΤ

Ὁ ἐκ τῶν τελευταίων ἐκλογῶν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δημοσιογραφικὸς σάλος παρῆλθεν· ἄλλως τε παρὰ τὴν ἐκ νέου ἐμφάνισιν τοῦ κ. Βενιζέλου ἐν τῇ πολιτικῇ κονίστρᾳ, ὀλίγον σχετικῶς,—ἀληθῶς δὲ μόνον ὁσοβαρώτερος—, ἠσχολήθη ὁ εὐρωπαϊκὸς Τύπος μὲ τὸ ζήτημα τοῦτο. Παρῆλθεν εὐτυχῶς ὁ χρόνος, καθ' ὃν ὡς ἴδιον συμφέρον παρηκολουθεῖτο ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ πᾶσα ἐν Ἑλλάδι μεταβολὴ κυβερνήσεως, ἀλλὰ καὶ ἐμειώθη τὸ καθόλου διὰ τὰς παρ' ἡμῖν ἐκλογὰς ἐνδιαφέρον.

Αἱ ἐκ μέρους ἰθυνόντων τινῶν φύλλων κατὰ τοῦ κ. Βενιζέλου, ἐπὶ τῇ εἰς τὴν ἀρχὴν ἐπανόδῳ αὐτοῦ, μάλιστα δι' ὧν ἐπεχειρήθη μέσων, ἀρκετὰ πικραὶ ἐπιθέσεις καὶ αἱ κατὰ τὰς παραμονὰς τῶν ἐκλογῶν δημοσιευθεῖσαι καὶ ἐν τῷ ξένῳ Τύπῳ εἰδήσεις, ὅτι μετὰ τὴν δι' ἀντισυνταγματικῶν διαταγμάτων ἀνατροπὴν τοῦ ἰσχύοντος ἐκλογικοῦ συστήματος καὶ τῶν ἐκλογικῶν περιφερειῶν, εὐρεῖαι κυβερνητικαὶ παροχαὶ παρεσκεύαζον τὴν ἐκλογήν, εἶχον ψυχράνει ἱκανὸν ἀριθμὸν ἐκ τῶν εἰλικρινῶν καὶ ἀπὸ πεποιθήσεως φίλων τοῦ ἐκ Κρήτης πολιτικοῦ ἀνδρός, ἀλλὰ καὶ προδιαθέσει δυσαρέστως ἐναντίον τῶν καθόλου μεθόδων αὐτοῦ τοὺς περὶ τὰ ἑλληνικὰ πράγματα ἀσχολουμένους. Ἀόριστόν τι δ' αἴσθημα δυσπιστίας πρὸς τὴν ἀμεροληψίαν τῶν διεξαγομένων ἐν Ἑλλάδι ἐκλογῶν ἐπεσκίασε ταύτας ἐξ ὑπαρχῆς. Τὰ παρὰ πᾶσαν προσδοκίαν εὐνοϊκὰ διὰ τὴν κυβέρνησιν ἀποτελέσματα ἦτο φυσικὸν νὰ ἐπιτείνωσι τὴν δυσπιστίαν ταύτην, καίτοι εὐτυχῶς δὲν ἐγνώσθησαν ἐν τῷ ἐξωτερικῷ δημοσίᾳ ὅσα ἡμεῖς ἐν Ἑλλάδι ἐκ τοῦ πλησίον ἀντελήφθημεν συμβαίνοντα. Ἡ καταπληκτικὴ τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ἐκλεχθέντων κυβερνητικῶν βουλευτῶν ὑπεροχὴ ἐθεωρήθη παρὰ τῶν πλείστων ἀνταποκρινομένη πρὸς αὐτὴν τὴν ἀναλογίαν τῶν δοθεισῶν ψήφων καὶ ἔδωκε τὴν ἐντύπωσιν μείζονος ἔτι ἡ ἐν τοῖς πράγμασι γενομένης νοθείας ἢ ἐκνόμου ἐκλογικῆς ἐπιδράσεως.

Ὁπωσδήποτ' ἂν ᾖ, τὸ πρὸς τὸν ἀναδειχθέντα νικητὴν ρεῦμα δὲν ἀπέλιπεν, ὡς εἰκός, αἱ δ' εὔλογοι πολλαχῶς κατὰ τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐπικρίσεις, ὡς προσελθούσης διῃρημένης καὶ ἀνοργανώτου εἰς τὸν ἀγῶνα, παρέσχον στάδιον καὶ πέραν τῆς ἀληθείας μομφῶν, ὅτι ἐμειονέκτησεν αὕτη ἐν τῇ καταστρώσει μέλλοντος θετικοῦ κυβερνητικοῦ προγράμματος· κατηγορήθη καὶ ὁ Τύπος ὡς ἀρεσκόμενος ν' ἀνατρέχῃ εἰς παρελθὸν ἐπαχθὲς καὶ διὰ πολλοὺς τῶν ξένων καὶ ὡς ἀπειλῶν ἀντεκδικήσεις, ματαίως μάλιστα, ἂν ληφθῇ ὑπ' ὄψιν καὶ μόνος ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκ τοῦ παρελθόντος εὐθυνομένων, δημιουργήσας δὲ φόβους πολιτικῶν ἀνωμαλιῶν, ἀντὶ τῆς ἀπόψεως ἀναστηλώσεως τῆς ἠρεμίας, ἣν ἐξ ἑτέρου ἐπαγγέλλεται καὶ φύσει γεννᾷ ἡ ἡμετέρα παράταξις. Ὁ ὑπὲρ τοῦ Βενιζέλου ἐνθουσιασμός, πλὴν τῆς ἀναβιώσεως παλαιῶν θαυμασμῶν καὶ φιλιῶν καὶ συμφερόντων καὶ τῆς ἰδέας ὅτι δι' αὐτοῦ ἡ Ἑλλὰς ἀπαλλάσσεται τοῦ κινδύνου στρατιωτικῶν δικτατοριῶν, λόγῳ τῶν μετὰ τῶν στρατιωτικῶν τούτων παραγόντων σχέσεων τοῦ κυβερνῶντος, αἰτίαν εἶχε καὶ τὴν ἀνάμνησιν πόσον εὐεπίφορος εἶνε οὗτος πρὸς εὐκόλους παραχωρήσεις, ἃς σήμερον πολλοὶ ἐλπίζουσιν εὐχερεστέρας ἔτι διὰ τὴν μεγάλην ἣς ἔτυχε πλειοψηφίαν καὶ τὴν ἔλλειψιν ἰσχυρᾶς ἀντιπολιτεύσεως, ἀλλὰ καὶ δι' αὐτὴν τὴν μορφὴν τοῦ πολιτεύματος. Ἐν τούτοις δὲν ὑπῆρξαν ἄμοιροι ἐπιφυλάξεων οἱ πρὸς τὸν ἐπανακάμψαντα παντοδύναμον κυβερνήτην τῆς Ἑλλάδος ὕμνοι, μετὰ πολλῆς δὲ λεπτότητος ἀποχωρίζοντες τὴν γενικώτερον σκανδαλίζουσαν περίοδον τοῦ 1917—1920, ἐτόνισαν τὴν ἐλπίδα ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος θὰ δείξῃ καὶ αὖθις τὴν αὐτὴν δεξιότητα καὶ μετριοπάθειαν, μεθ' ἧς ἐχειρίσθη τὴν ἐξουσίαν μετὰ τὸ 1910.

Αἱ περὶ τῆς καθεστωτικῆς σημασίας τῶν ἐκλογῶν παρεξηγήσεις, ἃς ὑπέθαλψαν ἀπὸ σκοποῦ μὲν ὁ κυβερνητικὸς παρ' ἡμῖν Τύπος, ἀνεπιγνώστως δὲ καὶ ἐξ ἀκαίρου ὑπερεκχειλίσεως ἁγνοῦ πολιτειακοῦ αἰσθήματος καὶ ἡμέτεραι ἐφημερίδες, ἀπέδωκαν ἐνιαχοῦ ἐσφαλμένας τῆς δοθείσης ψήφου ἑρμηνείας, αἵτινες καὶ ἔτυχον εὐρυτέρας ἐν τῷ ἐξωτερικῷ ἀπηχήσεως, πρὸς ζημίαν τῆς ἀναμφισβητήτως ὀρθῆς ἀντιλήψεως τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ, καθ' ἣν αὐτὸς ἐν καιρῷ, οὐχὶ διὰ τῶν συνήθων ἐκλογικῶν ψηφοφοριῶν, αἵτινες σὺν τοῖς ἄλλοις καὶ ἐκ τοσούτων καθαρῶς τοπικῶν λόγων ἐπηρεάζονται, ἐν ἠρέμῳ δ' ἀποφάσει τῆς μεγάλης πλειονοψηφίας τῶν πολιτῶν, ἐπιφυλάσσεται νὰ ἐπιλύσῃ τὰ τῆς μορφῆς τοῦ ἡμετέρου πολιτεύματος.

Αἱ ἐν τῇ ἐξωτερικῇ κοινῇ γνώμῃ κρίσεις αὗται καὶ ἐντυπώσεις καὶ αὐταὶ ἀκόμη αἱ παρεξηγήσεις τῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐκλογῶν, μὲ τὰ διαφορότροπα αὐτῶν ἐλατήρια, περιέχουσι καὶ στοιχεῖα πολιτικὰ χρήσιμα διὰ τὸ μέλλον, δυνάμενα δὲ νὰ καθοδηγήσωσι τήν τε κυβέρνησιν καὶ τὴν ἀντιπολίτευσιν εἰς τὴν ὑπὲρ τῶν γενικῶν συμφερόντων ἐνδεδειγμένην πορείαν. Διότι διδάσκουσι τίνα δύναται νὰ καρπωθῇ ἡ Ἑλλὰς ἐκ τῶν ἐντυπώσεων ἐκείνων ὠφελήματα καὶ τίνας ἐκ τοῦ ἐξωτερικοῦ σκοπέλους ἢ παγίδας ν' ἀποφύγῃ, μάλιστα καθ' ἣν ἐποχὴν τὰ ὑλικὰ συμφέροντα τοσαύτην ἔχουσιν ἐν τῷ κόσμῳ ἐπικράτησιν· ἀλλὰ καὶ ἐφιστῶσι τὴν προσοχὴν ἐπὶ τοῦ κινδύνου, ὃν τρέχει ἡ ἡμετέρα πατρίς, νὰ προκαλέσῃ ἢ ἀνεχθῇ τὴν ὑπὸ νέον τύπον ἀνάμιξιν τοῦ ἐξωτερικοῦ εἰς τὰ ἐσωτερικὰ ἡμῶν πράγματα καὶ ἐπὶ τῆς ἀνάγκης ὅπως τὸ πᾶν πράξῃ ἵνα ἑδραιώσῃ τὴν πεποίθησιν ὅτι ἐπιζητεῖ σοβαρῶς τὴν διοικητικὴν ὁμαλότητα καὶ τὴν σταθερὰν διαχείρισιν τῶν οἰκονομικῶν ἡμῶν, ἅτινα κακῶς ἐξυπηρέτησαν τὰ προηγηθέντα τῆς τελευταίας κυβερνητικῆς μεταβολῆς πολιτικὰ τεχνάσματα καὶ ληφθέντα ἤδη ἢ ὑπὸ μελέτην σπασμωδικὰ μέτρα. Ὅσον διὰ τὴν ἀντιπολίτευσιν, ταύτης ἡ θέσις ἐξακολουθεῖ νὰ εἶνε ἐξόχως λεπτή, ἀλλὰ σαφὴς ἀπέναντι τοῦ δικτατορεύοντος πρωθυπουργοῦ. Ὀφείλει καὶ αὐτή, κατὰ τὴν ἡμετέραν γνώμην, νὰ συγκεντρώσῃ τὴν μέριμναν αὐτῆς εἰς τὴν οὐσιαστικὴν ἐπίκρισιν τῶν ἀσυμφόρων διοικητικῶν ἢ οἰκονομικῶν ἐνεργειῶν, προλαμβάνουσα, εἰ δυνατόν που, τὸ κακὸν καὶ στιγματίζουσα πᾶσαν μείωσιν τῆς εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐμπιστοσύνης, μετὰ τοσαῦτα μάλιστα τραύματα, ἅτινα ἡ πίστις αὐτῆς ὑπέστη. Ἅμα συντασσομένη καὶ ὀργανουμένη θὰ δυνηθῇ διὰ λεπτομεροῦς, δημιουργικῆς ἐπὶ τῶν κοινῶν ἐργασίας καὶ τὴν κυβέρνησιν νὰ βοηθήσῃ καὶ τὴν εἰς τὴν ἰδίαν θετικὴν δρᾶσιν πεποίθησιν νὰ ἐμπεδώσῃ, συμφώνως τῷ προγράμματι αὐτῆς, ὅπερ ἔχεται τῶν ἀρίστων παραδόσεων εὐθύτητος καὶ πολιτικῆς ἐν πᾶσι χρηστότητος τοῦ Ἑλληνικοῦ λαοῦ.

ΦΩΣ ΕΙΣ ΤΟ ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΔΡΑΜΑ

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΚΑΙ Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

Ο ΡΟΛΟΣ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΚΩΡΖΟΝ

ΑΠΟ ΤΗΝ ΒΙΟΓΡΑΦΙΑΝ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΚΩΡΖΟΝ ΥΠΟ ΤΟΥ ΛΟΡΔΟΥ ΡΟΝΑΛΔΣΑΪΥ.

2ον

ΤΑ ΠΡΟ ΤΗΣ ΣΥΝΘΗΚΗΣ ΤΩΝ ΣΕΒΡΩΝ

Ὁ λόρδος Κῶρζον κατὰ τὴν ἐγκατάστασίν του ὡς πρυτάνεως τοῦ Πανεπιστημίου τῆς Ὀξφόρδης

Αἱ διαμαρτυρίαι ὅμως τοῦ λόρδου Κῶρζον οὐδόλως συνετέλεσαν εἰς τὴν ἀνακοπὴν τῆς σταθερᾶς πορείας τῶν γεγονότων πρὸς τὴν κατεύθυνσιν, τὴν ὁποίαν οὗτος ζωηρότατα κατέκρινεν. Αἱ ὑπὸ τῆς Ἰταλίας καὶ τῆς Ἑλλάδος καταπατήσεις τῶν ἀσιατικῶν ἐδαφῶν τῶν Τούρκων ταχέως ἐπεξετάθησαν. Μεταξὺ τῆς 15 καὶ τῆς 22 Μαΐου τοῦ 1919 δύναμις 15 χιλιάδων ἀνδρῶν ἑλληνικοῦ στρατοῦ ἀπεβιβάσθη εἰς Σμύρνην καὶ ἀρκετὰ σημεῖα τοῦ παρακτίου νομοῦ κατελήφθησαν συμφώνως πρὸς ἔγκρισιν δοθεῖσαν ὑπὸ τῆς Συνδιασκέψεως τῆς Εἰρήνης τῶν Παρισίων. Καί, τὸν Ἰούνιον, ὁ λόρδος Κῶρζον ἔλαβε πάλιν τὸν κάλαμον μὲ τὴν ματαίαν ἐλπίδα ὅτι θὰ ἔπειθε τοὺς κυρίως ἐνδιαφερομένους νὰ ἐννοήσουν τὸ καταστρεπτικὸν μέλλον, πρὸς τὸ ὁποῖον κατηφόριζαν γοργῶς τὰ πράγματα.

Ἐπειδὴ βραδύτερον ἐγένετο ἀπόπειρα ἐπιρρίψεως τῆς εὐθύνης εἰς τὸν λόρδον Κῶρζον διὰ τὰς καταστροφὰς ἀκριβῶς, περὶ τῶν ὁποίων συνεχῶς προειδοποίει τὴν κυβέρνησιν, χρέος πρὸς αὐτὸν θεωροῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν ὁλόκληρον τὴν ἀπὸ 20 Ἰουνίου 1919 ἐπιστολήν του.

Ὁ Λόρδος Κῶρζον πρὸς τὸν κ. Μπάλφουρ
Φόρεϊν Ὄφφις, 20 Ἰουνίου 1919.

Κύριε,

Διὰ λόγους ἐθνικοῦ συμφέροντος ἀνησυχῶ μεγάλως λόγῳ τῆς συνεχοῦς καὶ εἰσέτι συνεχιζομένης προελάσεως τῶν ἰταλικῶν καὶ τῶν ἑλληνικῶν δυνάμεων εἰς τὰ δυτικὰ σημεῖα τῶν τουρκικῶν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ κτήσεων καὶ ἔχω τὴν τιμὴν νὰ διαβιβάσω συνημμένως σημείωμα, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὑπαρχουσῶν εἰς τὸ Φόρεϊν Ὄφφις πληροφοριῶν, περὶ τῆς ἐκτάσεως ἣν ἔχει προσλάβει ἡ προέλασις αὕτη μέχρι τοῦδε εἰς ἑκάστην τῶν δύο περιπτώσεων. Μολονότι αἱ ἐπιχειρήσεις αὗται ἀνελήφθησαν εἰς τὴν πρώτην περίπτωσιν ἐν γνώσει, καὶ εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Ἑλλήνων τῇ ἐγκρίσει, τῶν Συμμάχων Δυνάμεων ἐν Παρισίοις, φαίνεται ὅτι εἰς τὰ μεταγενέστερα στάδιά των, καθόσον γνωρίζομεν ἐνταῦθα, συνεχίζονται οὐχὶ δυνάμει παρομοίας ἐξουσιοδοτήσεως καὶ μετ' ἀποκαλύπτου περιφρονήσεως τῆς ἀρχῆς, τῆς τεθείσης κατὰ τὰς πρώτας ἡμέρας τῆς Συνδιασκέψεως τῶν Παρισίων, ὅτι αἱ τελικαὶ ἀποφάσεις της δὲν θέλουν προδικασθῇ ὑπὸ προώρου καὶ ἐπιθετικῆς δράσεως ὅσον ἀφορᾷ τὴν κατάληψιν ἐδάφους ὑφ' οἱουδήποτε τῶν ἐνδιαφερομένων Κρατῶν ἢ Δυνάμεων. Πρὸς τούτοις, εἰς τὴν περίπτωσιν τῶν Ἑλλήνων ἰδίᾳ, κατηγορεῖται ὅτι ἡ δρᾶσίς των συνοδεύεται ὑπὸ σκηνῶν ἀξιοκατακρίτων καὶ ἀπροκλήτων ἠθικῶν προσβολῶν.

Τὸ γεγονὸς τῆς διπλῆς ταύτης διεισδύσεως μὲ ἀνησυχεῖ τοσούτῳ μᾶλλον καθόσον αὕτη φαίνεται συνεχιζομένη ἄνευ παρεμβάσεως ἢ διαμαρτυρίας (πλὴν ἐκ μέρους τῶν Τούρκων) εἰς ἐποχὴν καθ' ἣν ἡ σημασία τῆς διατηρήσεως τμήματος τοὐλάχιστον τῆς Τουρκικῆς Ἡγεμονίας καὶ τῶν τέως Τουρκικῶν ἐν Ἀσίᾳ κτήσεων ἀναφέρεται ὅτι ἔτυχε τῆς καθυστερημένης πως ἀναγνωρίσεως τῶν Συμμάχων Δυνάμεων, ἂν καὶ δέον νὰ κατανοηθῇ ὅτι ἡ πραγματοποίησις οἱασδήποτε τοιαύτης πολιτικῆς θὰ διεκυβεύετο σοβαρῶς ὑπὸ τῆς παρουσίας εἰς τὰς ἐν λόγῳ ζώνας τῶν στρατιωτικῶν δυνάμεων δύο Κρατῶν, τῶν ὁποίων αἱ μεταγενέστεραι προθέσεις ἐλαχίστη καταβάλλεται προσπάθεια ὅπως ἀποκρυβοῦν. Ἕτερον ἀνησυχητικὸν σύμπτωμα εἶνε ἡ συνεχὴς μεταβίβασις προειδοποιήσεων ὑπὸ τῶν ἐν Κωνσταντινουπόλει ἀντιπροσώπων μας περὶ τῶν συνεπειῶν, αἵτινες ἀσφαλῶς θὰ ἐπακολουθήσουν τὰς συνεχεῖς αὐτὰς καταπατήσεις τῶν λειψάνων τῆς Τουρκικῆς Ἡγεμονίας ἐν Ἀσίᾳ, καὶ περὶ τοῦ φόβου ὅτι τὸ τμῆμα τοῦτο τῆς Μέσης Ἀνατολῆς θὰ περιαχθῇ συνεπείᾳ τούτων εἰς καθεστὼς νέας καὶ κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, πολυχρονίου βιαιότητος καὶ ἀταξίας. Ὅσον αἱ προελάσεις αὗται, εἴτε τῶν Ἑλλήνων, εἴτε τῶν Ἰταλῶν, προωθοῦνται, τόσον μεγαλυτέρα καθίσταται ἡ δυσκολία τῆς ἀποχωρήσεως καὶ τόσον μᾶλλον ἄφευκτον τὸ ἐνδεχόμενον μελλοντικῆς πάλης, ἂν μὴ σοβαρᾶς αἱματοχυσίας.

Εἰς τὰς διαφόρους κρίσεις, αἵτινες φθάνουν εἰς τὸ Φόρεϊν Ὄφφις, περὶ τῆς πολιτικῆς, ἥτις ἐφαρμόζεται νῦν ἔναντι τῆς Τουρκίας, οὐδεμίαν εὑρίσκω φωνὴν εὐχαρίστως δεχομένην ἢ καὶ συνηγοροῦσαν ὑπὲρ τῶν καταπατήσεων τούτων. Καὶ ὅμως ἡ ἐπιμονὴ τῶν ἠθοποιῶν φαίνεται ἐπιτελοῦσα ἐπιτυχῶς ὅ,τι ἡ ἐσκεμμένη κρίσις τῶν θεατῶν ἀρνεῖται νὰ ἐπιδοκιμάσῃ.

Ἐτόλμησα νὰ ὑποβάλω τὰς παρατηρήσεις ταύτας, οὐχὶ ὡς διαμαρτυρίαν, τὴν ὁποίαν δὲν δύναμαι ἢ νὰ θεωρῶ ἀνωφελῆ, ἀλλὰ πρὸς τὸν σκοπὸν τῆς ἐξακριβώσεως ἂν μελετᾶται νὰ τεθῇ κάποιο ὅριον εἰς τὴν ἐπέκτασιν αὐτῶν τῶν προελάσεων καὶ ἂν ὑπάρχῃ βάσις τις ὅπως αὗται θεωρηθοῦν ὡς προσωριναὶ τὸν χαρακτῆρα καὶ τὴν διάρκειαν. Θὰ εἶμαι λίαν εὐγνώμων διὰ πᾶσαν πληροφορίαν, ἣν θὰ δυνηθῆτε νὰ μοὶ παράσχητε ἐπὶ τῶν σημείων τούτων.

Δέξασθε κλπ.
ΚΩΡΖΟΝ ΟΦ ΚΕΔΛΕΣΤΩΝ

Αἱ Δυνάμεις ἐξηκολούθουν νὰ ἀναβάλλουν. Ἦσαν προσκεκολλημέναι εἰς τὴν ἐλπίδα ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ἠμποροῦσε νὰ συγκατατεθῇ ὅπως παίξῃ πρωτεύοντα ρόλον εἰς τὴν λύσιν τοῦ ἀδιεξόδου εἰς τὸ ὁποῖον τὰ πράγματα τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς εἶχον περιέλθει. Καὶ δὲν ἐστερεῖτο βάσεως ἡ δοξασία των, διότι ὁ Πρόεδρος Οὐΐλσων εἶχε φθάσει μέχρι τοῦ σημείου νὰ ζητήσῃ ὅπως ἀναβληθῇ ἡ ἐνέργεια· ἐπί τινα δὲ χρόνον ὑπῆρχε συγκεκριμένη προσδοκία ὅτι ἡ Ἀμερικὴ ὄχι μόνον θὰ ἐξήρχετο τῆς πατροπαραδότου μονώσεως, ἀλλ' ἐμελέτα νὰ πράξῃ τοῦτο εἰς εὐρεῖαν καὶ δραματικὴν κλίμακα. Ἡ ἐλπὶς αὕτη κατεδικάσθη εἰς ἀπογοήτευσιν· ἀλλὰ πρὶν ἐκλείψῃ, νέαι ἐξελίξεις ἀπειλητικῆς φύσεως εἶχον λάβει χώραν.

Εἰς μίαν ἀποφράδα στιγμὴν ὁ Σουλτάνος, ἐνεργῶν μὲ τὰς ἀρίστας τῶν προθέσεων, εἶχεν ἐξαποστείλῃ εἰς Ἄγκυραν, εἰς θέσιν κάποιας σπουδαιότητος, κάποιον νέον μεταξὺ τοῦ τριακοστοῦ καὶ τοῦ τεσσαρακοστοῦ ἔτους τῆς ἡλικίας του. Ὁ Μουσταφᾶ Κεμὰλ πασᾶς, ἀνὴρ ἰσχυρᾶς προσωπικότητος, ταχέως συνεκέντρωσε περὶ ἑαυτὸν ὅλα τὰ δυσηρεστημένα στοιχεῖα, ἐν οἷς διάφορα μέλη τοῦ κομιτάτου «Ἕνωσις καὶ Πρόοδος», τὰ ὁποῖα εἶχαν κατορθώσει νὰ δραπετεύσουν ἀπὸ τὰς φυλακὰς τῆς Κωνσταντινουπόλεως, καὶ ὕψωσε τὴν σημαίαν τῆς ἀνταρσίας κατὰ τῆς κυβερνήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

(Συνέχεια εἰς τὴν 2αν σελίδα).

ΕΙΣ ΤΟ ΠΕΡΙΘΩΡΙΟΝ ΤΩΝ ΓΕΓΟΝΟΤΩΝ

Ἡ ἐπίμονος καχυποψία, μεθ' ἧς Γαλλικαί τινες ἐφημερίδες σχολιάζουν τὴν σύναψιν τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ συμφώνου, εἶνε ἐντελῶς ἀδικαιολόγητος. Ὡς ἐπανειλημμένως ἐτονίσθη ἐντεῦθεν, τὸ ὑπογραφὲν σύμφωνον ἐναντίον οὐδενὸς τρίτου στρέφεται. Συγκεκριμένως δὲ ὅσον ἀφορᾷ τὴν Σερβίαν ἡ ἀπέναντι αὐτῆς στάσις τῆς Ἑλλάδος ὑπῆρξε τόσον σαφὴς καὶ εἰλικρινής, ὥστε οὐδεμία ἀνησυχία νὰ δικαιολογῆται. Τὸ Βελιγράδιον εἰδοποιήθη ὑπὸ τῆς Ἑλληνικῆς Κυβερνήσεως — ἐξ ὑπερβάλλοντος φιλικοῦ ζήλου κινηθείσης—περὶ τῆς ὑπογραφῆς τοῦ Ἑλληνοϊταλικοῦ συμφώνου ὡς προσεχοῦς. Ὁ Ἕλλην δὲ πρωθυπουργός, πρὶν ἐπανέλθῃ ἐνταῦθα, θὰ διέλθῃ ἐκ τῆς Σερβικῆς πρωτευούσης ἵνα συναντηθῇ μετὰ τῶν ἐκεῖ παραγόντων πρὸς ἐπίλυσιν ὅσων ὑπάρχουν Ἑλληνοσερβικῶν διαφορῶν. Συνεπῶς οὐδόλως δικαιολογεῖται ὁ ἐκφραζόμενος ὑπὸ τῶν γαλλικῶν ἐφημερίδων φόβος ὅτι τὸ Ἑλληνοϊταλικὸν σύμφωνον ἀποβλέπει εἰς περίσφιγξιν τῆς Σερβίας ἐντὸς κλοιοῦ.

ΛΙΜΕΝΙΚΑ Αἰνιγματικαὶ αἱ δηλώσεις τοῦ κ. Βουρλούμη περὶ τοῦ λιμένος Πειραιῶς τὰς ὁποίας ἐδημοσίευσαν τὰ ἑσπερινὰ φύλλα: «Ἡ κυβέρνησις, εἶπεν ὁ κ. ὑπουργός, δὲν θὰ δυνηθῇ ν' ἀναγάγῃ τὸν λιμένα Πειραιῶς εἰς τὴν περιωπὴν εἰς ἣν δύναται νὰ φθάσῃ, ἐὰν ἡ κυβέρνησις ἀρκεσθῇ εἰς τὸν ρόλον τοῦ διαιτητοῦ καὶ τοῦ μεσάζοντος καὶ δὲν ἀναλάβῃ ὡρισμένας εὐθύνας, ὥστε ὁ λιμὴν νὰ παύσῃ ἀναρχούμενος καὶ νὰ καταστῇ πραγματικῶς πρότυπον λιμένος ἐν τῇ Ἀνατολῇ.»

Πρόκειται περὶ κακῆς φιλολογίας; Πρόκειται περὶ τοῦ σχεδίου Κελενὲκ περὶ οὗ ἔγραφεν ἄλλοτε ἐκτενῶς ὁ βουλευτὴς κ. Σακαλῆς; Πρόκειται περὶ τοῦ σχεδίου Ἠσαΐα; Πρόκειται περὶ τῆς ...μεταφορᾶς τοῦ Πειραιῶς εἰς τὸ Φάληρον; Πρόκειται περὶ ἀπονησώσεως τῆς Πειραϊκῆς χερσονήσου; Ἢ πρόκειται περὶ κανενὸς νέου παραγωγικοῦ δανείου;

Ὡς γνωστὸν ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε πρόθυμος νὰ υἱοθετήσῃ πάντα οἰκονομικὸν αὐτοσχεδιασμὸν τῶν συνεργατῶν του.

ΜΟΝΟΝ ΚΑΙ ΜΟΝΟΝ *Διατί αὐτὴ ἡ ἀστοργία πρὸς τὰ Παλαιὰ Ἀνάκτορα; Ἀποτελοῦν ταῦτα ἢ ὄχι οἰκοδόμημα συνδεόμενον πρὸς τὴν ἱστορίαν τῶν 90 τελευταίων ἐτῶν; Ποία δημοκρατικὴ «σκοπιμότης» ἐπιβάλλει τὴν κατεδάφισίν των; Καὶ ἂν καταρρεύσουν μήπως τὰ Ἀνάκτορα τοῦ Ὄθωνος καὶ τοῦ Γεωργίου Α'—πρὸς τοὺς ὁποίους δὲν εἶχε προσωπικὰ ὁ κ. Βενιζέλος—καὶ ἂν πωληθοῦν ὡς οἰκοδομήσιμον ὑλικὸν θὰ παύσῃ ν' ἀληθεύῃ τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλλὰς ἦτο βασιλευομένη δημοκρατία πρὶν ὁ κ. Πλαστήρας τὴν μεταβάλῃ...εἰς ὅ,τι τὴν μετέβαλε; Ἡ ἱστορία εἶνε ἱστορία. Λαὸς δὲ ὅστις ἀρνεῖται τὸ παρελθόν του εἶνε λαὸς ἄνευ μνήμης... Εἶνε ἄξιος τοιαύτης κατηγορίας ὁ ἑλληνικὸς λαός... μόνον καὶ μόνον διότι ὑπογράφει ἐνίοτε τὰ ἄρθρα τῆς λαμπρᾶς εἰδωλοκλάστιδος συναδέλφου «Πατρίς»;*

ΕΝ ΤΟΥΤΟΙΣ Ὑπάρχουν ἐν τούτοις καὶ οἱ προτείνοντες νὰ μεταβληθοῦν τ' Ἀνάκτορα εἰς ...Πρωτοδικεῖον! Ἀλλὰ διατί νὰ μὴ μεταβληθοῦν εἰς φυλακήν; Θὰ ἱκανοποιεῖτο τοιουτοτρόπως ἡ ἰδεολογία τοῦ κ. Νάκου καὶ θ' ἀπηλλάσσετο ὁ κ. Πετρίδης τῆς φροντίδος ν' ἀνεγείρῃ νέας φυλακάς.

Ο κ. ΒΕΣΠΙΝΗΣ Ἡ ἐφημερίς, ἡ ὁποία ἐδημοσίευσε προχθὲς τὸ κείμενον Ἰταλοελληνικοῦ συμφώνου τῆς κατασκευῆς της, ἐνηβρύνθη χθὲς διὰ τὴν ἐπιτυχίαν της: Οὐδεὶς φθόνος. Ὁμοίας ἐπιτυχίας τῆς εὐχόμεθα καὶ διὰ τὸ μέλλον. Καὶ θὰ τὰς ἔχῃ ἀσφαλῶς, ἐφόσον ὑπάρχουν ἀναγνῶσται ἕτοιμοι νὰ πιστεύσουν εἰς τ' ἀνύπαρκτα τηλεγραφήματα ἀνυπάρκτων ἀνταποκριτῶν καὶ μὴ ἔχοντες τὴν περιέργειαν νὰ παραβάλουν ὅσα ἐσερβιρίσθησαν ὡς σύμφωνον μὲ τὸ σύμφωνον τὸ ὁποῖον ὑστέρως ἔδωκε πρὸς δημοσίευσιν εἰς τὸν Τύπον τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐξωτερικῶν.

Ὁπωσδήποτε ὁ ἀνταποκριτὴς κ. «Βεσπίνης» ἐσημείωσε ρεκὸρ διὰ τῶν τηλεγραφημάτων τὰ ὁποῖα...δὲν ἀπέστειλε. Δὲν εἶπε μήπως παλαιὸς δημοσιογράφος ὅτι τὰ καλύτερα τηλεγραφήματα εἶναι τὰ ψεύτικα; Ἔρχονται ὅταν τὰ θέλῃς, εἶναι ἀδάπανα καὶ εἶναι...ὅπως τὰ θέλεις.

ΕΩΣ ΤΟΤΕ; Δημοσιεύομεν ἐν ἄλλῃ σελίδι τὸ νομοσχέδιον περὶ συστάσεως αὐτονόμου ὀργανισμοῦ ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθίας. Ἐλπίζομεν ὅτι οὕτως ἡ ὁριστικὴ ἀποκατάστασις τῶν σεισμοπαθῶν θέλει ἐπιδιωχθῇ καὶ συντελεσθῇ μὲ περισσοτέραν ἐπιμέλειαν καὶ στοργήν. Ἀλλ' ἡ ἔναρξις τοῦ ἔργου τῆς ὁριστικῆς ἀποκαταστάσεως θὰ βραδύνῃ, ἀφοῦ οὔτε τὸ σχέδιον κἂν τῆς ἀνοικοδομήσεως ἔχει ἐκπονηθῇ. Ἕως τότε τί μέτρα θὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις διὰ τὴν ἡμιμόνιμον ἐγκατάστασιν τῶν σεισμοπαθῶν; Ἐπίκειται ὁ χειμών. Θὰ μείνουν οἱ ἄνθρωποι ὑπὸ σκηνάς, εἰς τὴν διάθεσιν δηλαδὴ τῆς βροχῆς καὶ τῶν ἀνέμων;

ΘΑ ΕΚΟΥΡΑΖΕΤΟ *Εὐτυχῶς ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος ἐνεθυμήθη ὅτι εἶνε γέρων καὶ διέγραψεν ἐκ τοῦ δρομολογίου τοῦ ταξειδίου του τὴν Ἄγκυραν. Ἄλλως θὰ ἔπρεπε νὰ τὸν περιμένωμεν ἐδῶ τὸ προσεχὲς θέρος καὶ φαντασθῆτε πόσον θὰ ἐκουράζετο ἐν τῇ ἀσκήσει τῶν καθηκόντων τοῦ ἀντι-*

προέδρου τῆς κυβερνήσεως ὁ γραμματεὺς τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου κ. Γεράσιμος Μακρῆς...

ΧΡΕΙΑΖΕΤΑΙ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΙΣ Πρὸ τῶν ταμείων τῶν θεάτρων ὅλων— καίτοι πέννες ἐξαιρετικαὶ δὲν ὑπάρχουν — παρατηρεῖται καθ' ἑσπέραν συνωστισμὸς ἀδικαιολόγητος καὶ ἀνεξήγητος. Τὸ πρᾶγμα εἶνε ὀχληρὸν καὶ τὸ θέαμα ἐξευτελιστικώτατον: διαγκωνισμοί, ἀντεγκλήσεις, ἀσχημίαι. Πρό τινος καιροῦ ἐπέβλεπεν ἡ ἀστυνομία πόλεων τὴν τήρησιν σειρᾶς καὶ ὑπεχρέωνε τοὺς προσερχομένους νὰ σχηματίζουν «οὐράν». Διατὶ ἐγκατελείφθη ἡ ἐπίβλεψις; Ἀφοῦ μόνοι μας δὲν θέλομεν νὰ ὑπαχθῶμεν εἰς μερικοὺς κανόνας κοινωνικῆς ἀνατροφῆς, καθίσταται ἀπαραίτητον νὰ ἀστυνομευώμεθα. Καὶ ἐπὶ μακρὸν μάλιστα.

Η "ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ" *Ἡ «Ἱστορία τῆς Γαλλικῆς Ἐπαναστάσεως» τοῦ Πιὲρ Γκαξὸτ, τὴν ὁποίαν δημοσιεύομεν ἐν συνεχείᾳ εἰς τὴν τρίτην σελίδα, εἰσέρχεται σήμερον εἰς τὴν μᾶλλον ἐνδιαφέρουσαν φάσιν. Ἀφοῦ ἐξητάσθησαν ὑπὸ τοῦ συγγραφέως τὰ γενεσιουργὰ αἴτια τῆς ἐπαναστάσεως ἀρχίζει ἀπὸ σήμερον ἡ ἀφηγηματικὴ ἐξιστόρησις αὐτῆς μὲ διαφωτιστικοὺς χαρακτηρισμοὺς τῶν πρωταγωνιστησάντων προσώπων καὶ πλήρη ἐξήγησιν—ἐπὶ τῇ βάσει τῶν νεωτέρων ἱστορικῶν ἐρευνῶν καὶ μεθόδων—τῶν κοσμοϊστορικῶν ἐκείνων γεγονότων.*

ΤΕΡΑΤΩΔΕΣ Μανθάνομεν ὅτι παρὰ τῷ Ὑπουργείῳ Γεωργίας κρατεῖ ἡ σκέψις ὅπως περικοπῇ ὁ μισθὸς τῶν ὑπαλλήλων ἐκείνων ὅσοι προσβληθέντες ἐκ δαγκείου ἀπουσίασαν πλέον τῶν δώδεκα ἡμερῶν. Τοῦτο ἂν ἀποδειχθῇ ἐμπραγμάτως ἀληθὲς θὰ ἦτο τερατῶδες, ἀπάνθρωπον καὶ παράνομον ἄλλως τε. Ἀντὶ βοηθήματος εἰς τοὺς δαγκειοπαθεῖς περικοπὴ μισθοῦ;

ΜΕΤΑ ΤΗΝ ΠΑΡΑΠΟΜΠΗΝ; Τὸ Ὑπουργεῖον Συγκοινωνίας δι' ἐγγράφου του σπεύδει νὰ μᾶς πληροφορήσῃ ὅτι παρέπεμψε εἰς τὸ ἁρμόδιον τμῆμα πρὸς ἐξέτασιν ἐπιστολὴν δημοσιευθεῖσαν εἰς τὴν «Πρωΐαν» καὶ καταγγέλλουσαν ταχυδρομικὰς ἀταξίας. Δὲν δυνάμεθα παρὰ νὰ ἐπαινέσωμεν τὸ ἐνδιαφέρον μεθ' οὗ ὁ κ. ὑπουργὸς τῆς Συγκοινωνίας προσέχει πᾶν διατυπούμενον παράπονον κατὰ τῶν ὑπαγομένων εἰς τὸ ὑπουργεῖον του ὑπηρεσιῶν. Ἀλλ' ὀφείλομεν συγχρόνως νὰ συστήσωμεν ὅπως παρακολουθῇ καὶ τί γίνεται μετὰ τὴν παραπομπὴν τῶν παραπόνων εἰς τὰ ἁρμόδια τμήματα. Διορθοῦνται αἱ ἀταξίαι;

Η ΑΓΓΛΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ
ΚΑΙ Η ΜΙΚΡΑΣΙΑΤΙΚΗ ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ

(Συνέχεια ἐκ τῆς 1ης σελίδος)

Ἔτσι ἐδημιούργησε μίαν ἑστίαν διὰ τὰ ἀντιχριστιανικὰ καὶ τὰ ἀντιευρωπαϊκὰ στοιχεῖα, τὰ ὁποῖα ταχέως συνησπίζοντο πρὸ τῆς ἐμφανοῦς ἀδυναμίας τῶν Συμμάχων Δυνάμεων. Καί, ἂν ἐχρειάζετο κάτι διὰ νὰ ὠθήσῃ τοὺς ἀμφιρρέποντας παρὰ τὸ πλευρὸν τοῦ πρωταθλητοῦ τοῦ τουρκικοῦ ἐθνικισμοῦ, τὸ κάτι αὐτὸ ἦτο ἡ ἐνέργεια τῆς συνδιασκέψεως τῆς Εἰρήνης, ἐπιτρεψάσης τὴν ἀπόβασιν τῶν Ἑλλήνων εἰς Σμύρνην. Ὁ λόρδος Κῶρζον, ἐν πάσῃ περιπτώσει, ἦτο ἀπολύτως βέβαιος ὅτι ἀφ' ἧς ἐλήφθη τὸ ἀτυχὲς ἐκεῖνο μέτρον οὐδεὶς ζωντανὸς Τοῦρκος ἠδύνατο νὰ αἰσθάνεται ἄλλο ἢ βαθεῖαν συμπάθειαν πρὸς τὴν πατριωτικὴν καὶ ἐθνικὴν ὑπόθεσιν, τὴν ὁποίαν ἐξεπροσώπει ὁ Μουσταφᾶ Κεμάλ.

Πρὸ τῆς λήξεως τοῦ ἔτους ἡ Ἀμερικὴ εἶχε παύσει νὰ ὑπολογίζεται ὡς ἐνδεχόμενος παράγων ἐν τῇ διαρρυθμίσει τῆς Ἐγγὺς καὶ τῆς Μέσης Ἀνατολῆς καὶ ἐπὶ τῇ εὐκαιρίᾳ μιᾶς ἐπισκέψεως εἰς Λονδῖνον κατὰ Νοέμβριον, ὁ κ. Πισὸν (ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν τῆς Γαλλίας) ἐξέφρασε πρὸς τὸν λόρδον Κῶρζον τὴν γνώμην, ὅτι ἐπιθυμητὸν ἦτο ὅπως τὸ ζήτημα ἐξετασθῇ μεταξὺ τῶν δύο κυβερνήσεων, πρὶν ἐπιληφθῇ αὐτοῦ ἡ Συνδιάσκεψις τῆς εἰρήνης ἐν ὁλομελείᾳ. Ὁ λόρδος Κῶρζον ἐπροχώρησεν ἔτι περισσότερον. Εἶπεν ὅτι εὐχαρίστως θὰ ἀπεδέχετο πᾶσαν εὐκαιρίαν συμμετοχῆς εἰς μίαν τοιαύτην ἐξέτασιν ὡς προκαταρκτικὴν ἐπισημοτέρων συζητήσεων ἀλλὰ ἐτόνισε τὴν ἀνάγκην τῆς ἐξετάσεως ὑπὸ τῶν Συμμάχων Δυνάμεων τοῦ ὅλου ζητήματος τῆς συνάψεως εἰρήνης μετὰ τῆς Τουρκίας, ἄνευ τῆς ἐλαχίστης ἀναβολῆς καὶ κατὰ προτίμησιν ἐν Λονδίνῳ κατὰ τὸν ἐρχόμενον μῆνα.

Μὲ τὸν καιρὸν ἐγένοντο αἱ συνομιλίαι. Ὁ κ. Κλεμανσώ, ὅστις εἶχε πεισθῇ νὰ μεταβῇ εἰς Λονδῖνον αὐτοπροσώπως, κατ' ἀρχὰς εἶχεν ἀντιταχθῇ εἰς τὴν ἐκδίωξιν τῶν Τούρκων ἐκ Κων)πόλεως. Ἀλλὰ ἐν τῇ πορείᾳ τῆς ἐξετάσεως τοῦ ζητήματος μετεπείσθη ὑπὸ τῶν ἐπιχειρημάτων ἅτινα ἀνέπτυξαν ὁ λόρδος Κῶρζον καὶ ὁ κ. Λόϋδ Τζῶρτζ, καὶ συνεφώνησε διὰ τὴν ἐγκατάστασιν ἑνὸς διεθνοῦς ὀργανισμοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει. Νέαι συνομιλίαι μεταξὺ τοῦ λόρδου Κῶρζον καὶ τοῦ κ. Μπερτελό, περὶ τὰ τέλη Δεκεμβρίου, κατέληξαν εἰς οὐσιαστικὴν συμφωνίαν μεταξὺ τῆς Γαλλίας καὶ τῆς Μεγάλης Βρεττανίας ὑπὲρ διακανονισμοῦ συμφώνου πρὸς τὰς γενικὰς γραμμὰς τὰς ὁποίας σταθερῶς ὑπεστήριζεν ὁ Βρεττανὸς ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν, καὶ ἐπὶ τέλους ἐφάνη ὁμαλὴ ἡ ἄγουσα πρὸς τὴν διαπραγμάτευσιν μιᾶς ἱκανοποιητικῆς εἰρήνης.

Η ΠΟΛΙΤΙΚΗ ΤΩΝ ΙΝΔΙΩΝ ΚΑΙ Η ΤΟΥΡΚΙΑ

Μόλις ὅμως εἶχεν ἐπιτευχθῇ ἡ συμφωνία μὲ τὴν Γαλλίαν, ἀντίδρασις ἐξεδηλώθη ἐξ ἄλλης πλευρᾶς. Τὴν 6 Ἰανουαρίου 1920, τὸ ὑπουργικὸν συμβούλιον συνῆλθε πρὸς ἐξέτασιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος καί, παρὰ τὸ γεγονὸς ὅτι ἐπὶ τοῦ ζητήματος αὐτοῦ συγκεκριμένως εἶχε τὴν ἰσχυρὰν ὑποστήριξιν τοῦ πρωθυπουργοῦ, ὁ λόρδος Κῶρζον ἡττήθη εἰς τὴν πολιτικήν του περὶ ἐκδιώξεως τοῦ Τούρκου ἐξ Εὐρώπης. Τὴν ἐπομένην οὗτος συνέταξε ζωηρὰν διαμαρτυρίαν κατὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς.

«— Ἐπιθυμῶ νὰ τονίσω τὴν ζωηρὰν καὶ κατηγορηματικὴν διαφωνίαν μου πρὸς τὴν ἀπόφασιν τὴν ληφθεῖσαν ὑπὸ τῆς πλειοψηφίας τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου χθὲς — κατ' ἀντίθεσιν πρὸς τὰς γνώμας τοῦ πρωθυπουργοῦ καὶ δύο διαδοχικῶν ὑπουργῶν ἐπὶ τῶν ἐξωτερικῶν — περὶ διατηρήσεως τοῦ Τούρκου ἐν Κωνσταντινουπόλει. Πιστεύω ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη εἶνε μυωπικὴ καί, γενικῶς, ἀτυχεστάτη.

»Διὰ νὰ ἀποφύγωμεν τὰς ἐνοχλήσεις εἰς τὰς Ἰνδίας — αἵτινες προκαλοῦνται κατὰ μέγα μέρος τεχνητῶς καὶ εἶνε ἐν πάσῃ περιπτώσει ἐφήμεροι — καὶ διὰ νὰ καταστήσωμεν τὸ ἔργον μας ἐν Αἰγύπτῳ ὀλιγώτερον δυσχερές — ἐνῷ ἡ δυσχέρειά του εἶνε πραγματικῶς σχεδὸν ἐξ ὁλοκλήρου ἀνεξάρτητος τοῦ τί κάμνομεν ἢ δὲν κάμνομεν εἰς τὴν Κωνσταντινούπολιν — χάνομεν μίαν εὐκαιρίαν, τὴν ὁποίαν ἡ Εὐρώπη ἀνέμενεν ἐπὶ πέντε σχεδὸν αἰῶνας καὶ ἡ ὁποία ἴσως δὲν θὰ ἐπανέλθῃ. Ἡ ἰδέα περὶ ἱδρύσεως σεβαστῆς καὶ εὐπειθοῦς τουρκικῆς κυβερνήσεως ἐν Κωνσταντινουπόλει, προφυλασσομένης ἀπὸ τὰ κληρονομικὰ ἐλαττώματά της διὰ στρατιωτικῆς ζώνης τῶν Δυνάμεων — περιλαμβανούσης, δέον νὰ ἔχωμεν ὑπ' ὄψιν μόνιμον βρεττανικὴν φρουρὰν 10.000 ἕως 15.000 ἀνδρῶν —ἀποτελεῖ, κατὰ τὴν γνώμην μου χίμαιραν. Οὔτε καὶ δύναται νὰ ὑποστηριχθῇ ὅτι ἡ ἀπόφασις αὕτη, ἂν γίνῃ δεκτὴ ἐν Παρισίοις, θὰ λύσῃ τὸ τουρκικὸν πρόβλημα ἢ θὰ γαληνεύσῃ τὸν Ἀνατολικὸν κόσμον.

»Ἂν ὁ Τοῦρκος παραμείνῃ εἰς Κωνσταντινούπολιν διαφορετικὰ μέτρα καὶ σταθμὰ δέον νὰ χρησιμοποιηθοῦν ἔναντι αὐτοῦ ἀπὸ ἐκεῖνα ποὺ θὰ ἐχρησιμοποιοῦντο διὰ τὸν Τοῦρκον ὅταν θὰ εἶχεν ὡς πρωτεύουσαν τὸ Ἰκόνιον. Θὰ διατηρήσῃ μίαν ἡγεμονίαν, ἡ ὁποία θὰ εἶνε κατ' ἀνάγκην ἁπλοῦν ὁμοίωμα, καὶ ἐκεῖνοι οἱ ὁποῖοι τὸν ἔσωσαν θὰ ἀντιληφθοῦν συντόμως, ἂν δὲν σφάλλω, ὅτι ἡ διάσωσις αὐτὴ οὔτε αὐτὸν ἱκανοποίησεν, οὔτε τὸ Ἰσλὰμ εἰρήνευσεν. Ἀλλὰ πρὸ πάντων λυποῦμαι ὅτι ὁ κύριος σκοπὸς δι' ὃν διεξήχθη ὁ πόλεμος εἰς τὴν Ἀνατολὴν καὶ ὑπέστημεν τὴν θυσίαν τῆς Καλλιπόλεως — τουτέστιν ἡ ἀπελευθέρωσις τῆς Εὐρώπης ἐκ τοῦ Ὀθωμανοῦ Τούρκου — μετὰ ἀπίστευτον σχεδὸν σπατάλην ζωῆς καὶ χρήματος, ἐγκαταλείπεται καθ' ἣν ὥραν ἀκριβῶς ἐπιτυγχάνεται, καὶ ὅτι θὰ ἀφήσωμεν εἰς τοὺς ἀπογόνους μας — ποιὸς ξεύρει μετὰ πόσας ἀκόμη θυσίας καὶ ταλαιπωρίας; — καθῆκον πρὸ τοῦ ὁποίου ἐδειλιάσαμεν.

»Ἐπιτραπήτω μοι νὰ προσθέσω ὅτι ἡ ἄρνησις τοῦ Ὑπουργικοῦ Συμβουλίου ὅπως ἀποδεχθῇ τὸ σχέδιον τὸ ἑτοιμασθὲν ὑπὸ τοῦ κ. Μπερτελὸ καὶ ἐμοῦ ἐξεδηλώθη χωρὶς τὰ μέλη αὐτοῦ νὰ ἀναλογισθοῦν πως ὁποῖον θὰ εἶνε τὸ ἀντίπαλον σχέδιον, τουτέστιν ἕνα τουρκικὸν κράτος ἔχον πάλιν ὡς κέντρον τὴν Κωνσταντινούπολιν, ἀλλὰ διατελοῦν ὑπὸ διεθνῆ ἐπίβλεψιν. Ὅταν τὸ σχέδιον τοῦτο προβληθῇ, θὰ προκαλέσῃ ἴσως ποιάν τινα ἔκπληξιν».

Ἡ συμμετοχή του εἰς τὰς συσκέψεις τὸν κατεπόνει τὰ μέγιστα. «Προήδρευα καθ' ὅλην τὴν πρωΐαν Συμμαχικῶν διασκέψεων—ἔγραφε πρὸς τὴν λαίδην Κῶρζον τὴν 11 Μαρτίου—καὶ τώρα, ὥραν 3 μ. μ., προσπαθῶ νὰ συγκεντρώσω μερικὸν ὑλικὸν διὰ τὰς δύο ἀγορεύσεις μου τοῦ σημερινοῦ ἀπογεύματος. Εἶμαι κατασκοτισμένος, διότι ἡ συνθήκη μὲ τὴν Τουρκίαν πηγαίνει ἄσχημα καὶ ἔχομεν μεγάλας φασαρίας μὲ τὴν Κωνσταντινούπολιν.

Εἰς τὸ ἰδιαίτερον ἀρχεῖον τοῦ λόρδου Κῶρζον ὑπάρχει αὐτόγραφον ὑπόμνημά του τὸ ὁποῖον λέγει ὅτι, μετὰ τὴν ἀνωτέρω ἀπόφασιν, αἱ βάσεις τῆς ἐπιβλητέας εἰς τὴν Τουρκίαν συνθήκης κατεστρώθησαν εἰς σύσκεψιν τοῦ Ἀνωτάτου Συμβουλίου, συνελθόντος ὑπὸ τὴν προεδρίαν τοῦ κ. Λόϋδ Τζῶρτζ εἰς Ντάουνινγκ Στρήτ· ὅτι ἡ Συνδιάσκεψις τῶν Πρεσβευτῶν ὑπὸ τὴν προεδρίαν του ἐπεφορτίσθη μὲ τὴν συμπλήρωσιν τῶν λεπτομερειῶν συμφώνως πρὸς τὰς τεθείσας ἀρχάς· καὶ ὅτι ἡ συνθήκη ὑπὸ τὴν τελικὴν αὐτῆς μορφὴν συνεζητήθη καὶ ἐνεκρίθη ἐπὶ παρουσίᾳ τοῦ κ. Λόϋδ Τζῶρτζ καὶ κατὰ μέγα μέρος ὑπὸ τὴν ἐπιρροήν του εἰς Σὰν Ρέμο κατὰ τὸν ἑπόμενον Ἀπρίλιον.

Ἡ οὕτω πως ἐγκριθεῖσα κατὰ τὴν συνδιάσκεψιν τοῦ Σὰν Ρέμο συνθήκη περιεῖχε δύο πρωτεύοντας ὅρους, πρὸς τοὺς ὁποίους ὁ λόρδος Κῶρζον εἶχεν ἀνέκαθεν ἀντιταχθῇ καὶ κατὰ τῆς ἀποδοχῆς τῶν ὁποίων εἶχε διηνεκῶς παλαίσει.

«Ο ΚΑΡΚΙΝΟΣ ΤΗΣ ΕΓΓΥΣ ΑΝΑΤΟΛΗΣ»

Συμφώνως πρὸς τὴν προαναφερθεῖσαν ἀπόφασιν τοῦ βρεττανικοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου, ὁ Τοῦρκος ἔμελλε νὰ παραμείνῃ ἐν Εὐρώπῃ· καί, ἐν εἴδει ἀντιπερισπασμοῦ πρὸς τοῦτο, ἔμελλε νὰ ἀναγνωρισθῇ μία ἑλληνικὴ ζώνη εἰς τὴν παράλιον περιοχὴν τῆς Μικρᾶς Ἀσίας μὲ κέντρον αὐτῆς τὴν Σμύρνην. Μέχρι τῆς ὑστάτης στιγμῆς ὁ λόρδος Κῶρζον ἐχρησιμοποίησε τὴν ἐπιρροήν του κατὰ τῆς ἀποφάσεως αὐτῆς, τὴν ὁποίαν ἐθεώρει ὀλεθρίαν. Ὀλίγον πρὸ τῆς συναντήσεως τοῦ Σὰν Ρέμο προεκάλεσε τὴν κυκλοφόρησιν μεταξὺ τῶν μελῶν τοῦ ὑπουργικοῦ συμβουλίου ὑπομνήματος τοῦ Βρεττανοῦ Ὑπάτου Ἁρμοστοῦ ἐν Κωνσταντινουπόλει, ἐν τῷ ὁποίῳ οὗτος, ἀφοῦ ἐτόνιζεν ὅτι τὰς ἀπόψεις τὰς ὁποίας ἐξέθετε, συνεμερίζοντο καὶ οἱ σύμβουλοί του—«ἄνδρες κατὰ τὸ πλεῖστον μακροτάτης πείρας εἰς τὰς ὑποθέσεις τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς» — ἐχαρακτήριζε τὴν προσωρινὴν κατοχὴν τῆς Σμύρνης ὑπὸ τῶν Ἑλλήνων ὡς «τὸν καρκῖνον τῆς καταστάσεως τῆς Ἐγγὺς Ἀνατολῆς ἀπὸ τοῦ παρελθόντος Μαΐου» καὶ ἐβεβαίωνεν ὅτι ἡ σκοπουμένη ὁριστικοποίησίς της θὰ ἀπετέλει καρκῖνον διὰ τὸ μέλλον, ἕνα συνεχὲς ἐρεθιστικόν, τὸ ὁποῖον θὰ ἦγεν εἰς τὴν αἱματοχυσίαν ἐν Μικρᾷ Ἀσίᾳ ἐπὶ γενεάς. Ἀντελαμβάνετο ὁ βρεττανικὸς λαός, ἠρώτα ὁ ναύαρχος ντὲ Ρόμπεκ, ὅτι τὸ σχέδιον τῆς ἀποσπάσεως ὀθωμανικῶν ἐπαρχιῶν πρὸς ὄφελος τῆς Ἑλλάδος θὰ ἔρριπτε τοὺς ὑπολοίπους Τούρκους εἰς τὰς ἀγκάλας τῶν Μπολσεβίκων καὶ θὰ ἤναπτε πυρκαϊὰν εἰς τὴν Ἐγγὺς Ἀνατολὴν καὶ ὅλην τὴν Μικρὰν Ἀσίαν; Ἀλλὰ ὁ κύβος εἶχε ριφθῇ καὶ οὐδεμία προσοχὴ ἐδόθη εἰς τὰς προειδοποιήσεις τοῦ λόρδου Κῶρζον.

EARL OF RONALDSHAY

ΑΥΡΙΟΝ: Ἡ συνθήκη τῶν Σεβρῶν. — Ὁ Κεμὰλ παγιοῦται.—Αἱ δύο συνδιασκέψεις τοῦ 1921. — Ἡ εὐθύνη τοῦ Λόϋδ Τζῶρτζ.—Ἡ Ἰταλία καὶ ἡ Γαλλία συνεννοοῦνται μὲ τὸν Κεμάλ.—Ἡ διάστασις μεταξὺ τῶν Συμμάχων. — Αἱ προτάσεις τοῦ Κῶρζον περὶ αὐτονομήσεως τῆς Σμύρνης. — Οἱ δύο ἀντίπαλοι ἰσόπαλοι.

ΑΜΕΡΙΚΑΝΙΚΟΝ ΚΟΛΛΕΓΙΟΝ ΘΗΛΕΩΝ
ΠΑΛΑΙΟΝ ΦΑΛΗΡΟΝ

Αἱ ἐγγραφαὶ ἀναβάλλονται διὰ τὴν πρώτην Ὀκτωβρίου. Τὸ οἰκοτροφεῖον ἄρχεται λειτουργοῦν τὴν δεκάτην τρίτην Ὀκτωβρίου, τὰ δὲ μαθήματα τὴν δεκάτην ἕκτην τοῦ αὐτοῦ μηνός.

Ὧραι γραφείου, καθ' ἑκάστην 9—12 π. μ.

(Ἐκ τῆς Διευθύνσεως)

ΚΥΚΛΟΦΟΡΕΙ ΣΗΜΕΡΟΝ ΤΟ 93ον ΤΕΥΧΟΣ
ΤΟΥ ΚΑΛΛΙΤΕΡΟΥ ΚΑΙ ΤΕΡΠΝΟΤΕΡΟΥ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ „ΦΑΝΤΑΖΙΟ"
ΜΕ ΠΟΛΥΧΡΩΜΟ ΕΞΩΦΥΛΛΟ

Γεμᾶτο διαλεχτὴ ὕλη, μὲ ὤμορφα διηγήματα, περίεργα, μὲ δύο εἰκονογραφημένες κινηματογραφικὲς σελίδες. Μὲ τὴν προκήρυξι τοῦ Β' Φιλολογικοῦ Διαγωνισμοῦ.

Η „ΜΥΣΤΗΡΙΩΔΗΣ ΚΑΤΟΙΚΙΑ" ΚΑΙ Ο „ΣΕΡΙ ΜΠΙΜΠΙ" Εἶνε τὰ δύο μυθιστορήματα ποὺ ἀναστατώνουν τοὺς ἀναγνώστας τοῦ «ΦΑΝΤΑΖΙΟ» Γιὰ χάρι ἐκείνων ποὺ θέλουν νὰ τὰ παρακολουθήσουν δημοσιεύεται ἡ περίληψις τῶν προηγουμένων. Μαζὶ μ' ὅλα αὐτὰ τὸ «ΦΑΝΤΑΖΙΟ» ΠΡΟΣΦΕΡΕΙ καὶ μιὰ ἀκόμη ἀπόλαυση:

ΤΑ ΑΠΟΜΝΗΜΟΝΕΥΜΑΤΑ ΤΗΣ ΩΡΑΙΟΤΕΡΑΣ ΓΑΛΛΙΔΟΣ, ΤΗΣ ΟΥΓΚΕΤ ΝΤΥΦΛΟΣ

ποὺ μὲ τὴν ὠμορφιά της, τὴ χάρι της καὶ τὴ σκανδαλιστικὴ της ζωὴ ἀναστατώνει ὅλον τὸν κόσμο, ποὺ μαγνητίζει κάθε ἄνθρωπο. Πῶς ἔζησε πῶς ἐπέτυχε, τὰ δάκρυα καὶ οἱ πίκρες της καὶ οἱ καϋμοί της, ὅλη της τὴ ζωὴ θὰ τὴ μάθουν οἱ ἀναγνῶσται μας ἀπὸ τὴν ἴδια.

Ο ΚΑΘΕ ΑΝΑΓΝΩΣΤΗΣ ΠΕΡΙΟΔΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ ΘΑ ΣΠΕΥΣΗ ΝΑ ΑΠΟΚΤΗΣΗ ΕΝΑ «ΦΑΝΤΑΖΙΟ» γιὰ ν' ἀπολαύσῃ τὴν ὕλη του, τὴν ὠμορφιά του τὴ χάρι του.

Απο Πρωΐας εις Πρωΐαν

Οἱ ἥρωες

Ροδοκόκκινοι, καλοφαγωμένοι, καλοντυμένοι, εὐχαριστημένοι ἀπὸ τὸν ἑαυτόν τους πρὸ παντὸς καὶ ἀπὸ τὴν ζωήν τους, κατὰ δεύτερον λόγον, ἄδειαζαν ἀλλεπάλληλα ποτήρια μπύρας, διηγούμενοι τὰ κατορθώματά τους.

— Ποῦ λές, λοιπόν, λέω τῆς Μαρίτσας: «Μαρίτσα, τί θὰ κάνουμε τὴν Κυριακή; Δὲν πᾶμε κατὰ τὸ Μαροῦσι;» —«Ἀκοῦς, λέει!.. μοῦ λέει ἐκείνη!.. Ὅτι ἤθελα νὰ στὸ πῶ. Μ' ἔχει φαγωμένα ἡ Σαπφὼ νὰ πᾶμε.» «Πρὶν ἠρχούσαστε. Τώρα, μπάρεμ, ἔχετε δυὸ μῆνες νὰ μᾶς ἐρθῆτε!»... Ξεκινᾶμε, ποῦ λές, ἐγώ, ἡ Μαρίτσα, παίρνουμε καὶ τὸν Δημητράκη καὶ πᾶμε γιὰ τ' αὐτοκίνητο. Ἤβοι!... Μ' αὐτὸ θὰ πᾶμε; ξεφώνησε ἡ Μαρίτσα. Νὰ πάρουμε, καλέ, κανένα ταξί. Νὰ μὴ στὰ πολυλογῶ, φτάνουμε στὸ Μαροῦσι. Μπρὲ τί ἦταν κεῖνο; Θαρρεῖς πῶς μᾶς περιμένανε. Εἴχανε φτειαγμένα καὶ τί δὲν εἴχανε!... Ἕνα παστίτσο στὴν λαμαρίνα, κάτι μπαρμπούνια τηγανητά, δύο ὄρνιθες μὲ ντομάτα... Ἄσε πιὰ τοὺς μεζέδες!... Ἤπιαμε μιὰ ὀκᾶ οὖζο σιγὰ σιγά... Βάζουμε ὕστερα τὸ φωνογράφο... Ἕναν ἀμανέ, σταμπολῆ-ἀμανέ!....

— Κι' ἐμεῖς δὲν περάσαμε ἄσχημα. Ἦρχε ἡ κουνιάδα μου ἀπὸ βραδύς. «Καλὲ ἐδῶ θὰ σιγοψηθῆτε, Κυριακάτικα!... Σηκωθῆτε, καλέ, νἄρθῆτε μαζί μας!...» Ξεκινᾶμε, ποῦ λές, γιὰ τὴν Βουλιαγμένη.. Ἦταν ἕνα φεγγαράκι.... Στρώσαμε τὶς κουβέρτες, κι' ἀνοίξαμε τὰ πακέττα. Εἴχαμε παρμένα διάφορα...

Τὰ χείλη του ἀπαριθμοῦν τὰ θαυμάσια, τὰ μάτια του ἀναπολοῦν τὸ φεγγάρι, τὸ δακτυλάκι τοῦ χεριοῦ του ἀνασηκώνεται, διαγράφοντας καβαλλιστικὰ σημεῖα εἰς τὸν ἀέρα ἀπὸ ἐνθουσιασμό... Ἡ ζωὴ αὐτὴ εἶνε ἡ ζωή...

Μπροστὰ περνοῦν ὅλες ἡ ἀθλιότητες, Πωληταὶ κουμπιῶν, λαχείων, μιὰ κοκαϊνομανής, μὲ τρία μαραμένα λουλούδια, ἕνας ἀνάπηρος μὲ σπίρτα, ὁ κοντὸς γνωστὸς προαγωγὸς εἰς ἄγραν ἐπαρχιώτου πελάτου, ἡ κυρία ποῦ ἔχασε τὸ τραῖνο, ἕνας ψωρόσκυλος ποῦ φεύγει οὐρλιάζοντας κάτω ἀπὸ μιὰ κλωτσιὰ τοῦ γκαρσονιοῦ, ὁ Ρῶσσος ἀλήτης, κορίτσια τοῦ πεζοδρομίου βαμμένα, ἐνῷ τὰ χορτᾶτα στομάχια, κάτω ἀπὸ τὸ πότισμα τῆς μπύρας, ἐρεύγονται τὶς ὡραῖες ἀναμνήσεις τῆς Κυριακῆς.

Γ. ΑΝΝΙΝΟΣ

Αἱ συνέπειαι τοῦ Δαγκείου

Ὅσοι ἐπέρασαν τὸν δάγκειον, ἀφοῦ ὑπέφεραν μετὰ τὴν ἀνόρρωσίν των ἐπὶ μερικὰς ἡμέρας ἀπὸ διαφόρους πόνους καὶ ὀχλήσεις, ἤδη αἰσθάνονται ἕνα εἶδος «ξανανοιώματος»: Παχύτεροι, ἀλκιμώτεροι, ροδοκόκκινοι, νεώτεροι κατὰ δέκα τοὐλάχιστον ἔτη! Ὁ ζωμὸς τῶν λεμονίων καὶ τὰ ἄλλα φάρμακα, τὰ ὁποῖα ἔλαβον κατὰ τοῦ δαγκείου, νομίζει κανεὶς ὅτι ἐπέδρασαν ἐπ' αὐτῶν ὅπως τὸ ἐλιξήριον τῆς μαγίσσης ἐπὶ τοῦ δόκτορος Φάουστ. Τὸ μόνον δυσάρεστον εἶνε ὅτι ὅλοι οἱ δαγκειοπαθεῖς αἰσθάνονται ἀδηφάγον ὄρεξιν· συμπολίτης ἀναρρώσας ἐκ τοῦ δαγκείου τρώγει ὀκτάκις τῆς ἡμέρας...

— Καὶ εἶνε δυσάρεστον νὰ ἔχῃ κανεὶς ὄρεξιν;

Διὰ τοὺς πλείστους τοὐλάχιστον ἀρκετὰ δυσάρεστον... Μὲ αὐτὴν τὴν οἰκονομικὴν κρίσιν...

Οὔτε γιὰ δεῖγμα;

Ἀπὸ τὴν προανάκρισιν διὰ τὴν ὑπόθεσιν τῶν παραχαρακτῶν διεπιστώθη τὸ ἑξῆς χαρακτηριστικόν:

Ὅταν ἡ ἀστυνομία παρηκολούθει τοὺς παραχαράκτας πρὶν τοὺς συλλάβῃ, εἷς ἀστυνόμος μετημφιεσμένος εἰς πλοίαρχον συνήντησε τὸν παραχαράκτην Τριπολίτην καὶ τοῦ ἐζήτησε νὰ τοῦ κατασκευάσῃ κίβδηλα Αἰγυπτιακὰ πεντόλιρα. Ὁ Τριπολίτης ἐδέχθη ἐν τέλει κατ' ἀρχὴν καὶ ἀνῆλθεν εἰς Ἀθήνας ν' ἀγοράσῃ πεντόλιρα διὰ νὰ τὰ ἀπομιμηθῇ. Μετά τινας ἡμέρας συναντήσας τὸν ἀστυνομικὸν τοῦ εἶπεν ὅτι περιελθὼν ὅλα τὰ ἀργυραμοιβεῖα δὲν εὗρεν οὔτε ἕνα γνήσιον αἰγυπτιακὸν πεντόλιρον.

—Ὅσα εὕρηκα, εἶπε, τὰ ἔχω φτιάσει ἐγώ...

Ἡ θεατρική μας κίνησις

Ἀνακριβῶς ἐγράφη εἰς πρωϊνὴν συνάδελφον ὅτι ὁ θίασος Κοτοπούλη ἐπιστρέφων ἐκ Θεσσαλονίκης θὰ ἐργασθῇ εἰς τὸν «Ἀπόλλωνα».

—Ἡ κ. Μαρίκα Κοτοπούλη θὰ παίξῃ τὸν χειμῶνα ἢ εἰς τὸ θέατρόν της ἢ εἰς ἕνα νέον θέατρον, τοῦ ὁποίου ὁ χῶρος ἦτο ἕως τώρα ἀφιερωμένος εἰς τὴν Τερψιχόρην.

—Προχθὲς εἰς τὴν «Στοργὴν» ἡ κ. Μ. Κοτοπούλη μᾶς παρουσίασε νέας ἐκπλήξεις μὲ τὰς ἀμφιέσεις της. Ἡ «ρόμπ ντὲ στύλ» τῆς πρώτης πράξεως, ἀπὸ λεπτότατον μαῦρο ταφτᾶ, μὲ ἕνα τεράστιο φιόγκο πίσω εἰς τὴν μέση καὶ μὲ ἀσημένια γαρνιτούρα εἰς τὸ στῆθος ἦτο πράγματι ἀριστούργημα, ὀφειλόμενον εἰς τὸν παρισινὸν ἀριστοτέχνην κ. Ντεσὲ τοῦ Οἴκου Γκάν.

—Καὶ μία εἴδησις ἡ ὁποία ἀσφαλῶς θὰ λυπήσῃ τοὺς θεατροφίλους καὶ τοὺς καλλιτεχνικούς μας κύκλους. Ὁ εὐγενὴς καὶ ἐκλεκτὸς καλλιτέχνης κ. Μῆτσος Μυράτ πωλεῖ τὴν παρὰ τὰ Πατήσια ἔπαυλίν του, μὲ ὅλην τὴν ἐπίπλωσιν καὶ τὴν πολύτιμον βιβλιοθήκην του, προκειμένου ν' ἀποχωρήσῃ τοῦ θεάτρου καὶ μεταβῇ εἰς συνάντησιν τοῦ υἱοῦ του εἰς Βερολῖνον.

—Ἐλπίζομεν ὅτι ἡ ἀποχώρησις τοῦ ἐκλεκτοῦ πρωταγωνιστοῦ μας νὰ εἶναι πρόσκαιρος καὶ ἡ νοσταλγία του διὰ τὴν σκηνήν, ὕστερα ἀπὸ μίαν μακρὰν καὶ πλήρη δαφνῶν σταδιοδρομίαν, θὰ τὸν κάμῃ νὰ ἐπιστρέψῃ γρήγορα εἰς τὴν πατρίδα του.

—Ἡ χειμερινὴ μουσικὴ περίοδος προμηνύεται ἐκτάκτως ἐνδιαφέρουσα. Ἐκτὸς τῶν τακτικῶν συναυλιῶν τῆς μεγάλης ὀρχήστρας, θὰ ἀκούσωμεν διεθνοῦς φήμης καλλιτέχνας ὅπως τὸν περίφημον Χάϊφετς, τὸν Χούμπερμαν, τὸν Γκοντόφσκυ, τὸν Ἰτοῦρμπι καὶ ἄλλους πολλούς.

—Ἡ κυρία Κυβέλη εὑρίσκεται ἤδη εἰς τὸ στάδιον τῆς ἀναρρώσεως, ἀλλὰ δὲν εἶναι διατεθειμένη νὰ ἐμφανισθῇ γρήγορα εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινόν.

—Κ' ἔτσι αἱ δύο ἡρωΐδες, ἡ μία Ἑλληνὶς «Δικηγορίνα» καὶ ἡ ἄλλη Γαλλὶς «Νικόλ», τὰς ὁποίας ἐπρόκειτο νὰ δημιουργήσῃ ἡ κ. Κυβέλη κατὰ τὴν φθινοπωρινὴν περίοδον δὲν θὰ ἴδουν ἐφέτος τοὐλάχιστον, τὸ φῶς τοῦ προσκηνίου.

—Μεταξὺ τῶν ξένων θιάσων, ποῦ θὰ μᾶς ἐπισκεφθοῦν τὸν χειμῶνα ἔρχεται καὶ ἡ ὡραιοτάτη πρωταγωνίστρια τῆς «Κομεντὶ Φρανσαῖζ» κ. Οὐγκέττη Ντυφλό.

Ἀθηναϊκὰ νέα

—Μαγευτικὲς ἡ νύχτες μὲ τὸ φεγγάρι εἰς τὰ Φάληρα, κ' εὐνοϊκὲς διὰ τὰ ὑπαίθρια ἑστιατόρια.

—Οἱ κοσμικορωμαντικοὶ καταφεύγουν εἰς τὰ λουτρὰ τῆς Γλυφάδας ὅπου τὸ μπὰρ μένει ἀνοικτὸ μέχρι πρωΐας.

—Ἀπολαμβάνουν τὸ φεγγάρι, πολλοὶ κάμνουν καὶ τὸ λουτρό των, τρώγουν, πίνουν καὶ ὕστερα χορεύουν ὑπὸ τοὺς ἤχους τῶν φωνογράφων, τοὺς ὁποίους διαθέτουν οἱ ἐκεῖ παραθερίζοντες.

—Αἱ ἐργασίαι διὰ τὴν ἀντικατάστασιν τῶν γραμμῶν τοῦ Φαληρικοῦ τροχιοδρόμου εἰς τὴν ὁδὸν Πανεπιστημίου δὲν παρεμποδίζουν μόνον τὴν κυκλοφορίαν, ἀλλὰ ταράσσουν καὶ τὴν ἡσυχίαν τῶν θαμώνων τῶν Δαρδανελλίων.

—Εἰς τὰς τόσας ἐνοχλήσεις, τὰς ὁποίας ὑφίστανται ἀπὸ τοῦ ἐπαίτου μέχρι τοῦ λοταρτζῆ, προσετέθησαν καὶ οἱ ἐκκωφαντικοὶ κρότοι τῶν σφυρηλατημάτων τῶν ἐργατῶν.

—Τὸ κακόν, εὐτυχῶς, εἶνε παροδικὸν ἕως ὅτου νέαι ἑταιρεῖαι ζητήσουν πάλιν τὴν ἀνασκαφὴν τῶν πεζοδρομίων.

—Οἱ χοροδιδάσκαλοι ἐπανακάμπτουν κατηφεῖς ἐξ Εὐρώπης. Ἡ ἐφετεινὴ παραγωγὴ τῆς εὐρωπαϊκῆς χορεογραφίας δὲν τοὺς ἱκανοποίησε καθόλου. Καμμία δημιουργία νέου χοροῦ καὶ ἑπομένως ἡ πελατεία τῶν «ἀκαδημιῶν» των θὰ εἶνε πολὺ περιωρισμένη.

—Τὰ φορολογούμενα γεροντοπαλλήκαρα σκέπτονται νὰ ὑποβάλλουν μίαν αἴτησιν· ν' ἀπαγορευθῇ διὰ νόμου εἰς τὰ κορίτσια νὰ ἐργάζωνται.

—Διατείνονται ὅτι ἀδίκως τιμωροῦνται φορολογούμενοι, διότι ἀπὸ τότε ποῦ τὰ κορίτσια ἔλυσαν, σχετικῶς, διὰ τῆς ἐργασίας τὸ πρόβλημα τῆς ζωῆς, ἀρνοῦνται νὰ συζευχθοῦν πτωχοὺς συζύγους, συνεπῶς οἱ μὴ διαθέτοντες περιουσίαν μένουν ὑποχρεωτικῶς ἀνύπανδροι.

—Εἰς τὰ διάφορα γυμναστήρια ἤρχισαν νὰ κάμνουν τὴν ἐμφάνισίν των αἱ νεαραὶ ἀθλήτριαί μας. Προσέρχονται πολὺ πρωῒ καὶ γυμνάζονται εἰς τὸν δρόμον, τὸ ἀκόντιον καὶ τὴν σφαῖραν.

—Ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὸν ἐνθουσιασμόν των θὰ ἔχωμεν ἐφέτος πολλὰς ἐκπλήξεις ἀπὸ τοὺς γυναικείους ἀθλητικοὺς συνδέσμους.

Ἀνατολίτικα τραγούδια

Τὸ τάξιμο

Ποιὰ εἶναι ἡ γυναῖκα, ποῦ ἔχει κατοικία τὴν καρδιά μου καὶ εἶναι τόσο ἀπελπισμένη; Τὴν ἐρωτεύθηκα, τὴν ἐπόθησα, μὰ δικὴ μου δὲν ἔγινε.

Τῆς εἶπα νὰ τὴν στολίσω μὲ στεφάνια, μὲ λουλούδια καὶ νὰ ψάλλω τραγούδια στὴν ὀμορφιά της. Ἕνα φευγαλέο χαμόγελο ἐφώτισε γιὰ μιὰ στιγμὴ τὴ θωριά της κ' ὕστερα ἔσβυσε. «Δὲν μοῦ δίνεις καμμιὰ χαρά», ἐστέναξε ἡ ἀπελπισμένη γυναῖκα.

Τῆς ἀγόρασα στολίδια καὶ ἀτίμητα δαχτυλίδια, τὴν ἀνέμιξα μὲ ριπίδι γεμᾶτο ἀπὸ πολύχρωμα πετράδια καὶ τὴν ἔβαλα νὰ πλαγιάσῃ σ' ὁλόχρυσο κρεββάτι. Μιὰ ἀχτίδα χαρᾶς σιγοτρέμισε μέσα στὰ μάτια της κ' ὕστερα λιποθύμησε. Ὅταν πάλιν ἄνοιξε τὰ μάτια της εἶπε: «Δὲν νοιώθω καμμιὰ χαρὰ στὰ πράμματα ἐτοῦτα».

Ὅ,τι καλὸ μοῦ ἔχει γραμμένο ἡ μοῖρα, τὰ δικά σου χέρια θὰ μοῦ τὸ δώσουν. Ἔτσι μοῦ εἶπες καὶ μοῦ ἔταξες. Γιὰ τοῦτο ἀνάμεσα στὰ δάκρυά μου ἀστράφτει τὸ φῶς σου. Καὶ σὲ προσμένω. Καὶ διστάζω ν' ἀκολουθήσω τοὺς ἄλλους, γιατὶ φοβᾶμαι μὴ σὲ χάσω, μὴ καὶ δὲν σ' εὕρω ἐκεῖ ὅπου θὰ μὲ προσμένῃς νὰ γίνῃς ὁδηγός μου, ἐκεῖ σὲ κάποιο γύρισμα τοῦ δρόμου. Θὰ προχωρῶ μὲ πίστι ὥς ὅτου ἔλθῃς καὶ κτυπήσῃς τὴν πόρτα μου. Καὶ τὸ πιστεύω, γιατὶ βαστῶ τὸ τάξιμο ποῦ μοῦ ἔκανες πῶς ὅ,τι καλὸ μοῦ ἔχει γραμμένο ἡ μοῖρα τὰ δικά σου χέρια θὰ μοῦ τὸ δώσουν.

(Μετάφρασις)

Τὸ προφὶλ τῆς Βέρας Σερζὶν

Ἡ κ. Βέρα Σερζίν, ἡ ὁποία ἔδωσε πέρυσι δείγματα τῆς ἐξαιρετικῆς τέχνης της καὶ εἰς τὸ ἀθηναϊκὸν κοινόν, ἀπασχολεῖ τοὺς Γάλλους δημοσιογράφους μὲ τὴν μεταβολὴν τοῦ.. προφὶλ της. Κατὰ τὴν πρώτην ἐμφάνισίν της εἰς τὸ τελευταῖον πολύκροτον ἔργον τοῦ Μωρὶς Ροστὰν «Ναπολέων ὁ 4ος», τὸ κοινὸν διηρωτᾶτο τί συμβαίνει μὲ τὴν καλλιτέχνιδα ὥστε νὰ παρουσιάζῃ διαφορετικὴν ἀπὸ ἄλλοτε φυσιογνωμίαν. Ἦτο μία νέα Σερζίν. Σχεδὸν δὲν ἀνεγνωρίζετο. Οἱ δημοσιογράφοι κατώρθωσαν ν' ἀνακαλύψουν τὸ μυστικόν. Ἁπλούστατα ἡ κ. Σερζὶν εὑρῆκεν ὅτι ἡ μύτη της δὲν εἶναι ὡραία, ὅτι καταστρέφει τὴν ἔκφρασιν τοῦ προσώπου της καὶ κατέφυγεν εἰς τὴν αἰσθητικὴν χειρουργικήν. Ὁ αἰσθητικὸς ἐπιστήμων τῆς ἐξωγράφισε μίαν ἰδεώδη μύτη καὶ ἡ καλλιτέχνις ἐνόμισεν ὅτι ἐὰν μεταβάλῃ αὐτήν, ποῦ τῆς ἐχάρισεν ἡ φύσις κατὰ τὸ πρότυπον τοῦ ἰατροῦ θὰ γίνῃ ὡραιοτέρα καὶ ὑπέστη ἡρωϊκώτατα τὴν σχετικὴν ἐγχείρησιν. Καὶ τώρα οἱ θαυμασταί της διηρέθησαν εἰς δύο πεδία. Οἱ μὲν ἰσχυρίζονται ὅτι ἔγινε πολὺ ὡραιοτέρα, ἐνῷ οἱ ἄλλοι μὲ ἀπελπισίαν διαμαρτύρονται ὅτι δὲν ἀναγνωρίζουν πλέον τὸ χαριτωμένο καὶ ἐκφραστικὸ πρόσωπο τῆς ντίβας των.

Σχολὴ γυναικῶν ραδιολόγων

Εἰς τὸ Παρίσι ἱδρύθη ὑπὸ τὴν ἀνωτάτην ἐποπτείαν τῆς κυρίας Κιουρὶ σχολὴ ραδιολογίας ἀποκλειστικῶς διὰ τὰς γυναῖκας. Καὶ παρ' ὅλους τοὺς κινδύνους εἰς τοὺς ὁποίους ἐκτίθεται ἕνας ραδιολόγος, αἱ γυναῖκες ἡρωϊκώτατα σπεύδουν νὰ ἐγγραφοῦν εἰς τὴν νέαν σχολὴν τῆς μεγάλης ἐφευρέτιδος.

Πῶς γράφεται ἕνα κινηματογραφικὸ σενάριο

Ὑπὸ τὸν ἄνω τίτλον ἡ Ἀγγλὶς συγγραφεὺς κ. Γερτρούδη Ἄλλεν ἔγραψεν ἕνα βιβλίον χρησιμώτατον εἰς τοὺς ἀσχολουμένους μὲ τὸν κινηματογράφον. Τὸ βιβλίον εἶνε προσιτὸν μόνον εἰς τοὺς ἀγγλομαθεῖς, διότι δὲν ἔχει μεταφρασθῇ ἀκόμη εἰς ἄλλην γλῶσσαν. Ἡ συγγραφεὺς δίδει ὠφελίμους ὁδηγίας καὶ συμβουλάς, ἐὰν κρίνωμεν ἀπὸ τὴν ἐνθουσιώδη κρίσιν τῶν Ἄγγλων κριτικογράφων. Οἱ Ἕλληνες, οἱ ὁποῖοι ἀρχίζουν νὰ καταγίνωνται μὲ τὴν δημιουργίαν τῶν πρώτων ἐγχωρίων ταινιῶν ἄς τὸ ἔχουν ὑπ' ὄψιν των.

Ἡ φίλη τοῦ Φρανσουὰ Κοππὲ

Ἡ Λουΐζα Ρήντ ἡ ἀφοσιωμένη καὶ τρυφερὰ φίλη τοῦ Φρανσουὰ Κοππέ, ἡ ὁποία ἔζησε μὲ τὴν ὑπερηφάνεια ὅτι ἐνέπνευσεν εἰς τὸν ποιητὴν τοὺς ὡραιοτέρους στίχους του ἀπέθανε πρὸ ἡμερῶν εἰς τὸ Παρίσι εἰς βαθύτατον γῆρας. Μετὰ τὸν θάνατον τοῦ Φρανσουὰ Κοππὲ ἡ Λουΐζα Ρήντ εἶχεν ἀποσυρθῇ ἀπὸ τὸν κόσμον καὶ ἔζη μόνη μὲ τὰς ἀναμνήσεις της εἰς μίαν βίλλα τῆς λεωφόρου Σαὶν Ζερμαίν.

Ἀθλητισμὸς

—Αἱ πρῶται κρούσεις

Οἱ σύλλογοι ἀπεφάσισαν νὰ θέσουν πλέον εἰς κίνησιν τὰς ὁμάδας των καὶ εἴχομεν ἤδη τὰς πρώτας κρούσεις τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν μεταξὺ «Παναθηναϊκοῦ» καὶ «Γουδί». Τὸ Γουδὶ κατῆλθεν, ὡς γνωστόν, μὲ τὴν δευτέραν του ὁμάδα καὶ αὐτὴν ἀπροπόνητον, ἑπομένως δὲν θὰ ἐξετάσωμεν τὴν σύνθεσίν της, ἡ ὁποία, κατὰ πᾶσαν πιθανότητα, θὰ ἀλλάξῃ μέχρι τῆς προσεχοῦς ἐμφανίσεώς του. Ἀλλὰ καὶ ὅσον ἀφορᾷ τὸν Παναθηναϊκόν, δὲν φανταζόμεθα νὰ κατῆλθε τὴν Κυριακὴν μὲ τὴν πραγματικήν του σύνθεσιν, ὁπωσδήποτε ὅμως δυνάμεθα νὰ τοῦ ἀφιερώσωμεν μερικὰς γραμμάς. Παρ' ὅλα τὰ διαδοθέντα περὶ ἀποχωρήσεων παικτῶν του κλπ., ἡ ὁμάς του δὲν θὰ παρουσιάσῃ ἐφέτος οὐδεμίαν ἀλλοίωσιν ἐκτὸς ἀπὸ τὴν ἀντικατάστασιν ἑνὸς ὀπισθοφύλακος καὶ ἑνὸς κυνηγοῦ. Εἰς τὴν πρώτην της ἐμφάνισιν δὲν μᾶς ηὐχαρίστησε καὶ πολύ, παρὰ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐπιτευχθέντων τερμάτων, διότι ἡ ἐνέργεια τῶν παικτῶν της ἦτο διαρκῶς βεβιασμένη καὶ οἱ συνδυασμοὶ ὑπέφερον ἀρκετὰ ἐκ τούτου. Μὲ ἀσθενῆ ἀντίπαλον οἱ παῖκται τοῦ Παναθηναϊκοῦ εἶχον θαυμασίαν εὐκαιρίαν προπονήσεως, ἀντὶ ὅμως νὰ προσπαθήσωσι νὰ πραγματοποιήσωσι ψυχραίμους συνδυασμούς, προσεπάθησαν μόνον νὰ αὐξήσωσι τὰ ὑπὲρ τῆς ὁμάδος των τέρματα, πρᾶγμα τὸ ὁποῖον δὲν τοὺς ὠφέλησε καὶ πολύ.

Διὰ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν πολλὰ διαδίδονται. Ἐν πρώτοις ἡ ἀναμενομένη Σερβικὴ ὁμὰς Ν.Α.Κ. δὲν κατέρχεται καὶ ἀντ' αὐτῆς τὰ μετακαλέσαντα αὐτὴν σωματεῖα ἐτηλεγράφησαν εἰς τὴν ἐν Θεσσαλονίκῃ εὑρισκομένην προχθὲς βουλγαρικὴν «Λέφσκη» ὅπως κατέλθῃ εἰς Ἀθήνας, μέχρι τοῦδε ὅμως δὲν ἐλήφθη ἀπάντησις.

Ὁ ἀγὼν «Ἑνώσεως Κων)πόλεως»-«Ἀπόλλωνος» δὲν φαίνεται νὰ πραγματοποιηθῇ τὴν προσεχῆ Κυριακὴν λόγῳ ἀσθενείας παικτῶν τοῦ δευτέρου, Ἀντιθέτως δύναται νὰ θεωρῆται ὡς βέβαιος ὁ ἀγὼν «Ἐθνικοῦ»-«Ἀθηναϊκοῦ» εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Ἀπόλλωνος. Πάντως ὅμως καὶ εἰς τὸ γήπεδον τοῦ Παναθηναϊκοῦ θὰ τελεσθῇ ὁπωσδήποτε ἕτερος φιλικὸς ἀγών, ἴσως μεταξὺ παικτῶν ὁμάδων εἰς περίπτωσιν καθ' ἣν δὲν θὰ κατήρχετο ἡ «Λέφσκη»... Ἀλλὰ ἔχομεν ἀκόμη καιρὸν μέχρι τῆς προσεχοῦς Κυριακῆς.

GEO

—Ὁ Νοῦρμι εἰς τὴν Βουδαπέστην

Τὴν παρελθοῦσαν Πέμπτην ἔλαβε χώραν ἐν Βουδαπέστῃ ἀθλητικὴ συνάντησις, εἰς τὴν ὁποίαν προσκληθεὶς ἔλαβε μέρος καὶ ὁ Φινλανδὸς Νοῦρμι, ὡς καὶ μερικοὶ Ἰταλοὶ πρωταγωνισταὶ παραμείναντες ἐν Βουδαπέστῃ μετὰ τὴν ἰταλοουγγρικὴν ἀθλητικὴν συνάντησιν. Ὁ Νοῦρμι συμμετέσχε μόνον εἰς τὸν δρόμον 3,000 μέτρων χάντικαπ, ὁ ὁποῖος ὑπῆρξε καὶ ὁ κύριος σκοπὸς τῶν ἀγώνων, προστεθέντων καὶ ἄλλων ἀγωνισμάτων διὰ νὰ γίνῃ τὸ πρόγραμμα ἐπιβλητικώτερον. Παρὰ τὴν βροχήν, 15.000 θεαταὶ παρηκολούθησαν τοὺς ἀγῶνας, παρακινούμενοι ὑπὸ τῆς ἐπιθυμίας νὰ γνωρίσωσι τὸν περίφημον Φινλανδόν, ὁ ὁποῖος ἐδικαίωσε διὰ μίαν ἀκόμη φορὰν τὴν φήμην του. Ὁ Νοῦρμι ἤρχισε νὰ τρέχῃ 25 δευτερόλεπτα μετὰ τὴν ἐκκίνησιν τοῦ καλυτέρου Οὔγγρου δρομέως Σέρμπ, κατορθώσας νὰ τὸν καταφθάσῃ καὶ νὰ προσπεράσῃ κατὰ 4 μέτρα εἰς τὸ τέρμα μὲ χρόνον 8' 33'' 2)10. Ὁ Σέρμπ ἐπραγματοποίησε 8' 58'' 8)10 καὶ ὁ τρίτος Μαϊρόσσι 9' 33' 2)10.

Μετὰ τὸ τέλος τῶν ἀγώνων ὁ Νοῦρμι ἐδήλωσεν ὅτι ὁ στίβος ἦτο ἐξαιρετικὰ καλὸς καὶ ἐὰν δὲν ἔβρεχε θὰ κατέρριπτε τὴν ἰδίαν του παγκοσμίαν ἐπίδοσιν, ἡ ὁποία εἶνε 8' 28'' 5)10. «Εἰς τὴν Φινλανδίαν, προσέθεσε, δὲν ἔχομεν τόσον καλοὺς στίβους καὶ εἶνε εὐνόητον ὅτι οἱ Φινλανδοὶ ἐπιτυγχάνουν καλυτέρας ἐπιδόσεις εἰς τὸ ἐξωτερικόν· τοὐναντίον οἱ Οὔγγροι, συνηθισμένοι εἰς πρώτης τάξεως στίβους εὑρίσκονται ἐν μειονεκτικῇ θέσει εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διότι σπανίως θὰ εὕρουν ἐφαμίλλους τῶν ἰδικῶν των στίβους.» Ὅλα αὐτὰ ὁ Νοῦρμι τὰ εἶπεν εἰς τοὺς ἐπισήμους τῶν ἀγώνων καὶ ἀπέφυγε παντοιοτρόπως νὰ δώσῃ συνεντεύξεις εἰς δημοσιογράφους, ἀποσυρθεὶς ἀμέσως μετὰ τοὺς ἀγῶνας εἰς τὸ ξενοδοχεῖόν του.

Τὰ ἀποτελέσματα τῶν ἄλλων ἀγωνισμάτων ἔχουν ὡς ἑξῆς:

100 μ. Ράγκαμπη (Οὔγγρος) 10'' 7)10.
300 μ.: Μπάρσι (Οὔγγρος) 35'' (νέον οὐγγρικὸν ρεκόρ), 2ος Ρατσέλι 35'' 5)10.
1000 μ.: Ταβερνάρι (Ἰταλὸς) 2' 28'' 4)10 (νέον ἰταλικὸν ρεκόρ), 2ος Μπεκάλι (Ἰταλὸς) 2' 31'' 8)10.

Εἰς τὴν Ὀλυμπιακὴν Σκυταλοδρομίαν νικήτρια ἀνεδείχθη ἡ ὁμὰς τοῦ ἀθλητικοῦ συλλόγου «Βουδαπέστη».

—Κολυμβητικὸς Μαραθώνιος

Ὁ Γάλλος κολυμβητὴς Ζὰν Μισέλ, ὁ ὁποῖος διακρίνεται εἰς τὰς μεγάλας ἀποστάσεις, ἐνίκησεν εἰς τὸν κολυμβητικὸν μαραθώνειον τοῦ Μοντρεάλ, διανύσας τὴν ἀπὸ τῆς πόλεως ταύτης μέχρι τοῦ Σορὲλ ἀπόστασιν 30 μιλίων εἰς 11 ὥρας καὶ 10 λεπτά. Μέχρι τοῦ 21ου μιλλίου πρῶτοι ἤρχοντο ὁ Ἀμερικανὸς Σόμερς ὁ Νοτιοαφρικανὸς Παέμπους καὶ ἡ μὶς Τόμς, οἵτινες ὅμως ἐγκατέλειψαν μόλις τοὺς προσεπέρασεν ὁ Μισέλ.

—Τέννις

Ὁ διακοπεὶς ἀγὼν Ἰταλίας-Τσεχοσλοβακίας ἐσυνεχίσθη καὶ ἔληξε μὲ τὴν νίκην τῶν Τσεχοσλοβάκων, οἵτινες ἐνίκησαν εἰς ἀμφοτέρους τοὺς διπλοῦς ἀγῶνας. Οἱ Τσεχοσλοβάκοι Μαλετσὲκ-Σάμπα καὶ Μαρσαλὲκ-Ζοράλεκ ἐνίκησαν τοὺς Ἰταλοὺς Μπάλμπι-Μπουκάρδο καὶ Μπόνζυ-Μπόνο μὲ 6-0, 5-7, 6-3, 6-2 καὶ 6-4, 6-3, 6-2 ἀντιστοίχως.

—Ποδοσφαιρικὰ

Ὁ Ἑλβετικὸς σύλλογος «Μονὰλ Καρούζ», συναντηθεὶς ἐν Νεαπόλει, μετὰ τῆς ὁμάδος τῆς «Νάπολι», ἡττήθη διὰ 3 τερμάτων ἔναντι μηδενός.

Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ ἀγὼν διὰ τὸ πρωτάθλημα συνεχίζεται μετὰ πείσματος. Ἡ προπαρελθοῦσα Κυριακὴ ὑπῆρξεν ἡμέρα δυσαρέστων ἐκπλήξεων διὰ τὰς μεγάλας ὁμάδας, αἵτινες ἡττήθησαν ἀνελπίστως. Οὕτω ἡ «Μαντσέστερ Σίτυ», ἡ ὁποία ἀνῆλθεν ἐφέτος εἰς τὴν πρώτην κατηγορίαν, παίξασα εἰς τὸ γήπεδον τῆς πρωταθλητρίας «Ἔβερτον», τὴν ἐνίκησε διὰ 6 τερμάτων ἔναντι δύο, πέντε ἐκ τῶν ὁποίων ἐπέτυχεν ὁ Τζώνσον.

Ἄλλα ἀποτελέσματα:

Χούδερσφιλντ-Λήδς Γιουνάϊτιδ	6—1
Δέρμπυ Κάουντυ-Οὐένιστνεκ	6—0
Μπούρι - Μπόρνλεκ	2—0
Μπλάκμπουν Ρόβερς-Πόρτσμουθ	4—2
Λεϊσέστερ Σίτυ-Οὐέστ Χὰμ	5—0
Σόνδερλαντ-Μπόλτον	4—0

Θέατρα

ΙΝΤΕΑΛ. «Κική—Κοκό».
ΚΕΝΤΡΙΚΟΝ. «Ὁ ἄρχοντας τοῦ κόσμου».
ΚΟΤΟΠΟΥΛΗ. «Ἡ Βαβυλωνία».
ΚΥΒΕΛΗΣ. «Κνόκ» (πρώτη).
ΜΟΝΤΙΑΛ. «Φρου-Φροῦ».
ΤΡΙΑΝΟΝ (Θίασος Μαρίκας Κοτοπούλη) Τελευταία παράστασις «Ἰφιγένεια».

Συνοικιακὰ

ΑΘΗΝΑΙΟΝ. «Μπαμπᾶς μὲ τὸ στανιό».
ΑΘΗΝΑΪΚΟΝ. «Ὁ Ζίγκωτό».
ΑΛΣΟΣ. «Ροζίτα».
ΑΛΚΑΖΑΡ. «Ὁ ἁγνὸς γλεντζές».
ΑΤΛΑΝΤΙΣ. «Δοὺξ τοῦ Παπενχάϊμ».
ΑΧΙΛΛΕΙΟΝ. «Μὲ τὸ στανιὸ θά...»
Α.Ο.Δ.Ο. «Κὶτ ὁ μορτάκος».
ΒΕΡΝΤΕΝ. «Ἡ καρδιά μου ἀργά».
ΔΙΑΝΑ. «Ἡ εὐνοούμενη τοῦ Μαχαραγιᾶ»
ΕΛΛΑΣ. «Ἀτσαλένιοι ἄνδρες. Ἡ ἐξυπνάδα τοῦ Ταρζάν».
ΚΟΛΟΜΠΙΑ. «Ρασπουτίν».
ΚΥΒΕΛΕΙΑ. «Τὸ στερνὸ φιλί».
ΛΟΥΝΑ ΠΑΡΚ. «Ὁ χορευτὴς τῆς κυρίας».
ΟΛΥΜΠΟΣ. «Τὸ τραγοῦδι τῆς ψυχῆς».
ΡΕΓΚΑΛ. «Φάουστ».
ΦΑΡΟΣ. «Τὸ ρόδον τῆς Ν. Ὑόρκης».

ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΔΙΑΝΟΜΗ ΠΡΟΣΩΡΙΝΩΝ ΤΙΤΛΩΝ ΜΕΤΟΧΩΝ ΤΗΣ

Προσκαλοῦνται ἅπαντες οἱ ἐγγραφέντες εἰς τὸ κεφάλαιον τῆς Τραπέζης μὴ μέτοχοι τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης, οἱ ὁποῖοι δικαιοῦνται μιᾶς μετοχῆς καὶ ἔχουσιν εἰς χεῖράς των ἀποδείξεις τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης καταβολῆς τοὐλάχιστον τῆς α' καὶ β' δόσεως, ὅπως προσερχόμενοι καθ' ἑκάστην ἐργάσιμον ἡμέραν (πλὴν τοῦ Σαββάτου) 5—7 μ.μ. εἰς τὸ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου ἀριθ. 28 κατάστημα τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος, ἀνταλλάξωσι ταύτας διὰ τῶν προσωρινῶν τίτλων.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 25ῃ Σεπτεμβρίου 1928

(Ἐκ τῆς Γραμματείας)

ΑΙ ΜΕΤΟΧΑΙ ΤΗΣ ΕΚΔΟΤΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

Ἀπὸ τῆς προχθὲς ἤρχισεν ἡ παράδοσις τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος. Οἱ μέτοχοι παραλαμβάνουν τὰς μετοχάς των εἰς τὰ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Πανεπιστημίου γραφεῖα τῆς Τραπέζης καθ' ἑκάστην 5—7 μ.μ.

Ἐπὶ τοῦ παρόντος ἡ Τράπεζα παραδίδει προσωρινοὺς τίτλους εἰς ὅσους ἐκ τῶν μετόχων κατέβαλον τοὐλάχιστον τὴν α' καὶ β' δόσιν εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Ὡς πληροφορούμεθα, ἡ Τράπεζα ἐντὸς 10—15 ἡμερῶν θ' ἀρχίσῃ νὰ ἐνεργῇ μεταβιβάσεις ἀπὸ ὀνόματος εἰς ὄνομα διὰ τὰς μετοχὰς τῶν ὁποίων ἔχουν καταβληθῇ ὅλαι αἱ δόσεις εἰς τὴν Ἐθνικὴν Τράπεζαν.

Οἱ προσωρινοὶ τίτλοι τῶν μετοχῶν τῆς Τραπέζης κατεσκευάσθησαν ἐν Ἑλλάδι, εἶνε δὲ καλλιτεχνικώτατοι.

—Ὄχι, Κύριε χαρτοπώλη,
γὼ δὲν θέλω ἀπομιμήσεις· θέλω τὶς γνήσιες ἐγγλέζικες πέννες τοῦ
Γεω. Β. Χιοῦς
Αὐτὲς γράφουν ὡραιότερα καὶ στὸ τέλος τοῦ στοιχίζουν πιὸ φθηνά, ἐπειδὴ βαστοῦν τρεῖς τέσσερες φορὲς περισσότερο ἀπὸ τὶς ἄλλες. Ὅπως εἶδα τὸ ἀτσάλι τους εἶναι πιὸ στερεό. Πρόσεξε ὅτι ἐπάνω σὲ κάθε πέννα εἶναι γραμμένο τὸ ὄνομά του:
GEO. W. HUGHES

ΔΗΛΩΣΙΣ ΤΩΝ LABORATOIRES M. FRAISSE
ΤΩΝ ΠΑΡΙΣΙΩΝ
ΔΙΑ ΤΩΝ ΕΝΤΑΥΘΑ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΩΝ ΤΩΝ
ΖΩΓΡΑΦΟΥ ΒΑΚΗ ΚΑΙ Σια
Ἐπειδὴ τελευταίως ἀνεκαλύφθησαν εἰς τὴν ἀγορὰν Ἀθηνῶν κυτία ἐνέσεων παραποιημένα, πρὸς ἀποφυγὴν καὶ τῆς ἐλαχίστης ἀμφιβολίας ἐκ μέρους τῶν κ. κ. Ἰατρῶν καὶ τοῦ Κοινοῦ δηλοῦμεν ὑπευθύνως, ὅτι ἅπαντα, γνήσια καὶ μή, τὰ ἐν τῇ ἀγορᾷ τῶν Ἀθηνῶν εὑρισκόμενα κυτία ampoulles Nevrostheniques FRAISSE ἀπεσύρθησαν καὶ ἀντικατεστάθησαν διὰ νέων, εἰς τρόπον ὥστε οὐδεμία ἀμφιβολία πρέπει νὰ ὑπάρχῃ εἰς οὐδένα περὶ τῆς ἀπολύτου γνησιότητος τῶν ἤδη κυκλοφορούντων.

ΚΟΙΝΩΝΙΚΑ

Πένθη

Ἀποθανοῦσα, ἐκηδεύθη χθὲς ἡ ἐνάρετος δέσποινα τῶν Ἀθηνῶν, [illegible] Δράκου, προσφιλὴς ἀδελφὴ τῶν κ. Σπύρου καὶ Αἰμιλίου Δράκου. Τοὺς πενθοῦντας οἰκείους συλλυπούμεθα ἰδίως.

Ἀφίξεις

—Ὁ κ. καὶ ἡ κ. ΣΠ. ΦΑΡΑΝΤΑΤΟΥ ἐπανῆλθον ἐκ Γερμανίας καὶ ἀπὸ 1ης Ὀκτωβρίου ἐπαναρχίζουν τὰς παραδόσεις, Τσακάλωφ 24.

—Ἐπανελθοῦσα ἐκ Παρισίων ἡ κ. Καλλιόπη Κάππου Γιαννοπούλου, μοδίστα γυναικείων φορεμάτων καὶ πίλων ἤρχισε τὰς ἐργασίας της εἰς τὸ νέον κατάστημα [illegible]

—Ἡ δ. Μ. Μαρινάρου ἄρτι ἀφιχθεῖσα ἐξ Εὐρώπης εἰδοποιεῖ τὴν ἀξιότιμον πελατείαν της ὅτι ἐκθέτει ἐν τῷ Καταστήματί της τῆς ὁδοῦ Ἑρμοῦ (Στοὰ Ἑρμείου) πλουσιωτάτην συλλογὴν μοντέλων τῶν ἀρίστων εὐρωπαϊκῶν Οἴκων.

—Ἐπανῆλθεν ἐκ Παρισίων ὁ χειροῦργος ἰατρὸς κ. Δημ. Παπαπαναγιώτου, βοηθὸς ἀσιστὰν τοῦ καθηγητοῦ Βακὲζ καὶ ἀνέλαβε τὰς ἐργασίας του.

Ἀναχωρήσεις

— Ὁ κ. Λουκᾶς Μπουρνάζος ἀναρρώσας ἐκ μακρᾶς ἀσθενείας ἀνεχώρησεν εἰς Λεβάδειαν ὅπως ἀναλάβῃ τὴν διεύθυνσιν τοῦ δικηγορικοῦ του γραφείου.

Ἰατροὶ

Ὁ Μαιευτὴρ-Γυναικολόγος Κ. [illegible] μετῴκησεν εἰς τὴν ὁδὸν Βουλγαροκτόνου [illegible] ροδος Πειραιῶς καὶ δέχεται ἀπὸ 11 [illegible] 4—7 μ. μ.

ΚΗΔΕΙΑ

Τὴν ἀγαπημένην μας μητέρα καὶ ἀδελφὴν
ΜΑΡΙΑΝ ΑΝΤ. ΑΝΤΩΝΙΑΔΟΥ
ἀποθανοῦσαν χθὲς ἐκηδεύσαμεν σήμερον.
Ἐν Πόρῳ τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1928
Τὰ τέκνα: Ἰωάννης, Μπηλίτσα, [illegible]
Αἱ ἀδελφαί: Ἑλένη Δ. Πλα[illegible], Ἀναστ. Τσαμαδοῦ.

ΚΑΛΤΣΟΔΕΤΑΙ
PARIS
ΜΕΤΑΛΛΟΝ ΔΕΝ ΣΑΣ ΕΓΓΙΖΕΙ
Κατασκευασμέναι ἀπὸ [illegible] ὑλικό, ἐξασφαλίζουν ἄνεσιν καὶ εὐκολίαν χρήσεως
Κατασκευασταί:
A. STEIN & COMPANY
Chicago, U.S.A. • New York, U.S.A.
Γεν. Ἀντιπρ. καὶ Ἀποθήκη [illegible]
Ν. Θ. ΚΑΜΜΕΝΟΣ
Μιαούλη καὶ Νικήτα 21, [illegible]
ΟΙΚΟΣ ΚΑΡΑΜΠΕΡ[illegible]

Σχεδὸν κάθε κεφαλόπονος καθὼς καὶ ἡ τυραννικὴ ἡμικρανία μποροῦν νὰ καταπολεμηθοῦν. Πάρτε
ΔΙΣΚΙΑ
ΠΥΡΑΜΙΔΟΝΗΣ
καὶ σὲ λίγο χρονικὸ διάστημα θὰ αἰσθανθῆτε ἀνακούφισιν.
Προσέχετε πάντοτε εἰς τὴν γνησίαν συσκευασίαν „Meister Lucius"

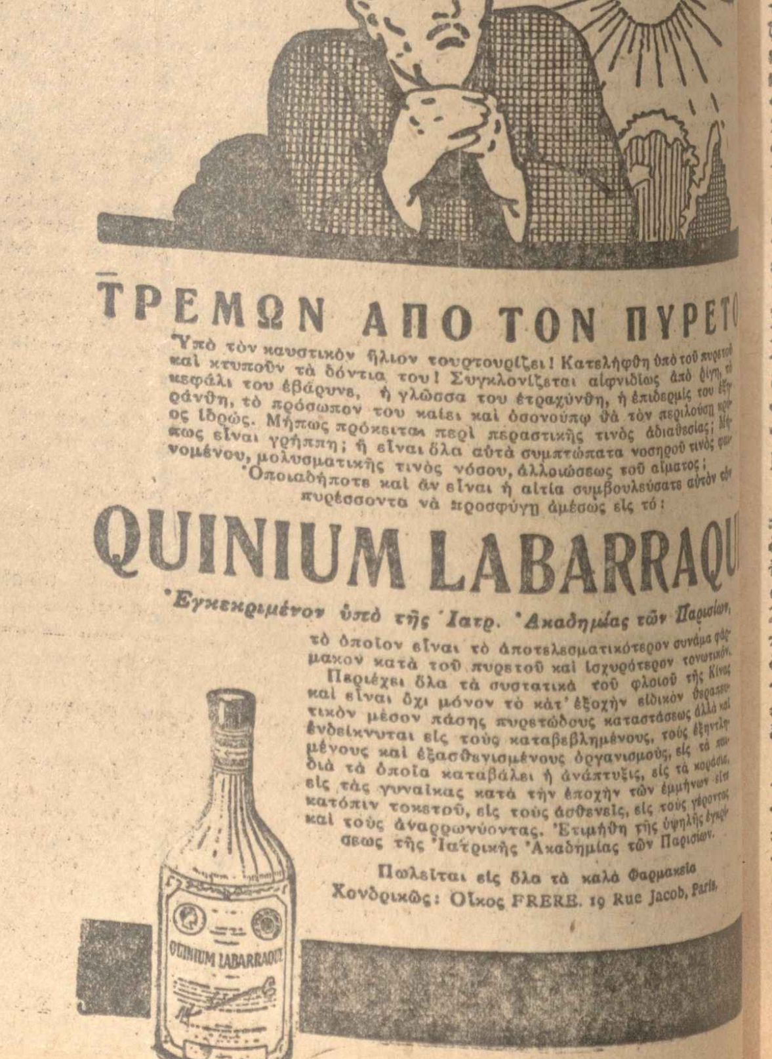

ΤΡΕΜΩΝ ΑΠΟ ΤΟΝ ΠΥΡΕΤΟ
Ὑπὸ τὸν καυστικὸν ἥλιον τουρτουρίζει! Κατελήφθη ὑπὸ τοῦ πυρετοῦ καὶ κτυποῦν τὰ δόντια του! Συγκλονίζεται αἰφνιδίως ἀπὸ ῥίγη, τὸ κεφάλι του ἐβάρυνε, ἡ γλῶσσα του ἐτραχύνθη, ἡ ἐπιδερμίς του ἐξηράνθη, τὸ πρόσωπον του καίει καὶ ὅσονούπω θὰ τὸν περιλούσῃ ψυχρὸς ἱδρώς. Μήπως πρόκειται περὶ περαστικῆς τινὸς ἀδιαθεσίας; Μήπως εἶναι γρῆππη; ἢ εἶναι ὅλα αὐτὰ συμπτώματα νοσηροῦ τινὸς φαινομένου, μολυσματικῆς τινὸς νόσου, ἀλλοιώσεως τοῦ αἵματος;
Ὁποιαδήποτε καὶ ἂν εἶναι ἡ αἰτία συμβουλεύσατε αὐτὸν τὸν πυρέσσοντα νὰ προσφύγῃ ἀμέσως εἰς τό:
QUINIUM LABARRAQUE
Ἐγκεκριμένον ὑπὸ τῆς Ἰατρ. Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων,
τὸ ὁποῖον εἶναι τὸ ἀποτελεσματικότερον συνάμα φάρμακον κατὰ τοῦ πυρετοῦ καὶ ἰσχυρότερον τονωτικόν.
Περιέχει ὅλα τὰ συστατικὰ τοῦ φλοιοῦ τῆς Κίνας καὶ εἶναι ὄχι μόνον τὸ κατ' ἐξοχὴν εἰδικὸν θεραπευτικὸν μέσον πάσης πυρετώδους καταστάσεως ἀλλὰ καὶ ἐνδείκνυται εἰς τοὺς καταβεβλημένους, τοὺς ἐξηντλημένους καὶ ἐξασθενισμένους ὀργανισμούς, εἰς τὰ παιδιά τὰ ὁποῖα καταβάλει ἡ ἀνάπτυξις, εἰς τὰ κορίτσια, εἰς τὰς γυναῖκας κατὰ τὴν ἐποχὴν τῶν ἐμμήνων εἶτε κατόπιν τοκετοῦ, εἰς τοὺς ἀσθενεῖς, εἰς τοὺς γέροντας καὶ τοὺς ἀναρρωνύοντας. Ἐτιμήθη τῆς ὑψηλῆς ἐγκρίσεως τῆς Ἰατρικῆς Ἀκαδημίας τῶν Παρισίων.
Πωλεῖται εἰς ὅλα τὰ καλὰ Φαρμακεῖα
Χονδρικῶς: Οἶκος FRERE. 19 Rue Jacob, Paris.

ΟΡΟΙ ΣΥΝΔΡΟΜΩΝ

ΕΣΩΤΕΡΙΚΟΥ		ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ	
ΕΤΗΣΙΑ	ΔΡ. 380	ΕΤΗΣΙΑ ΛΙΡ. ΑΓΓΛ.	2
ΕΞΑΜΗΝΟΣ	„ 200	ΑΜΕΡΙΚΗΣ ΔΟΛΛ.	15
ΤΡΙΜΗΝΟΣ	„ 100	ΓΕΡΜΑΝΙΑΣ Μ.	50

Η ΠΡΩΪΑ

Ὁ γῦρος τοῦ κόσμου ὑπὸ ἑνὸς μεγάλου μυθιστοριογράφου

Ἐνώπιον τοῦ αἰωνίου μυστηρίου τῆς Σφιγγὸς

Ἡ σημερινὴ τερατώδης μορφή.—Ἄλλοτε ἐξέφραζε καλωσύνην καὶ μεγαθυμίαν.—Ὁ Μενές, ὁ ἀρχαιότερος βασιλεὺς τῆς Αἰγύπτου.—Πρὸ ἑπτὰ χιλιετηρίδων.—Οἱ πίνακες τοῦ Μανέθωνος καὶ ὁ «Πάπυρος τοῦ Τουρίν»

Τὸ τελευταῖον ἔργον τοῦ διασήμου Ἱσπανοῦ συγγραφέως Βιθέντε Μπλάσκο Ἰμπάνιεθ

52ον

Ὁ λόγος ἀπὸ τὸν ὁποῖον κατεσκευάσθη ἡ Σφίγξ δὲν ἀνεζητήθη μακράν, ὅπως συνέβη μὲ τοὺς μύθους τῶν πυραμίδων. Ἦτο εἰς τὴν ἀρχὴν κάποιος βράχος χαμένος εἰς τὴν ἔρημον, ὁ ὁποῖος λόγῳ τοῦ ὅτι ἦτο μοναδικός, ἐγένετο ἴσως καὶ ἀντικείμενον λατρείας. Ἐπὶ τῆς ράχεως τῆς Σφιγγὸς ἀνοίγεται ἕνας τάφος ἀνυπολογίστου ἀρχαιότητος, προφανῶς ἀρχαιότερος ἀπὸ τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν ἡ Σφίγξ ἐσκαλίσθη.

Ἡ κεφαλή της ἔχει ὕψος 19 μέτρων, ὅσον δηλαδὴ καὶ μία οἰκία μὲ πέντε πατώματα, καὶ τὸ αὐτί, ποῦ εἶνε ὁρατὸν ἀκόμη, εἶνε ἕνα μέτρον. Ἔρευναι γενόμεναι κατὰ τὸν παρελθόντα αἰῶνα, ἐπέτρεψαν τὴν ἀνακάλυψιν ἑνὸς μικροῦ ναοῦ ἐπὶ τῶν ὀνύχων της. Σήμερον ὁ ναὸς εἶνε θαμμένος εἰς τὴν ἄμμον, καὶ δὲν βλέπομεν ἀπὸ τὸ μυστηριῶδες ἄγαλμα παρὰ μόνον τὸ στῆθος, τὸ κεφάλι καὶ ἕνα τμῆμα τῆς ράχεως. Ἡ ξηρὰ καὶ καίουσα ἄμμος, ἐρχομένη ὡς κῦμα θαλάσσης, ζητεῖ νὰ τὸ ξαναπάρῃ. Πολλάκις διὰ τῶν ἐρευνῶν εἶχε κατορθωθῇ νὰ ἐμφανίζεται ὁλόκληρον τὸ ἄγαλμα, ἀμέσως ὅμως ἡ ἄμμος τὸ ἐκάλυψεν ἐκ νέου μὲ τὴν πλημμυρίδα τῶν κυμάτων της τῶν ὠθουμένων ἀπὸ τὴν πνοὴν τοῦ «καμσίν».

Τὸ πρόσωπον τῆς Σφιγγὸς εἶνε τερατώδους ἀσχημίας. Τοῦ λείπει ἡ μύτη καὶ αὐτὸ δίνει εἰς τὰ μάτια της, τὰ ὁποῖα διατηροῦνται ἐξ ὁλοκλήρου καὶ ἔχουν ἕνα βλέμμα τρομακτικῶς ἀπλανές, κάποιο ὕφος ἀγριότητος, τὸ ὁποῖον ἐνθυμίζει τὸ ὕφος τῶν Ταττάρων πολεμιστῶν μὲ τὸ πεπλατυσμένον πρόσωπον. Ὅταν κυττάξῃ κανεὶς ἐκ μακρόν, ἀποκαλύπτει τί κρύβει αὐτὴ ἡ αἰνιγματικὴ καὶ ἐχθρικὴ φυσιογνωμία. Τὸ πρόσωπον αὐτοῦ τοῦ θεοῦ τοῦ Ἡλίου ὑπῆρξεν ὡραῖον. Ἐὰν διὰ τῆς φαντασίας τοῦ προσθέσωμεν τὴν μύτην, ἡ ὁποία τοῦ λείπει, καὶ γεμίσωμεν τὰ κενὰ τῶν οὐλῶν, τὰ μάτια αὐτῆς τῆς ἡλιακῆς θεότητος ἀλλάσσουν ἔκφρασιν: φαίνονται μεγάλα καὶ σκεπτικά, καὶ αὐτὸς ὁ καθρέπτης τῆς ψυχῆς ἀντανακλᾷ τὴν καλωσύνην καὶ τὸ πνεῦμα τῆς μεγαθυμίας.

ΤΟ ΑΙΝΙΓΜΑ ΤΗΣ ΣΦΙΓΓΟΣ

Ἐδῶ καὶ 2000 χρόνια οἱ ποιηταὶ καὶ οἱ φιλόσοφοι παρελαύνουν ἐνώπιον τῆς αἰνιγματικῆς αὐτῆς μορφῆς. Ὁ καθένας ἐξηγεῖ τὴν ἔκφρασίν της σύμφωνα μὲ τὰς πεποιθήσεις του. Ἴσως αὐτὸς ὁ σκαλισμένος βράχος δὲν εἶνε παρὰ ἕνα γιγαντιαῖον ἀκρωτηριασμένον εἴδωλον, ὅπως σκέπτονται μερικοί· ἴσως θὰ μποροῦσε νὰ ὑποθέσῃ κανεὶς ὅτι ἐδῶ ἔχει ταφῇ τὸ μυστικὸν τῶν πεπρωμένων μας, ὅπως ἄλλοι φαντάζονται... Ποιὸς ξέρει; Τὰ περισσότερα τῶν πραγμάτων δὲν περιέχουν εἰς τὴν πραγματικότητα παρὰ μόνον ὅσα ἡμεῖς ἐπιθυμοῦμεν νὰ θέσωμεν ἐντὸς αὐτῶν.

Διαιροῦντες τοὺς ἑαυτούς μας, γεμίζομεν τὰ πέριξ ἡμῶν ἀπὸ κομμάτια τοῦ ἰδίου τοῦ ἑαυτοῦ μας, τὰ ὁποῖα θαυμάζομεν ἀκολούθως ὡς νὰ ἦσαν πραγματικότητες ὑπάρχουσαι ἔξω ἡμῶν. Ἡ ἀγωνιώδης ἐπιθυμία ἡ ὁποία μᾶς βασανίζει εἶνε νὰ γνωρίσωμεν ἀπὸ ποῦ ἐρχόμεθα, διατὶ εἴμεθα ἐδῶ κάτω καὶ ποῦ πηγαίνομεν ἀκολούθως. Καθὼς ποτὲ αἱ θρησκεῖαι καὶ αἱ φιλοσοφίαι δὲν θὰ ἀπαντήσουν εἰς τὰ ζητήματα αὐτὰ μὲ ἕνα τρόπον λογικὸν καὶ ἱκανοποιητικόν, ἔχομεν ἀνάγκην ἐν τῇ ἀδυναμίᾳ μας νὰ πιστεύσωμεν ὅτι κάποιος κατέχει αὐτὸ τὸ μυστικόν, καὶ ζητοῦμεν πλήρεις ἐλπίδων τὴν ἀποκάλυψιν ἀπὸ ὅλα τὰ ἀγάλματα, τὰ ὁποῖα ἡ περασμένη ἀρχαιότης περιβάλλει μὲ ἕνα βαθὺ μυστήριον.

Ἡ σκέψις αὐτῆς τῆς ἀρχαιότητος τῆς τόσον μακρυνῆς, τὴν ὁποίαν δὲν δυνάμεθα νὰ καθορίσωμεν καὶ τὴν ὁποίαν βλέπομεν νὰ χάνεται μέσα εἰς τὴν ὁμίχλην, μὲ τὴν ὁποίαν περιβάλλεται ἡ αὐγὴ τῶν πρώτων χρόνων τῆς Ἱστορίας, καταλαμβάνει ὀλίγον κατ' ὀλίγον τὸ πνεῦμά μας καὶ ὑποκαθίσταται εἰς τὸν κοινὸν θαυμασμόν, τὸν ὁποῖον ἐμπνέει κατ' ἀρχὰς τὸ καταπληκτικὸν μεγαλεῖον τῶν διαστάσεων.

Η ΕΠΟΧΗ ΤΟΥ ΜΕΝΕΣ

Αἱ τρεῖς Πυραμίδες, αἱ ὁποῖαι ὑψοῦνται ἐμπρὸς εἰς τὰ μάτια μου, κατεσκευάσθησαν τέσσαρες χιλιάδες χρόνια π. Χ. Ἐὰν προστεθοῦν χίλια ἐννεακόσια ἔτη, τὰ ὁποῖα ἐπέρασαν μετὰ Χριστόν, ἔχομεν τότε 60 περίπου αἰῶνας ἀπὸ τότε ποῦ τὰ μνημεῖα αὐτὰ κατεσκευάσθησαν ὑπὸ ἀνθρώπων... Καὶ ἡ Σφίγξ, ὅπως ἐπίσης καὶ ἕνας ὑπόγειος ναὸς ἀνακαλυφθεὶς κοντὰ εἰς αὐτήν, ἔχουν κατασκευασθῇ ἀναμφιβόλως πρὸ τῶν Πυραμίδων, κατὰ τὴν ἐποχὴν τοῦ βασιλέως Μενὲς-Μενά, προσώπου εἰς τὸ ὁποῖον ἡ παράδοσις ἀποδίδει τὴν ἵδρυσιν τῆς Μέμφιδος καὶ ὁ ὁποῖος, κατὰ τὴν παράδοσιν πάλιν, ἐφονεύθη ἀπὸ ἕνα ἱπποπόταμον εἰς τὸν Νεῖλον μετὰ βασιλείαν ἑξήκοντα ἐτῶν.

Αὐτὸς ὁ Μενές, ὁ ἀρχαιότερος τῶν Φαραώ, ἐβασίλευσεν εἰς τὴν Αἴγυπτον, ὅταν οἱ Αἰγύπτιοι ἐγνώριζον ἤδη τὴν γεωργίαν καὶ τὰς μηχανικὰς τέχνας τὰς ἀναγκαίας εἰς τὴν ζωὴν καὶ ἠδύναντο νὰ κατασκευάσουν καὶ μερικὰ μνημεῖα προγενεστέρως τῶν Πυραμίδων, μνημεῖα τῶν ὁποίων ἀνακαλύπτονται σήμερον τὰ ἐρείπια. Κατ' ἐκείνην τὴν ἐποχὴν κατεσκευάσθησαν καὶ φράγματα προωρισμένα νὰ ρυθμίζουν τὸν ροῦν τῶν ὑδάτων τοῦ Νείλου.

Ὅπως εἶπεν ὁ σοφὸς ἀνατολιστὴς Γκιμέ, ὁ πολιτισμὸς τῆς ἐποχῆς τοῦ Γκιμὲ σημειώνει ὄχι μίαν ἀρχήν, ἀλλὰ ἕνα κορύφωμα, καὶ πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ ἔχουν προηγηθῇ αὐτοῦ ἐπὶ πολλοὺς αἰῶνας πολλαὶ προσπάθειαι καὶ πολλαὶ βραδεῖαι πρόοδοι. Ἡ μεγάλη Σφίγξ εἶνε προγενεστέρα τοῦ βασιλέως Μενές, ὅπως ἐπίσης καὶ αἱ κλιμακωταὶ πυραμίδες τοῦ Σακαράχ, τῶν ὁποίων οἱ κατασκευασταὶ ἐμιμήθησαν τοὺς ἀρχιτέκτονας τῆς Μεσοποταμίας.

ΠΡΟ ΕΠΤΑ ΧΙΛΙΑΔΩΝ ΕΤΩΝ

Ἐξ αὐτοῦ ἕπεται ὅτι ἡ Σφίγξ ὑπάρχει πρὸ ἑπτὰ χιλιάδων ἐτῶν. Οἱ ἄνθρωποι, οἱ ὁποῖοι τὴν ἐσκάλισαν εἰς τὸν βράχον, ἦσαν ἤδη ἀληθινοὶ καλλιτέχναι. Αἱ τέχναι δὲν ἐμφανίζονται καὶ δὲν ἀναπτύσσονται εἰς ἕνα λαὸν παρὰ μόνον ὅταν αὐτὸς ἔκαμε ἐπὶ μακρὰν σειρὰν αἰώνων ὅλας τὰς προόδους αἱ ὁποῖαι ἐπιτρέπουν τὴν ἱκανοποίησιν τῶν ἀναγκῶν τῆς ζωῆς καὶ ἐπέτυχε νὰ δώσῃ τὴν εὐημερίαν, ἡ ὁποία βοηθεῖ τὴν σκέψιν καὶ τὸ ὄνειρον νὰ ξεπεταχθοῦν.

Συνέκριναν τὴν ἀνάπτυξιν ἑνὸς ἔθνους μὲ τὴν ἀνάπτυξιν μιᾶς δρυός, ἡ ὁποία μεγαλώνει πολὺ βραδέως, ἀφοῦ προηγουμένως ἐξαπλώσει τὰς ρίζας της εἰς τὰ βάθη τοῦ ἐδάφους. Ὅλα αὐτὰ μὲ κάμνουν νὰ σκεφθῶ τὰς χιλιετηρίδας, αἱ ὁποῖαι παρῆλθον πρὸ τῶν ἑβδομήντα ἢ ὀγδόντα αἰώνων, ποῦ ἀριθμεῖ ἡ Σφίγξ, καὶ δοκιμάζω, ἂν καὶ εἰς περιορισμένον βαθμόν, τὴν ταραχὴν ποῦ φέρουν οἱ ἀστρονομικοὶ ἀριθμοί, ποῦ ὁμιλοῦν περὶ ἀποστάσεως μεταξὺ τῆς Γῆς καὶ τῶν ἄστρων ἢ περὶ τῆς ταχύτητος τοῦ φωτός.

Ὁ κάθε Αἰγυπτιολόγος ἔφερε μακρύτερα τὰ ὅρια τῆς ἱστορίας. Μεταξὺ τῆς ἱστορικῆς περιόδου καὶ τῆς μυθικῆς ὑπάρχει ἕνα χώρισμα. Ἐὰν λοιπὸν ἡ κοινῶς λεγομένη ἱστορία τῆς Αἰγύπτου περιλαμβάνει περίπου 5000 ἔτη π. Χ., δηλαδὴ 7000 ἔτη ἀπὸ τῆς ἐποχῆς μας, τότε εἰς τὴν πρὸ τοῦ Μενὲς μυθικὴν ἱστορίαν ὑπῆρχεν ἤδη ἕνας προχωρημένος πολιτισμός. Ἀλλὰ ἕνας πολιτισμὸς δὲν δημιουργεῖται εἰς μίαν στιγμὴν καὶ δὲν ἀναπτύσσεται παρὰ μόνον πολὺ βραδέως. Δικαίως λοιπὸν αἱ ἀρχαὶ τῶν πρώτων ἱστορικῶν χρόνων τῆς Αἰγύπτου δύνανται νὰ ἀναχθοῦν εἰς μίαν ἐποχὴν ἀπέχουσαν κατὰ ἐννέα χιλιετηρίδας, χωρὶς νὰ εἶνε δυνατὸν νὰ καθορισθῇ ἀκριβῶς ἡ χρονολογία.

ΤΑ ΑΡΧΑΙΑ ΔΟΚΟΥΜΕΝΤΑ

Λέγομεν παρεμπιπτόντως, δι' ὅσους ἐκ τῶν ἀναγνωστῶν τὸ ἀγνοοῦν, ὅτι αὐτὴ ἡ ἱστορία τῆς Αἰγύπτου ἥτις περιλαμβάνει τόσας χιλιετηρίδας, ἔχει ὡς βάσιν τὰς ὑπὸ τῆς ἀρχαιότητος κληροδοτηθέντα εἰς ἡμᾶς δοκουμέντα, ἀπὸ τὰ ὁποῖα τὰ περισσότερον σπουδαῖα εἶνε οἱ πίνακες τοῦ Μανέθωνος καὶ ὁ καλούμενος «πάπυρος τοῦ Τουρίνου».

Ὁ Μανέθων ἦτο ἕνας μέγας ἱερεὺς τῆς Ἡλιουπόλεως, ὁ ὁποῖος ἐπεφορτίσθη ἀπὸ τὸν Πτολεμαῖον τὸν Φιλάδελφον, ἕνα ἀπὸ τοὺς Ἑλληνοαιγυπτίους Φαραὼ τῆς τριακοστῆς τρίτης δυναστείας, νὰ συντάξῃ τοὺς πίνακας τῶν τριάντα δύο προηγουμένων δυναστειῶν, δηλαδὴ τὴν ἱστορίαν τῆς Αἰγύπτου ἀπὸ τῆς ἐποχῆς τοῦ Μενές, ὁ ὁποῖος ἵδρυσε τὴν πρώτην δυναστείαν τῷ 5800 π. Χ., δηλαδὴ ἑβδομήντα αἰῶνας πρὸ τῆς ἐποχῆς μας.

ΑΙ ΧΡΟΝΟΛΟΓΙΑΙ ΤΗΣ ΕΒΡΑΪΚΗΣ ΜΥΘΟΛΟΓΙΑΣ

Ὁ μέγας χρονικὸς χῶρος, τὸν ὁποῖον κατελάμβανεν ἡ ἱστορία τῆς Αἰγύπτου, εἶχε φέρει εἰς δύσκολον θέσιν μέγαν ἀριθμὸν ἱστορικῶν ἐπιθυμούντων νὰ συνδιαλλάξουν τὴν αἰγυπτιακὴν χρονολογίαν μὲ τὴν χρονολογίαν τὴν ὁποίαν δίδει ἡ ἱστορία τοῦ Ἑβραϊκοῦ λαοῦ, ἡ χαρακτηριζομένη ὡς ἱερὰ ἱστορία. Τὰ διάφορα σχόλια τῆς Πεντατεύχου ὑπολογίζουν μόνον εἰς τρεῖς ἢ τέσσαρας χιλιετηρίδας τὴν διάρκειαν τῆς ζωῆς τῆς ἀνθρωπότητος μεταξὺ τοῦ Κατακλυσμοῦ καὶ τῆς γεννήσεως τοῦ Μεσσία, ἡ ὁποία σημειώνει τὴν ἀρχὴν τῆς νέας χρονολογίας. Πῶς ἦτο δυνατὸν νὰ ἐξηγηθῇ ἡ ὕπαρξις αἰγυπτιακῶν δυναστειῶν πρὸ 5800 ἐτῶν;

Οἱ πρῶτοι Φαραὼ ὑπῆρξαν πολὺ προγενέστεροι τοῦ Κατακλυσμοῦ, καί, καθὼς εἰς τὴν ἐποχὴν ὅπου ἔζων ὁ αἰγυπτιακὸς λαὸς εἶχε φθάσει εἰς ἕνα σημεῖον πολιτισμοῦ, τὸ ὁποῖον δὲν ἐπιτυγχάνεται παρὰ μόνον μὲ τὴν πάροδον πολλῶν χιλιετηρίδων, πρέπει νὰ δεχθῶμεν ὅτι εἰς τὴν ἐποχὴν κατὰ τὴν ὁποίαν οἱ καλλιτέχναι τῆς κοιλάδος τοῦ Νείλου ἐσκάλισαν τὴν Σφίγγα, τὴν ὁποίαν κυττάζω αὐτὴν τὴν στιγμήν, ὁ Ἀδὰμ καὶ ἡ Εὔα δὲν ἦσαν ἀκόμη εἰς τὴν Ἐδὲμ καὶ ὅτι τὰ ἄλλα ἐπεισόδια, τὰ παλαιότερα τοῦ ἐνδιαφέροντος ἑβραϊκοῦ μύθου, δὲν εἶχον ἀρχίσει νὰ ἐκτυλίσσωνται εἰς τὴν Ἀσίαν.

Μερικοὶ συγγραφεῖς κατέβαλον μεγάλας προσπαθείας διὰ νὰ ἐξηγήσουν τὴν ἱστορικὴν αὐτὴν ἀντίφασιν, αὐτὸ ὅμως εἶνε ἕνας κόπος τόσον χαμένος, ὅσον τὸ νὰ θέλῃ κανεὶς νὰ ἐνδύσῃ τὴν Σφίγγα μὲ εὐτελῆ ἀνδρικὰ ἐνδύματα.

Η ΑΡΧΑΙΟΛΟΓΙΑ ΣΥΜΦΩΝΟΣ ΠΡΟΣ ΤΟΝ ΜΑΝΕΘΩΝΑ

Τὸ πρῶτον πρᾶγμα, τὸ ὁποῖον τοὺς ἦλθε εἰς τὸ μυαλὸ ἦτο νὰ διακηρύξουν ἐσφαλμένην τὴν χρονολογίαν τοῦ Μανέθωνος. Εἶνε βέβαιον ὅτι ὑπάρχουν ἀνακρίβειαι εἰς τὰς χρονολογίας τοῦ μεγάλου ἱερέως τῆς Ἡλιουπόλεως, ὅπως συμβαίνει πάντοτε εἰς τὰ ἔργα, τὰ ὁποῖα περιλαμβάνουν περιόδους πολλῶν χιλιετηρίδων, ἀλλὰ ἐπιμηκύνων τὴν διάρκειαν ὡρισμένων δυναστειῶν, μικραίνει ἀντιθέτως τὴν διάρκειαν ἄλλων δυναστειῶν, αἱ ὁποῖαι, ὅπως ἀποδεικνύεται ἐκ τῶν συγχρόνων ἐπιστημονικῶν ἀνακαλύψεων, ἐβασίλευσαν ἐπὶ μακρύτερον χρονικὸν διάστημα. Τὰ λάθη ὅμως αὐτὰ φέρουν διαφορὰν μόνον 500 ἐτῶν, κατὰ τοὺς ἀμερολήπτους κριτάς. Ἀλλὰ ἐκεῖνοι, οἱ ὁποῖοι θέλουν πάσῃ θυσίᾳ νὰ ἐγκλείσουν τὴν μεγάλην διάρκειαν τῆς Αἰγυπτιακῆς Ἱστορίας εἰς τὰς τρεῖς ἢ τέσσαρας χιλιετηρίδας τῆς ἱστορίας τῶν Ἑβραίων, μόνον καὶ μόνον διότι ὁ μικρὸς καὶ ἄσημος αὐτὸς λαὸς τῆς ἀρχαιότητος ἀνεκηρύχθη ὡς λαὸς τοῦ Θεοῦ, καταργοῦν δέκα τέσσαρας αἰῶνας τῆς χρονολογίας τοῦ Μανέθωνος δι' ἀμφιβόλων ἐπιχειρημάτων, τὰ ὁποῖα συνεχῶς καταρρίπτουν αἱ ἔρευναι τῆς ἀρχαιολογίας.

Ἀλλὰ ἀκόμη καὶ ἂν ἡ χρονολογία τοῦ Μανέθωνος περιορισθῇ κατὰ 14 αἰῶνας, ἡ ἱστορία τῆς Αἰγύπτου εἶνε καὶ πάλιν ἀπείρως μεγαλυτέρα τῆς ἱστορίας τοῦ ἰουδαϊκοῦ λαοῦ. Πρὸ τῶν δυναστειῶν τῶν μνημονευομένων ὑπὸ τοῦ Μανέθωνος, ὑπάρχει ἡ μυθικὴ περίοδος, περιλαμβάνουσα χιλιετηρίδας, αἱ ὁποῖαι ἦσαν ἀπαραίτητοι διὰ νὰ κατορθώσουν οἱ καλλιεργηταὶ τῆς κοιλάδος τοῦ Νείλου νὰ ἀποξηράνουν καὶ νὰ μεταβάλουν εἰς καλλιεργησίμους καὶ τελματώδεις ἐκτάσεις, καὶ διὰ νὰ δημιουργήσουν πολιτισμὸν ἱκανὸν νὰ μᾶς δώσῃ τὴν Σφίγγα καὶ τὰς Πυραμίδας.

Ἡ ὕπαρξις αὐτῆς τῆς προγενεστέρας περιόδου διαπιστοῦται ἀπὸ τὸν «πάπυρον τοῦ Τουρίνου», καλούμενον οὕτω διότι διατηρεῖται εἰς τὴν βιβλιοθήκην αὐτῆς τῆς πόλεως. Ὁ πάπυρος αὐτὸς διαιρεῖ τοὺς παρῳχημένους χρόνους τῆς Αἰγύπτου εἰς τρεῖς περιόδους, αἱ ὁποῖαι ἑνούμεναι, περιλαμβάνουν 10,000 ἔτη. Εἰς τὴν μακρυνὴν ἐκείνην ἐποχὴν ἐβασίλευον θεοὶ καὶ ἡμίθεοι. Τοῦτο συμβολίζει τὰς σκληρὰς προσπαθείας τῶν πρώτων Αἰγυπτίων διὰ νὰ κάμουν καλλιεργήσιμον τὴν κοιλάδα τοῦ Νείλου καὶ νὰ εἰσαγάγουν βραδέως τὸν πολιτισμόν.

V. BLASCO IBANEZ

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ περὶ πυραμίδων θεωρίαι.—Αἱ λεηλασίαι.—Αἱ μαρτυρίαι τῶν ἀρχαίων συγγραφέων.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ
ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἀνακοινοῦται ὑπὸ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων, ὅτι μὴ ὑπαρχουσῶν κενῶν θέσεων παρ' αὐτῇ οὐδεμία πρόκειται νὰ γίνῃ πρόσληψις ὑπαλλήλων παρ' αὐτῆς καὶ κατὰ συνέπειαν ἡ ὑποβολὴ αἰτήσεων περὶ προσλήψεως εἰς τὰς ὑπηρεσίας της εἶνε τελείως ἄσκοπος.

Τοὐναντίον ἡ Ἐπιτροπὴ καταργεῖ συνεχῶς πᾶσαν θέσιν τῆς ὁποίας ὁ προορισμὸς ἐκλείπει.

(Ἐκ τῶν Γραφείων τῆς Ε.Α.Π.)

PIERRE GAXOTTE

Η ΓΑΛΛΙΚΗ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΙΣ

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΕΜΠΤΟΝ.— Η ΑΝΑΡΧΙΑ

Η ΚΑΤΑΣΤΡΟΦΗ ΤΗΣ ΕΣΟΔΕΙΑΣ ΚΑΙ Η ΣΙΤΟΔΕΙΑ.—Ο ΑΓΩΝ ΠΕΡΙ ΤΟΥ ΤΡΟΠΟΥ ΤΗΣ ΕΚΛΟΓΗΣ ΤΗΣ ΓΕΝΙΚΗΣ ΣΥΝΕΛΕΥΣΕΩΣ ΤΩΝ ΤΑΞΕΩΝ

Η ΤΕΛΕΥΤΑΙΑ ΚΑΙ ΠΛΗΡΕΣΤΕΡΑ ΙΣΤΟΡΙΑ ΤΗΣ ΜΕΓΑΛΗΣ ΓΑΛΛΙΚΗΣ ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΕΩΣ

18ον

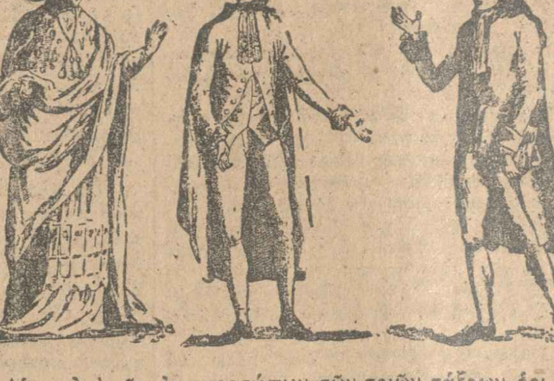

Αἱ στολαὶ τῶν ἀντιπροσώπων τῶν τριῶν τάξεων ὁρισθεῖσαι ὑπὸ τοῦ Μεγάλου Τελετάρχου διὰ τῆς διαταγῆς τῆς 27ης Ἀπριλίου 1789

Ἐξ ἀριστερῶν πρὸς τὰ δεξιά: 1) ἀντιπρόσωπος τοῦ κλήρου, καρδινάλιος μὲ ἐρυθρὸν πῖλον, 2) ἀντιπρόσωπος τῆς τάξεως τῶν εὐγενῶν, φέρων ἐνδυμασίαν ἐκ μετάξης μαύρου χρώματος, κάλτσες μπλὲ μεταξωτές, λαιμοδέτην ἀπὸ ντανταίλλες καὶ πῖλον μὲ λευκὸν πτερόν, 3) ἀντιπρόσωπος τῆς τρίτης τάξεως μὲ ἐνδυμασίαν μαύρην μαλλίνην, κάλτσες μαῦρες μάλλινες, κοντὸν ἐπενδύτην μεταξωτόν, γραβάτταν ἀπὸ μουσελῖναν καὶ πῖλον ἀνασηκωμένον ἐκ τῶν τριῶν πλευρῶν.

Ἡ μοναρχία, ὑπολογίζουσα ἐπὶ τῆς ἐπιτυχίας τοῦ ἔργου της, ἐνεπιστεύετο τὴν τύχην της εἰς τὴν Γενικὴν Συνέλευσιν τῶν Τάξεων ἐν πάσῃ ἀφελείᾳ καὶ καλοπιστίᾳ.

Εἶχεν ὅμως ἐκλέξει ἐξαιρετικῶς κακὴν στιγμήν. Ἡ Γαλλία, ἥτις εἶχε διέλθει ἥμισυν αἰῶνα εὐημερίας ἀνεφέλου, ὑπέφερεν ἀπό τινων μηνῶν ἀπὸ δεινοτάτην οἰκονομικὴν κρίσιν, τῆς ὁποίας αἱ συνέπειαι τῆς ἐφαίνοντο τοσούτῳ μᾶλλον ὀδυνηραί, καθ' ὅσον ἦτο συνηθισμένη εἰς τὴν εὐτυχίαν καὶ τὴν ἄνεσιν.

Ἐπηρεασμένη βαθύτατα ἀπὸ τὸ δόγμα τῆς οἰκονομικῆς ἐλευθερίας, ἡ Κυβέρνησις ἀπεφάσισεν ἀποτόμως τῷ 1786 νὰ μεταβάλῃ τὴν πατροπαράδοτον προστατευτικὴν καὶ ἀπαγορευτικὴν τελωνειακὴν πολιτικήν της καὶ νὰ τὴν ἀντικαταστήσῃ δι' ἑνὸς συστήματος μὴ ἀπέχοντος πολὺ τῆς πλήρους ἐλευθερίας συναλλαγῶν. Ἡ ἐμπορικὴ σύμβασις ἡ ὑπογραφεῖσα μετὰ τῆς Ἀγγλίας περιώρισεν εἰς τὸ ἐλάχιστον τὸν εἰσαγωγικὸν δασμὸν ἐπὶ τῶν ἐκ τῆς Ἀγγλίας κατὰ μεγάλας ποσότητας εἰσαγομένων βιομηχανικῶν εἰδῶν. Λόγῳ τῆς εἰσροῆς τῶν ἀγγλικῶν βιομηχανικῶν προϊόντων, ἡ γαλλικὴ βιομηχανία ἐκλονίσθη. Αἱ καλύτερον ὠργανωμέναι βιομηχανικαὶ ἐπιχειρήσεις —ὁ συνασπισμὸς τῆς Νορμανδίας, ἐπὶ παραδείγματι— ἀντέσχον. Αἱ ἄλλαι ἔκλεισαν τὰς θύρας των καὶ περιώρισαν τὴν παραγωγήν των. Ὁ Βερζὲν ἤλπιζεν ὅτι αἱ δυσχέρειαι θὰ ἐπειθανάγκαζον τοὺς ἐργοστασιάρχας ν' ἀνανεώσουν τὰ μηχανήματά των καὶ τὰς μεθόδους των καὶ ὅτι ἡ μικρὰ ζημία θ' ἀντικρύζετο διὰ μεγάλης μετ' οὐ πολὺ ὠφελείας. Ἀλλ' ἡ ἐποχὴ ἐκείνη δὲν ἐπέτρεπε τὴν ἐφαρμογὴν καινοτομιῶν. Δὲν ἔβλεπε κανεὶς τὴν ἐποχὴν ἐκείνην παρὰ ἀποθέματα βιομηχανικῶν εἰδῶν ἀπώλητα, τοὺς ἐργάτας ἄνευ ἐργασίας περιπλανωμένους εἰς τὰς ὁδοὺς τῶν πόλεων, ἐπαιτοῦντας ἄρτον καὶ καταρωμένους τοὺς πλουσίους. Τὰς πρώτας ταραχάς, ποῦ κατεπτόησαν τὴν πελατείαν, ἐπεδείνωσαν ἡ ἀνεργία καὶ ἡ φτώχεια.

Εἰς συμπλήρωσιν τῆς δυστυχίας, αἱ ἐσοδεῖαι τοῦ 1787 καὶ 1788 ὑπῆρξαν μέτριαι. Τῷ 1787 πλήμμυραι κατέκλυσαν τοὺς ἀγρούς, ἐσάπισαν τὰς σπορὰς καὶ προεκάλεσαν εἰς πολλὰ μέρη προσχώσεις ποῦ κατέστρεψαν ἀμπέλια, λειβάδια καὶ δένδρα. Τὴν 13 Ἰουλίου 1788, ἐνῷ ἡτοιμάζοντο διὰ τὸν θερισμόν, τρομερὰ καταιγὶς μετὰ χαλάζης ἐνέσκηψεν ἐφ' ὁλοκλήρου τῆς βορείας Γαλλίας, τῆς Καμπανίας καὶ τῆς Νορμανδίας. Κατὰ τὴν μαρτυρίαν τοῦ γενικοῦ εἰσαγγελέως Σεγκιὲ—ὑπόπτου, εἶναι ἀληθές, ἐπὶ ὑπερβολῇ— ἡ συγκομιδὴ εἴς τινας περιφερείας ἐχάθη κατὰ τὸ ἥμισυ. Μὲ τὴν πρώτην εἴδησιν περὶ καταστροφῆς, οἱ χωρικοί, ἐκ φόβου σιτοδείας, ἔκρυψαν τοὺς δημητριακοὺς καρποὺς καὶ αἱ ἀγοραὶ ἐκενώθησαν. Αἱ φῆμαι περὶ προαγορῶν σίτου καὶ πείνης ἐπετάθησαν.

Ἐν τούτοις, ἡ ἐπάνοδος τοῦ Νεκὲρ εἰς τὰ πράγματα ἀνεζωπύρωσε κάπως τὴν ἐμπιστοσύνην καὶ ἔδωκεν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τὰ μέσα νὰ φυτοζωήσῃ. Ἀλλὰ ὁ Νεκὲρ ἦτο ἐντελῶς ἀνίκανος νὰ κυριαρχήσῃ τῶν γεγονότων. Ἀσφαλῶς δὲ οὔτε καὶ τὰ ἀντελαμβάνετο.

Ἕως ἐδῶ ὁ ἀναβρασμὸς ἐξεδηλοῦτο κατὰ τὸν συνήθη ἕως τότε τρόπον καὶ ὁ Μπριὲν ἀνετράπη διὰ τῶν ἰδίων μέσων, δι' ὧν καὶ οἱ ὑπουργοὶ τοῦ Λουδοβίκου XV, ὁ Μασώλ, ὁ Σιλουέτ, ὁ Μπερτέν. Τὰ ἴδια προσχήματα, αἱ αὐταὶ σκηναί, τὸ ἴδιον λεκτικόν. Ἀλλὰ τὴν φορὰν αὐτὴν ἡ νίκη τῶν ἐπιτιθεμένων κατὰ τῆς Κυβερνήσεως ἦτο πλήρης καὶ συνεπῶς δὲν κατώρθωσαν οὗτοι νὰ διατηρήσουν καὶ μετ' αὐτὴν τὸν ἀμφιβόλου στερεότητος συνασπισμόν των. Ἡνωμένοι κατὰ τοῦ βασιλικοῦ κινδύνου, ἐνόσῳ τοῖς ἐφαίνετο ἐπίφοβος ἢ τοὐλάχιστον ἱκανὸς πρὸς ἀντεπίθεσιν, οἱ ὀπαδοὶ τῶν Παρλαμέντων καὶ οἱ φιλελεύθεροι ἐχωρίσθησαν ἀπὸ τῆς στιγμῆς ποῦ ἡ βασιλικὴ ἐξουσία ἐσυνθηκολόγησε. Ἐξήρχοντο πλέον τῆς πεπατημένης. Δὲν ἐπρόκειτο πλέον περὶ τοῦ Βασιλέως καὶ τῆς Κυβερνήσεώς του εἰμὴ δευτερευόντως. Νέα Ἐξουσία ἐγεννᾶτο: Ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Τάξεων. Ποῖος θὰ ἐκυριάρχει αὐτῆς;

Ἀντιδραστικοὶ καὶ προνομιοῦχοι οἱ ὀπαδοὶ τῶν Παρλαμέντων, ἐζήτουν ὅπως ἡ Γενικὴ Συνέλευσις τῶν Τάξεων συγκληθῇ κατὰ τὸν παλαιὸν τρόπον, ὅστις, τηρῶν τὴν ἱεραρχίαν τῆς καταγωγῆς, τοῦ ἀξιώματος καὶ τοῦ πλούτου, ἐξησφάλιζε τὴν ὑπεροχὴν τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων: τῶν εὐγενῶν καὶ τοῦ κλήρου. Θιασῶται τῆς ἰσότητος καὶ μαθηταὶ τοῦ Ρουσσώ, οἱ φιλελεύθεροι ἤθελον πραγματικὴν συνέλευσιν ὑπείκουσαν εἰς μόνον τὸν νόμον τοῦ ἀριθμοῦ τῶν ψήφων, χωρὶς διάκρισιν τάξεως καὶ καταγωγῆς. Τὸ ἰδεῶδες τῶν ὀπαδῶν τῶν Παρλαμέντων ἦτο μία ἀνίσχυρος μοναρχία, ἐν τῇ ὁποίᾳ ὁ βασιλεὺς δὲν θὰ ἦτο τίποτε περισσότερον ἀπὸ πρῶτος μεταξὺ τῶν εὐγενῶν, ἐν τῇ ὁποίᾳ αἱ διοικητικαὶ ἀρχαὶ θὰ περιήρχοντο ἀπὸ τῶν βασιλικῶν ἐπιμελητῶν εἰς χεῖρας τῆς τοπικῆς ἀριστοκρατίας, καὶ ἐν τῇ ὁποίᾳ πρὸ παντὸς τίποτε δὲν θὰ ἐγίνετο ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῶν Δικαστικῶν Συμβουλίων, θεματοφυλάκων καὶ ἑρμηνευτῶν τῶν θεμελιωδῶν νόμων. Οἱ φιλελεύθεροι ὠνειροπόλουν ἕνα σύνταγμα, τὸ ὁποῖον θὰ μετέβαλλε τὸ στέμμα εἰς τιμητικὸν ἀξίωμα, ἀλλὰ καὶ θὰ κατήργει ὅλα τὰ ἀτομικά, οἰκογενειακά, ταξικὰ καὶ σωματειακὰ προνόμια, ὑπάγον τὸ διαπαιδαγωγημένον πλέον Ἔθνος ὑπὸ τὴν κυβέρνησιν τῶν «φώτων».

Μεταξὺ τῶν δύο προγραμμάτων οὐδεὶς συμβιβασμὸς ἦτο δυνατὸς καὶ ἡ ρῆξις ἐξερράγη ἀμέσως πρὸς μεγάλην ἔκπληξιν τῶν ὀπαδῶν τῶν Κοινοβουλίων, τοὺς ὁποίους εἶχε τυφλώσει ἡ πτῶσις τοῦ Μπριὲν καὶ τοῦ Λαμουανιόν. Ἐνόμιζον ὅτι ἦσαν ἀκόμη αὐτοὶ κύριοι τῆς καταστάσεως, ἐνῷ εἶχον ἐγκαταλειφθῇ, ὑπερβληθῇ καὶ νικηθῇ ἀπὸ τοὺς συμμάχους των τῆς χθές. Αἱ πρὸς τιμήν των φωταψίαι μόλις εἶχον σβύσει καὶ κατηγγέλλοντο ἤδη ὡς τύραννοι καὶ ἐχθροὶ τοῦ λαοῦ. Αἱ ὕβρεις καὶ αἱ ἀπειλαὶ διεδέχθησαν σχεδὸν ἀμέσως τὸ παραλήρημα τῶν ζητωκραυγῶν καὶ τῶν ἐπευφημιῶν.

Τί φυσικώτερον τούτου; Κατὰ τὸν ἀγῶνα τῆς προσκτήσεως δημοτικότητος, οἱ ὀπαδοὶ τῶν Παρλαμέντων ἦτο μοιραῖον νὰ ὑστερήσουν. Ἐνόσῳ ἐπρόκειτο νὰ αταγή του ἐξετελέσθη ἀμέσως καὶ εἰς διακηρυχθοῦν κατὰ τοῦ βασιλέως καὶ τῶν πιστῶν του, δὲν ἄφιναν οἱ ὀπαδοὶ τῶν Κοινοβουλίων νὰ τοὺς «ξεπεράσῃ» κανείς. Ἀλλὰ τοῦ βασιλέως μὴ ὑπάρχοντος εἰς τὸ μέσον, ἡ ἐπίθεσις θὰ ἐστρέφετο κατ' αὐτῶν πλέον. Ἀφοῦ δὲν ἐξέλιπον δὲν τοῖς ἦτο ἐπιτετραμμένον νὰ λέγωνται «πατριῶται».

Λίβελλοι, ἐφημερίδες, ἀγορεύσεις, τοιχοκολλήσεις, ὅλα ἐστρέφοντο πλέον κατὰ τῶν ὀπαδῶν τῶν Κοινοβουλίων. Κατακλυσμὸς «Παρατηρήσεων», «ἐπιστολῶν», «Ἀπαντήσεων», «Συστάσεων», «Ἁπλῶν γνωμῶν», εἰς τὰς ὁποίας καταγγέλλονται μὲ μανιώδη βιαιότητα ἐπὶ πλεονεξίᾳ, ἀμαθείᾳ καὶ ἐγωϊσμῷ οἱ ἀνώτεροι αὐτοὶ δικασταί, οἱ ὁποῖοι πρὸ μιᾶς ἑβδομάδος ἀκόμη ἦσαν ὅλοι Κάτωνες καὶ Βροῦτοι. Οἱ εὐπατρίδαι, οἱ χαρετισθέντες ἄλλοτε ὡς «Ρωμαῖοι Συγκλητικοί», διότι ἠρνήθησαν εἰς τὴν Κυβέρνησιν τοὺς ἀναγκαίους διὰ τὴν διοίκησιν τοῦ Κράτους φόρους, ἐπροπηλακίζοντο καὶ αὐτοὶ καὶ ἀναθεματίζοντο διότι εἶχον κηρυχθῇ ὑπὲρ τοῦ παλαιοῦ τρόπου ἐκλογῆς.

Μένων ἀνεπηρέαστος ὁ Λουδοβῖκος XVI, εὐλαβὴς ἐκ φύσεως πρὸς τὰ διὰ τοῦ χρόνου καθιερωμένα ἔθιμα καὶ δίκαια, θ' ἀπέκλινεν ἀναμφιβόλως ὑπὲρ τοῦ πατροπαραδότου τρόπου ἐκλογῆς. Ὁ Νεκὲρ ὅμως τὸν ἔπεισε νὰ προσχωρήσῃ πρὸς τὴν ἄποψιν τῶν φιλελευθέρων, χωρὶς ὅμως νὰ τὴν υἱοθετήσῃ ἐξ ὁλοκλήρου. Ἡ ἀπόφασις τοῦ Βασιλικοῦ Συμβουλίου τῆς 27 Δεκεμβρίου 1788 παρεχώρησεν εἰς τὴν τρίτην τάξιν ἀριθμὸν ἀντιπροσώπων ἴσον μὲ τὸ ἄθροισμα τῶν ἀντιπροσώπων τῶν δύο ἀνωτέρων τάξεων, ἀλλὰ δὲν καθώριζεν ἂν θὰ εἶχε καὶ διπλοῦν ἀριθμὸν ψήφων καὶ ἂν ἡ ψηφοφορία θὰ ἐγίνετο ἀπὸ κοινοῦ. Τὴν 24 Ἰανουαρίου ἓν διάταγμα ἀνέτρεπε τὸν συνήθη τρόπον συγκλήσεως τῆς Γενικῆς Συνελεύσεως τῶν Τάξεων καὶ τὸν ἀντικαθίστα διὰ περιπλόκου συστήματος ἐναντίον τοῦ ὁποίου κάθε τάξις εὕρισκε λόγους νὰ εἶνε δυσηρεστημένη. Θὰ ἔλεγε κανεὶς ὅτι ἡ Κυβέρνησις εὕρισκεν εὐχαρίστησιν νὰ δυσαρεστῇ ὅλον τὸν κόσμον.

ΑΥΡΙΟΝ: Αἱ ἐκλογαί.— Ἡ ὀργάνωσις τοῦ φιλελευθέρου κόμματος.— Ἡ ἀνάμιξις τοῦ Δουκὸς τοῦ Ὀρλεάν, ἐξαδέλφου τοῦ Βασιλέως.

ΟΜ. ΕΥΕΛΠΙΔΟΥ

Ἡ Δανάη Σπινέλλη

ΜΕΡΟΣ ΠΡΩΤΟΝ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ χθεσινοῦ)

Τίποτε δὲν ἐκνευρίζει μίαν γυναῖκα περισσότερον ἀπὸ τὴν διατάραξιν τῆς εὐχαριστήσεως τὴν ὁποίαν ἀπολαμβάνει. Ἐὰν ἡ Δανάη εἶχε ἐμπρός της ἐκείνην τὴν στιγμὴν τὸν Ἄλκην, ἦτο ἱκανὴ νὰ τοῦ βγάλῃ τὰ μάτια. Τόσον τὴν εἶχεν ἐκνευρίσει τὸ γεγονὸς ὅτι ἐξ αἰτίας τῆς ἐπιστολῆς του, τὴν ὁποίαν εὑρέθη ὑποχρεωμένη νὰ ἀναγνώσῃ διότι ὁ μικρὸς ὑπηρέτης ἐπερίμενε μίαν ἀπάντησιν, διέκοψε τὴν εὐχαρίστησιν ποῦ ἐδοκίμαζε ἀπὸ τὴν ἀνάπτυξιν τῶν αἰσθημάτων της πρὸς τὸν Μύλλερ, ὁ ὁποῖος μὲ τὰ ὡραῖα λόγια ποῦ τῆς εἶπε, τῆς εἶχε γίνει συμπαθέστατος. Εἶναι δὲ ἡ συμπάθεια τῆς γυναικὸς πρὸς ἕνα ἄνδρα τὸ κλειδὶ τὸ ὁποῖον ἀνοίγει τὴν πόρτα τῆς καρδιᾶς της.

Εἶχεν ἤδη συνέλθει ἀπὸ τὸν ἐκνευρισμόν της. Ἐζήτησε ἕνα τσιγάρο ἀπὸ τὸν Μύλλερ, τὸ ἤναψε καὶ ἤρχισε νὰ καπνίζῃ. Κανεὶς των δὲν ὡμίλει. Ἁπλῶς ἀλληλοκυττάζοντο.

Τὸν εὕρισκε εἰλικρινῆ καὶ γενναῖον, τὴν δὲ προχωρημένην ἡλικίαν του ἔκρινεν ὡς ἐγγύησιν μιᾶς διαρκοῦς ἀφοσιώσεως του πρὸς αὐτήν. Παίζει μεγάλον ρόλον ἐπὶ τῆς γυναικείας ψυχοσυνθέσεως ἡ πρόβλεψις ὅτι ἐκεῖνος ποῦ τὴν ἑλκύει θὰ τῆς εἶνε ἀφωσιωμένος. Ἐπὶ πλέον ὁ Μύλλερ τὴν εἷλκυε, διότι ἀπεδείχθη ρωμαντικός. Εἶχε δὲ μεγάλην ἀνάγκην ρωμαντισμοῦ ἡ ψυχὴ τῆς Δανάης. Ὁ ρεαλιστικὸς βίος τὸν ὁποῖον διῆγε ἀπὸ ἐτῶν δὲν τὴν ἔθελγε πλέον, ἐπειδὴ τὸν εἶχε χορτάσει.

Ἡ ὥριμος ἡλικία ἐπαναφέρει τὴν γυναικείαν φύσιν εἰς τὴν λεπτὴν αἰσθηματικότητα, τὴν πηγὴν τοῦ ρωμαντικοῦ ἡδονισμοῦ ἀπὸ τὴν ὁποίαν τὴν ἀπέσπασαν αἱ ἀκράτητοι ὁρμαὶ τῆς νεότητος πρὸς τὰς ὠμὰς σαρκικὰς ἡδονάς. Ἦτο δὲ ἡ Δανάη τριάντα ἑπτὰ ἐτῶν· ἱκανὴ διὰ νὰ κρίνῃ πλέον ἐκ πείρας ὅτι ὅταν ἀπὸ τὸν ἔρωτα λείψῃ ὁ ρωμαντισμός, αἱ ἐρωτικαὶ σχέσεις τῶν ἀνθρώπων καταντοῦν πράξεις μηχανικῆς ἱκανοποιήσεως ὡρισμένων φυσικῶν ἀναγκῶν.

Ὁ ρωμαντισμὸς ἀπὸ τὸν ὁποῖον εἶχε καταληφθῇ ἡ Δανάη τὴν ἔκαμε σχεδὸν ντροπαλήν. Ἔφθασε μάλιστα εἰς τὸ σημεῖον νὰ φοβῆται νὰ ὁμιλήσῃ μὴ τυχὸν τὴν ἀκούσουν οἱ περὶ αὐτήν.

Τὴν σκέψιν της ἀπασχολοῦσε ἤδη ἡ ἐξεύρεσις τρόπου νὰ φύγῃ ἀπὸ ἐκεῖ ποῦ ἦτο μὲ τὸν Μύλλερ καὶ νὰ πάῃ εἰς κάποιαν μακρυνὴν γωνίαν τῶν Ἀθηνῶν διὰ νὰ συζητήσῃ μαζί του καὶ νὰ τοῦ ἀνοίξῃ τὴν καρδιά της, ὁπότε ἐπανῆλθεν εἰς τὸ τραπέζι των ὁ Σάμουελ ὅστις τοὺς ἐπρότεινε νὰ ἐκδράμουν δι' αὐτοκινήτου μαζὶ μὲ τὴν Τζένην, τὴν μητέρα της καὶ τὸν Ἄλκην εἰς τὸ Φάληρον, δεδομένου ὅτι ἡ Τζένη τοῦ ἐξέφρασε τὴν ἐπιθυμίαν νὰ ἐπισκεφθῇ τὴν θαλαμηγόν του.

Ἡ Δανάη δὲν ἔφερε καμμίαν ἀντίρρησιν. Ἐπὶ τοῦ αὐτοκινήτου της ἐπέβησαν ἡ μητέρα τῆς Τζένης, ὁ Μύλλερ καὶ ἐκείνη. Ἐπὶ δὲ τοῦ αὐτοκινήτου τοῦ Μύλλερ οἱ λοιποί.

Εἰς τὴν σκάλαν τῆς ἐξέδρας τοῦ Φαλήρου, ὅπου εὑρέθησαν μετὰ ἓν τέταρτον τῆς ὥρας, ἦτο προσδεδεμένη ἡ βάρκα τῆς θαλαμηγοῦ καὶ εἷς ναύτης ἐκοιμᾶτο μέσα. Ὁ Σάμουελ τὸν ἐξύπνησε.

—Τοῦ χαλάσαμε τὸν ὕπνον, τοῦ φουκαρᾶ, εἶπεν ἡ Τζένη εἰς τὸν Σάμουελ.

—Ὁ θαλασσόλυκος αὐτὸς εἶναι συνηθισμένος νὰ τοῦ χαλλοῦν τὸν ὕπνον. Ἐξ ἄλλου ἀπὸ τὰς 10 μέχρι τὰς δύο τὸ πρωῒ εἶναι ἡ ὥρα τῆς βάρδιας του. Ἐὰν ἦτο ἐπάνω εἰς τὴν θαλαμηγὸν θὰ ἀγρυπνοῦσε ἀντὶ νὰ κοιμᾶται.

Μετ' ὀλίγον διεπεραιοῦντο ἐπὶ τῆς θαλαμηγοῦ. Ὁ Σάμουελ διέταξε νὰ τεθῇ εἰς κίνησιν ἡ ἠλεκτρομηχανὴ τοῦ φωτισμοῦ. Ἡ διάστημα ὀλίγων λεπτῶν ἡ θαλαμηγὸς ἦτο κατάφωτος.

—Ποῦ προτιμᾶτε νὰ πάρουμε τὴν σαμπάνια; Εἰς τὸ κατάστρωμα ἢ εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν; τοὺς ἠρώτησεν ὁ Σάμουελ.

Ὅλοι εὑρέθησαν σύμφωνοι νὰ μείνουν ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

Ἡ Δανάη δὲν ἔλαβε μέρος εἰς τὴν ἐπίσκεψιν τῶν διαμερισμάτων τῆς θαλαμηγοῦ. Ἔμεινε ἐπὶ τοῦ καταστρώματος, ἐξηπλωμένη ἐπάνω εἰς μίαν ἀναπαυτικὴν πολυθρόναν.

Ὁ Ἄλκης ἐπωφελούμενος τῆς προσηλώσεως τῆς Τζένης εἰς τὰς ἐξηγήσεις τὰς ὁποίας τῆς ἔδιδε ὁ Σάμουελ ἐντὸς τοῦ θαλάμου τοῦ ἀσυρμάτου διὰ τὴν λειτουργίαν τῶν σχετικῶν μηχανημάτων ἔφυγε καὶ ἐσπεύσε πρὸς τὴν Δανάην διὰ νὰ τῆς ζητήσῃ ἐξηγήσεις διότι τοῦ ἠρνήθη νὰ χορεύσῃ μαζί του.

Μόλις τὴν ἐπλησίασε καὶ πρὶν ἀκόμη τῆς ἀπευθύνῃ τὸν λόγον ἡ Δανάη τοῦ εἶπε ὅτι ἡ παρουσία του τῆς ἦτο ἐνοχλητικὴ καὶ τοῦ συνέστησε νὰ φύγῃ ἀπ' ἐμπρός της.

—Ἐὰν μοῦ πῆς τὸν λόγον διατὶ δὲν ἐδέχθης νὰ χορεύσῃς μαζί μου θὰ φύγω ἀμέσως.

—Μὲ ποῖον δικαίωμα τολμᾶς καὶ μοῦ ζητεῖς τὸν λόγον;

—Διότι μὲ προσέβαλες ἐνώπιον ἑνὸς τρίτου.

—Ἡ ἄρνησίς μου, κύριε, πρὸς ἕνα κύριον νὰ χορεύσω μαζί του δὲν εἶναι προσβολή. Ἀλλὰ καὶ ἐὰν δεχθῶ ὅτι σὲ προσέβαλα, σὲ προσέβαλα δικαίως. Διότι ἐτόλμησες νὰ μὲ ἐνοχλήσῃς καθ' ἣν στιγμὴν μὲ ἔβλεπες νὰ συνομιλῶ μὲ ἕνα κύριον. Ἐν πάσῃ περιπτώσει σοῦ συνιστῶ νὰ φύγῃς καὶ νὰ μὲ ἀφήσῃς ἥσυχη. Ἄλλως θὰ μὲ ἀναγκάσῃς νὰ σηκωθῶ ἀμέσως νὰ πάω νὰ βρῶ τὴν Τζένην καὶ νὰ τῆς ζητήσω νὰ σὲ βάλῃ στὴ θέσι σου.

Δὲν εἶχε προφθάσει νὰ ἀπομακρυνθῇ ὁ Ἄλκης καὶ ἡ Τζένη ἐνεφανίσθη ἐπὶ τοῦ καταστρώματος.

—Καὶ ἐγὼ ἔψαχνα νὰ σὲ βρῶ. Ποῦ νὰ ἤξευρα ὅτι ἦλθες νὰ κρατήσῃς συντροφιὰ τῆς κυρίας Δανάης.

Καὶ πλησιάσασα τὴν Δανάην τῆς εἶπε:

—Ὁ Ἄλκης ἀρέσκεται ἰδιαιτέρως εἰς τὴν συναναστροφήν σας. Σᾶς θαυμάζει διὰ τὴν χάριν σας καὶ σᾶς ἐκτιμᾷ διὰ τὴν εὐφυΐαν σας. Αὐτὸ δὲ μοῦ τὸ ἐπαναλαμβάνει ὁσάκις συμπίπτει νὰ ὁμιλοῦμε γιὰ σᾶς.

Ἀφοῦ ἀντήλλαξαν μερικοὺς ἄλλους λόγους τυπικούς, ἡ Δανάη τὴν ἠρώτησε πῶς πέρασαν ὅταν ἐπέστρεψαν μὲ τὸ κόττερο.

—Θεσπέσια! Θὰ ἔλθω ἕνα ἀπόγευμα στὴν Κηφισιὰ νὰ σᾶς διηγηθῶ ὅλα τὰ καθέκαστα.

—Θὰ μοῦ τὰ διηγηθῆτε ὅλα; τὴν ἠρώτησε μὲ κάποιαν λεπτὴν εἰρωνείαν.

—Ὅλα ὅσα θὰ ἐνόμιζα ὅτι σᾶς ἐνδιαφέρουν, ἀπήντησεν ἡ Τζένη, ἡ ὁποία ἀντελήφθη τὴν εἰρωνείαν τῆς Δανάης.

Εὐθὺς ἀμέσως ἡ Τζένη ἤλλαξε θέμα ὁμιλίας.

—Φαντασθῆτε ὅτι ὁ Σάμουελ μᾶς εἶπε ὅτι δὲν ταξειδεύει μόνος του, ἀλλὰ ὅτι ἔχει μαζί του ἕνα ποιητήν, ἕνα ζωγράφον, ἕνα μουσικὸν καὶ τρεῖς ἀρτίστες διὰ νὰ τοῦ κάνουν παρέα καὶ νὰ τὸν διασκεδάζουν.

Ἡ πληροφορία αὐτὴ ἐξέπληξε τὴν Δανάην καὶ τοῦτο διότι οὔτε ὁ Μύλλερ, οὔτε ὁ Σάμουελ εἶχον ἀναφέρει τι σχετικῶς.

—Μήπως σᾶς τὰ εἶπε ὅλα αὐτὰ ἀστειευόμενος;

—Ὄχι μόνον δὲν ἠστειεύετο ἀλλὰ καὶ μὲ ἐβεβαίωσε ὅτι πρὶν φύγῃ διὰ τὴν Αἴγυπτον θὰ μᾶς καλέσῃ ὅλους ἕνα βράδυ διὰ νὰ ἀπολαύσωμε τὸ θαυμάσιο πιάνο ποῦ παίζει ὁ μουσικός του καὶ τὰ τραγούδια τὰ ὡραῖα ποῦ τραγουδοῦν οἱ ἀρτίστες.

Ὅλα ὅσα εἶπε ἡ Τζένη εἰς τὴν Δανάην ἦσαν ἀπολύτως ἀκριβῆ, διότι μετ' ὀλίγον τῆς τὰ ἐπεβεβαίωσε καὶ ὁ Σάμουελ.

Ὅταν ἐπέστρεψαν εἰς τὰς Ἀθήνας ἦτο ἡ ὥρα δύο μετὰ τὰ μεσάνυχτα. Ὁ Σάμουελ καὶ ὁ Μύλλερ ἐπροθυμοποιήθησαν νὰ συνοδεύσουν τὴν Δανάην μέχρι Κηφισιᾶς. Ἐκείνη ὅμως ἐπέμενε νὰ μὴ ὑποβληθοῦν εἰς τὸν κόπον αὐτόν.

(Ἀκολουθεῖ)

Μόνον αἱ ἔντυποι ἀποδείξεις πληρωμῆς αἱ φέρουσαι τὰς ὑπογραφὰς τῶν κ. κ. Δημ. Χαλικιᾶ καὶ Ἐμμ. Περπινιᾶ καὶ τὴν σφραγῖδα τῆς ἐφημερίδος, εἶναι ἔγκυροι. Οἱαδήποτε ἄλλη ἀπόδειξις καὶ ἔντυποι τοιαῦται, ἄνευ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀνωτέρω δὲν ἀναγνωρίζονται.

Καλλιτεχνικαὶ συνεντεύξεις

Τὸ Ἑλληνικὸν Θέατρον

Ἡ κρίσις καὶ τὰ μέσα τῆς θεραπείας της

«Ὑπάρχει κρίσις ἔργων, ἰδίᾳ δὲ Ἑλληνικῶν. Τὸ κράτος εἶναι διώκτης τῆς τέχνης»

Ἡ γνώμη τῶν κ.κ. Ἀργυροπούλου καὶ Θεοδωρίδη

Ὁ κ. Β. Ἀργυρόπουλος, ὁ ἐκλεκτὸς καλλιτέχνης τῆς ἑλληνικῆς σκηνῆς, ἔρχεται μὲ τὴν σειράν του ν' ἀπαντήσῃ εἰς τὸ ἐρώτημα τῆς «Πρωΐας» διὰ τὴν θεατρικὴν κρίσιν. Εἶνε ὁ ἱδρυτὴς καὶ Διευθυντὴς τοῦ θιάσου κωμῳδίας, συνδυάζει δὲ τοῦ καλλιτέχνου καὶ τὸν ἐπιχειρηματίαν. Ὡς ἐκ τοῦ τελευταίου τούτου ἡ γνώμη του ἀναμφισβητήτως εἶνε ἐνδιαφέρουσα.

—Κρίσις, λέγει ὁ κ. Ἀργυρόπουλος, ὑπάρχει κατὰ τὴν γνώμην μου μόνον ἔργων. Δὲν ἔχοιμε δηλαδὴ θεατρικὰ ἔργα. Καὶ γιὰ ν' ἀρχίσουμε πρῶτα ἀπὸ τὰ Ἑλληνικά, ὀφείλουμε νὰ ὁμολογήσουμε ὅτι οἱ συγγραφεῖς μας, δὲν ξέρω γιὰ ποιὸ λόγο, δὲν γράφουν πειά. Δὲν συμμερίζομαι τὴν γνώμη, ὅτι τὸ κοινὸ δὲν ὑποστηρίζει τὰ ἑλληνικὰ ἔργα. Ἀπεναντίας ὅταν αὐτὰ εἶναι καλά, τὰ ὑποστηρίζει καὶ μὲ φανατισμὸ μάλιστα. Δὲν ἔχω παρὰ νὰ σᾶς ὑπενθυμίσω ὅτι αἱ παραστάσεις τῶν ἔργων τοῦ κ. Μωραϊτίνη, «Δακτυλογράφος ζητεῖ θέσιν», καὶ «Τὸ Μοντέρνο σπίτι» ὑπερέβησαν κατὰ πολὺ τὶς 100, σᾶς παρακαλῶ δὲ νὰ ρίξετε μιὰ ματιὰ στὴν πλατεία τοῦ «Κεντρικοῦ» νὰ δῆτε μὲ τί συρροὴ κόσμου παίζεται καὶ θὰ παίζεται ἐπὶ πολὺ καιρὸ ἀκόμα ὁ «Ἄρχοντας τοῦ Κόσμου» τοῦ ἰδίου συγγραφέως. Ἡ ἐπιθυμία μου εἶναι ν' ἀνοίγω καὶ νὰ κλείνω τὴ σαιζόν, ὅπως πρέπει, μὲ ἑλληνικὰ ἔργα, δὲν τὸ κατορθώνω ὅμως, γιατὶ δὲν ὑπάρχουν. Δὲν ἔχω ἀρνηθῆ ὥς τώρα σὲ κανένα Ἕλληνα συγγραφέα νὰ τοῦ ἀνεβάσω ἔργο, οὔτε δὲ πρόκειται ν' ἀρνηθῶ ἂν μοῦ φέρουν κι' ἂν ἀξίζῃ νὰ παιχθῇ. Ὁ θίασός μου πέρυσι ἔπαιξε τὴν «Ψωροκώσταινα» τοῦ κ. Χόρν, ἐφέτος δὲ μόλις τὸ «ἡ Σάσα παντρεύεται» τοῦ νέου συγγραφέως κ. Ἰωαννοπούλου.

Β. Ἀργυρόπουλος

Ἂς ἔρθουμε τώρα καὶ στὰ ξένα ἔργα. Νομίζετε πῶς εἶναι εὔκολο νὰ μεταφρασθοῦν τὰ ἔργα αὐτὰ καὶ νὰ «πιάσουν» ὅπως λέμε; Ἀντιπροσωπεύω στὴν Ἑλλάδα τοὺς Γερμανοὺς συγγραφεῖς καὶ μεταφράζω ὅλα τὰ ὑπὸ τοῦ θιάσου μου παιζόμενα ἔργα, μπορῶ δὲ νὰ σᾶς βεβαιώσω ὅτι στὴ βιβλιοθήκη μου ἔχω ἔργα ποῦ στὸ Βερολῖνο καὶ σὲ ἄλλες Γερμανικὲς πόλεις ἐσημείωσαν σειρὰ θριαμβευτικῶν παραστάσεων, τὰ ὁποῖα εἶναι ἀδύνατον νὰ παιχθοῦν ἐδῶ, γιατὶ μεταφραζόμενα χάνουν τὸ χρῶμά των καὶ συνεπῶς δὲν ἀξίζουν τίποτε. Ἀκόμα πρέπει νὰ ληφθῇ ὑπ' ὄψιν ὅτι τὰ μεταφραζόμενα ἔργα, γράφονται γιὰ νὰ παίζωνται ἀπὸ ἠθοποιοὺς διαφόρων θιάσων στοὺς ὁποίους ταιριάζουν οἱ ρόλοι. Αὐτοὺς λοιπὸν τοὺς διαφόρους ἠθοποιοὺς ἡμεῖς τοὺς ἀντικαθιστοῦμε μὲ τοὺς δικούς μας, πάντα δὲ τοὺς ἰδίους, τοὺς ὁποίους χρησιμοποιοῦμε γιὰ ὅλα τὰ ἔργα.

Αὐτὸς εἶναι ὁ λόγος γιὰ τὸν ὁποῖον ἡ σαιζὸν πρέπει ν' ἀνοίγῃ καὶ νὰ κλείνῃ μὲ ἔργα ἑλληνικά, ν' ἀνεβάζωνται δὲ ξένα ὅταν αὐτὰ εἶναι δυνατὸν ν' ἀποδοθοῦν στὴν Ἑλληνικὴ καὶ νὰ ταιριάζουν στοὺς ἠθοποιούς.

—Ὥστε κατὰ τὴν γνώμη σας δὲν ὑπάρχει θεατρικὴ κρίσις;

—Σᾶς εἶπα ποῦ τὴ βλέπω τὴν κρίσι.

—Νομίζετε, κ. Ἀργυρόπουλε, ὅτι χρειάζεται νὰ γίνουν τροποποιήσεις στὴ σκηνή; Καὶ γιὰ νὰ εἶμαι σαφέστερος πρέπει νὰ γίνουν μεταρρυθμίσεις στὸ φωτισμὸ καὶ στὴ σκηνοθεσία, πράγματα ποῦ στὴν Ἑλλάδα εἶναι ἀκόμη σὲ πρωτόγονη κατάστασι;

—Γιὰ τὴν Ἑλλάδα θαρρῶ πῶς αὐτὸ ποῦ εἶναι, εἶναι καλό. Μὴ κυττᾶτε τί γίνεται στὴν Εὐρώπη. Ἐκεῖ τὸ θέατρο πέρασε ἀπὸ τὰ στάδια ἐξελίξεως ποῦ χρειαζόταν, γιὰ νὰ φθάσῃ νὰ ζητῇ σήμερα μεταρρυθμίσεις τῆς σκηνοθεσίας σὲ τρόπο ποῦ νὰ ἱκανοποιῇ αὐτὴ τὰς ἀξιώσεις τῆς νεωτέρας τέχνης. Στὴν Ἑλλάδα ὅμως δὲν συμβαίνει αὐτό. Ὁ Γερμανὸς ὅταν πρόκειται νὰ δῇ σήμερα Σαϋλώκ, θὰ ρωτήσῃ ἀσφαλῶς ἀπὸ ποιὸν παίζεται καὶ ἀπὸ ποιὸν εἶναι σκηνοθετημένος, καὶ τοῦτο γιατὶ τὸν εἶδε μὲ πολλοὺς ἠθοποιοὺς καὶ σκηνοθετημένη ἀπὸ πολλοὺς σκηνοθέτας. Ὁ Ἕλλην πῶς νὰ τὸ ζητήσῃ αὐτό, ἀφοῦ δὲν τὸν κάμαμε νὰ γνωρίσῃ κἂν τὸ Σαϋλώκ.. Γι' αὐτὸ σᾶς ἐπαναλαμβάνω τὰ πράγματα, ἀπὸ ἀπόψεως διαρρυθμίσεως τῆς σκηνῆς, πρέπει νὰ μείνουν ὅπως ἔχουν...

Ἀκούω νὰ μιλᾶνε γιὰ Ἐθνικὸ θέατρο...

—Ἀλήθεια μὲ προλάβατε σὲ κάτι ποῦ ἐσκόπευα νὰ σᾶς ρωτήσω...

—Δὲν καταλαβαίνω σὲ τί θὰ χρειαζόταν τὸ Ἐθνικὸ θέατρο. Νὰ ὑφίσταται τὸ Κράτος δαπάνες γιὰ ν' ἀνεβάζωνται καὶ νὰ παίζωνται ἔργα, πρὸ ἐλαχίστων θεατῶν, δὲν τὸ βρίσκω λογικό. Ἄλλωστε ἂν γίνῃ Ἐθνικὸ θέατρο, κρατικὸς δηλαδὴ ὀργανισμός, θ' ἀποτύχῃ, ἀσφαλῶς ὅπως κάθε δημοσία ὑπηρεσία εἶναι ἀποτυχημένη.

—Γιὰ τὴν παροχὴ ἐπιχορηγήσεων σὲ ὡρισμένους θιάσους τί λέτε;

—Σ' αὐτὸ συμφωνῶ κι' ἐγώ. Βρίσκω δηλαδὴ ὅτι δὲν θὰ ἦταν ἄσκοπο νὰ δίνῃ τὸ Κράτος μιὰ ἐπιχορήγησι σὲ ἰδιωτικοὺς θιάσους, μὲ τὴν ὑποχρέωσι ν' ἀνεβάζουν αὐτοὶ ὡρισμένα ἔργα γιὰ τὰ ὁποῖα θ' ἀπεφαίνετο ἐπιτροπὴ συγγραφέων καὶ καλλιτεχνῶν, ὑπὸ τὴν ἀπαραίτητο ὅμως προϋπόθεσι τὰ ἔργα αὐτὰ ν' ἀρέσουν στὸν κόσμο καὶ νὰ πάῃ νὰ τὰ βλέπῃ. Γιατὶ ἐπαναλαμβάνω ὅτι δὲν ἔχει κανένα σκοπὸ νὰ ὑφίσταται τὸ Κράτος δαπάνας γιὰ νὰ βλέπουν θέατρο λίγοι.

—Γιὰ τὸν κινηματογράφο τί νομίζετε;

—Δὲν ἔχω τὴν ἰδέα ὅτι ἀνακόπτει τὴν πρόοδο τοῦ Θεάτρου, συμφωνῶ ὅμως στὸ ὅτι πρέπει νὰ φορολογηθῇ καθ' ὃ ξένο εἶδος, ἔστω καὶ πρὸς ὄφελος τῆς ἐγχωρίου κινηματογραφικῆς παραγωγῆς. Τὸ λέω αὐτὸ γιατὶ ἂν ἀναπτυχθῇ ἡ ἐγχώριος παραγωγή, ἀκόμη καὶ εἰς βάρος τῆς ξένης, θὰ εὐρυνθῇ ὁ κύκλος τῆς δράσεως τῶν ἠθοποιῶν μας, οἱ ὁποῖοι καθιστάμενοι ὑλικῶς ἀνεξάρτητοι θὰ μπορέσουν ν' ἀφιερώσουν περισσότερο καιρὸ γιὰ τὴ μόρφωσί τους.

—Καὶ μιὰ τελευταία ἐρώτησι. Ἡ φορολογία τοῦ θεάτρου;

—Τί νὰ σᾶς πῶ γι' αὐτό. Ὁ ἐλαφρότερος χαρακτηρισμὸς ποῦ μπορεῖ νὰ τῆς δοθῇ εἶνε ὅτι εἶνε βάρβαρη, ἀποτελεῖ δὲ ἐκδήλωσι τῆς διανοητικότητος καὶ τῶν διαθέσεων τῶν ἑκάστοτε κυβερνώντων ἔναντι τῆς τέχνης. Ὅταν μ' αὐτὸ τὸ σκληρὸ τρόπο διώκεται ἡ τέχνη, εἶναι δυνατὸν νὰ γίνεται λόγος περὶ θεάτρου;

* * *

Ὁ κ. Θεοδωρίδης ἀφ' ἑτέρου, ἐπιχειρηματίας μόνον αὐτός, ἀπαντᾷ ὡς ἑξῆς εἰς τὰ ἐρωτήματά μας:

— Ὑπῆρχε, πάντοτε κρίσις στὰ θέατρα τὸ καλοκαῖρι. Ἡ καλοκαιρινὴ σαιζὸν ἦταν πάντα ἄγονοι καὶ μόνον τὸν χειμῶνα οἱ θίασοι στὴν Πόλι, Σμύρνη καὶ Αἴγυπτο εἶχαν κέρδη. Ἡ κρίσις ὅμως αὐτὴ τώρα ἔχει ἐπιταθῇ, διότι ἐπέδρασε καὶ στὸ θέατρο ἡ γενικὴ οἰκονομικὴ κρίσις ποῦ μαστίζει τὴν χώρα. Ἕνας ἀκόμη λόγος σοβαρὸς ὁ ὁποῖος κάνει τὸ θέατρο νὰ πέφτῃ, εἶνε ὁ κινηματογράφος, ὁ χορὸς καὶ τὰ σπὸρ στὰ ὁποῖα ἐπιδίδεται τώρα ὁ κόσμος.

Παράλληλα ὅμως πρὸς αὐτά, εἶνε καὶ ἡ ἔλλειψις ἔργων καλῶν. Ἀπὸ τῆς ἀπόψεως αὐτῆς, παντοῦ σχεδόν, ἀλλὰ πρὸ παντὸς στὴν Ἑλλάδα, ὑπάρχει στειρία. Γι' αὐτὸ ἀναγκαζόμαστε ν' ἀνεβάζουμε ἔργα μέτρια πολλὲς φορές, ἐνῷ τὰ ξέρουμε ὅτι δὲν ἔχουν καμμιὰ ἀξία.

Ἀλλὰ ἐκτὸς αὐτοῦ ὑπάρχει καὶ ἕνας ἀκόμα λόγος, πολὺ σοβαρώτερος ἀπὸ τοὺς ἐκτεθέντας, ποῦ μᾶς ἀναγκάζει ν' ἀνεβάζουμε τὰ ἔργα αὐτά. Εἶναι ὁ ταμειακός. Ἡ ἐπαχθὴς φορολογία, τὴν ὁποίαν μὲ δικαίαν αὐστηρότητα ἐχαρακτήρισεν ὁ κ. Βεάκης, ποῦ στὸ ἐξωτερικὸ ἀνέρχεται μόνο σὲ πέντε ἕως δέκα τοῖς ἑκατό, μᾶς ἀναγκάζει ἂν θέλουμε ν' ἀντιμετωπίσουμε τὶς δαπάνες τὶς ὁποῖες ἔχει ἕνας θίασος, ν' ἀνεβάσουμε ἔργα ποῦ ἀρέσουν στὸν κόσμο ὁ ὁποῖος ἐννοεῖ στὸ θέατρο ποῦ πληρώνει, νὰ διασκεδάσῃ.

Κατηγοροῦνται οἱ ἠθοποιοὶ - θιασάρχαι ὅτι παίζουν ἔργα τὰ ὁποῖα δὲν συμβιβάζονται μὲ τὴν θέσιν ποῦ ἔχουν στὸ θέατρο. Ἀλλὰ σᾶς παρακαλῶ διατὶ δὲν εἶνε ἀξιοκατάκριτος ὁ ζωγράφος ὁ ὁποῖος κάνει τὸ πορτραῖτο ἑνὸς μπακάλη καὶ ὑποχρεώνεται νὰ συμμορφωθῇ μὲ περίεργες ἀξιώσεις του, γιὰ νὰ μπορέσῃ νὰ ἐξοικονομήσῃ τὰ μέσα γιὰ τὴν ζωήν του καὶ εἶνε ἀξιοκατάκριτοι μόνον οἱ ἠθοποιοὶ ὅταν παίζουν ἔργα ποῦ ἀρέσουν στὸ Κοινὸν ποῦ πληρώνει; Ὁ Ἰακωβίδης ἔκανε κάποτε σχέδια γιὰ δίδραχμα. Εἶνε ἀξιοκατάκριτος γι' αὐτό;

— Πῶς νομίζετε ὅτι πρέπει νὰ διορθωθῇ αὐτὴ ἡ σημερινὴ κατάστασις τοῦ θεάτρου;

— Δὲν εἶνε καὶ τόσο εὔκολο αὐτό. Μόνον ἡ γνώμη τοῦ κ. Πολίτη μοῦ φαίνεται ὅτι εἶνε πραγματοποιήσιμος καὶ συντελεστικὴ τῆς προόδου τοῦ θεάτρου. Νὰ ἐνισχύσῃ δηλαδὴ τὸ Κράτος, ὄχι ἕνα, ἀλλὰ διαφόρους θιάσους, τοὺς ὁποίους νὰ ὑποχρεώνῃ νὰ παίζουν κατ' ἔτος ὡρισμένον ἀριθμὸν ἄλλων ἔργων καὶ ἕνα κλασικὸ εἰς τὰ θέατρά τους ἢ στὸ Ἐθνικὸ θέατρο τὸν χειμῶνα, ὅπως προτείνει ὁ κ. Πολίτης.

— Ὥστε τὸ Ἐθνικὸ θέατρο τὸ ἀποκρούετε καὶ σεῖς;

— Δηλαδὴ κρατικό. Μὰ εἰς τὰ περισσότερα μέρη δὲν ὑπάρχει Ἐθνικὸ θέατρο ἀλλὰ ἔχει τὸ Κράτος τὰ κτίρια καὶ στεγάζει σ' αὐτὰ θιάσους πρὸς τοὺς ὁποίους δίνει μιὰ ἐπιχορήγησι γιὰ ν' ἀνεβάζουν ὡρισμένα ἔργα. Αὐτὸ θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ κι' ἐδῶ. Ἄλλως τε τὸ Κράτος αὐτὰ τὰ λίγα ποῦ θἄδινε θὰ τἄβγαζε ἀπὸ τὸν φόρο ποῦ θὰ εἰσέπραττε δεδομένου ὅτι αἱ εἰσπράξεις ἑνὸς τέτοιου θιάσου θὰ ἦταν ἀρκετὰ σημαντικές.

— Γιὰ τὸν κινηματογράφο νομίζετε κύριε Θεοδωρίδη ὅτι πρέπει νὰ ληφθοῦν μέτρα;

— Δὲν συμφωνῶ μὲ τὴν ἐκτεθεῖσα γνώμη περὶ βαρειᾶς φορολογίας του. Ὅπως σᾶς εἶπα καὶ παραπάνω θεωρῶ τὸν κινηματογράφο ὡς μιὰ ἀπὸ τὶς ἀφορμὲς τῆς ἀνακοπῆς τῆς προόδου τοῦ θεάτρου, εἶνε ὅμως ἀναμφισβητήτως μία πρόοδος ἡ ὁποία δὲν πρέπει νὰ πολεμηθῇ μὲ τὰ μέσα αὐτά. Τὸ θέατρο εἶνε θέατρο καὶ ὁ κινηματογράφος πάλι κινηματογράφος. Κάθε ἕνα στὸ εἶδος του. Τὸ θέατρο μπορεῖ ν' ἀναγεννηθῇ καὶ πρέπει ν' ἀναγεννηθῇ, χωρὶς νὰ φοβηθῇ τὸν κινηματογράφο.

»Καὶ ὡς ἐπιστέγασμα τῆς παρούσης θὰ εἶχα νὰ σᾶς πῶ ὅτι ὁ πρώτιστος παράγων ὁ ὁποῖος πρέπει νὰ συμβάλῃ στὴν βελτίωσι τῆς σημερινῆς καταστάσεως τοῦ θεάτρου εἶνε τὸ Κράτος. Ἂς πάψουμε πειὰ νὰ τὸ βρίζουμε καὶ ἀκόμα ἂς πάψουμε νὰ βυζαντινολογοῦμε. Κάτι θετικώτερο θὰ μποροῦσε νὰ γίνῃ. Δηλαδὴ συγγραφεῖς καὶ ἠθοποιοὶ θὰ μποροῦσαν νὰ κάνουν μίαν ἐπιτροπὴν ἡ ὁποία παρουσιαζομένη στὴν Κυβέρνησι νὰ ἐκθέσῃ σὲ ποιὰ κατάστασι ἔφερε τὸ θέατρο ἡ ἀφόρητη κρατικὴ φορολογία καὶ νὰ ζητήσῃ νὰ ληφθοῦν προστατευτικὰ γι' αὐτὸ μέτρα, ποῦ θὰ τὸ κάνουν ν' ἀπαλλαγῇ ἀπὸ τὸ καθημερινὸ πρόβλημα ποῦ τὸ βασανίζει, τοῦ πῶς δηλαδὴ θὰ ζήσῃ γιὰ νὰ μπορέσῃ ἔπειτα νὰ ἀχθῇ στὸ ἐπίπεδο ἐκεῖνο στὸ ὁποῖο τοῦ ἐπιβάλλουν νὰ στέκεται ἡ ἱστορία καὶ αἱ παραδόσεις του.

* * *

Αἱ παρατιθέμεναι σήμερον ἀπόψεις διαφέρουν κατὰ τὰ βασικὰ μπορεῖ νὰ πῇ κανεὶς σημεῖα, ἀπὸ τὰς ἐκτεθείσας μέχρι τοῦδε συγγραφέων καὶ καλλιτεχνῶν. Εἶνε βεβαίως φυσικὸ αὐτὸ γιατὶ προέρχονται ἀπὸ ἀνθρώπους οἱ ὁποῖοι ἐκτὸς τῆς τέχνης βλέπουν καὶ τὸ ταμεῖον, ἴσως δὲ περισσότερον αὐτὸ καὶ ἀκριβῶς γιὰ τὸ λόγο αὐτὸ εἶνε ἄξιαι παρατηρήσεως.

Θ. ΜΑΛΑΒΕΤΑΣ

ΤΑΜΕΙΟΝ ΤΡΟΧΑΙΑΣ ΚΙΝΗΣΕΩΣ
ΑΜΑΞΑΙ ΠΡΟΣ ΠΩΛΗΣΙΝ

Οἱ ἔχοντες ἀνάγκην ἁμάξης δι' ἰδιωτικὴν χρῆσιν δύνανται νὰ προμηθευθοῦν τοιαύτην ἐκ τῶν ἀποσυρθεισῶν τῆς κυκλοφορίας ἁμαξῶν τῶν ἐπαγγελματιῶν ἁμαξηλατῶν.

Ἡ πώλησις αὐτῶν θὰ γίνῃ διὰ δημοπρασίας τὴν 30 Σεπτεμβρίου ἡμέραν Κυριακὴν καὶ ὥραν 11—12 π. μ. εἰς τὰς ἀποθήκας τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως (Λεωφόρος Συγγροῦ) εἴτε δι' ἰδιωτικὴν χρῆσιν εἴτε διὰ ἐξαγωγὴν εἰς τὸ ἐξωτερικόν.

Ἐλαχίστη προσφορὰ δι' ἑκάστην ἅμαξαν ὡρίσθη δραχμαὶ 3.000.

Ἐπίσης αἱ ἄνω ἅμαξαι ἐκποιοῦνται συνολικῶς ὑπὸ τὸν ὅρον τῆς διαλύσεως πρὸς μεταπώλησιν τοῦ ὑλικοῦ αὐτῶν μὲ ἐλάχιστον ὅριον προσφορᾶς δραχμ. 300.000.

Διὰ πᾶσαν πληροφορίαν δύνανται οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἀπευθυνθῶσιν εἰς τὸ Τ. Τ. Κ. (Θεμιστοκλέους 4) ὅπου εὑρίσκονται κατατεθειμένοι καὶ οἱ ὅροι τῆς δημοπρασίας (ὥρα 11—12 καθ' ἑκάστην).

('Εκ τοῦ Ταμείου Τροχαίας Κινήσεως)

ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΗ ΣΤΗΛΗ

Η ΣΥΝΕΡΓΑΣΙΑ
ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ ΠΡΟΝΟΙΑΣ ΚΑΙ Ε. Α. Π.
ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΣΤΙΚΗΝ ΣΤΕΓΑΣΙΝ

Χθὲς τὸ ἀπόγευμα ὁ κ. Καραθεοδωρῆς τῆς Ε. Α. Π. ἐπεσκέφθη τὸν ὑπουργὸν τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδην μετὰ τοῦ ὁποίου καὶ συνειργάσθη ἐπὶ μακρὸν ἐπὶ διαφόρων ζητημάτων στεγάσεως.

Ὁ κ. Καραθεοδωρῆς ἐγνώρισεν εἰς τὸν κ. Ἐμμανουηλίδην τὰς ἀπόψεις τῆς Ε. Α. Π. ὅσον ἀφορᾷ τὴν στέγασιν τῶν ἀστῶν προσφύγων, ἤκουσε δὲ τὰς ἐπὶ τοῦ προκειμένου ἀντιλήψεις τοῦ κ. ὑπουργοῦ.

Ἐπίσης ὁ κ. ὑπουργὸς παρεκάλεσεν ὅπως ἡ Ε. Α. Π. ἔλθῃ ἀρωγὸς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον διὰ τὴν ἀνέγερσιν λαϊκῶν σπιτιῶν. Ὁ κ. Καραθεοδωρῆς ἀπήντησεν εἰς τὸν κ. ὑπουργὸν ὅτι τὸ ζήτημα τοῦτο εἶνε γενικώτερον, θὰ ἔπρεπε δὲ νὰ ἀσχοληθῇ εἰδικῶς ἐπ' αὐτοῦ τὸ συμβούλιον τῆς Ε. Α. Π. πρὸς τὸ ὁποῖον θὰ γνωρίσῃ τὴν ὡς ἄνω πρότασιν.

Σχετικῶς μὲ τὸ ζήτημα τῆς ἀνεγέρσεως τῶν λαϊκῶν σπιτιῶν πληροφορούμεθα ὅτι ὁ κ. Ἐμμανουηλίδης συνεχίζει τὴν μελέτην τοῦ ζητήματος, θὰ ὑποβάλῃ δὲ σχετικὴν ἔκθεσιν εἰς τὸ Ὑπουργικὸν Συμβούλιον. Ἐν τῷ μεταξὺ θὰ ἔλθῃ εἰς τελικὰς συνεννοήσεις μὲ τὸ συμβούλιον τῆς Ε. Α. Π. διὰ νὰ γνωρίζῃ κατὰ πόσον θὰ συμβάλῃ εἰς τὸ ἔργον καὶ ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων.

—Αἱ πιστώσεις τοῦ ἐποικισμοῦ Καβάλλας καὶ Δράμας

Κατόπιν τῆς ἀποσπάσεως τῶν ἐποικιστικῶν γραφείων Δράμας καὶ Καβάλλας καὶ τὴν ὑπαγωγὴν αὐτῶν εἰς τὴν Δ. Ε. Θράκης, ἡ Ε. Α. Π. ἐχορήγησεν εἰς τὸν ἐποικισμὸν Θράκης ἐκ τοῦ προϋπολογισμοῦ 1928—1929 τὰ κάτωθι:

Βόες δρχ. 84.250, ἡμίονοι 2.037.250, ὄνοι 389.240, ἀγελάδες 3.300.000, φορβάδες 480.000 καὶ αἶγες 5.300.000.

Οἰκήματα. Ἀγροτικὰ νέα δραχμαὶ 6.335.116, ἐπισκευαὶ 16.232. Γεωργικὰ ἐργαλεῖα. Κάρρα δίϊππα τετράτροχα 25.000, βωδάμαξαι 322.000.

Δάνεια εἰς χρῆμα. Σπόροι δρχ. 1.076.347, ζωάρκεια 858.345, νομὴ κτηνῶν 515.184, ἐπαγγελματικὰ 1.522.555, αὐτοτελὲς ταμεῖον ἀγροτικῆς πίστεως 1.500.000.

Κτηματογράφησις. Καταμετρήσεις 3.017.503, ἐκτιμήσεις ἀνταλλαξίμων οἰκημάτων καὶ οἰκοπέδων 312.460.

Ἔργα κοινῆς ὠφελείας. Ὁδοποιΐα Δράμας 14.991.494, ἀρδεύσεως 500.000, ἀντιπλημμυρικὰ 571.500, ὑδρεύσεως 3.143.275, ταπητουργία 121.329, ὑφαντουργεῖα καὶ διάφορα βιοτεχνικὰ δάνεια δρχ. 120,107, σταθμοὶ γεωργικῶν βελτιώσεων 329.500, σταθμοὶ ἐπιβητόρων 13.997, γεωργικαὶ ἔρευναι 21.031, ὑγιεινὴ 1.183.366.

Ἔξοδα διαχειρίσεως. Μισθοδοσίαι δραχμ. 1.997.516, ὁδοιπορικὰ 777.599, γενικὰ ἔξοδα 331.939, μεταφορικὰ 1.151.752, συντήρησις κτηνῶν 11.266, ἀποθεματικὸν 1.000.000 καὶ ἀστικὰ οἰκήματα 5.625.000.

—Ἡ ὕδρευσις Βύρωνος

Τὸ διοικητικὸν συμβούλιον τῆς Ἑνώσεως Προσφύγων Βύρωνος παρουσιασθὲν ἐνώπιον τοῦ δημάρχου κ. Πάτση, διεμαρτυρήθη διὰ τὸ ζήτημα τῆς ὑδρεύσεως τοῦ συνοικισμοῦ των. Τὸ συμβούλιον ἐτόνισεν εἰς τὸν κ. Πάτσην ὅτι τὸ παρεχόμενον ὕδωρ ὑπὸ τοῦ Δήμου καὶ τῆς Οὔλεν εἶνε τελείως ἀνεπαρκὲς διὰ τὰς ἀνάγκας ἑνὸς τόσον πυκνοκατῳκημένου συνοικισμοῦ ὡς ὁ τοῦ Βύρωνος.

Ὁ κ. Πάτσης ἀνεγνώρισε τὸ δίκαιον τῆς διαμαρτυρίας τῶν κατοίκων τοῦ Βύρωνος, ὑπεσχέθη δὲ ὅτι θὰ διατάξῃ τὸν διπλασιασμὸν τῆς ὑπὸ τοῦ Δήμου παρεχομένης ποσότητος ὕδατος, θὰ προβῇ δὲ καὶ εἰς διαβήματα παρὰ τῇ ἑταιρείᾳ Οὔλεν διὰ νὰ αὐξήσῃ καὶ αὕτη τὴν παρεχομένην εἰς τὸν συνοικισμὸν ποσότητα.

—Ἡ ἀνέγερσις τοῦ συνοικισμοῦ Θεσσαλονίκης

Ἀνεγράφη χθὲς ὅτι ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης ἀπεφάσισεν ὅπως μέρος τοῦ ποσοῦ τὸ ὁποῖον διετέθη εἰς τὴν ἑταιρείαν «Τέκτων» διὰ τὴν ἀνέγερσιν τοῦ προσφυγικοῦ συνοικισμοῦ Θεσσαλονίκης, διατεθῇ διὰ τὰς ἀνάγκας τῶν συνοικισμῶν Ἀθηνῶν.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ὅτι οὐδεμία ὁριστικὴ ἀπόφασις ἐλήφθη ὑπὸ τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῆς Προνοίας εἰμὴ ὅπως ἀνεγερθοῦν πολυάριθμοι κατοικίαι ἀντὶ ὀλίγων καὶ πολυτελῶν.

Διότι καθ' ἃ ἀνεκοινώθη, σκοπὸς τοῦ Ὑπουργείου δὲν εἶνε νὰ στεγάσῃ ὀλίγους καὶ εὐμαρῶς ἀλλὰ πολλοὺς καὶ ἀνεκτῶς.

Σχετικῶς πληροφορούμεθα ἐπίσης ὅτι ἡ γενικὴ διοίκησις Θεσσαλονίκης προτιμᾷ ὅπως ὁ νέος προσφυγικὸς Θεσσαλονίκης ν' ἀνεγερθῇ εἰς Καλαμαριὰν παρὰ εἰς τὴν τοποθεσίαν εἰς τὴν ὁποίαν ἐπρόκειτο νὰ ἀνεγερθῇ.

ΤΟ ΜΝΗΜΟΣΥΝΟΝ ΥΠΕΡ ΤΩΝ ΣΦΑΓΙΑΣΘΕΝΤΩΝ
ΚΑΤΑ ΤΟΥΣ ΔΙΩΓΜΟΥΣ ΠΟΝΤΙΩΝ

Κατὰ πληροφορίας ἐκ Θεσσαλονίκης, ἐπιβλητικώτατον ἐτελέσθη ἐκεῖ τὴν παρελθοῦσαν Κυριακὴν ἐν τῷ ἱερῷ ναῷ τῆς ἁγίας Σοφίας τὸ ὑπὲρ τῶν σφαγιασθέντων Ποντίων ἐτήσιον μνημόσυνον τελεταρχοῦντος τοῦ Μητροπολίτου Θεσσαλονίκης κ. Γενναδίου συμπαραστατουμένου ὑπὸ τῶν Μητροπολιτῶν Σερρῶν Κωνσταντίνου, Θάσου Γεωργίου, Νιγρίτης Κυρίλλου καὶ τοῦ Πρωτοσυγγέλου Δράμας κ. Παναρέτου.

Ὁ ναὸς ἦτο πενθίμως διεσκευασμένος, ἐξέχοντος ἐν τῷ μέσῳ αὐτοῦ τοῦ μεγαλοπρεποῦς κενοταφίου πέριξ τοῦ ὁποίου εἶχον τοποθετηθῇ οἱ κατατεθέντες στέφανοι τῆς Ποντιακῆς Ἑνώσεως, τῶν Ποντίων Δράμας καὶ περιφερείας, τῶν Ποντίων Κιλκίς, τῆς Γενικῆς Διοικήσεως, τοῦ Γ' Σώματος Στρατοῦ, τοῦ Δήμου Θεσσαλονίκης κλπ.

Τὰς τιμὰς εἰς τοὺς ἐπισήμους ἀπέδιδε τμῆμα στρατοῦ καὶ ἡ στρατιωτικὴ μουσική.

Κατὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν παρέστησαν ὁ ἀναπληρωτὴς τοῦ Γενικοῦ Διοικητοῦ κ. Λαζαρίδης, ὁ παρεπιδημῶν γενικὸς διοικητὴς Θράκης κ. Θεοφύλακτος, ὁ διοικητὴς τοῦ γ' σώματος στρατοῦ ἀντιστράτηγος κ. Τσιρογιάννης μετὰ τοῦ ἐπιτελείου του, ὁ δήμαρχος μετὰ τοῦ προέδρου τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου καὶ πλείστων δημοτικῶν συμβούλων, ὁ διευθυντὴς τῶν πολιτικῶν ὑποθέσεων κ. Λεκκός, πολλοὶ τῶν βουλευτῶν Θεσσαλονίκης, τὸ δικαστικὸν σῶμα, ὁ κ. λιμενάρχης, ὁ Εἰσαγγελεὺς κ. Κωνσταντίνου, ὁ ἀνώτερος διοικητὴς χωροφυλακῆς, ὁ ἀστυνομικὸς διευθυντής, ὁ ἀντιπρόσωπος τῆς ἀρμενικῆς κοινότητος, τὰ προεδρεῖα τῶν Ποντιακῶν ὀργανώσεων καὶ συλλόγων καὶ ἀντιπροσωπεῖαι τῶν Ποντίων τοῦ ἐσωτερικοῦ, πλεῖστοι ἀνώτεροι ἀξιωματικοὶ καὶ ἄπειρον πλῆθος κόσμου.

Μετὰ τὴν ἐπιμνημόσυνον δέησιν ὁ Μητροπολίτης κ. Γεννάδιος, διὰ λόγου μεστοῦ ὑψηλῶν νοημάτων καὶ πατριωτικωτάτου, ἐξῆρε τὴν σημασίαν τοῦ ἐτησίου τούτου μνημοσύνου ὑπὲρ τῶν ἐν Πόντῳ σφαγιασθέντων ἀδελφῶν μας.

Μετὰ τὸν λόγον τοῦ Μητροπολίτου ἅπαντες οἱ ἐπίσημοι ὡς καὶ ἅπαν περίπου τὸ ἐκκλησίασμα κατηυθύνθη εἰς τὴν αἴθουσαν τοῦ Λευκοῦ Πύργου, ἔνθα ὡμίλησεν ὁ Πόντιος ρήτωρ κ. Δημητρακόπουλος.

Μετὰ τὸν κ. Δημητρακόπουλον, ὡμίλησε δι' ὀλίγων ὁ γενικὸς διοικητὴς Θράκης κ. Θεοφύλακτος, ὅστις ἐτόνισεν ὅτι ὄντως οἱ ἡρωϊκοὶ Ἀκρῖται τῶν συνόρων, ὅπου τελεσιουργεῖται ἡ ἐθνικὴ ἀναγέννησις εἶνε προθυμότατοι, ὅπως σπεύσουν νὰ ὑπογράψουν τὸ ἱερὸν συμβόλαιον τῆς ἐκπληρώσεως τῶν ποντιακῶν ἐθνικῶν ἰδεωδῶν.

Μετὰ τὸν κ. Θεοφύλακτον ἔλαβε τὸν λόγον ὁ Πόντιος λοχαγὸς κ. Ἄκογλου. Μεθ' ὃ ἔληξε ἡ λαμπρὰ καὶ ἐθνικωτάτη αὕτη ὑπὲρ τῶν Ποντίων νεκρῶν τελετή.

—Περὶ τὰς ἀπαλλοτριώσεις

Ἐξ ἀφορμῆς τῆς ἀπαλλοτριώσεως ἡ ὁποία πρόκειται νὰ γίνῃ διὰ τὴν στέγασιν τῶν κατοικούντων εἰς σταύλους προσφύγων Ἀμαρουσίου, ἀνεγράφησαν χθὲς διάφοροι πληροφορίαι ὅλως ἀνακριβεῖς.

Σχετικῶς ἐρωτηθεὶς ὁ ὑπουργὸς τῆς Προνοίας κ. Ἐμμανουηλίδης, ἀνεκοίνωσεν ὅτι οὔτε κατὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν τοῦ Ἀμαρουσίου ἀλλ' οὔτε καὶ κατ' ἄλλην τινὰ πρόκειται νὰ θιχθῇ οὐδὲν δένδρον. Ἐπίσης λαμβάνεται πάντοτε ὑπ' ὄψιν ὅπως κατὰ τὰς ἀπαλλοτριώσεις μὴ θίγεται εἷς μόνον ἰδιοκτήτης, ὁ δὲ ἀριθμὸς τῶν ἀπαλλοτριουμένων στρεμμάτων νὰ εἶνε ὅσον τὸ δυνατὸν μικρότερος.

Αἱ ἐν τῷ ὑπουργείῳ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι σχετικῶς ἔχουν τὴν γνώμην ὅπως ληφθοῦν μέτρα διὰ τὴν μὴ πώλησιν δενδροφύτων ἐκτάσεων πρὸς ἀνέγερσιν ἐπαύλεων κλπ. διότι ὡς παρετηρήθη ἐνῷ οἱ ἐνδιαφερόμενοι ἀντιδροῦν διὰ τὴν ἀπαλλοτρίωσιν μέρους δάσους ἀντιθέτως πωλοῦν ἐκτάσεις αὐτῶν πρὸς ἀνέγερσιν οἰκιῶν ὑπὸ ἰδιωτῶν.

—Τὰ ζητήματα τῶν Ἑλλήνων ὑπηκόων

Χθὲς ὁ πρόεδρος τοῦ Σωματείου Πειραιῶς κ. Τραβασάρος, ἐπισκεφθεὶς τὸν κ. ὑπουργὸν ἐπὶ τῶν Οἰκονομικῶν, τῷ ἐξέφρασε τὰ παράπονα τοῦ δικαιούχου κόσμου, λόγῳ τῆς βραδύτητος τῆς πληρωμῆς τῶν δικαιούχων καὶ ἄλλων παρατυπιῶν παρατηρουμένων κατὰ τὴν ἐπανεκδίκασιν τῶν ὑποθέσεων. Ὁ κ. Μαρῆς παρεκάλεσε τὸν παραστάντα κ. Χανδράκην ὅπως ἐξεύρῃ τρόπον ἱκανοποιοῦντα τὰ παράπονα τοῦ Σωματείου Πειραιῶς ἅτινα εὗρεν ὀρθὰ καὶ δίκαια.

—Αἱ προσφυγικαὶ ὁμολογίαι

Ἀνταλλάξιμα: Διεκυμάνθησαν χθὲς ἐπὶ βελτιωμένων ἐπιπέδων μεταξὺ τῶν 801.50 καὶ 808, ἔκλεισαν δὲ εἰς τὰ 807. Τὸ ἀπόγευμα ἐτιμῶντο εἰς τὰ 806.

Ἑλληνωνυπηκόων: Ἦσαν χθὲς στάσιμα, διακυμανθέντα μεταξὺ τῶν 460 καὶ 455 ὅπου καὶ ἔκλεισαν.

ΛΟΥΪ ΝΤΥΜΥΡ
Ὁ Θεὸς σώζοι τὸν Τσάρον!
ΙΣΤΟΡΙΚΟΝ ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΤΟΥ ΜΕΓΑΛΟΥ ΠΟΛΕΜΟΥ

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

—Ναί, νὰ ἐπιδένετε τὰ τραύματα τῶν τραυματιῶν. Καταλαβαίνετε ὅτι ὅταν θὰ σᾶς πάρω μαζί μου, ἐξήγησεν ὁ Πουρίσκεβιτς, δὲν θὰ ἔχω πλέον ὑπ' ὄψει μου ὅτι εἶσθε ἕνα κορίτσι τοῦ κόσμου... ἀλλὰ μία νοσοκόμος. Δὲν πρόκειται νὰ κάνετε ἕνα περίπατο ἀναψυχῆς, ἀλλὰ μιὰ ζωὴ κουραστική, ἐπικίνδυνη κάποτε, μιὰ ζωὴ ποὺ ἀπαιτεῖ συνεχεῖς θυσίας καὶ ἀκαταπόνητον ἐργασίαν... Θὰ μπορέσετε νὰ βλέπετε τὸ αἷμα, τὶς πληγές, ν' ἀκοῦτε τὶς φωνὲς τοῦ πόνου, ν' ἀντικρύζετε πονεμένες σάρκες, ὅλην τὴν ἀντίθετον ὄψιν τοῦ ἡρωϊσμοῦ, ὅλην τὴν σκληρὴν πραγματικότητα τῶν ἐνθουσιασμῶν ποὺ θαμπώνουν τὶς ρωμαντικὲς νεανικὲς ψυχές;... Ναντιέζδα Ἰβάνοβνα, σκεφθῆτε καλὰ πρὶν τὸ ἀποφασίσετε!... Ἄλλως τε, προσέθεσε καλοκαγάθως, δὲν θὰ εἴμεθα τόσον κακοὶ μαζί σας· ἐὰν δὲν θὰ μείνετε εὐχαριστημένη, θὰ σᾶς στείλωμεν πάλιν εἰς τοὺς γονεῖς σας.

Ἡ Νάντια ἐπέμεινε:

—Θέλω νὰ γίνω ἀδελφὴ τοῦ Ἐρυθροῦ Σταυροῦ καὶ θὰ γίνω. Ἀμφιβάλλετε γιὰ τὸ κουράγιο μου, Βλαδίμηρε Μητροφάνοβιτς, ἀλλὰ θὰ μὲ ἰδῆτε!

—Δὲν ἀμφιβάλω γιὰ τὸ θάρρος σας, μικρή μου πριγκηπέσσα, ἀπεκρίθη ὁ βουλευτὴς γελῶντας μὲ τὴν καρδιά του γιὰ τὸ ὡραῖο νεανικὸ ζῆλο, ἀμφιβάλλω γιὰ τὴν σταθερότητά σας καὶ ἰδίως ἐὰν θὰ ξέρετε νὰ φερθῆτε. Κατὰ βάθος, δὲν ξέρετε καθόλου τί χρειάζεται γιὰ νὰ προσληφθῇ σ' ἕνα νοσοκομειακὸ τραῖνο.

—Θὰ μάθω.

—Μπράβο!... Κάμετε, λοιπόν, ὅπως θέλετε. Ἀλλὰ σᾶς εἰδοποιῶ νὰ ἑτοιμασθῆτε γρήγορα καὶ μάλιστα ἀπὸ αὔριο, γιατὶ μόλις καὶ θὰ ἔχετε καιρό. Ἐὰν ἡ νύχτα δὲν σᾶς δώσῃ ἄλλας συμβουλάς, κ' ἐξακολουθεῖτε νὰ ἔχετε τὶς αὐτὲς διαθέσεις, θὰ πάρετε αὔριο τὸ πρωῒ τὸ πρῶτο τραῖνο ποὺ φεύγει εἰς τὴν Πετρούπολιν καὶ θὰ εὑρίσκεσθε εἰς τὰς ἐννέα εἰς τὸ νοσοκομεῖον Μαρία, ὅπου θὰ ζητήσετε τὸν ἰατρὸν Λαζοβέρ. Αὐτὸς θὰ διευθύνῃ τὸ προσωπικὸν τοῦ τραίνου μου. Θὰ σᾶς διαφωτίσῃ καὶ θὰ σᾶς δώσῃ μαθήματα. Σὲ δέκα ἡμέρας, ἐὰν ἔχετε ὑπομονήν, θὰ ξέρετε ἀρκετὰ ὥστε νὰ γίνετε μία καλὴ νοσοκόμος. Ἡ ἁμαξοστοιχία θ' ἀναχωρήσῃ εἰς τὰς 20 Αὐγούστου ἀπὸ τὸν σταθμὸν τῆς Βαρσοβίας.

—Διὰ τὸ μέτωπον;

—Διὰ τὸ μέτωπον.

Ἡ πριγκήπισσα, ἡ ὁποία ἐπανειλημμένως ἐδοκίμασε νὰ ἐπέμβῃ εἰς τὴν συζήτησιν καὶ ἀπεκρούετο κάθε φορὰ ἀπὸ τὸ ὕφος τοῦ Πουρίσκεβιτς, εὑρῆκε ἐπὶ τέλους τὴν στιγμὴν νὰ ξεσπάσῃ:

—Μὰ εἶνε ἀφάνταστο!... Διαθέτουν τὴν κόρην μου ὅπως θέλουν χωρὶς νὰ μὲ ρωτοῦν! ...Δὲν ἐπιτρέπω νὰ μοῦ τὴν πάρουν. Νὰ ξέρω ἐγὼ τὴν κόρη μου πῶς πάει μέσα στὸν πόλεμο, μέσα στὸν κίνδυνο, μέσα στοὺς στρατιῶτες...

—Ἀλλά, μαμᾶ...

—Ἀστειεύεσθε, Εὐδοξία Ἐγκερόβνα..., εἶπεν ὁ Πουρίσκεβιτς, καθυστερεῖτε. Δὲν βρισκόμαστε πιὰ εἰς τὸν καιρὸ τῆς Μεγάλης Αἰκατερίνης, ποὺ γινόταν ὁ πόλεμος μὲ τ' ἀστεῖα. Πᾶνε ἐκεῖνοι οἱ καιροί. Ἡ ἀρετὴ τῆς κόρης σας δὲν διατρέχει κανένα κίνδυνον, σᾶς τὸ ἐγγυῶμαι... Δὲν μπορῶ νὰ ἐγγυηθῶ μόνον διὰ τὴν ζωήν της, ἐπειδὴ οἱ Γερμανοὶ δὲν σέβονται τὸν Ἐρυθρὸ Σταυρό, ὅπως ἔχομε τόσα παραδείγματα, καὶ εἶνε ἱκανοὶ νὰ σκοπεύσουν τὸ νοσοκομειακό μου τραῖνο.

—Διατρέχει κίνδυνο ἡ ζωή της! ἀνέκραξε ἡ πριγκήπισσα.

—Ὅλος ὁ κόσμος ἐκθέτει σήμερα τὴν ζωή του, εἶπε σοβαρῶς ὁ Πουρίσκεβιτς. Κ' ἐσεῖς ἐδῶ ποὺ βρίσκεσθε, διατρέχετε κίνδυνον... Ποιὸς σᾶς ἐγγυᾶται ὅτι μιὰ μέρα δὲν θὰ ἐμφανισθῇ ἀπάνω ἀπὸ τὰ κεφάλια σας κανένας γερμανικὸς στολίσκος ἀεροπλάνων, ἴσως καὶ αὔριο εἰς τὸν κόλπο τῆς Φινλανδίας καὶ νὰ σᾶς στείλῃ πρὸς τὰ ἐδῶ μερικὲς ὀβίδες.

—Θεέ μου! Μὰ μπορεῖ νὰ συμβῇ αὐτό;

—Πολὺ δυνατόν, Εὐδοξία Ἐγκορόβνα.

—Δυνατώτατον, ἀγαπητὴ φίλη, ἐπεβεβαίωσε ὁ Πέτρος Πέτροβιτς μὲ δραματικὸ τρεμούλιασμα στὴ φωνή του.

—Ἔ, λοιπόν, μιὰ φορὰ ποὺ παντοῦ βρίσκεται κανεὶς ἐκτεθειμένος εἰς κίνδυνον, καλύτερα νὰ πάῃ ἐκεῖ ὅπου πολεμοῦν καὶ ὅπου ἔχει τὸ προνόμιο νὰ συμμερισθῇ τοὺς κινδύνους καὶ τὰς ταλαιπωρίας τοῦ στρατιώτου.

—Ναντιέζντα Ἰβάνοβνα, εἶπεν ὁ Πουρίσκεβιτς, εἶσθε πατριῶτις!

—Ἡ κόρη μου Ναντιέζντα εἶνε ἀνήλικος, διεμαρτυρήθη ἡ πριγκήπισσα. Δὲν θὰ φύγῃ ποτὲ ἐὰν δὲν ἔχῃ τὴν ἔγκρισιν τῶν γονέων της.

—Ἀφῆστε τὸ παιδὶ νὰ κάνῃ αὐτὸ ποὺ τοῦ λέει ἡ καρδιά του, ἐπενέβη καὶ πάλιν ὁ Πέτρος Πέτροβιτς. Τὸ τραῖνο τοῦ φίλου μας Πουρίσκεβιτς θὰ ἔχῃ ἀτμόσφαιρα πολὺ πιὸ ἠθικὴ ἀπὸ τὴν οἰκογενειακὴ ἀτμόσφαιρα. Δῶστε τὴν εὐχή σας εἰς τὴν Νάντια καὶ τὴν ἄδειά σας.

Ἀλλὰ ἤδη ἡ Νάντια προχωροῦσε πρὸς τὸν πρίγκηπα. Ἐγονάτισε μπροστά του, ἐφίλησε τὸ χέρι του καὶ εἶπε:

—Μπαμπᾶ, μοῦ τὸ ἐπιτρέπετε;

Χωρὶς νὰ κυττάξῃ τὴν πριγκήπισσα, ὁ γέρων Ὀσίνιν ἀπεκρίθη:

—Σοῦ ἐπιτρέπω νὰ φύγῃς, ἀγαπημένο παιδί. Ὁ Θεὸς νὰ εἶνε μαζί σου! Τὶς ἡμέρες αὐτὲς τῆς δοκιμασίας, πρέπει ὁ καθένας κατὰ τὸ μέτρον τῶν δυνάμεών του νὰ ἀφιερωθῇ εἰς τὴν Ρωσσίαν.

Ἀκούμπησε τὸ γηρασμένο, τρεμουλιαστὸ χέρι του ἐπάνω στὰ κεχριμπαρένια μαλλιὰ τῆς κόρης κ' ἐψιθύρισε:

—Ἡ εὐχὴ τοῦ γέρω-πατέρα σου νὰ σὲ διαφυλάττῃ, Ναντιέζντα!

Καταληφθεὶς ἀπὸ μιὰ περίεργη συγκίνησι ὁ γέρων σκούπιζε μὲ τὸ χέρι του τὰ δακρυσμένα μάτια του.

—Ἂς γίνῃ λοιπὸν κι' αὐτό! συγκατένευσε τέλος ἡ πριγκήπισσα μὲ ὕφος κάπως πειραγμένο. Ἐγὼ θὰ τῆς δώσω κάτι ποὺ ἀξίζει περισσότερο. Ἕνα φυλαχτὸ τῆς Παναγίας, εὐλογημένο ἀπὸ τὸν Ρασπουτίν.

Ἡ Νάντια ἐσηκώθηκε κ' ἔτρεξε μὲ χαρούμενο καὶ θριαμβευτικὸ ὕφος νὰ πέσῃ στὴν ἀγκαλιὰ τῆς μητέρας της.

—Ἔ, λοιπόν, Εἰρήνη Ἰβάνοβνα, τί λέγετε γιὰ ὅλα αὐτά; ἐρώτησεν ὁ Πουρίσκεβιτς. Αὐτὸ δὲν σᾶς κεντάει τὴν ὄρεξι.

— Κάθε ἄλλο. Κ' ἐγώ, βέβαια, θέλω νὰ προσφέρω τὰς ταπεινάς μου δυνάμεις εἰς τὴν Ρωσσίαν, ἀλλὰ ἐδῶ, ὄχι πολὺ μακρυὰ ἀπὸ τὰς συνηθείας μου καὶ τὸν κόσμον μου. Κ' ἐδῶ θὰ ὑπάρχουν εὐκαιρίες γιὰ νὰ φανῇ κανεὶς χρήσιμος, καθὼς καὶ νοσοκομεῖα γύρω εἰς τὴν Πετρούπολιν, εἰς τὸ Πέτερχωφ ἢ τὸ Τσαρσκόγιε, ὥστε νὰ μὴ παρουσιάζεται ἀνάγκη νὰ τρέχῃ κανεὶς εἰς ἀναζήτησιν περιπετειῶν, ἐφωδιασμένος μὲ τὴν πατρικὴν εὐχὴν καὶ τὸ φυλακτὸ τοῦ Ρασπουτίν.

—Φυσικά, ἀπεκρίθη ὁ βουλευτής, ἐδῶ θὰ ὑπάρχουν πολλὰ κοσμικὰ φιλανθρωπικὰ ἱδρύματα, ὥστε δὲν ἀπομένει παρὰ νὰ διαλέξετε ποῦ θὰ πᾶτε. Θὰ ἔχωμεν τὰ νοσοκομεῖα τῆς αὐτοκρατείρας, τὰ ἔργα τῆς μεγάλης δουκίσσης Μαρίας Παύλοβνας καὶ τῶν ἄλλων πριγκηπισσῶν. Λέγεται ὅτι ἡ σύζυγος τοῦ στρατηγοῦ Σουκομλίνωφ θὰ τεθῇ ἐπὶ κεφαλῆς σπουδαιοτάτων ὀργανώσεων καὶ θὰ καταπλήξῃ ὁλόκληρον τὴν Πετρούπολιν μὲ τὴν μεγαλοπρέπειάν της, τὴν σπατάλην της καὶ τὴν ἰσχύν της ὡς ὡραίας γυναικός.

—Καὶ πρὸ παντὸς ὡς συζύγου τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν! ἐχλεύασεν ὁ Πέτρος Πέτροβιτς. Θὰ χρειασθοῦν προμήθειαι, κρασιὰ καὶ ραδιουργίες διὰ νὰ τροφοδοτηθῇ αὐτὴ ἡ φιλάνθρωπος πολυτέλεια!

Ὁ Πουρίσκεβιτς ἐστριφογύριζε τὰ μικρὰ μαῦρα μάτια του.

—Τὰ νοσοκομεῖά μου δὲν θὰ ἔχουν τὸ προνόμιον τῆς προστασίας της, οὔτε θὰ τύχουν ἐπισκέψεως ἐκ μέρους τῆς Αὐτῆς Μεγαλειότητος τῆς Αὐτοκρατείρας καὶ τῶν λοιπῶν Α. Υ. τῶν μεγάλων δουκισσῶν, ἀλλὰ θὰ τρέχουν ἀπάνω στὶς σιδηροδρομικὲς γραμμές, κοντὰ στὴ φωτιά, ἀνάμεσα στὶς ὀβίδες. Κανὲν ἐκ τῶν ἔργων μου δὲν θὰ βρίσκεται μακρυὰ τῆς μάχης, μόνον τὸ τραῖνό μου θὰ πηγαινοέρχεται.

—Κ' ἐγὼ θὰ εἶμαι μέσα! Τί χαρά, ἀγαπητὲ Βλαδίμηρε Μητροφάνοβιτς! Ἀπὸ αὔριον κι' ὅλας θ' ἀρχίσω τὰ μαθήματά μου.

(Ἀκολουθεῖ)

ΑΝΑ ΤΗΝ ΕΛΛΑΔΑ
(Η ΖΩΗ ΚΑΙ Η ΚΙΝΗΣΙΣ ΤΩΝ ΕΠΑΡΧΙΩΝ)

Ἡ Λάρισσα ἑτοιμάζεται διὰ τὴν πανήγυρίν της

ΛΑΡΙΣΣΑ (Ταχ. ἀν)σις).—Ἡ πόλις μας ἑτοίμη καθ' ὅλα ἀναμένει τοὺς ξένους της, καὶ δὴ τοὺς ἐπισκέπτας τῆς Κτηνοτροφικῆς Ἐκθέσεως, ἥτις πολλὰς ἐκπλήξεις μᾶς ἐπιφυλάσσει.

Ὁ δήμαρχος κ. Μιχαὴλ Σάπκας, ὡς ἐπίσης καὶ ἅπαντα τὰ μέλη τῆς τε διοργανωτικῆς ἐπιτροπῆς καὶ τῶν δύο Ἑλλανοδικῶν, ὄχι μόνον παρακολουθοῦν ἀγρύπνως τὰ πάντα, ἀλλὰ καὶ μεριμνοῦν διὰ τὴν ἄψογον ὑποδοχὴν τῶν ξένων καὶ ἐπισκεπτῶν μας, ὧν ἡ συρροὴ προμηνύεται μεγάλη. Ὅλης τῆς κινήσεως πρωτοστατεῖ ὁ Γενικὸς γραμματεὺς τοῦ Δήμου κ. Γεώργιος Ἀλέκου, πρὸς ὃν ἀπαξάπαντες ἀπευθύνονται διὰ τὴν ἐπίλυσιν τῶν διαφόρων αἰτημάτων καὶ ὑποθέσεών των.

Ἡ κτηνοτροφικὴ ἔκθεσις θὰ εἶνε πλουσία εἰς ἐκθέματα καὶ ἡ ἐπιτυχία αὐτῆς εἶνε ἐξησφαλισμένη.

Ἐπίσης οἱ ἱππικοὶ ἀγῶνες θὰ προκαλέσουν τὸ γενικὸν ἐνδιαφέρον διότι εἰς αὐτοὺς θὰ λάβουν μέρος ἐπίλεκτοι ἀξιωματικοὶ ὅλων τῶν ὅπλων, ἱππεύοντες θαυμασίους κέλητας καὶ φορβάδας.

Ὁ νομάρχης Λαρίσσης κ. Ἰάσων Σουριανὸς παρακολουθεῖ τὰ πάντα ἀγρύπνως καὶ μέγιστον ἐνδιαφέρον δεικνύει διὰ τὴν ἐπιτυχίαν τῆς ἐκθέσεως καὶ τῶν ἀγώνων, τυγχάνων δὲ ἐμμανὴς φίλαθλος καὶ ἔνθερμος ὑποστηρικτὴς παντὸς κοινωφελοῦς ἔργου μεριμνᾷ διὰ τὴν τελείαν ὀργάνωσιν τῶν ἀθλητικῶν σωματείων καὶ τῶν προσκοπικῶν ὁμάδων, μὴ φειδόμενος κόπων καὶ μόχθων.

Ὁ Δῆμος προσεκάλεσεν ἐπισήμως ὅπως παραστῶσιν εἰς τοὺς ἀγῶνας καὶ ἐπισκεφθοῦν τὴν Ἔκθεσιν τοὺς κ.κ. Πρόεδρον τῆς Κυβερνήσεως, τὸν ὑπουργὸν τῶν Στρατιωτικῶν, τὸν ὑπουργὸν τῆς Γεωργίας, τὸν πρόεδρον τοῦ Συλλόγου Προστασίας ζώων καὶ πολλοὺς ἄλλους ἀνωτέρους κρατικοὺς ὑπαλλήλους. Λ. Ε.

* * *

ΛΑΡΙΣΣΑ. Σεπτέμβριος. (Ταχυδρομ.)—Τὰ ἐκθέματα τῆς κτηνοτροφικῆς ἐκθέσεως θὰ εἶνε πολὺ ἐνδιαφέροντα εἰς πλοῦτον καὶ ποικιλίαν ὅλων ἐν γένει τῶν ζώων καὶ πτερωτῶν.

—Τὰ περίπτερα καὶ ὑπόστεγα τῆς ἐκθέσεως ἔχουν ἤδη περατωθῇ καὶ ὁ στίβος τῶν ἱππικῶν ἀγώνων εἶνε καθ' ὅλα ἕτοιμος.

—Προμηνύεται μεγάλη συρροὴ ξένων καὶ ἀπὸ τοῦδε λαμβάνονται πάντα τὰ ἐνδεικνύμενα μέτρα διὰ τὴν ἄνετον ἐνταῦθα διαμονήν των.

—Ὅλη ἡ Λάρισσα εὑρίσκεται ἐν συναγερμῷ, προετοιμαζομένη, διὰ τὴν πανηγυρικὴν ὑποδοχὴν τῶν ἐπισκεπτῶν της.

—Ἐκτὸς τῆς ἐκθέσεως καὶ τῶν ἱππικῶν ἀγώνων θὰ λάβῃ χώραν ἡ μεγάλη ἐτησία ζωοπανήγυρις εἰς ἣν πολλαὶ πράξεις τακτικώτατα γίνονται.

—Ἐκ παραλλήλου ἡ ἀστυνομία λαμβάνει τὰ κατάλληλα μέτρα διὰ τὴν ἐξασφάλισιν τῆς τάξεως, τῆς ἀσφαλείας ὡς καὶ τὴν ἀκριβῆ ἐφαρμογὴν τῶν διατιμήσεών της εἰς τὰ ξενοδοχεῖα, τὰ ἑστιατόρια, καφενεῖα καὶ ἐν γένει ἅπαντα τὰ κοσμικὰ κέντρα.

—Ἡ ἀγορὰ Λαρίσσης ἔχει πλημμυρίσει ἀπὸ τὰ εὔχυμα σταφύλια Τυρνάβου καὶ Καζακλὰρ τῶν ὁποίων γίνεται μεγάλη ἐξαγωγὴ εἰς Μακεδονίαν καὶ Θράκην.

—Ὁ Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης μας κ. Ἀρσένιος, διὰ συγκινητικῆς ἐκκλήσεώς του πρὸς ἅπαντας τοὺς Θεσσαλούς, ἐπικαλεῖται τὴν ἀρωγήν των διὰ τὴν ἐπισκευὴν τοῦ ἱεροῦ ναοῦ τοῦ πολιούχου τῆς πόλεώς μας καὶ προστάτου ἁπάσης Θεσσαλίας Ἁγίου Ἀχιλλείου. Οἱ ἐν τῇ ξένῃ βιοῦντες ὁμογενεῖς Θεσσαλοὶ καθῆκον ἔχουν ὅπως, πάσῃ θυσίᾳ, συντρέξουν τὸ θεάρεστον τοῦτο ἔργον.

Λ. Ε.

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ
ΤΜΗΜΑΤΟΣ ΕΠΑΡΧΙΩΝ

(Ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἢ ὑπογεγραμμένα μὲ ψευδώνυμον οὔτε ἐνεργοῦνται, οὔτε τυγχάνουν ἀπαντήσεως. Πρέπει ἀπαραιτήτως νὰ εἶνε ὑπογεγραμμέναι εὐαναγνώστως μὲ τὸ ὀνοματεπώνυμον καὶ νὰ περιέχουν ὅλα τὰ στοιχεῖα τῶν ὑποθέσεων περὶ ὧν ζητοῦνται πληροφορίαι. Τὸ Τμῆμα ἐπαρχιῶν θὰ τηρῇ ἀπόλυτον ἐχεμύθειαν, δημοσιεῦον τὴν ἀπάντησιν ὑπὸ τὰ στοιχεῖα ἢ τὸ ψευδώνυμον ποὺ θὰ ὁρίσῃ ὁ ἀπευθυνόμενος. Πᾶσαι αἱ πληροφορίαι παρέχονται εἰς τοὺς ἀπευθυνομένους πρὸς τὸ τμῆμα ἀλληλογραφίας τῆς «Πρωΐας» ἀπολύτως δωρεάν.)

κ. Μ. Τσικλῆν, Βόλον.—Ὁ κ. Ἀθ. Ροδίτης κατεχωρήθη εἰς τὸ φύλλον τοῦ συμπληρωματικοῦ Σμύρνης—Βόλου. Ἐπιστρέφομεν τὰ δικαιολογητικά του. Συνδρομητὴς ἐνεγράφητε.

κ. Μ. Γκαγκαδέλλην, Ν. Κοκκινιάν.—Γράψατέ μας τὴν διεύθυνσίν σας καὶ ἀποστείλατε τὰ γραμματόσημα διὰ τὴν ἀποστολὴν ἐκδοθέντος ἀντιγράφου.

κ. Βασ. Χ'' Γεωργίου, Ἀγρίνιον.—Ἀποστείλατέ μας πιστοποιητικὸν ἀνεγνωρισμένου σωματείου ἐμφαῖνον τὸν χρόνον τοῦ θανάτου τοῦ κληρονομουμένου, καθὼς καὶ τὰ ὀνόματα τῶν κληρονόμων καὶ τὴν συγγενικὴν μεταξύ των σχέσιν.

κ. Μαρ. Κολσούζη, Ρέθυμνον.—Ἀποστέλλομεν ἐκδοθὲν ἀντίγραφον πράξεως.

κ. Βασ. Μεταξᾶν, Βαθύ.—Εἰς τὰ εὑρετήρια Ἁγ. Τρύφωνος δὲν εὑρίσκεσθε. Γράψατέ μας τὸν ἀριθμὸν τῆς πράξεως ἢ ἀποστείλατε τὴν δήλωσιν ἐκκαθαρίσεως.

κ. Στ. Κορωνάκη, Ρέθυμνον.—Ὁμοίως.

κ. Γ. Γ. Μυτιλήνην.—Ὁμοίως.

κ. Σοφ. Κακαρελάκη, Ν. Ἀρτάκην.—Ἀποστέλλομεν ἐκδοθέντα χωριστὰ ἀντίγραφα.

κ. Γ. Κορδόσην, Νεοχώριον.—Ὁμοίως αἰτηθέντα κανονισμόν.

κ. Κ. Ἀγγίσταν.—Ἡ ἐν λόγῳ δήλωσις εἶνε ἐκπρόθεσμος καὶ κατὰ συνέπειαν παραμένει μετὰ τῶν λοιπῶν τῆς αὐτῆς κατηγορίας ἀνεκδίκαστος.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Περιβολάκια.—Ἡ γεωπονικὴ σχολὴ ἀποτελεῖ τμῆμα τῆς σχολῆς φυσικῶν ἐπιστημῶν Θεσσαλονίκης. Ἐπομένως θὰ ἐγγραφῆτε ἤδη ὡς δευτεροετὴς τῆς σχολῆς.

Ἀνταποκριτήν, Λογγανῖκον.—Προσωπικὰς ἐπιθέσεις δὲν ἠμποροῦμεν νὰ δημοσιεύσωμεν.

κ. Δ. Ρουμπῆν, Χαλκίδα.—Τὴν 10 Ὀκτωβρίου.

κ. Α. Οἰκονόμου, Καλαμπάκαν.—Γίνεται σκέψις νὰ προσληφθοῦν καὶ οἱ λοιποὶ ἐκ τοῦ κεκυρωμένου πίνακος τμηματικῶς. Πότε ὅμως δὲν εἶνε μέχρι τῆς στιγμῆς ἀποφασισμένον.

κ. Βεν. Ποτός, Λάρισσαν.—Δὲν κατεχωρήθητε μέχρι τοῦδε ἐλλείψει ὑπευθύνου δηλώσεως. Ἀποστείλατέ μας τὸ εἰς χεῖρας σας ἀπόκομμα.

κ. Κ. Κομνηνίδην, Κιλκίς.—Κατεχωρήθητε εἰς τὸ συμπληρωματικὸν Ἡρακλείας μὲ τὴν πρᾶξιν 137 διὰ λίρας 336.

κ. Ο. Π. Λάρισσαν.—Ἀπαιτοῦνται: πτυχίον Νομικῆς ἢ ἀπολυτήριον γυμνασίου καὶ τριετὴς ὑπηρεσία ὑπογραμματέως.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Νεὺς Ἀμάρι.—Αἱ ἐξετάσεις θὰ δοθοῦν τὸν Νοέμβριον. Τὴν αἴτησιν νὰ ὑποβάλλετε κατὰ τὰ τέλη Ὀκτωβρίου. Ἄλλαι διατυπώσεις δὲν ἀπαιτοῦνται.

κ. Θ. Καρέκλην, Ἐνταῦθα.—Ἐπειδὴ ἤργησε νὰ ὑποβάλῃ τὴν αἴτησίν του ἡ ἀπόφασις θὰ ἐκδοθῇ μετὰ δίμηνον περίπου. Ὁ ἀριθμὸς τοῦ εὑρετηρίου εἶνε 7927. Ἂς ὑποβάλῃ ἐγκαίρως τὴν αἴτησιν διὰ τὴν Γ' τριμηνίαν διὰ νὰ μὴ ἐπέλθῃ νέα βραδύτης εἰς τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως. Ἔντυπον ὑπόδειγμα ἔχομεν εἰς τὴν διάθεσίν σας.

κ. Α. Ε. Τ. Στεμνίτσαν.—Ὁ διαγωνισμὸς τῶν ραδιοτηλεγραφητῶν Π.Ν. ἔγινε πρὸ διμήνου. Νέος διαγωνισμὸς θὰ προκηρυχθῇ τὸ ἐπόμενος ἔτος. Ἀπαιτοῦνται: Ἡλικία 16—19 ἐτῶν καὶ ἀπολυτήριον α' γυμνασίου.

κ. Γ. Μ. Ἀποστολίδην, Χίον.—Ὁμοίως.

Τακτικὸν Ἀναγνώστην, Γελλήνην Κορινθίας.—Ὁμοίως.

Κερκυραῖον, Κέρκυραν.—Ἠμπορεῖτε νὰ μεταταχθῆτε. Νὰ ὑποβάλετε ἀμέσως αἴτησιν εἰς τὴν Ναυτολογίαν (Μιαούλη 23 Πειραιᾶ) ἀναφέρων ὅλα τὰ σχετικὰ στοιχεῖα.

ΑΙ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΙ
ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΩΝ ΣΑΚΚΩΝ

ΤΕΤΑΡΤΗ, 26—9—

Ἀεροπορικῶς 10 π.μ. Κων)πολιν.
«Ὕδρα» 6 π.μ. Ἀργολικόν.
«Μάνα» 11 π.μ. Αἴγιναν, Μέθανα, Πόρον.
«Κ. Τόγιας» 11 π. μ. Κύθνον, Σῦρον, Σέριφον, Σίφνον, Κίμωλον, Μ
«Ἥρα Μ.» 12 μεσ. Ἡράκλειον, Ἀλεξάνδρειαν.
Αἰγυπτιακὸν 10 π.μ. Ἡράκλειον, Ἀλεξάνδρειαν.
«Ζέφυρος» 2 μ.μ. Πάτρας, Κέρ Ἁγ. Σαράντα, Αὐλῶνα, Δυρράχιον.
«Ἐλβίρα» 2 μ.μ. Πάτρας, Ἀ Μύτικα, Λευκάδα, Πρέβεζαν, Κ Ἀμφιλοχίαν, Βόνιτσαν.
«Κέρκυρα» 2 μ.μ. Πάτρας, Ζ Ληξούριον, Ἀργοστόλιον.
«Ναυσικᾶ» 2 μ.μ. Ἰτέαν, Β Γαλαξείδιον.
«Κανάρης» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰ Βόλον, Θεσσαλονίκην.
«Βόλος» 2 μ.μ. Χαλκίδα, Αἰδ Βόλον, Θεσ)νίκην, Καβάλλαν, Δεδε
«Μοσχάνθη» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆ στένια, Ἄνδρον, Κόρθιον.
«Τῆνος» 2 μ.μ. Σῦρον, Τῆνον, νον, Ἰκαρίαν, Σάμον.
«Ἀδριατικὸς» 2 μ.μ. Πάρον, Ἴον, Οἴαν, Θήραν.
«Ταΰγετος» 2 μ.μ. Μονεμβασίαν, μέχρι Καλαμῶν.

ΤΑΧΥΔΡΟΜΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΚΕΔΙΒΙ
Ἀναχωρήσεις ἐκ Πειραιῶς
Τὸ ἀτμόπλοιον "BOULAC" τὴν 26ην Σεπτεμβρίου, Τετάρτην δι' Ἡράκλειον, Ἀλεξάνδρειαν.
Τὸ ἀτμόπλοιον "RODA" τὴν 1ην Ὀκτωβρίου Δευτέραν διὰ Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν, Κωνστάντζαν.
Τὸ ἀτμόπλοιον "RASHID" τὴν 2αν Ὀκτωβρίου Τρίτην κατ' εὐθεῖαν δι' Ἀλεξάνδρειαν.
Τὸ ἀτμόπλοιον "BOULAC" τὴν 3ην Ὀκτωβρίου Τετάρτην κατ' εὐθεῖαν δι' Ἀλεξάνδρειαν.
Τιμαὶ εἰσιτηρίων ἠλαττωμέναι ἐκ Πειραιῶς δι' Ἀλεξάνδρειαν
Α' θέσεως μετὰ τροφῆς καὶ φόρων .... Δρχ.
Β' θέσεως μετὰ τροφῆς καὶ φόρων ....
Γ' θέσεως ἄνευ τροφῆς μετὰ τῶν φόρων ....
ΠΡΑΚΤΟΡΕΣ ΑΔΕΛΦΟΙ ΜΑ
Ἐν Ἀθήναις
Ὁδὸς Κοραῆ 1 τηλ. 2—6
Ἐν Πειραιεῖ
Λεωφ. Μιαούλη 28, τηλ.

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛ
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ-ΠΑΤΡΑΙ-ΝΕΑ Υ
Προσεχεῖς ἐκ Πειραιῶς ἀναχωρήσεις τῶν ὑπερωκεανίων κολοσσοῦ:
"ΕΔΙΣΣΩΝ"
15ην Ὀκτωβρίου 6 μ.
Δι' ἐπιβάτας, ἐμπορεύματα καὶ πάσας τὰς πληροφορίας ἀπευθυντέον:
ΕΝ ΑΘΗΝΑΙΣ: Ἀπελλοῦ 1 τηλ.
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ: Πλατεῖα Καρ τηλ. 2.27.
ΕΝ ΠΑΤΡΑΙΣ: Σ. Σταυρόπουλος
Καὶ εἰς τὰ Κεντρικὰ Πρακτορεῖα τῆς Ἑταιρείας.

ΡΟΥΜΑΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ
ΓΡΑΜΜΗ Κ)ΠΟΛΕΩΣ-ΚΩΝΣΤ
Τὸ ἀτμόπλοιον «ROMANIA» τρέχ. 1 μ. μ. διὰ Κων)πολιν, Κ
Γεν. Πράκτορες: W.E. VAN
Ὁδὸς Ρέπουλη, τηλ. 4—8.

ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ
Ο ΦΑΡΟΣ
ΑΔΕΛΦΟΙ Ι. ΜΠΑΚΟΠΟΥΛΟΣ Ν. ΚΑΣΣΑΒΕΤΗΣ
ΕΤΑΙΡΙΑ ΠΑΓΚΟΣΜΙΩΝ ΤΑ
ΤΑΞΕΙΔΕΥΕΤΕ ΤΟΥΣ ΜΗΝΑΣ ΑΥΓΟΥΣΤΟΝ, ΣΕΠ ΚΑΙ ΟΚΤΩΒΡΙΟΝ
ΠΡΟΣΕΧΕΙΣ ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ
ΑΝΑΧΩΡΗΣΕΙΣ ΜΕΣΩ ΚΑΘΗΜΕΡΙΝΩΣ
ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ Ο Φ
ΑΘΗΝΑΙ Πλ. Ὁμονοίας
ΠΕΙΡΑΙΕΥΣ Μέγαρον
ΠΑΤΡΑΙ Πλατεῖα Τριῶν
ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, Ἐγνατία
ΝΕΑ ΥΟΡΚΗ 59 Washington
Τηλέφωνον Ἀθηνῶν

ΠΕΡΙΛΗΨΙΣ ΔΙΑΚΗΡΥΞΕΩΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον Ὑγιεινῆς, Προνοίας καὶ Ἀντιλήψεως

Διακηρύττει

Ἐκτίθησιν εἰς δημόσιον μειοδοτικὸν δι' ἐνσφραγίστων ἐγγράφων προσφορῶν τὴν προμήθειαν ἑπτὰ χιλιάδων ρόλων ἀσφαλτοχάρτου μετὰ τῶν ἀναλόγων ἥλων εἰδικῶν καὶ κόλλας, συμφώνως τοῖς παρὰ τῷ Τεχνικῷ Τμήματι τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου κατατεθειμένοις ὅροις.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται παρὰ τῷ Τεχνικῷ Τμήματι τοῦ καθ' ἡμᾶς Ὑπουργείου τὴν δεκάτην ἕκτην (16) τοῦ μηνὸς Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἡμέραν Τρίτην καὶ ὥραν 11—12, ἐνώπιον ὁρισθησομένης ἐπιτροπῆς.

Ἀθῆναι, 22 Σεπτεμβρίου 1928

Ὁ Ὑπουργὸς

Ε. ΕΜΜΑΝΟΥΗΛΙΔΗΣ

ΔΙΑΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Φρουραρχεῖον Ναυπλίου διακηρύττει, ὅτι τὴν 21ην Ὀκτωβρίου ἐ. ἔ. ἐνεργηθήσεται δημόσιος πλειοδοτικὸς διαγωνισμὸς συνεπείᾳ τῆς ὑπ' ἀριθ. 175311 διαταγῆς Ὑπουργείου Στρατιωτικῶν διὰ τὴν ἐκποίησιν ἀχρήστων ὑλικῶν τοῦ τέως Ὁπλοστασίου Ναυπλίου, ἤτοι:

1) Ἕνδεκα μονοστῆρες πορσελάνης.
2) Τριάκοντα ἐννέα κυλινδρικὰ τεμάχια λευκοσιδήρου.
3) Δύο τόρνοι μικροὶ ξύλινοι.
4) Πέντε περίπου κυβικὰ μέτρα ξυλείας διαφόρων κιβωτίων.
5) Ἑπτὰ κορμοὶ δένδρων.
6) Ἑκατὸν πεντήκοντα σφιγκτῆρες σιδηροῖ διαφόρων διαμέτρων.
7) Δώδεκα ὁπλοθῆκαι.
8) Ἓν σιδηροῦν ὑποστήριγμα μαγειρείου.
9) Δέκα πέντε ὀκάδες βίδες.
10) Τρεῖς ζευκτήριοι ζυγοί, ἐξ ὧν δύο ξύλινοι καὶ εἷς σιδηροῦς.
11) Ὀκτὼ θυρόφυλλα ἐσωτερικῶν θυρῶν.
12) Δέκα πέντε μέτρα σύρματος 0,03.
13) Περὶ τὰς 1.000 ὀκάδας σιδήρου ἐκ διαφόρων μηχανημάτων καὶ ὀχημάτων.
14) Εἴκοσι ἑπτὰ τεμάχια ξύλινα τριγωνικά.
15) Τεσσαράκοντα ὀκάδες μολύβδου.
16) Μία λαμπτήρ.

Οἱ δὲ σχετικοὶ ὅροι εἰσὶ κατατεθειμένοι ἐν τοῖς γραφείοις τοῦ Α' Σώματος Στρατοῦ (Διεύθυνσις Μηχανικοῦ) καὶ Φρουραρχείου Ναυπλίου, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν καθ' ἑκάστην καὶ κατὰ τὰς ὥρας 10—12 π. μ.

Τὰ χαρτόσημα τέλη καὶ ἔξοδα δημοσιεύσεως βαρύνουν τὸν τελευταῖον πλειοδότην.

Ἐν Ναυπλίῳ τῇ 19 Σεπτεμβρίου 1928.

Ὁ Φρούραρχος Ναυπλίου

Π. ΖΕΡΒΕΑΣ

Συντ)χης Πυρ)κοῦ

ΑΝΑΡΓΥΡΕΙΟΣ ΚΑΙ ΚΟΡΓΙΑΛΕΝΕΙΟΣ ΣΧΟΛΗ ΣΠΕΤΣΩΝ

Ἔτος λειτουργίας 9ον. Ἤρξαντο αἱ ἐγγραφαὶ ἐν Σπέτσαις καὶ παρὰ τῷ ἀντιπροσώπῳ τῆς Σχολῆς κ. Μ. Γ. Μιχαηλίδῃ. Ἀθῆναι, ὁδὸς Ἁγίου Μελετίου 97. Ὧραι ἐγγραφῶν 10—12 π. μ. καὶ 4—6 μ.μ. καθ' ἑκάστην, πλὴν Σαββάτου καὶ Κυριακῆς.

ΤΟ ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ ΚΑΤΑ ΤΟΥ ΔΑΓΚΕΙΟΥ

Ἐκ τῶν ἀνακοινώσεων διαφόρων ἐξεχόντων Ἑλλήνων ἐπιστημόνων διαπιστοῦται, ὅτι αἱ ἀρσενικοῦχοι σύνθετοι σκευασίαι, ὅπως τὸ ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ καὶ τὸ 606, ὄχι μόνον θεραπεύουν τὴν νόσον, ἀλλὰ καὶ ἀποκαθιστοῦν ἀνοσίαν.

Τὸ ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ, σύνθετος φαρμακευτικὴ σκευασία, προσομοία πρὸς τὸ 606, ἔχει ὑπὲρ αὐτοῦ τὰς προσφάτους παρατηρήσεις τοῦ ἀρχιάτρου τοῦ Γαλλικοῦ Πολεμικοῦ Ναυτικοῦ ΠΙΡΟΤ, ὅστις τὸ ἐπειραματίσθη κατὰ τὴν ἐπιδημίαν τοῦ δαγκείου ἐν Ἰνδοκίνᾳ, εὗρε δὲ ἄριστα τὰ θεραπευτικὰ αὐτοῦ ἀποτελέσματα.

Τὸ ΤΡΕΠΑΡΣΟΛ ἔχει τὴν εὐκολίαν τῆς λήψεως διὰ τοῦ στόματος, δὲν βλάπτει οὔτε καρδίαν, οὔτε ἧπαρ καὶ νεφρὰ καὶ τονώνει καὶ δυναμώνει τὸν ὀργανισμόν.

Γ. Κ. ΗΓΟΥΜΕΝΑΚΗΣ
Συφιλιδολόγος—δερματολόγος
Ἐπιμελητὴς τοῦ Νοσοκομείου Ἀνδρ. Συγγροῦ, ὁδὸς Σαριπόλου (πάροδος ὁδοῦ Ἡρακλείου, βορεία πλευρὰ Ἀρχ. Μουσείου. Ὧραι ἐπισκέψεων: 7—10 π.μ., 4 8 1)2—μ

ΣΩΚΡ. ΛΟΥΪΖΙΔΗΣ
ΙΑΤΡΟΣ
ΣΥΦΙΛΙΔΟΛΟΓΟΣ—ΟΥΡΟΛΟΓΟΣ
ΓΥΝΑΙΚΟΛΟΓΟΣ
Σπουδάσας εἰδικῶς ἐπὶ μακρὸν ἐν Παρισίοις εἰς τὰ τελειότερα Νοσοκομεῖα (St Louis, Necker, Lariboisière) θεραπεύει τὰ Ἀφροδίσια Οὐροποιογεννητικά, Γυναικολογικὰ νοσήματα ριζικῶς καὶ ταχέως διὰ τῆς νεωτάτης μεθόδου τῆς Ἠλεκτρο-διαθερμίας (Diathermie).
Τὰ συφιλιδικὰ διὰ μικτῆς θεραπείας.
Δέχεται 9 π. μ.—1 1)2 μ. μ. καὶ 4 1)2—8 1)2 μ.μ.
58 ὁδὸς Σωκράτους 58 (Ὁμόνοια)

Θεραπεία νοσημάτων Στομάχου. Ἀκτινοσκόπησις στομάχου. Εἰδικὸς ἰατρὸς Γ. ΝΙΚΟΛΑΟΥ ὁδὸς Πειραιῶς 20.

Μὴ προσφέρετε τσάϊ χωρὶς
ΜΠΙΣΚΟΤΑ ΑΘΗΝΩΝ
Ν. Ι. ΠΑΠΑΔΟΠΟΥΛΟΥ
ΕΙΝΑΙ ΤΑ ΑΝΩΤΕΡΑ ΟΛΩΝ
"ΓΚΡΕΚΑ"

ΝΕΟΝ ΑΝΤΙΠΥΡΕΤΙΚΟΝ ΦΑΡΜΑΚΟΝ
ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ
Θεραπεύει ἑλονοσίαν ὀξεῖαν καὶ χρονίαν ἐντὸς 5—8 ἡμερῶν. Αὐξάνει τὴν ὄρεξιν, τονώνει τὸν ὀργανισμόν, συνάγει τὴν σπλῆνα καταπληκτικῶς, προκαλεῖ εὔχροιαν τοῦ προσώπου, πολλαπλασιάζουσα τὰ ἐρυθρὰ αἱμοσφαίρια, καταβιβάζει ἀποτόμως τὸν πυρετὸν ὁσονδήποτε μεγάλος καὶ ἂν εἶνε οὗτος (40—41) εὐθὺς ἀπὸ τὰς πρώτας ἡμέρας, καὶ μείζονα δὲ λόγον ἂν εἶνε ὀλίγα δέκατα.
Οἱ πάσχοντες ἐκ χρονίας ἑλονοσίας καὶ μὴ ἰαθέντες διὰ τῶν μέχρι τοῦδε γνωστῶν ἀντιπυρετικῶν φαρμάκων ὡς καὶ ἀλλαγῆς ἀέρος, μεταχειρισθῶσι πρὸς ριζικὴν θεραπείαν ἐπὶ τινας μόνον ἡμέρας τὴν ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΝ.
Οἱ διαμένοντες εἰς ἑλώδη μέρη, ἀποφεύγουσι πᾶσαν προσβολήν, μεταχειριζόμενοι καθ' ὅλον τὸ θέρος 2 καψάκια ΠΑΣΤΕΡΙΝΗΣ ἡμερησίως, ἓν πρὸ γεύματος καὶ ἓν πρὸ δείπνου.
Ἐγκεκριμένον παρὰ τοῦ Ἰατροσυνεδρίου. Τιμὴ ἑκάστου κυτίου δρχ. 35.
Χρῆσις δι' ἐνηλίκας 6 χάπια ἡμερησίως, ἀνὰ 2 ἡμίσειαν ὥραν πρὸ καφέ, γεύματος καὶ δείπνου, ἐπὶ 10 ἡμέρας συνεχῶς, ἄνευ διακοπῆς ἢ ἐλαττώσεως τῆς δόσεως. Πρὸς ἀποφυγὴν ἀπομιμήσεων, [illegible], ἐφιστᾶτε τὴν προσοχήν σας ἐπὶ τοῦ κυανοῦ χρώματος τῶν καψυλίων καὶ ἐπὶ τῆς ἑκατέρωθεν αὐτῶν ἀναγεγραμμένης Ἑλληνιστὶ καὶ Γαλλιστὶ ὀνομασίας αὐτῆς διὰ κυανῆς μελάνης. Εἰς πάντα [illegible] ἀποστέλλεται δεῖγμα δωρεὰν πρὸς δοκιμήν, διαρκείας 3 ἡμερῶν, κατὰ τὸ διάστημα τῶν ὁποίων θέλει πεισθῇ ἀκραδάντως περὶ τῆς ἀποτελεσματικότητός της. Ἡ ΠΑΣΤΕΡΙΝΗ παράγεται καὶ πωλεῖται εἰς τὸ ἐν Ἀργοστολίῳ Κεφαλληνίας Φαρμακεῖον Σπυρίδωνος Ι. Μάνεση.

ΕΛΛΗΝΟΓΑΛΛΙΚΗ ΣΧΟΛΗ
"ΑΝΑΤΟΛΗ"
ΑΛΕΞΑΝΔΡΟΥ Γ. ΝΙΚΟΛΟΠΟΥΛΟΥ
ΟΔΟΣ ΑΒΕΡΩΦ 21—ΑΡΙΣΤΟΤΕΛΟΥΣ 48
ΔΗΜΟΤΙΚΟΝ ΣΧΟΛΕΙΟΝ, ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ, ΓΥΜΝΑΣΙΟΝ, ΠΛΗΡΗΣ ΤΕΤΡΑΤΑΚΤΟΣ ΕΜΠΟΡΙΚΗ ΣΧΟΛΗ ΟΜΟΤΑΓΗΣ ΠΡΟΣ ΤΑΣ ΔΗΜΟΣΙΑΣ
ΕΛΕΥΘΕΡΑ ΤΜΗΜΑΤΑ: Γλωσσῶν, Ἐμπορίου, Ἐσπεράντο, Μουσικῆς, Ζωγραφικῆς.
ΕΣΠΕΡΙΝΑΙ ΟΜΑΔΕΣ Λογιστικῆς τριμηνιαῖαι ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν Ι. Διαμαντίδου καθηγητοῦ Ἐμπορικῶν.
ΟΙΚΟΤΡΟΦΕΙΟΝ ὑπὸ τὴν ἄμεσον ἐποπτείαν αὐτῆς τῆς Διευθύνσεως, συνδιαιτωμένης.
ΠΑΡΑΡΤΗΜΑ ΣΧΟΛΗΣ "ΑΝΑΤΟΛΗ"
Ἐν ΚΟΛΩΝῼ ὁδὸς Ἰωαννίνων 47
ΝΗΠΙΑΓΩΓΕΙΟΝ—ΑΣΤΙΚΗ ΣΧΟΛΗ—ΣΧΟΛΑΡΧΕΙΟΝ
Ἐγγραφαὶ εἰς ὅλα τὰ τμήματα ἤρχισαν
(Ἐκ τῆς Γεν. Διευθύνσεως)

ΠΕΙΡΑΪΚΟΝ ΛΥΚΕΙΟΝ
ΑΡΡΕΝΩΝ ΚΑΙ ΘΗΛΕΩΝ
ΟΘΩΝΟΣ ΡΕΝΤΖΟΥ ΓΥΜΝΑΣΙΑΡΧΟΥ
ΕΝ ΠΕΙΡΑΙΕΙ - ΠΑΣΑ - ΛΙΜΑΝΙ
Τετραώροφον Μέγαρον — Ἄνωθι τῆς θαλάσσης
Οἰκοτροφεῖον οἰκογενειακόν. — Ἡμισύσσιτοι καὶ ἐξωτερικοί.
Ἐπίβλεψις οἰκογενειακὴ παρὰ τοῦ συγκατοικοῦντος Διευθυντοῦ.
Περιλαμβάνει πλήρες Δημοτικόν, Ἑλληνικόν, καὶ Γυμνάσιον.
Διδάσκουν οἱ ἄριστοι τῶν διδασκάλων.
Ἐγγραφαὶ καὶ μαθήματα ἄρχονται 1ην Σεπτεμβρίου.

ΤΡΑΠΕΖΑ ΑΘΗΝΩΝ
ΑΝΩΝΥΜΟΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑ
ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΚΑΙ ΑΠΟΘΕΜΑΤΙΚΑ ΔΡΧ. 159.000.000
Ἀγοράζει παντὸς εἴδους Ξένα Χρεώγραφα καὶ Τοκομερίδια εἰς τὰς καλυτέρας τιμάς.
Παρέχει δάνεια ἐπ' ἐνεχύρῳ Χρεωγράφων ὑπὸ τοὺς εὐνοϊκωτέρους ὅρους.
Ἐνοικιάζει Χρηματοκιβώτια ἀπὸ Δρχ. 225.— ἐτησίως καὶ ἄνω

Η ΚΟΙΝΗ ΓΝΩΜΗ

ΤΑ ΤΗΛΕΦΩΝΑ

Ἀγαπητὴ «Πρωΐα»

Ἐλπίζων, προκειμένου περὶ ὑπουργοῦ ὡς ὁ κ. Χρηστομᾶνος, ὅτι ἡ φωνὴ διαμαρτυρίας μου δὲν θέλει εἶσθαι φωνὴ βοῶντος ἐν τῇ ἐρήμῳ, παρακαλῶ νὰ δημοσιεύσητε τὰ κάτωθι:

Ἀπὸ πολλῶν ἐτῶν καταβάλλω ἀγογγύστως τὴν συνδρομήν μου εἰς τὸ Τηλεφ. Κέντρον μὲ τὴν ματαίαν ἐλπίδα νὰ ἔχω τηλεφωνικὴν συγκοινωνίαν. Δὲν δύναμαι νὰ ἐνθυμηθῶ δύο ἢ τρεῖς περιπτώσεις, καθ' ἃς ἠδυνήθην νὰ κάμω ἀπόλυτον χρῆσιν τοῦ τηλεφώνου, ἐνῷ ἀντιθέτως καθ' ἑκάστην ὑφίσταμαι τοιοῦτον κλονισμὸν νεύρων, ὥστε δὲν εἶνε ἀπίθανον νὰ ἐγένετο καὶ ἡ συγκοινωνιακὴ αὐτὴ πρόοδος ἀφορμὴ τοῦ νὰ καταστῶ πελάτης τοῦ κ. Χρηστομάνου ὡς ἰατροῦ.

Σήμερον ἀπὸ τῆς πρωΐας προσπαθῶ νὰ συνδεθῶ μὲ διάφορα τηλέφωνα, τὰ ὁποῖα ἐκ συμπτώσεως «ὅλα ἐργάζονται», κατὰ τὴν ἀπάντησιν τῆς τηλεφωνητρίας! Μίαν δὲ φοράν, καθ' ἣν μὲ συνέδεσαν ἀντὶ τοῦ ἀρ. 5-68, τὸν ὁποῖον ἐζήτησα, εὑρέθην ἀπέναντι τοῦ ἀριθ. 19-11!!!

Εἰς ἐπίμετρον ἔλαβον καὶ πρόσκλησιν τοῦ Τηλ. Κέντρου ὅπως καταβάλω τὸ ποσὸν τῶν δραχμ. 315.50 διὰ τὴν τακτοποίησιν τῆς γραμμῆς!

Ἐπιθυμῶ, ὡς φορολογούμενος, νὰ πληροφορηθῶ δυνάμει ποίου νόμου καὶ ποίας λογικῆς μοὶ ζητεῖται τὸ ποσὸν τοῦτο διὰ τακτοποίησιν διαρκῶς ἀτακτοποιήτου γραμμῆς καὶ προσωπικοῦ, διότι θὰ φρονῶ πάντοτε ὅτι ἡ ὑπηρεσία, ἀναλαμβάνουσα ἐξόδοις της τὴν ἐγκατάστασιν τῆς γραμμῆς, ὀφείλει καὶ νὰ διατηρῇ ταύτην εἰς κατάστασιν τοιαύτην, ὥστε νὰ ἐξασφαλίζηται ἡ συγκοινωνία.

Κύριε ὑπουργέ, ἐπιτρέψατέ μοι νὰ εἴπω ὅτι ἓν ἐκ τῶν κυρίων σας μελημάτων εἶνε καὶ ἡ ἐξυγίανσις τῆς τηλεφωνικῆς συγκοινωνίας.

Νῖκος Ε. Νικολαΐδης
Στοὰ Πεσμαζόγλου 11
Ἀριθ. Τηλέφ. 3—58

Η ΑΘΛΙΟΤΗΣ ΤΟΥ ΤΕΛΩΝΕΙΟΥ ΠΕΙΡΑΙΩΣ

Κύριε Διευθυντὰ τῆς «Πρωΐας»,

Εἶνε γνωστή, δυστυχῶς, εἰς πάντας καὶ κυρίως εἰς τοὺς μετὰ τοῦ τελωνείου Πειραιῶς συναλλασσομένους ἡ ἀθλιότης τοῦ τελωνείου τούτου, ὥστε νὰ περιττεύῃ πᾶσα ἀνακίνησις τοῦ ζητήματος καὶ τῆς ἐν γένει κακῆς ἀπὸ πάσης ἀπόψεως λειτουργίας αὐτοῦ. Εἶνε ἐπίσης γνωστόν, ὅτι οἱ διευθύνοντες τὰς τύχας τοῦ παναθλίου τούτου δημοσίου ἱδρύματος, τοῦ ἀποδίδοντος ἐν τούτοις εἰς τὸ δημόσιον περὶ τὰ χίλια πεντακόσια ἑκατομμύρια ἐτησίως, ἐπιρρίπτουσι πάντοτε τὴν εὐθύνην διὰ τὰ χάλια του αὐτὰ εἰς τὴν κεντρικὴν ὑπηρεσίαν τοῦ ὑπουργείου τῶν Οἰκονομικῶν, τῶν ἐκεῖ ἰθυνόντων μὴ ἐπιδειξαμένων ποτὲ οὐδὲ τὸ ἐλάχιστον ἐνδιαφέρον, ἐὰν ὄχι διὰ τὸν ἐμπορικὸν κόσμον καὶ τοὺς ὑπαλλήλους τοῦ τελωνείου, ἀλλὰ τοὐλάχιστον δι' αὐτὸ τοῦτο τὸ συμφέρον τοῦ δημοσίου.

Ἀλλὰ καὶ ἡ ἀποδιδομένη εἰς τὸ ὑπουργεῖον εὐθύνη διὰ τὴν τοιαύτην ἀδιαφορίαν του εἶνε πολλάκις μία πρόφασις ἐκ μέρους τῶν διοικούντων τὸ τελωνεῖον καὶ ἰδοὺ διατί:

Εἰς τὸν ἐσωτερικὸν περίβολον τοῦ Κεντρικοῦ Τελωνείου εὑρίσκονται πρὸ ἔτους καὶ πλέον ἀρκετὰ βαρέλια μὲ τυπογραφικὴν μελάνην, τὰ ὁποῖα ἐγκατελείφθησαν φαίνεται ἀπὸ τὸν κάτοχόν τους. Ἡ ὑπηρεσία τοῦ Τελωνείου δὲν ἐφρόντισε νὰ κηρύξῃ ταῦτα ἀζήτητα καὶ νὰ διατάξῃ τὴν ἐκεῖθεν μεταφοράν των εἰς ἀσφαλέστερον ἐστεγασμένον μέρος. Συνεπείᾳ τούτου, τὰ βαρέλια, παραμείναντα ἐπὶ τοσοῦτον χρόνον εἰς τὸ ὕπαιθρον, διερράγησαν καὶ τὸ περιεχόμενον αὐτῶν διεσκορπίσθη, σχηματισθέντων ρυακίων τυπογραφικῆς μελάνης πολτώδους, καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, τὴν ὁποίαν πατοῦν ἀναγκαστικῶς λόγῳ τοῦ στενοῦ χώρου ὅλοι οἱ διερχόμενοι ἐκ τοῦ μέρους αὐτοῦ ἀχθοφόροι, ὑπάλληλοι καὶ λοιποί, μεταφέροντες τὸν γλοιώδη καὶ ἀνεξίτηλον αὐτὸν βοῦρκον εἰς ὅλα τὰ σημεῖα τοῦ Τελωνείου πασαλειβόμενοι καὶ πασαλείβοντες τὰ πάντα. Δὲν εἶνε δὲ ὀλίγοι ἐκεῖνοι οἵτινες κατέστρεψαν τὰ ἐνδύματά των ἐκ τῆς προστριβῆς αὐτῶν μετὰ τῆς ἀχθοφορικῆς ὑπηρεσίας ἥτις ἀενάως διέρχεται ἐκ τοῦ μέρους τούτου.

Δὲν πιστεύω, κ. Διευθυντά, καὶ εἰς τὸ ζήτημα τοῦτο νὰ πταίῃ τὸ ὑπουργεῖον. Αὐτὰ εἶνε ζητήματα ἐσωτερικῆς τάξεως καὶ εὐκοσμίας τοῦ Τελωνείου καὶ ἐὰν ὁ διευθυντὴς αὐτοῦ δὲν ἔχῃ καιρὸν νὰ κατέλθῃ ἕως ἐκεῖ, τί κάμνουν οἱ λοιποὶ ἁρμόδιοι; Συμβαίνουν πολλὰ διὰ τὰ ὁποῖα δὲν πταίει τὸ ὑπουργεῖον.

Καὶ μετὰ τὰ ἀνωτέρω εἶνε πλέον ἢ βέβαιον ὅτι τὰ σπασμένα βαρέλια μὲ τὴν τυπογραφικὴν μελάνην θὰ παραμείνουν ἐκεῖ τίς οἶδε ἐπὶ πόσον ἀκόμη χρόνον διὰ νὰ μὴν μείνῃ κανεὶς ἀπασάλειφτος.

Ἐν Ἀθήναις 20)9)28

Μετὰ πάσης τιμῆς

Ἕνας ἰδιότροπος ἀναγνώστης σας

ΕΙΣ ΝΕΟΣ ΣΥΝΟΙΚΙΣΜΟΣ

Κύριε Διευθυντά,

Ὡς εἶνε γνωστόν, ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως προσφύγων, διὰ νὰ ἀνακουφίσῃ τοὺς κατοίκους τοῦ συνοικισμοῦ Βύρωνος, ἀπεφάσισε νὰ ἀραιώσῃ αὐτοὺς καὶ ἐπὶ τούτῳ ἐπέτυχε τὴν ἀπαλλοτρίωσιν ἀρκετοῦ ἐδάφους μεταξὺ Κοπανᾶ καὶ ἐργοστασίων Μαλτσινιώτη, ἐπὶ τοῦ ὁποίου προτίθεται λίαν προσεχῶς νὰ κτίσῃ περὶ τὰ 550 αὐτοτελῆ οἰκήματα διαφόρων τύπων καὶ ἀναλόγου ἀξίας. Ἐπειδὴ δὲ ἡ ὁρισθεῖσα προκαταβολὴ παρὰ τῆς Ἐπιτροπῆς δέον νὰ γίνῃ μὲ δραχμὰς καὶ οὐχὶ μὲ ὁμολογίας ἀνταλλαξίμων, ἐρωτῶμεν τοὺς ἁρμοδίους νὰ μᾶς πληροφορήσωσιν, ἂν ὑφίσταται ἢ ὄχι κρατικὴ σύμβασις μετὰ τῆς Ἐπιτροπῆς Ἀποκαταστάσεως, ὅπως τὰ πρὸς αὐτὴν χρέη τῶν προσφύγων ἐξοφλῶνται εἰς ὁμολογίας μὲ τιμὴν πρὸς £ 2-10-5 ἑκάστην ὁμολογίαν· καὶ ἂν μὲν ὑφίσταται τοιαύτη σύμβασις, διὰ ποῖον λόγον ἡ Ἐπιτροπὴ ἀπαιτεῖ νὰ πληρωθῇ εἰς δραχμὰς καὶ ὄχι εἰς ὁμολογίας; Ἐρωτῶμεν ἐπίσης, πῶς ἐπετράπη εἰς τὴν Ἐπιτροπὴν Ἀποκαταστάσεως ἡ ἀνέγερσις τοῦ νέου τούτου συνοικισμοῦ πλησίον καὶ ἐν τῇ περιφερείᾳ Πυριτιδοποιείου; πολὺ πιθανὸν νὰ συμβῇ ἔκρηξις ἐν τῷ ἐν λόγῳ ἐργοστασίῳ ἡμέραν τινὰ καὶ νὰ ἐπέλθωσι θλιβερὰ ἀποτελέσματα ἐξ αὐτῆς· δὲν φρονεῖτε ὅτι οἱ ἁρμόδιοι πρέπει ἀπὸ τοῦδε νὰ λάβωσιν ὑπ' ὄψει τὴν πιθανότητα ταύτην καὶ νὰ γίνωσιν προμηθεῖς καὶ οὐχὶ ἐπιμηθεῖς;

Εὐθύμιος Γιοβάννογλου
Πρόσφυξ ἐκ Μ. Ἀσίας

ΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΟΥ ΕΙΚΟΣΙΤΕΤΡΑΩΡΟΥ

ΑΙ ΑΠΟΨΕΙΣ ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΥ
ΕΠΙ ΤΩΝ ΔΙΑΦΟΡΩΝ ΜΕ ΤΗΝ "ΠΑΟΥΕΡ"
Η ΕΥΘΥΝΗ ΤΗΣ ΕΤΑΙΡΕΙΑΣ ΔΙΑ Τ' ΑΤΥΧΗΜΑΤΑ
ΤΟ ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΕΠΙΜΕΝΕΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΛΛΑΓΗΝ ΤΟΥ ΡΕΥΜΑΤΟΣ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἀπηύθυνεν ἔγγραφον πρὸς τὴν «Πάουερ» γνωρίζον τὰς ἀπόψεις αὐτοῦ ἐπὶ τῶν ζητημάτων τοῦ ἠλεκτρικοῦ ρεύματος τῶν ἐσωτερικῶν ἐγκαταστάσεων κλπ. Αἱ ἀπόψεις τοῦ Ὑπουργείου συνοψίζονται εἰς τὰ κάτωθι:

Α'. Ὑποβιβασμὸς τῆς τάσεως τοῦ ρεύματος: Τὸ Ὑπουργεῖον παρατηρεῖ ὅτι, κατὰ τὴν γνώμην του, εἶνε ἐνδεδειγμένος ὁ ὑποβιβασμός, τῆς τάσεως τοῦ ρεύματος ἀπὸ 220 εἰς 110 βόλτ. Πρὸς τὸν σκοπὸν τοῦτον τὸ Ὑπουργεῖον ζητεῖ παρὰ τῆς «Πάουερ» ὅπως παράσχῃ εἰς αὐτὸ πᾶσαν πληροφορίαν περὶ τοῦ κατασκευασθέντος ὑπ' αὐτῆς δικτύου διανομῆς διὰ τὸ ρεῦμα τῶν 220 βόλτ, διὰ νὰ κρίνῃ ποῖαι δαπάναι ἐγένοντο μέχρι τοῦδε καὶ συνεπῶς πόσον θὰ ἐπεβάρυνε τὸν καταναλωτὴν ἡ μετατροπὴ τοῦ δικτύου ἀπὸ 220 εἰς 110 βόλτ. Ἂς σημειωθῇ ὅτι τὸ Ὑπουργεῖον ἔχει ζητήσῃ πρὸ δύο μηνῶν καὶ πλέον τὰς πληροφορίας ταύτας, ἀλλ' ἡ «Πάουερ» μέχρι τῆς στιγμῆς οὐδὲν σχετικὸν στοιχεῖον παρέσχε.

Β'. Ἐσωτερικαὶ ἐγκαταστάσεις: Ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐκτίθενται ἀκολούθως λεπτομερῶς αἱ ἀπόψεις τοῦ Ὑπουργείου ὅσον ἀφορᾷ τὰς ἐσωτερικὰς ἐγκαταστάσεις οἰκιῶν καὶ καταστημάτων διὰ τὴν περίπτωσιν καθ' ἣν ἤθελε τυχὸν παραμείνει τελικῶς τὸ ρεῦμα τῶν 220 βόλτ.

Εὐθὺς ἐξ ἀρχῆς τονίζεται ἐν τῷ ἐγγράφῳ ὅτι ἡ Ἑταιρεία ὑπέχει ἀπόλυτον εὐθύνην παρέχουσα νέον ρεῦμα εἰς μὴ ἐν τάξει ἐγκαταστάσεις, οἱαδήποτε δὲ δήλωσίς της πρὸς τὸν πελάτην, ὅτι δὲν ἀναλαμβάνει καμμίαν εὐθύνην δι' ἀτύχημα, δὲν ἀπαλλάσσει αὐτὴν τῆς εὐθύνης ταύτης. Ἐπιβοηθητικῶς τὸ Ὑπουργεῖον ἀναφέρει ἐπίσημον γνωμάτευσιν τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων ἀποφανθέντος ἐπὶ ὁμοίου θέματος, ὅτι ἡ Ἑταιρεία ἔχει εὐθύνην παρέχουσα ρεῦμα εἰς ἐν γνώσει της ἐλαττωματικὰς ἐγκαταστάσεις, οὐδεμία δὲ δήλωσίς της σώζει αὐτὴν ἀπὸ τῆς εὐθύνης ταύτης.

Περαιτέρω τὸ Ὑπουργεῖον ἐξετάζει διεξοδικῶς τὸ ζήτημα τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἐσωτερικῶν ἐγκαταστάσεων. Ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἀναφέρεται, ὅτι συμφέρον καὶ ὑποχρέωσις τῆς Ἑταιρείας εἶνε νὰ ἐνεργήσῃ αὐτὴ δαπάναις της τὴν ἀλλαγὴν τῶν ἐσωτερικῶν ἐγκαταστάσεων. Συμφέρον της εἶνε, πλὴν ἄλλων, καὶ διότι, ἕνεκα τῶν ἐν τῇ Βουλῇ δηλώσεων τοῦ κ. Μεταξᾶ, ὅτι αἱ ἐσωτερικαὶ ἐγκαταστάσεις θὰ ἀντικατασταθοῦν ὑπὸ τῆς Ἑταιρείας ἔχει προκληθῇ μεγάλη δυσφορία τῆς Κοινῆς Γνώμης, συμφέρει δὲ ἀπολύτως εἰς τὴν Ἑταιρείαν νὰ παύσῃ ὑφισταμένη ἡ δυσφορία αὕτη.

Ὁπωσδήποτε, ἐπειδὴ καὶ ἂν ἔτι αἱ ἐγκαταστάσεις ἀλλαγοῦν ὑπὸ τῆς Πάουερ ἡ δαπάνη ἐμμέσως θὰ βαρύνῃ τὸν καταναλωτήν, λόγῳ τοῦ καθορισθέντος τρόπου τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ρεύματος, τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ὑποβάλλει πρὸς τὴν Πάουερ δύο ἄλλας προτάσεις:

Ἡ πρώτη πρότασις εἶναι νὰ γίνῃ ἡ ἀλλαγὴ τῶν ἐγκαταστάσεων δαπάναις ἔστω, τῶν καταναλωτῶν, ἐντὸς ὅμως τῆς ὑπὸ τῆς συμβάσεως προβλεπομένης δεκαπενταετοῦς προθεσμίας, κατὰ τὴν διάρκειαν τῆς ὁποίας ἡ Πάουερ θὰ εἶνε ὑποχρεωμένη νὰ παρέχῃ καὶ ρεῦμα τῶν 110 βόλτ εἰς ὅσους πελάτας δὲν θὰ ἔχουν μεταβάλῃ ἐν τῷ μεταξὺ τὰς ἐγκαταστάσεις των.

Ἐὰν ἡ Πάουερ ἰσχυρισθῇ ὅτι λόγῳ κακῆς καταστάσεως τοῦ δικτύου τῶν 110 βόλτ, δὲν εἶναι δυνατὴ ἡ ἐφαρμογὴ καὶ τῆς λύσεως ταύτης, δηλαδὴ ἡ ἐπὶ δεκαπενταετίαν παροχὴ ρεύματος τῶν 110 βόλτ, τότε τὸ ὑπουργεῖον προτείνει ἑτέραν λύσιν. Νὰ προκαταβάλῃ ἡ Πάουερ τὰς δαπάνας τῆς ἀλλαγῆς τῶν ἐγκαταστάσεων, νὰ ἐξοφλήσουν δὲ ταύτας χρεωλυτικῶς οἱ καταναλωταὶ ἐντὸς μακρᾶς προθεσμίας.

Αὗται εἶναι αἱ ἐν τῷ ἐγγράφῳ ἐκτιθέμεναι ἀντιλήψεις τοῦ ὑπουργείου διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἐγκαταστάσεις.

Γ') Διασάφησις ὡρισμένων διατάξεων: Ἐν τῷ ἐγγράφῳ ζητεῖται τέλος ἡ διασάφησις ὡρισμένων διατάξεων τῆς συμβάσεως. Ἡ κυριωτέρα τούτων ἀφορᾷ τὸν τρόπον τοῦ προσδιορισμοῦ τῆς τιμῆς τοῦ ρεύματος διὰ τοὺς καταναλωτάς.

Η ΓΝΩΜΑΤΕΥΣΙΣ ΤΟΥ ΓΑΛΛΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ

Ἡ ἐπισυναπτομένη εἰς τὸ ἔγγραφον τοῦ ὑπουργείου γνωμάτευσις τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων, ἥτις ἐστάλη εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, ἔχει ὡς ἑξῆς:

«Γνωμάτευσις τοῦ ὑπουργοῦ τῶν Δημοσίων Ἔργων τῆς Γαλλίας ἐπὶ τῆς εὐθύνης τῶν ἀναδόχων διὰ τὰ ἐλαττώματα τῶν ἐσωτερικῶν ἐγκαταστάσεων καὶ τὴν ἐπιτήρησιν τῶν ἐγκαταστάσεων τούτων.

»Τὸ Συνδικᾶτον τῶν Ἐγκαταστατῶν ἠλεκτρολόγων τῆς Μοζέλλ, διὰ περίπτωσιν ἥτις τὸ ἐνδιαφέρει, ἀπετάθη εἰς τὸν ὑπουργὸν τῶν Δημοσίων Ἔργων τῆς Γαλλίας, μὲ τὴν παράκλησιν νὰ τῷ δώσῃ τὴν ἐπίσημον ἐξήγησιν τοῦ ἄρθρου 59 τῆς τυπικῆς συμβάσεως. Τὸ ἄρθρον τοῦτο εἰς τὴν τελευταίαν του ἀποστροφὴν ἀναφέρει ὅτι «ἐν οὐδεμιᾷ περιπτώσει ὁ ἀνάδοχος θὰ ὑπέχῃ εὐθύνην δι' ἐλαττώματα τὰ ὁποῖα δὲν προέρχονται ἐξ αἰτίας του».

Τὸ ἀκόλουθον ἐρώτημα ἐτέθη εἰς τὸν ὑπουργὸν ἐκ μέρους τοῦ ὡς ἄνω Συνδικάτου:

«Δύναται ἀνάδοχός τις νὰ δηλώσῃ εἰς τὸν πελάτην, ὅτι θὰ ἀδιαφορήσῃ ὡς πρὸς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐσωτερικῆς του ἐγκαταστάσεως καὶ ἐν γνώσει ὅτι ἡ ἐγκατάστασις ἐξετελέσθη κατὰ παράβασιν τῶν ἰσχυόντων κανονισμῶν καὶ τῶν γενικῶς παραδεδεγμένων τοιούτων, δὲν θὰ ὑπέχῃ εὐθύνην διὰ τὰ ἐλαττώματα τῆς ἐγκαταστάσεως, τὰ ὁποῖα ἐγνώριζεν ὑφιστάμενα πρὶν ἢ αὕτη τεθῇ ἐν χρήσει;»

Εἰς τὸ ἐρώτημα τοῦτο ὁ ὑπουργὸς τῶν Δημοσίων Ἔργων ἀπήντησε τὴν 24 Ὀκτωβρίου τοῦ 1927 ὡς ἑξῆς:

«Ὁ ἀνάδοχος ὅστις θὰ ἐδέχετο νὰ τροφοδοτήσῃ ἐγκαταστάσεις περὶ τῆς ἀσφαλείας τῶν ὁποίων δὲν εἶναι βέβαιος καὶ ὁ ὁποῖος ἐν πλήρει γνώσει τῶν πραγμάτων θὰ συγκατετίθετο, παρ' ὅλον τοῦτο, νὰ χορηγήσῃ ρεῦμα, θὰ ἐνήργει μὲ ἅπαντα τὰ βάρη κατ' αὐτοῦ καὶ θὰ ἀνελάμβανε τὰς εὐθύνας».

Ἡ ἀνωτέρω γνωμάτευσις τοῦ Γάλλου ὑπουργοῦ διεβιβάσθη καὶ εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν, διὰ νὰ ἔχῃ ταύτην ὑπ' ὄψει της διὰ τὰς περιπτώσεις δυστυχημάτων.

ΤΟ ΤΕΧΝΙΚΟΝ ΕΠΙΜΕΛΗΤΗΡΙΟΝ ΔΙΑ ΤΟ ΤΡΙΦΑΣΙΚΟΝ ΡΕΥΜΑ

Τὸ Τεχνικὸν Ἐπιμελητήριον τῆς Ἑλλάδος, ὡς συνάγεται ἀπὸ τὰ τελευταῖα του τεύχη τοῦ ἰδιαιτέρου του ὀργάνου «Ἔργα» πρὸ δύο καὶ πλέον μηνῶν ἐπελήφθη διὰ τοῦ Τμήματος τῶν Ἠλεκτρολόγων Μηχανικῶν τοῦ ἐπιστημονικοῦ μέρους τοῦ ἠλεκτρικοῦ ζητήματος τῆς περιοχῆς Ἀθηνῶν καὶ Πειραιῶς. Κατὰ τὰς ἐπανειλημμένας καὶ μακροτάτας συνεδριάσεις, αἱ ὁποῖαι ἐγένοντο, ἔλαβον τὸν λόγον ἐκ περιτροπῆς ὅλοι οἱ Ἕλληνες ἐπιστήμονες ὅσοι ἀσχολοῦνται ἐν τῇ πράξει μὲ τὴν ἠλεκτροτεχνίαν καὶ ἐξήτασαν γενικῶς ἐπὶ τῇ βάσει ὅλων τῶν δεδομένων καὶ τῶν προόδων τῆς ἐπιστήμης, ἐὰν τὸ νέον τριφασικὸν ρεῦμα πρέπει νὰ εἶνε 110 ἢ 220 βόλτ. Ἐπίσης ἐξήτασαν ἐμπεριστατωμένως κατὰ πόσον οἱ συμφυεῖς μὲ πᾶν ἠλεκτρικὸν ρεῦμα κίνδυνοι ἐπιβάλλουν νὰ γίνῃ χρῆσις τοῦ ρεύματος τῶν 110 ἢ 220 βόλτ. Τὸ πόρισμα τῶν συζητήσεων τούτων ἡ ὁλομέλεια τοῦ εἰδικοῦ τμήματος τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου ἐξέδωκεν εἰς ἀπόφασιν ληφθεῖσαν διὰ ψήφων 45 ἐπὶ 50 παρισταμένων καὶ ἔχουσαν ὡς ἑξῆς:

«Ἡ διατήρησις συνεχοῦς ρεύματος 2Χ110 βόλτ ὅπου κίνδυνος ζωῆς εἶνε πολὺ σπάνιος, ἀποκλείεται διὰ λόγους οἰκονομικοὺς καὶ τεχνικοὺς καὶ ἐπιβάλλεται ἡ χρησιμοποίησις ἐναλλασσομένου ρεύματος. Αἱ κανονικαὶ τάσεις διανομῆς τούτου εἶνε:

	Μεταξὺ μιᾶς φάσεως καὶ τοῦ οὐδετέρου	Μεταξὺ φάσεων
Α')	110	190
Β')	127	220
Γ')	220	380

Οὐδεμία τῶν ἀνωτέρω τάσεων εἶνε ἀκίνδυνος διὰ τὸν ἀνθρώπινον ὀργανισμόν, οὔτε δύναται νὰ θεωρηθῇ κατὰ τρόπον ἀπόλυτον ὅτι ἡ ὑψηλοτέρα τάσις τῶν 220 βόλτ εἶνε μᾶλλον ἐπικίνδυνος τῆς τῶν 110 ἢ 127, διότι ὁ κίνδυνος ζωῆς εἶνε συνάρτησις πολλῶν παραγόντων, τῶν ὁποίων ἡ συρροὴ δύναται κατὰ τὰς περιστάσεις νὰ ἐμφανίσῃ τὴν μίαν ἢ τὴν ἄλλην τάσιν ὡς μᾶλλον ἐπικίνδυνον.

»Τεθέντος δ' ὅτι ἡ κακὴ χρῆσις τοῦ ἐναλλασσομένου ρεύματος ὑπὸ τὰς ἐν χρήσει βιομηχανικὰς τάσεις ἤτοι 110 βόλτ καὶ ἄνω, ἀκόμη δὲ καὶ κάτω τῶν 110 βόλτ δὲν εἶνε ἀκίνδυνος καὶ ὅτι πρὸς ἀποτροπὴν τῶν κινδύνων ἐπιβάλλεται πάντως ἡ χρησιμοποίησις τεχνικῶς καλῶν ἐγκαταστάσεων, εἶνε προτιμοτέρα διὰ τὴν περιοχὴν Ἀθηνῶν — Πειραιῶς καὶ ὅπου ἀλλαχοῦ ἐν Ἑλλάδι ἐνδείκνυται τοῦτο, ἡ ἐφαρμογὴ τάσεως 220—380 βόλτ ὡς πλεονεκτούσης ἀπὸ οἰκονομικῆς καὶ τεχνικῆς ἀπόψεως καὶ ἀποτελούσης τὸν ἑνιαῖον τύπον τῆς διανομῆς.

»Τὸ τμῆμα θεωρεῖ ἀπαραίτητον τὸν αὐστηρὸν ἔλεγχον τῶν ἐγκαταστάσεων πρὸ τῆς παροχῆς τοῦ νέου ρεύματος καὶ ἑπομένως τὴν διοργάνωσιν τῆς ὑπηρεσίας ἐλέγχου ὡς ἐξαιρετικῶς ἐπείγουσαν.

»Ἀναθέτει εἰς τὴν διοικοῦσαν ἐπιτροπὴν τοῦ Τμήματος τὴν σύστασιν δύο ἐπιτροπῶν, ὧν ἡ μὲν μία θέλει ἀσχοληθῇ εἰς τὴν σύνταξιν γενικῶν κανονισμῶν ἠλεκτρικῶν ἐγκαταστάσεων, ἀρχίζουσα κατὰ προτίμησιν ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς ἐγκαταστάσεις, ἡ δ' ἑτέρα ἐπὶ τῶν χρησιμοποιητέων διὰ τὰς ἐσωτερικὰς ἐγκαταστάσεις ὑλικῶν».

Alliance Française

Ἐγγραφαὶ καὶ μαθήματα τῶν ἑσπερινῶν τμημάτων ἀπὸ τῆς 1ης Ὀκτωβρίου. Ἀρρένων Γ' Γυμνασίου, Λυκαβηττοῦ 5. Δευτέραν, Τετάρτην, Παρασκευὴν 6 1)2—8 1)2 μ. μ. Θηλέων Δ' Δημοτ. σχολεῖον Θηλέων Σόλωνος 132. καθ' ἑκάστην 6—8 μ. μ. Πειραιῶς ἐγγραφαὶ καθ' ἑκάστην. Γαλλικὸν Πρακτορεῖον Messageries. Μαθήματα Δ' Ἑλλην. Σχολεῖον ὁδὸς Ἡφαίστου. Δίδακτρα γενικῶς ἐφάπαξ δρχ. 150

ΑΣΦΑΛΕΙΑΙ εἰσοδημάτων
Τὸ Κτηματικὸν καὶ Ἀσφαλιστικὸν τμῆμα τῆς Πανελληνίου Τραπέζης ἀσφαλίζει εἰς Ἀγγλικὰς πρωτίστης τάξεως ἑταιρίας τὸ εἰσόδημα ἑκάστου κτήματος ἐν περιπτώσει πυρκαϊᾶς. Ἀσφαλίσατε τὰ εἰσοδήματά σας. Πανελλήνιος Τράπεζα (Ἀλεξ. Στεφανουδάκη) Κτηματικαὶ Συναλλαγαί. Πανεπιστημίου 69 τηλ. 4—08.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ
ΤΟΥ ΥΠΟΥΡΓΟΥ κ. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΥ
ΔΙΑ ΤΑ ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΓΡΑΦΕΝΤΑ

Σχετικῶς μὲ τὰ γραφέντα χθὲς εἰς πρωινὴν ἐφημερίδα, ὅτι ἀνώτεροι ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου τῆς Συγκοινωνίας διεμαρτυρήθησαν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον περὶ τοῦ τρόπου καθ' ὃν διευθύνει τὸ ὑπουργεῖον ὁ κ. Χρηστομᾶνος, καὶ ὅτι συνεπείᾳ τούτου ὁ κ. Βενιζέλος προέβη εἰς συστάσεις πρὸς αὐτόν, ὁ κ. Χρηστομᾶνος προέβη χθὲς τὴν ἑσπέραν εἰς τὰς κάτωθι δηλώσεις:

«Οἱ ἁρμόδιοι διευθυνταὶ τῶν ὑπηρεσιῶν ὧν ἀνέμιξεν ὁ συντάκτης τοῦ δημοσιεύματος τὰ ὀνόματα, διέψευσαν εἰς τὰς ἀπογευματινὰς ἐφημερίδας ὅλα τὰ γραφέντα ὡς φαντασιώδη, ὡς καὶ εἶνε τοιαῦτα, καὶ ἐπομένως δὲν βλέπω τὴν ἀνάγκην ν' ἀπασχοληθῶ μὲ αὐτά. Οὐχ ἧττον ἐπειδὴ δὲν ἀμφιβάλλω ὅτι θὰ ἐξακολουθήσουν καὶ ἄλλα παρόμοια δημοσιεύματα ἔχοντα ἀντικειμενικὸν σκοπὸν τὴν ὑπονόμευσιν καὶ τὴν μείωσιν τοῦ ἀγῶνος ὃν διεξάγει τὸ ὑπουργεῖον πρὸς ἐξασφάλισιν τῶν συμφερόντων τοῦ Δημοσίου καὶ τοῦ Κοινοῦ, δηλῶ, ὅτι ὁ ἀγὼν οὗτος θὰ ἐξακολουθήσῃ μὲ πᾶσαν ἐμμονὴν καὶ ἀποφασιστικότητα, διότι εἶνε συνέπεια πρὸς τὴν ὑπόσχεσιν, ἣν ἔδωκε προεκλογικῶς ἡ Κυβέρνησις, ἐπικυρωθεῖσαν πανηγυρικῶς διὰ τῆς λαϊκῆς ψήφου, ὅπως πνεύσῃ ἀνορθωτικὸς ἄνεμος εἰς τὸν τόπον αὐτόν, πρωτίστως δὲ ἀπὸ τὴν διοίκησιν αὐτοῦ. Ὁ ἀγὼν οὗτος, βεβαίως, προσβάλλει συμφέροντα καὶ παλαιὰς ἕξεις, ἀλλ' ἐπαναλαμβάνω, ὅτι ὅλα ταῦτα θὰ παραμερισθοῦν καὶ θὰ ὑπερισχύσῃ ἡ προστασία τοῦ κοινοῦ καὶ γενικοῦ συμφέροντος.

Αὐτὸ ὀφείλουν νὰ ἐννοήσουν πάντες καὶ ἂν δὲν τὸ ἠνόησαν ἀκόμη, θὰ τὸ ἐννοήσουν πολὺ συντόμως.»

Η ΠΛΗΡΩΜΗ
ΤΟΥ ΣΥΜΠΛΗΡΩΜΑΤΙΚΟΥ ΜΗΤΡΩΟΥ

Ἡ Ἐθνικὴ Τράπεζα τῆς Ἑλλάδος γνωστοποιεῖ τὰ ἀκόλουθα:

Τὴν Πέμπτην, Παρασκευὴν καὶ Σάββατον 27ην 28ην καὶ 29ην τρέχ. θὰ καταβληθῶσιν ἐν Ἀθήναις καὶ Πειραιεῖ αἱ ἀποζημιώσεις τῶν δικαιούχων τῶν καταγομένων ἀπὸ τὰς κάτωθι Κοινότητας:

Ἀριθ. Μητρ.		Ἐπαρχία
469	Λίτσασα	Κολωνίας
673	Μερσίνης	Ταρσοῦ Ἀδάνων
349	Μύρων Καλεκκίου	Πισιδίας
510	Μαλακοπῆς	Ἰκονίου
426	Μετρῶν	Μετρῶν
383	Μηλίου	Γάνου-Χώρας
337	Μαλγάρων	Ἡρακλείας-Ραιδεστοῦ
494	Μπάσκιοϊ	Νικαίας
752	Μαινεμένης	Ἐφέσου

Οἱ δικαιοῦχοι θὰ πληρώνωνται τὴν ἀποζημίωσίν των εἰς μετρητὰ καὶ ὁμολογίας ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ἐκτιμητικῶν ἀποφάσεων τῶν ὑπευθύνων δηλώσεων καὶ ἑνὸς πιστοποιητικοῦ ταυτότητος μὲ τὴν φωτογραφίαν των ἐκδιδομένου ὑπὸ ἀνεγνωρισμένης ὑπὸ τοῦ Ὑπουργείου Προσφυγικῆς Ὀργανώσεως ἢ Μικτοῦ Συμβουλίου καὶ ὅπερ θὰ φέρῃ βεβαίωσιν τῆς Ἀστυνομίας περὶ τῆς ταυτότητος τοῦ δικαιούχου καὶ τῆς μονίμου διαμονῆς του.

ΧΟΡΟΙ

Τὸ γκρούπ «Χαρὰ» ὑπὸ τὴν διεύθυνσιν τῶν κ.κ. Ι. Μενιώτου, Δ. Σκορδίλη, Ι. Κρετσούλη, δίδει πρωϊνὸν χορὸν καθ' ἑκάστην Κυριακὴν ἀπὸ τῆς 10 π.μ. εἰς τὸ χοροδιδασκαλεῖον Ξυναριανοῦ.

ΠΡΟΣ ΑΝΑΡΡΩΣΙΝ ΕΚ
ΔΑΓΚΕΙΟΥ
συνιστῶνται παρὰ τῶν ἰατρῶν οἱ
ΟΙΝΟΙ ΣΑΜΟΥ
παλαιοὶ καὶ τονωτικοὶ
8—Ὁδὸς Προαστείου—8
ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΣ ΒΕΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΚΑΤΟΛ
Τὸ ΚΑΛΥΤΕΡΟΝ ΕΝΤΟΜΟΚΤΟΝΟΝ
ΙΑΠΩΝΙΚΗΣ ΠΑΡΑΣΚΕΥΗΣ
Μὲ ἀνοικτὰ παράθυρα
Ἐξασφαλίζει ἥσυχον ὕπνον
Δρᾷ ἀποτελεσματικῶς κατὰ
ΤΩΝ ΚΩΝΩΠΩΝ
Ἄκρως εὔχρηστον καὶ οἰκονομικόν
Ἀβλαβὲς εἰς τὴν ὑγείαν
Εἷς κύλινδρος καίεται ἐπὶ 5½ ὁλοκλήρους ὥρας
Ἀμοιβὴ 1000 δραχμῶν εἰς ὅντινα ἀποδείξει ὅτι δὲν εἶναι ἀπολύτως ἀποτελεσματικὸν
ΤΟ ΚΑΤΟΛ
Πωλεῖται πανταχοῦ
Γεν. Ἀντιπρόσωπος
ΜΟΡΙΣ ΦΑΡΑΤΖΗ
4, ΕΥΡΙΠΙΔΟΥ 4 - ΑΘΗΝΑΙ

ΕΘΝΙΚΗ ΑΤΜΟΠΛΟΪΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ
ΓΡΑΜΜΗ ΠΑΛΑΙΣΤΙΝΗΣ ΣΥΡΙΑΣ
Ὁ ὑπερωκεάνειος κολοσσὸς
"ΕΔΙΣΣΩΝ"
ἀναχωρεῖ τὴν 7ην Ὀκτωβρίου ΚΥΡΙΑΚΗΝ, 5 μ. μ. κατ' εὐθεῖαν διά:
ΓΙΑΦΦΑΝ—ΒΗΡΥΤΤΟΝ
Δέχεται ἐπιβάτας καὶ ἐμπορεύματα.
Διὰ πλείονας πληροφορίας ἀπευθυντέον:
Ἐν Ἀθήναις Ἀπελλοῦ 1 τηλ. 6—44.
Ἐν Πειραιεῖ πλατεῖα Καραϊσκάκη τηλέφ. 2—27 καὶ εἰς ὅλα τὰ Γραφεῖα Ταξειδίων.

ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜΟΙ ΕΛΛΗΝΙΚΟΥ ΚΡΑΤΟΥΣ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ ΔΗΜΟΠΡΑΣΙΑΣ

Ἡ διεύθυνσις Α' Περιφερείας τῶν Σ.Ε.Κ. προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν ἐνεργηθησομένην τὴν 10ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν τετάρτην καὶ ὥραν 12 διὰ τὴν ἐπὶ ἑξάμηνον μεταφορὰν τοῦ προσωπικοῦ αὐτῆς δι' αὐτοκινήτου μεταξὺ Στ. Πειραιῶς, Ἁγ. Ἰωάννου Ρέντη καὶ τἀνάπαλιν. Ὅροι αὐτῆς εὑρίσκονται εἰς τὰ γραφεῖα τῆς καθ' ἡμᾶς Διευθύνσεως ἐν ὁδῷ Πανεπιστημίου ἀριθ. 39 (Τμῆμα γραμματείας Ἐλέγξεως καὶ ὑλικοῦ) καὶ ἐν τῷ Μηχανοστασίῳ Ἁγ. Ἰωάννη Ρέντη, ἔνθα οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λάβωσι γνῶσιν αὐτῶν.

(Ἐκ τῆς Δ)σεως Α' Περιφερείας τῶν Σ.Ε.Κ.)

ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Ἡ Λέσχη Φρουρᾶς Ἀθηνῶν δηλοῖ ὅτι λόγῳ μετατροπῆς ἐπὶ τῷ μετριότερον τῶν ὅρων συμμετοχῆς καὶ ὑποχρεώσεων, ἐπαναλαμβάνει τὸν πλειοδοτικὸν διαγωνισμὸν πρὸς ἐκμίσθωσιν τῆς μετώπης τῆς προσόψεως τοῦ παρὰ τῇ πλατείᾳ Ὁμονοίας καὶ ὁδῷ Σταδίου ἰδιοκτήτου αὐτῆς «Μεγάρου Σαρόγλου» διὰ διαφημίσεις.

Ὁ διαγωνισμὸς γενήσεται ἐν τοῖς γραφείοις τῆς Λέσχης τὴν 29ην Σ)βρίου ἡμέραν Σάββατον καὶ ὥραν 11 π.μ.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 24 Σ)βρίου 1928

Ὁ Διευθυντὴς

Α. ΣΠΥΡΑΚΟΣ

—Γ. Π. Κεφαλᾶς, ἰατρὸς—ὀδοντίατρος. Μενάνδρου 51, 9—12 καὶ 3—6.

Ο ΑΥΤΟΝΟΜΟΣ ΟΡΓΑΝΙΣΜΟΣ
ΠΡΟΣ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΙΝ ΤΩΝ ΣΕΙΣΜΟΠΑΘΩΝ ΚΟΡΙΝΘΟΥ
Ο ΣΚΟΠΟΣ ΚΑΙ Η ΔΙΚΑΙΟΔΟΣΙΑ ΤΟΥ

Ὑπὸ ἐπιτροπῆς ἀποτελουμένης ἐκ τῶν ὑπουργῶν Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλούμη καὶ Δικαιοσύνης κ. Πετρίδη, τοῦ Σεβασμιωτάτου Μητροπολίτου Κορινθίας κ. Δαμασκηνοῦ καὶ τοῦ κ. Μανέα, προέδρου τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ὡς μέλους τῆς ἐπιτροπῆς σεισμοπαθῶν Κορίνθου, κατηρτίσθη νομοσχέδιον «περὶ συστάσεως Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ πρὸς ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπαθῶν τῆς ἐπαρχίας Κορινθίας.

Τὸ νομοσχέδιον θὰ εἰσαχθῇ πρὸς συζήτησιν καὶ ἔγκρισιν ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου μετὰ τὴν ἐνταῦθα ἐπάνοδον τοῦ κ. Πρωθυπουργοῦ.

Σκοπὸς τοῦ συνιστωμένου Ὀργανισμοῦ εἶνε:

Ἡ ἀνοικοδόμησις τῶν ἐκ τοῦ σεισμοῦ καταστραφέντων κτιρίων τῆς σεισμοπαθοῦς περιφερείας.

Ἡ ἀποκατάστασις τῆς λειτουργίας τῆς λουτροπόλεως Λουτρακίου, ἡ κατασκευὴ νέων ἔργων ἐν αὐτῇ καὶ ἐν γένει ὁ ἐξωραϊσμὸς τῆς κωμοπόλεως καὶ τῶν λουτρῶν κατὰ πρότυπον τῶν μεγάλων λουτροπόλεων τῆς Εὐρώπης, ὡς καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις αὐτῶν.

Ἡ διαρρύθμισις τῶν σχεδίων τῶν πόλεων καὶ τῶν χωρίων τῆς σεισμοπαθοῦς περιφερείας, ἡ ἐκτέλεσις παντὸς παραγωγικοῦ ἔργου καὶ ἡ ἐπιδίωξις παντὸς κοινωφελοῦς σκοποῦ, ὡς ἡ κατασκευὴ ἐργοστασίων, ξενοδοχείων, ὁδῶν, λιμενικῶν ἔργων κλπ., ὡς καὶ ἡ ἐκμετάλλευσις τούτων.

Γενικώτερον δὲ σκοπὸς τῆς συστάσεως τοῦ Αὐτονόμου Ὀργανισμοῦ εἶνε ἡ λῆψις παντὸς μέτρου σκοποῦντος τὴν ἀποκατάστασιν τῶν σεισμοπαθῶν τῆς παθούσης περιφερείας.

Διὰ τὴν πραγματοποίησιν τοῦ ἀνατιθεμένου εἰς αὐτὸν ἔργου, ἐπιτρέπεται νὰ ἀνατεθῇ εἰς τὸν Ὀργανισμὸν ἡ ἐκμετάλλευσις τοῦ Καζίνου τοῦ Λουτρακίου δι' ὁλόκληρον τὸν χρόνον τῆς διαρκείας τοῦ Ὀργανισμοῦ, εἴτε ἀπ' εὐθείας ὑπ' αὐτοῦ εἴτε δι' ἐκχωρήσεως εἰς Ἑταιρείας.

Ἡ διάρκεια τοῦ Ὀργανισμοῦ ὁρίζεται τριακονταετής. Πόροι αὐτοῦ εἶνε:

Τὸ προϊὸν τῶν συλλεγέντων μέχρι τοῦδε καὶ τῶν συλλεχθησομένων ὑπὲρ τῶν σεισμοπαθῶν Κορινθίας ἐράνων.

Ἐτησία ἐπιχορήγησις τοῦ Κράτους, ἀναγραφομένη ἑκάστοτε ἐν τῷ προϋπολογισμῷ.

Αἱ πρόσοδοι τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐκ τῆς περιουσίας αὐτοῦ καὶ ἐκ τῆς ἐκμεταλλεύσεως τῶν εἰς τὴν ἁρμοδιότητα αὐτοῦ τιθεμένων ἔργων καὶ σκοπῶν.

Αἱ τυχὸν πρὸς τὸν ὀργανισμὸν κληρονομίαι, κληροδοσίαι καὶ δωρεαί, ὡς καὶ πᾶς ἄλλος πόρος προερχόμενος ἐξ εἰσφορῶν ἢ τοπικῶν φορολογιῶν τῆς σεισμοπαθοῦς περιφερείας. Αἱ ἐκ τῆς περιοχῆς τοῦ Λουτρακίου πρόσοδοι θὰ διατίθενται εἰδικῶς διὰ τὰς ἀνάγκας καὶ τὴν ἀνάπτυξιν τῆς λουτροπόλεως.

Η ΔΙΟΙΚΗΣΙΣ

Ὁ ὀργανισμὸς διοικεῖται ἀπὸ δεκατετραμελὲς Συμβούλιον, ἀποτελούμενον ἐκ τοῦ Μητροπολίτου Κορινθίας ὡς Προέδρου, τοῦ Διοικητοῦ τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης ὡς ἀντιπροέδρου, τῶν προέδρων τῶν κοινοτήτων Κορίνθου καὶ Λουτρακίου, δύο μελῶν τοῦ Ἐμπορικοῦ Ἐπιμελητηρίου Ἀθηνῶν, ἑνὸς μέλους τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου Ἀθηνῶν, ἑνὸς μέλους τοῦ Συνδέσμου Ἑλλήνων Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν, ἑνὸς μέλους τοῦ Συμβουλίου τοῦ Σ.Π.Α.Π., ἑνὸς διευθυντοῦ τῶν ὑπουργείων Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ δύο μελῶν τοῦ Τεχνικοῦ Ἐπιμελητηρίου τῆς Ἑλλάδος. Ἡ θητεία τῶν μελῶν τῶν Ἐπιμελητηρίων, τοῦ Ἐμπορικοῦ Συλλόγου καὶ τοῦ Συνδέσμου Βιομηχάνων καὶ Βιοτεχνῶν ὁρίζεται ἐξαετής, μὲ τὸ δικαίωμα τῆς ἐπανεκλογῆς αὐτῶν.

Τὸ Δ. Συμβούλιον τοῦ Ὀργανισμοῦ συνεδριάζει καὶ ἀποφασίζει ἐγκύρως ἐπὶ παρουσίᾳ τοὐλάχιστον τοῦ ἡμίσεος τῶν μελῶν αὐτοῦ καὶ κατ' ἀπόλυτον πλειοψηφίαν τῶν παρόντων.

Αἱ ὑπηρεσίαι τῶν μελῶν τοῦ Διοικητικοῦ Συμβουλίου παρέχονται ἀμισθεί.

Τὸ Δ. Συμβούλιον δύναται νὰ συστήσῃ ἐκ τῶν μελῶν του ἐκτελεστικὴν ἐπιτροπήν, εἰς τὴν ὁποίαν νὰ μεταβιβάζῃ μέρος τῶν δικαιωμάτων του δι' ὡρισμένον χρόνον.

Αἱ ἀποφάσεις τοῦ Ὀργανισμοῦ, ἐπὶ τῶν ὁποίων θὰ ἐξεδηλοῦτο διαφωνία ἑνὸς ἢ περισσοτέρων μελῶν τοῦ συμβουλίου τῶν ἐκπροσωπούντων τὰ ὑπουργεῖα Οἰκονομικῶν, Συγκοινωνίας καὶ Ἐθνικῆς Οἰκονομίας, ὑποβάλλονται ὑπὸ τὴν ἔγκρισιν τοῦ ἁρμοδίου ἐπὶ τῆς ἀποφάσεως ὑπουργοῦ, ὅστις δύναται νὰ κυρώσῃ ἢ ἀκυρώσῃ τὰς πράξεις αὐτοῦ ἐντὸς μηνός. Παρερχομένου ἀπράκτου τοῦ μηνὸς ἡ ἀπόφασις θεωρεῖται ἔγκυρος καὶ δύναται νὰ ἐκτελεσθῇ.

Ο ΠΡΟΫΠΟΛΟΓΙΣΜΟΣ ΤΟΥ

Ὁ προϋπολογισμὸς τοῦ Ὀργανισμοῦ, καταρτιζόμενος ἐντὸς τοῦ πρώτου τριμήνου ἑκάστου ἔτους ὑποβάλλεται πρὸς ἔγκρισιν εἰς τὸ ὑπουργεῖον Οἰκονομικῶν, ὑπὸ τὴν ἀνωτέραν ἐποπτείαν τοῦ ὁποίου καὶ ὑπάγεται ὁ ὀργανισμός. Ὁ ἀπολογισμὸς τῆς διαχειρίσεως τῆς περιουσίας τοῦ Ὀργανισμοῦ ἐλέγχεται ὑπὸ τριμελοῦς ἐπιτροπῆς ἐκ δύο συμβούλων τοῦ Ἐλεγκτικοῦ Συνεδρίου καὶ ἑνὸς διευθυντοῦ τοῦ Γενικοῦ Λογιστηρίου.

Ὁ Ὀργανισμὸς πρὸς ἐκπλήρωσιν τοῦ σκοποῦ του δύναται νὰ συνάπτῃ καὶ δάνεια ὑπὸ ὅρους ἐγκρινομένους ὑπὸ τοῦ ὑπουργικοῦ Συμβουλίου, δυνάμενα δὲ νὰ ἀπαλλαγοῦν πάσης φορολογίας. Τὴν ἀπόδοσιν τῶν δανείων τούτων ἐγγυᾶται τὸ Δημόσιον.

Τέλος ὁρίζεται ὅτι τὰ εἰσαγόμενα ὑπὸ τοῦ Ὀργανισμοῦ ὑλικὰ πάσης φύσεως διὰ τὴν ὑπ' αὐτοῦ ἀνέγερσιν κτιρίων καὶ κατασκευὴν ἄλλων ἔργων ἀπαλλάσσονται τῆς καταβολῆς δασμῶν.

ΧΩΡΙΚΟΙ
ΑΡΝΟΥΜΕΝΟΙ ΝΑ ΠΛΗΡΩΣΟΥΝ ΤΟΥΣ ΦΟΡΟΥΣ ΤΩΝ

Κατὰ τηλεγράφημα τοῦ ἀστυνομικοῦ σταθμάρχου Ἀμφιλοχίας πρὸς τὸ ὑπουργεῖον Ἐσωτερικῶν ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης Λεπενοῦς, μεταβὰς εἰς θέσιν «Ἀγριοσυκιὰ» διὰ νὰ εἰσπράξῃ καθυστερούμενα φορολογικὰ ἐντάλματα ὑπέστη ἐπίθεσιν παρὰ τῶν κατοίκων τῶν χωρίων Σοροβίγλης καὶ Λεπενοῦς.

Κινδυνεύσας νὰ λυντσαρισθῇ, ἀπεχώρησεν ἀφοῦ τοὺς ἔταξε δεκαήμερον προθεσμίαν, ἐνῷ ὅμως εἶχεν ἀπομακρυνθῇ περὶ τὰ 100 μέτρα, ἐπυροβολήθη παρὰ τῶν χωρικῶν ἀνεπιτυχῶς.

Τὸ τηλεγράφημα προσθέτει ὅτι ἐκ θαύματος διεσώθη ὁ ἀστυνομικὸς σταθμάρχης ἐκ τῶν πυροβολισμῶν καὶ ὅτι διετάχθησαν ἤδη νὰ μεταβοῦν ἀποσπάσματα εἰς Λεπενοῦν καὶ Σοροβίγλι διὰ τὴν εἴσπραξιν τῶν ἐν λόγῳ φορολογικῶν ἐνταλμάτων.

ΠΟΣΟΙ ΑΠΕΘΑΝΟΝ ΕΚ ΔΑΓΚΕΙΟΥ

Τὸ Ὑπουργεῖον τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας διεβίβασε διὰ τοῦ Ὑπουργείου τῶν Ἐξωτερικῶν εἰς τὰς Πρεσβείας πίνακα τῶν ἐκ δαγκείου θανάτων ἀπὸ τῆς ἐμφανίσεως τῆς ἐπιδημίας μέχρι καὶ τῆς 20ῆς Σεπτεμβρίου. Κατὰ τὸν πίνακα τοῦτον οἱ θανόντες ἐκ τῆς νόσου ἀνέρχονται εἰς 1040, δοθέντος δ' ὅτι ὁ πληθυσμὸς ὁ νοσήσας ἀνέρχεται εἰς 1.262.904 τὸ ποσοστὸν τῶν θανάτων ἐπὶ τοῖς χιλίοις ἀνέρχεται εἰς 0,823 δηλαδὴ δὲν ἀπέθανεν οὔτε εἷς ἐπὶ χιλίων ἀσθενῶν.

ΜΕΤΟΧΙΚΟΝ ΤΑΜΕΙΟΝ ΣΤΡΑΤΟΥ
ΠΡΟΚΗΡΥΞΙΣ

Τὸ Μετοχικὸν Ταμεῖον Στρατοῦ προκηρύσσει πρόχειρον μειοδοτικὸν συναγωνισμὸν διὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῶν κάτωθι ἐργασιῶν.

1) Κατασκευὴ καὶ τοποθέτησις μαρμαρίνων βαθμίδων τῶν καταστημάτων τοῦ ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Σταδίου 2 (τέως Β. Σταύλων) ἀνεγειρομένου κτιρίου.

2) Κατασκευὴ καὶ τοποθέτησις μαρμαρίνων κρασπέδων τῶν αὐτῶν καταστημάτων.

Ὁ διαγωνισμὸς ἐνεργηθήσεται τὴν 1ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Δευτέραν καὶ ὥραν 11—12 ἐνώπιον τῆς καθ' ἡμᾶς τεχνικῆς ἐπιτροπῆς.

Δικαίωμα συμμετοχῆς εἰς διαγωνισμὸν (ἐγγύησις) 2.000 δραχμ.

Σχετικοὺς ὅρους κλπ. δύνανται νὰ λαμβάνωσιν οἱ βουλόμενοι παρὰ τῆς καθ' ἡμᾶς Διευθύνσεως Κτημάτων καθ' ἑκάστην 11.30'—12.30'.

Ἀθῆναι, τῇ 24 Σεπτεμβρίου 1928

Ὁ ὑποδιευθυντὴς

Ι. ΑΛΕΞΑΚΗΣ

Ταγμ. Ἐπιμελ.

ΠΩΛΕΙΤΑΙ ΠΛΟΙΟΝ

Πωλεῖται τὸ πλοῖον «Προφήτης Ἠλίας» μεθ' ὅλων τῶν ἐξαρτημάτων, πετρελαιοκίνητον, ἐν καλῇ καταστάσει, χωρητικότητος 50 τόννων, μάρκας «Γκάντια», μὲ μηχανὴν 35 ἵππων ταχύτητος 7—8 μιλλίων, καραβόσκαρο ναυπηγηθὲν ἐν Σκιάθῳ, εἰς τιμὴν συμφέρουσαν. Διὰ πληροφορίας ἀπευθυνθῆτε: κ. Κ. Παπαλεξάνδρου, Γραφεῖα «Πρωΐας» ὥρας 12—2 καὶ 7—9 μ. μ.

ΔΙΚΗΓΟΡΙΚΟΝ ΓΡΑΦΕΙΟΝ
ΚΩΝΣΤ. ΛΥΚΟΥΡΕΖΟΥ
ΝΑΥΑΡΙΝΟΥ 16—ΤΗΛ. 3-02

ΕΝΟΙΚΙΑΖΕΤΑΙ ἐν ὁδῷ Σταδίου κεντρικώτατον κατάστημα μετὰ ἢ ἄνευ ὑπογείου. Πληροφορίαι Σταδίου 48Α' πρῶτος ὄροφος. Ἀποκλείονται μεσῖται.

Η ΥΠΟΘΕΣΙΣ
ΤΩΝ ΠΑΡΑΧΑΡΑΚΤΩΝ ΠΕΙΡΑΙΩΣ
ΣΚΑΝΔΑΛΩΔΕΙΣ ΠΟΛΙΤΙΚΑΙ ΑΝΑΜΙΞΕΙΣ

Ἡ ὑπόθεσις τῶν παραχαρακτῶν, οἱ ὁποῖοι συνελήφθησαν καὶ μετὰ τὰς προανακρίσεις παρεπέμφθησαν προχθὲς εἰς τὴν Εἰσαγγελίαν Πειραιῶς προφυλακισθέντες κατόπιν συμφώνου γνώμης Εἰσαγγελέως καὶ Ἀνακριτοῦ, ἤρχισε νὰ εἰσέρχεται εἰς νέαν φάσιν μετὰ τὴν ὑπὸ τῶν συνηγόρων τοῦ ἐκ τῶν κατηγορουμένων τραπεζίτου Κρέμου δημοσιευθεῖσαν ἐπιστολήν. Διὰ τῆς ἐπιστολῆς αὐτῆς οἱ συνήγοροι τοῦ ἐν λόγῳ κατηγορουμένου μέμφονται τῶν ὀργάνων τῆς ἀστυνομίας πόλεων τὰ ὁποῖα προέβησαν εἰς τὴν σύλληψιν τῶν ἐνόχων, ὑποπτευθέντων ὅτι συνειργάσθησαν μὲ ὕποπτα πρόσωπα διὰ τὴν δημιουργίαν ἀνυπάρκτου ἐγκλήματος, ὅτι ἐσκηνοθέτησαν ἐπικοινωνίαν τοῦ παραχαράκτου Τριπολίτη μετὰ τῆς Τραπέζης Κρέμου, ὅτι τὰ ἀνακαλυφθέντα κίβδηλα τέταρτα λίρας ἦσαν κοσμήματα χρησιμοποιούμενα ὡς ἐνώτια, τῶν ὁποίων ἡ ἐσωτερικὴ ἀξία δὲν ἦτο κατωτέρα τῆς ἀνταλλακτικῆς καὶ ἄλλα. Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἡ ὁποία ἀνεκάλυψε τοὺς παραχαράκτας, τὰ ἐργοστάσιά των καὶ τὸ ὅλον σύστημα τῆς ἐργασίας των κατὰ τὸν γνωστὸν τρόπον θεωρεῖ ὅλα τὰ σημεῖα τῆς ἐπιστολῆς τῶν συνηγόρων τοῦ τραπεζίτου Κρέμου ὡς ἀνακριβῆ μὴ στηριζόμενα εἰς τὰ πραγματικὰ δεδομένα τὰ προκύψαντα ἐκ τῆς ἀνακρίσεως καὶ ἀποτελοῦντα προσπάθειαν πρὸς δυσφήμησιν τοῦ ἔργου, τὸ ὁποῖον ἐπετέλεσεν ἡ ἀστυνομία πόλεων καὶ πρὸς συγκάλυψιν τῶν ἐνόχων.

Καὶ εἰδικῶς ὅσον ἀφορᾷ τὸ σημεῖον τῆς ἐπιστολῆς καθ' ὃ ὑπὸ τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς ἀπελύθησαν οἱ ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας συλληφθέντες ὡς κατασκευασταὶ τῶν κιβδήλων νομισμάτων Γ. Καρύδας, Χατζῆς καὶ Σταματόπουλος, ἀνακοινοῦται ὅτι ὁ μὲν Σταματόπουλος δὲν ὑπῆρξε κατασκευαστὴς ἀλλὰ ὁ ἀποκαλύψας τοὺς παραχαράκτας, ἐκρίθη δὲ ἔνοχος εἰς βαθμὸν πλημμελήματος, ὁ Χατζῆς ἦτο πρῶτος ἐξάδελφος τοῦ Τριπολίτη καὶ συνεταῖρος του πρὸ ἔτους, ἐδέχθη δὲ ἡ ἀνάκρισις ὅτι τὰ ἐργαλεῖα τοῦ τὰ ἄφησεν ὁ Τριπολίτης, ὁ ὁποῖος τὸν ἐξηπάτησεν. Ὁ ἀπολυθεὶς Γ. Καρύδας θὰ ἀναζητηθῇ ἐκ νέου ὑπὸ τῆς ἀνακριτικῆς ἀρχῆς, καθόσον ἡ ἀπόλυσίς του ἐγένετο ἐκ λάθους, ἐφόσον κρατεῖται ὁ Δημ. Καρύδας συνεταῖρος τοῦ Γεωργ. Καρύδα καὶ ὄχι περισσότερον ἔνοχος μὲ αὐτόν, ἀφοῦ οἱ δύο των μετὰ τοῦ Κρέμου διετήρουν τὸ ἐργοστάσιον.

Τὰ κατασχεθέντα καὶ κυκλοφοροῦντα κίβδηλα τέταρτα λίρας δὲν προορίζονται διὰ νὰ χρησιμοποιηθοῦν ὡς κοσμήματα, ὡς ἰσχυρίζονται οἱ συνήγοροι, λέγοντες ὅτι ἡ μὲν λίρα εἶνε νόμισμα τὸ δὲ τέταρτόν της δὲν εἶνε. Ἐπὶ πλέον δὲ τὰ τέταρτα ἔχουν 1 1)2 φορὰν ἀξίαν μεγαλειτέραν τῆς μεταλλικῆς των τιμῆς λόγῳ τῆς μεγάλης των ζητήσεως, κυκλοφοροῦντα ὡς κοσμήματα. Ὁ ἰσχυρισμὸς τῶν συνηγόρων εἶνε ἀβάσιμος καὶ ἀβασάνιστος.

Ὁ καταζητούμενος Ἑβραῖος Μποχὼρ Ἀμπουάφ, διὰ τὸν ὁποῖον ἡ ἐπιστολὴ λέγει ὅτι οὐδεμίαν σχέσιν εἶχε μὲ τὴν Τράπεζαν Κρέμου εἶνε ἐκεῖνος τὸν ὁποῖον ἔστειλεν μὲ τὸν Γ. Καρύδαν ὁ Κρέμος εἰς Εὐρώπην ἐφοδιάσας αὐτὸν μὲ 1800 λίρας, ὅπως προμηθευθῇ τὰ μηχανήματα τῆς παραχαράξεως. Ὁ Μποχὼρ ἔμεινεν ἐντὸς τοῦ ἐργοστασίου τῶν Κρέμου, Γ. Καρύδα καὶ Δ. Καρύδα καὶ ἐπέβλεπεν εἰς τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἐργασίας. Τοῦτο βεβαιοῦται καὶ ἀπὸ συμβόλαια εὑρισκόμενα εἰς χεῖρας τῆς δικαστικῆς ἀρχῆς. Ὁ Μποχὼρ τέλος εἶχε γραφεῖον ἐγκατεστημένον ἐντὸς τῆς Τραπέζης Κρέμου ἐκεῖ δὲ καὶ ἐδέχετο τὸν Τριπολίτην καὶ συνεννοεῖτο μετ' αὐτοῦ. Προσθέτως ὑπάρχουν μάρτυρες βεβαιοῦντες ὅτι ὁ Μποχὼρ εἰδοποιήθη παρὰ τοῦ Κρέμου, παραληφθέντος πρὸς τοῦτο τοῦ ὑποδηματοποιοῦ Βασ. Μαραγκοῦ, νὰ ἐξαφανισθῇ διότι καταζητεῖται. Εἰς τὴν ἀπευθυνθεῖσαν πρὸς τὸν ἐκ τῶν συνηγόρων κ. Πριμίδην ἐπιστολὴν τοῦ Κρέμου καὶ ἀνευρεθεῖσαν ἐπὶ τῆς ὑπηρετρίας περιείχετο ἡ ἑξῆς παράγραφος:

«Βρέστε τὸν Μποχὼρ καὶ φροντίστε νὰ τὸν κατατοπίσετε γιὰ νὰ μὴν πέσουμε σ' ἀντίφασι».

Τέλος ὅσον ἀφορᾷ τὰς κατηγορίας ὡς πρὸς τὸ ἐφαρμοσθὲν ὑπὸ τῆς ἀστυνομίας σύστημα διὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῶν παραχαρακτῶν, τὸ σύστημα δηλ. τῆς ἐμφανίσεως τῶν ἀστυνομικῶν ὡς παραχαρακτῶν, ἀνακοινοῦται ὅτι πᾶσα ἐνέργεια ἐγένετο κατόπιν συνεννοήσεως τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων μετὰ τοῦ ἀρχηγείου τῆς Ἀστυνομίας Πόλεων, τῆς παρὰ τῷ ὑπουργείῳ Ἐσωτερικῶν διευθύνσεως, τοῦ Εἰσαγγελέως Πλημμελειοδικῶν Πειραιῶς καὶ τῶν ἄλλων ἀρχῶν. Ἡ ἀνάμιξις εἰς τὴν ὑπόθεσιν τοῦ τμηματάρχου τῆς Τραπέζης Βιομηχανίας κ. Ποτηροπούλου, ὁ ὁποῖος ἐζήτησεν ἀπὸ τοὺς παραχαράκτας καὶ ἐπέτυχε τὴν ἀγορὰν πολλῶν κιβδήλων νομισμάτων κατασκευασθέντων ὑπ' αὐτῶν ἐγένετο πρὸς ὑποβοήθησιν τοῦ ἔργου τῆς ἀστυνομικῆς ἀρχῆς καὶ κατόπιν τῆς συγκαταθέσεως τῶν προϊσταμένων ἀρχῶν.

Ὅσον ἀφορᾷ τὸ ὅτι τὰ ἐργοστάσια Κρέμου, Γ. Καρύδα, Δημ. Καρύδα δὲν κατεσκεύασαν κίβδηλα νομίσματα, ἀνακοινοῦται ὅτι ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ ἔχει εἰς χεῖρας της τὰ κατασχεθέντα κίβδηλα, ἀγορασθέντα ὑπ' αὐτῆς τῆς ἰδίας, θὰ τὰ παραδώσῃ δὲ εἰς τὴν δικαστικὴν ἀρχὴν ὅταν θὰ κληθῇ πρὸς ἀνάκρισιν.

Ἡ ἀστυνομικὴ ἀρχὴ Πειραιῶς περατώσασα τὸ ἔργον της ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνακάλυψιν καὶ σύλληψιν τῶν ἐνόχων ἀπέστειλε τούτους εἰς τὴν δικαιοσύνην, ἡ ὁποία εἶναι μόνη ἁρμοδία ἐν προκειμένῳ. Ἐκεῖνο ὅμως τὸ ὁποῖον προξενεῖ κατάπληξιν εἰς τοὺς ἁρμοδίους κύκλους εἶναι ἡ σκανδαλώδης ἀνάμιξις βενιζελικῶν βουλευτῶν εἰς τὴν ὑπόθεσιν ὑπὲρ τοῦ Κρέμου, ὁ ὁποῖος θεωρεῖται ἐν Πειραιεῖ ὡς ὁ σημαντικώτερος βενιζελικὸς παράγων. Ἡ ἀνάμιξις αὕτη ἔσχεν ὡς ἀποτέλεσμα τοῦτο τὸ ἀπίστευτον: Νὰ ἐπιτρέπεται εἰς τὸν Κρέμον νὰ διέρχεται τὸ περισσότερον μέρος τῆς ἡμέρας του εἰς τὴν οἰκίαν του ἐπὶ τῷ λόγῳ ὅτι ἦτο ἀνάγκη νὰ ὑποβάλλεται εἰς ἰατρικὴν θεραπείαν. Δύο ἐκ τῶν συνηγόρων τοῦ Κρέμου οἱ κ.κ. Ν. Ἀβραάμ καὶ Ε. Πριμίδης εἶναι βενιζελικοὶ βουλευταὶ Πειραιῶς.

Ὁ ἐπιτυχὼν τὴν ἀνακάλυψιν τῶν παραχαρακτῶν ἀστυνόμος κ. Πολυχρονόπουλος, κατόπιν ἐντολῆς τοῦ κ. ὑπουργοῦ τῶν Ἐσωτερικῶν, ὑπέβαλεν εἰς αὐτὸν μακροσκελῆ ἔκθεσιν, ἐν ᾗ ἀναφέρει ἐν πάσῃ λεπτομερείᾳ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἐνήργησεν αὐτὸς καὶ τὰ ὄργανά του πρὸς σύλληψιν τῶν παραχαρακτῶν. Ἡ ἔκθεσις ἀποτελεῖ τὴν ἀπάντησιν εἰς τὰς μομφὰς τῶν συνηγόρων τοῦ Κρέμου, δικαιολογοῦσα ὅλας τὰς ἐνεργείας εἰς ἃς ὁ κ. Πολυχρονόπουλος καὶ τὰ ὄργανά του προέβησαν.

ΕΠΙΤΡΟΠΗ ΑΠΟΚΑΤΑΣΤΑΣΕΩΣ ΠΡΟΣΦΥΓΩΝ

Ἡ Ἐπιτροπὴ Ἀποκαταστάσεως Προσφύγων προκηρύσσει μειοδοτικὴν δημοπρασίαν δι' ἐνσφραγίστων προσφορῶν διὰ τὴν ἀνέγερσιν ἐνενήκοντα (90) ἀστικῶν κατοικιῶν εἰς Ναύπλιον, διενεργηθησομένην τὴν 12ην Ὀκτωβρίου ἐ.ἔ. ἡμέραν Παρασκευὴν καὶ ὥραν 11 1)2 π.μ. εἰς τὰ ἐν Ἀθήναις γραφεῖα αὐτῆς (Κηφισιᾶς 3) τμῆμα τεχνικῶν γραφείων 1.

Οἱ σχετικοὶ ὅροι εἶνε κατατεθειμένοι εἰς τὸ ὡς ἄνω γραφεῖον, ὅπου οἱ βουλόμενοι δύνανται νὰ λαμβάνωσι γνῶσιν καθ' ἑκάστην 11 1)2 π.μ.—1 μ.μ.

(Ἐκ τῆς Δ)σεως Ἀστικῆς)

ΥΠΟΥΡΓΕΙΟΝ ΣΥΓΚΟΙΝΩΝΙΑΣ

Προκηρύσσομεν πρόχειρον συναγωνισμὸν πρὸς προμήθειαν σχεδιαστικῆς ἐν γένει ὕλης πρὸς χρῆσιν τῆς ὑπηρεσίας τῶν Δημ. Ἔργων.

Αἱ προσφοραὶ γίνονται δεκταὶ μέχρι τέλους Σεπτεμβρίου παρὰ τῷ Διοικητικῷ τμήματι τῆς Διευθύνσεως Δημ. Ἔργων, παρ' οὗ χορηγοῦνται καὶ σχετικαὶ πληροφορίαι.

Ὁ ὑπουργὸς

Α. ΧΡΗΣΤΟΜΑΝΟΣ

—ΑΡΙΣΤΕΙΔΗΣ Κ. ΑΣΗΜΑΚΟΠΟΥΛΟΣ ἰατρὸς χειρουργός, δέχεται 4—5 ὁδὸς Μάρνη 21.

ΠΑΚ
ΕΛΛΗΝΙΚΗ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑ ΣΥΣΣΩΡΕΥΤΩΝ
ΜΠΑΤΑΡΙΑΙ ΑΥΤΟΚΙΝΗΤΩΝ, ΡΑΔΙΟΦΩΝΩΝ, ΦΩΤΙΣΜΟΥ ΚΑΙ ΚΙΝΗΣΕΩΣ
Τὸ πρῶτον ἱδρυθὲν ἐν Ἀνατολῇ ἐργοστάσιον.—Ἐφάμιλλοι τῶν Εὐρωπαϊκῶν καὶ ἀσυγκρίτως εὐθηνότεραι.—Διαρκείας 5 ἐτῶν ἠγγυημέναι
ΕΡΓΟΣΤΑΣΙΑ: Λεωφόρος Συγγροῦ, ὁδὸς Σικελίας (στάσις Κουκάκη). ΠΡΑΤΗΡΙΟΝ Γωνία Βερανζέρου καὶ Κάνιγγος
Δι' ἀντιπροσωπείαν καὶ παραγγελίας ἐκ τῶν ἐπαρχιῶν ἀπευθύνεσθε ΕΛΛΗΝΙΚΗΝ ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΑΝ ΣΥΣΣΩΡΕΥΤΩΝ Λεωφ. Συγγροῦ ὁδὸς Σικελίας, (Στάσις Κουκάκη)
ΠΑΚ

3η ΕΚΔΟΣΙΣ

ΩΡΑ 6η ΠΡΩΪΝΗ

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΕΝΤΟΣ ΤΗΣ ΑΜΑΞΟΣΤΟΙΧΙΑΣ

Η ΙΔΙΑΙΤΕΡΑ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΤΗΛ)ΜΑ ΠΡΟΣ ΤΟΝ κ. ΜΟΥΣΟΛΙΝΙ

ΘΕΩΡΕΙ ΕΥΤΥΧΕΣ ΓΕΓΟΝΟΣ ΤΗΝ ΣΥΝΑΝΤΗΣΙΝ ΜΕ ΤΟΝ ΜΑΡΙΓΚΟΒΙΤΣ

ΘΑ ΜΕΤΑΒΗ ΠΙΘΑΝΩΣ ΕΙΣ ΛΟΝΔΙΝΟΝ

ΤΟΥ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΜΑΣ

ΓΕΝΟΒΑ, 25.— Ἡ ἀναχώρησις τοῦ κ. Βενιζέλου ἐκ Πέζης ὑπῆρξε πανηγυρική. Ὁ δήμαρχος τῆς πόλεως ἐτοποθέτησεν εἰς τὸν σταθμὸν ἄνδρας ἐνδεδυμένους μὲ ἐρυθρὰς παλαιὰς ἐνδυμασίας τριῶν αἰώνων, οἱ ὁποῖοι ἐχαιρέτησαν τὴν ἀναχώρησιν διὰ σαλπισμάτων ἀρχαίου ρυθμοῦ.

Κατὰ τὴν διάρκειαν τοῦ συνταξειδίου μας ἐπληροφορήθημεν νέας λεπτομερείας τῆς συναντήσεως τοῦ κ. Βενιζέλου μετὰ τοῦ Βασιλέως, κατ' ἀφήγησιν τοῦ κ. Βενιζέλου. Ὁ Βασιλεὺς ἐνδιαφέρεται διὰ τὴν μαστίζουσαν τὴν Ἑλλάδα ἐπιδημίαν τοῦ δαγκείου. Μετὰ τὸ γεῦμα ὁ Βασιλεὺς διέταξε νὰ ἁλιευθῶσιν ἀμέσως εἰς παρακείμενα ὕδατα εἰδικοὶ μικροὶ ἰχθεῖς λεπτόσωμοι εἰσαχθέντες εἰς τὴν Ἰταλίαν ἐξ Ἀμερικῆς. Πράγματι μετ' ὀλίγον ἐπεδείχθησαν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον τοιοῦτοι ἰχθεῖς ἐντὸς ὑαλίνου βάζου. Τὰ ψάρια αὐτὰ ἔχουν τὴν ἰδιότητα νὰ πολλαπλασιάζωνται ἀφθόνως καὶ νὰ ζοῦν τρώγοντα τὰς ἐπωάσεις τῶν κωνώπων ἐπὶ τῶν λιμναζόντων ὑδάτων καὶ τοὺς ἰδίους κώνωπας, δύνανται δὲ ν' ἀναπτυχθῶσι καὶ εἰς ἔκτασιν ὕδατος ἑνὸς μέτρου. Ὁ κ. Βενιζέλος εὐχαριστήσας τὸν Βασιλέα ἐδήλωσεν, ὅτι θὰ διατάξῃ τὴν ἄμεσον εἰσαγωγὴν τοῦ εἴδους αὐτοῦ τῶν ἰχθύων ἐξ Ἰταλίας, διότι ἐξ Ἀμερικῆς θὰ ἦτο δύσκολον.

Ἐγκαταλείπων μετ' ὀλίγον τὸ ἰταλικὸν ἔδαφος ὁ κ. Βενιζέλος ἀποστέλλει εἰς τὸν κ. Μουσολίνι θερμὸν τηλεγράφημα εὐχαριστῶν διὰ τὴν ἐπιδαψιλευθεῖσαν φιλοξενίαν. Τὸ κείμενον τοῦ τηλεγραφήματος θὰ ἀνακοινωθῇ ἐν Ρώμῃ

Ὁ κ. Βενιζέλος μᾶς ἐξέφρασε τὴν ἄπειρον ἱκανοποίησίν του διὰ τὸ εἰς Ἰταλίαν ταξείδιόν του καὶ τὴν συγκίνησίν του διὰ τὰς τιμὰς τὰς ἀπονεμηθείσας εἰς τὴν Ἑλλάδα ἐν τῷ προσώπῳ του.

Ὁ κ. Βενιζέλος εἶνε πιθανὸν νὰ μεταβῇ εἰς Λονδῖνον. Πάντως θὰ ἀποφασίσῃ τοῦτο αὔριον φθάνων εἰς Παρισίους.

Θεωρεῖ εὐτυχὲς γεγονὸς ὅτι ἐν Παρισίοις θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ κ. Μαρίγκοβιτς διὰ τὴν ἑλληνοσερβικὴν συνεννόησιν.

Ὡς μᾶς ἀφηγήθη ὁ ἴδιος ὁ κ. Βενιζέλος ὁμιλῶν εἰς τὸν Ἰταλὸν Βασιλέα περὶ τῆς προσεχοῦς συναντήσεώς του μετὰ τοῦ Βασιλέως Ἀλεξάνδρου ἤκουσε παρὰ τοῦ πρώτου διθυράμβους ὑπὲρ τοῦ Ἀλεξάνδρου.

Ὁ κ. Βενιζέλος μᾶς ἐδήλωσεν ὅτι ἐπείγεται νὰ ἐπιστρέψῃ εἰς Ἀθήνας ἐπιθυμῶν νὰ ἐπιδοθῇ εἰς τὴν ἐσωτερικὴν ὀργάνωσιν. Ἀνέφερεν ὅτι ὑπάρχουν πολλὰ ἐπείγοντα ζητήματα «Παράδειγμα, εἶπε, τὸ ζήτημα τοῦ ἄρτου, ὁ ὁποῖος πωλεῖται πεντήκοντα λεπτὰ ἀκριβώτερον λόγῳ περιττῶν ἐπιβαρύνσεων.»

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΑΙ ΤΕΛΕΥΤΑΙΑΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ ΤΗΣ ΝΥΚΤΟΣ

Η ΧΘΕΣΙΝΗ ΣΥΝΟΜΙΛΙΑ ΤΟΥ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ ΜΕΤΑ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

ΤΟ ΔΟΘΕΝ ΕΙΣ Τ' ΑΝΑΚΤΟΡΑ ΓΕΥΜΑ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΝΕΧΩΡΗΣΕ ΤΟ ΑΠΟΓΕΥΜΑ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

ΤΟΥ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

ΠΙΖΑ, 25.— Ὁ κ. Βενιζέλος ἀναχωρήσας ἐκ Ρώμης τὴν 12 καὶ 20' μεταμεσονύκτιον τῆς χθὲς ἀφίκετο ἐνταῦθα τὴν 5 1)2 πρωϊνήν. Τὸν κ. Βενιζέλον συνοδεύουν ἡ κ. Βενιζέλου, οἱ πρεσβευταὶ κ.κ. Ἀρλόττα καὶ Μαυρουδῆς μετὰ τῶν κυριῶν των καὶ ὁ κ. Ι. Πολίτης. Παρέμειναν ἐντὸς τῆς σιδηροδρομικῆς κλιναμάξης καὶ ἀνεπαύθησαν μέχρι τῆς 9ης πρωϊνῆς, τὴν 10ην δὲ προσῆλθεν ὁ κόμης Μακτεόνι, τοῦ Βασιλικοῦ Οἴκου καὶ ηὐχήθη εἰς τὸν κ. Βενιζέλον τὸ ὡς εὖ παρέστη ἐκ μέρους τοῦ Βασιλέως. Ἀκολούθως προσῆλθον καὶ ἐχαιρέτισαν τὸν κ. Βενιζέλον, ὁ Νομάρχης, ὁ ἀντιπρόσωπος τοῦ φασιστικοῦ τμήματος καὶ αἱ λοιπαὶ ἀρχαὶ τῆς πόλεως. Δι' αὐτοκινήτων ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν μετέβησαν τὴν 11 παρὰ 15' εἰς Σὰν Ροσσόρε, ὅπου τὸ θερινὸν ἀνάκτορον τοῦ Βασιλέως.

ΛΟΓΟΙ ΤΟΥ ΙΤΑΛΟΥ ΒΑΣΙΛΕΩΣ

Τὴν 11ην ἀκριβῶς ὁ Βασιλεὺς ἐδέχθη πρῶτον ἰδιαιτέρως τὸν κ. Βενιζέλον. Ἡ ὑποδοχὴ ὑπῆρξεν ἐπιβλητικὴ καὶ φιλοφρονεστάτη. Ὁ Βασιλεὺς ἐξέφρασεν εἰς τὸν κ. Βενιζέλον τὴν χαράν του καὶ τὴν ἱκανοποίησίν του διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἰταλοελληνικοῦ συμφώνου, ὅπερ, εἶπε, συνδέει ἀρρήκτως πλέον διὰ τῶν κοινῶν ἰδεωδῶν τῆς εἰρήνης τὰς δύο χώρας, κληρονόμους τοῦ μεγάλου παρελθόντος των.

Μετ' ὀλίγον ἡ Βασίλισσα συνοδευομένη ἀπὸ τὰς πριγκηπίσσας Ἰολάνδην, Ἰωάνναν καὶ Μαρίαν ἐδέχθη τὰς κυρίας καὶ τὴν λοιπὴν ἀποστολὴν εἰσαγαγοῦσα πάντας παρὰ τῷ Βασιλεῖ.

Ἐπηκολούθησε τὸ γεῦμα, εἰς τὸ ὁποῖον παρεκάθησαν δέκα ὀκτὼ ἐν ὅλῳ πρόσωπα. Ὁ Βασιλεὺς εἶχε δεξιὰ τὴν κ. Βενιζέλου, ἀριστερὰ τὴν κ. Μαυρουδῆ. Ἀπέναντι ἐκάθητο ἡ Βασίλισσα ἔχουσα δεξιὰ τὸν κ. Βενιζέλον καὶ ἀριστερὰ τὸν κ. Μαυρουδῆν.

Μετὰ τὸ γεῦμα ἐγένετο φιλικὴ συνομιλία διαρκέσασα ἐπὶ ἡμίσειαν ὥραν.

Ὁ Βασιλεὺς ἀνεμνήσθη τοῦ ἐν Ἑλλάδι ταξειδίου του ὅταν ἦτο ἀκόμη Διάδοχος καὶ ἀνέφερε διάφορα ἐπεισόδια κατὰ τὴν παραμονήν του ἐν Ἑλλάδι.

Η ΣΗΜΑΣΙΑ ΤΟΥ ΓΕΥΜΑΤΟΣ

Τὸ βασιλικὸν τοῦτο γεῦμα περικλείει τὴν πρόθεσιν τῆς ἰταλικῆς κυβερνήσεως νὰ ἐξάρῃ μεγαλοπρεπέστερον τὸ γεγονὸς τῆς ὑπογραφῆς τοῦ συμφώνου τὸ ὁποῖον θεωρεῖται εἰς τὴν Ἰταλίαν ὡς κατακλεὶς κοπιωδῶν διπλωματικῶν προσπαθειῶν ἀπὸ ἑνὸς ἔτους.

ΔΗΛΩΣΕΙΣ ΤΟΥ κ. ΑΡΛΟΤΤΑ

Ὁ κ. Ἀρλόττα μοῦ ἐξέφρασε τὴν μεγάλην χαράν του διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ συμφώνου. «Ἐλπίζω, μοῦ ἐδήλωσεν, ὅτι ὁ κόσμος θ' ἀντιληφθῇ ἐμπράκτως τὴν ἀπόλυτον φιλειρηνικὴν πολιτικὴν τῶν δύο χωρῶν.»

ΔΩΡΑ ΕΙΣ ΤΟΝ κ. ΚΑΙ ΤΗΝ κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΥ

Ὁ κ. Μουσολίνι ἐδώρησεν εἰς τὴν κ. Βενιζέλου τὴν φωτογραφίαν του ἐντὸς βαρυτίμου πλαισίου. Τὰ ἐργοστάσια «Μπρέντα» προσέφερον εἰς τὸν κ. Βενιζέλον ὅπλον μάνλιχερ ἐπεξειργασμένον ἀριστοτεχνικῶς καὶ ἐντὸς πολυτίμου θήκης.

ΑΝΑΧΩΡΗΣΙΣ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

Ὁ κ. Βενιζέλος καὶ οἱ συνοδεύοντες αὐτὸν μετὰ τὸ γεῦμα ἐπέστρεψαν εἰς Πίζαν καὶ ἀνεπαύθησαν εἰς τὴν ἰδίαν κλινάμαξαν. Τὴν 6ην μ.μ. ἐπέβημεν τῆς ἐκ Ρώμης ἁμαξοστοιχίας διὰ Παρισίους

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

Η ΣΥΝΑΨΙΣ ΕΛΛΗΝΟΤΟΥΡΚΙΚΟΥ ΣΥΜΦΩΝΟΥ

Ο κ. ΜΟΥΣΣΟΛΙΝΙ ΥΠΕΣΧΕΘΗ ΠΡΟΘΥΜΟΝ ΜΕΣΟΛΑΒΗΣΙΝ ΤΗΣ ΙΤΑΛΙΑΣ

Ο κ. ΒΕΝΙΖΕΛΟΣ ΑΠΟΚΡΟΥΕΙ ΤΟ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΝ ΛΟΚΑΡΝΟ

ΤΟΥ ΕΚΤΑΚΤΟΥ ΑΠΕΣΤΑΛΜΕΝΟΥ ΤΗΣ "ΠΡΩΪΑΣ,,

ΠΙΖΑ, 25. Ἐκ τῶν περὶ τὸν κ. Βενιζέλον κύκλων ἐγνώσθη ὅτι κατὰ τὴν χθεσινὴν συνομιλίαν των ὁ κ. Βενιζέλος ἐξέφρασεν εἰς τὸν κ. Μουσσολίνι τὴν ζωηρὰν ἐπιθυμίαν του διὰ τὴν σύναψιν τοῦ Ἑλληνοτουρκικοῦ συμφώνου. Ἐτόνισεν ὅμως τὴν ἀνάγκην νὰ λυθοῦν προηγουμένως τὰ ἐκκρεμῆ μεταξὺ τῶν δύο χωρῶν ζητήματα ἅτινα εἶναι ὅλα οἰκονομικῆς φύσεως, σχέσιν ἔχοντα μὲ τὴν γενομένην ἀνταλλαγὴν τῶν πληθυσμῶν.

Ὁ κ. Μουσσολίνι προσεφέρθη νὰ μεσολαβήσῃ ἐξασκῶν ὅλην του τὴν ἐπιρροήν, ὅπως πραγματοποιηθῇ τὸ ἑλληνοτουρκικὸν Σύμφωνον.

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέφερεν εἰς τὸν κ. Μουσσολίνι τὰ διαμειφθέντα μεταξὺ αὐτοῦ καὶ τοῦ Τούρκου ἐν Ρώμῃ πρεσβευτοῦ. Ὁ κ. Βενιζέλος διεβεβαίωσε τὸν Τοῦρκον πρεσβευτὴν ὅτι ἡ Ἑλλὰς ποθεῖ εἰλικρινῶς τὴν συνεννόησιν μετὰ τῆς Τουρκίας μὴ ἐπηρεαζομένη ἐκ τοῦ παρελθόντος ἔφερε δὲ καὶ τὸ παράδειγμα ὅλων τῶν λαῶν, οἱ ὁποῖοι ἐχθροὶ κατὰ τὸν πόλεμον, εἶναι φίλοι σήμερον.

Εἰς ταῦτα ὁ Τοῦρκος πρεσβευτὴς ἀπήντησεν ἐνισχύων τὴν ἄποψιν τοῦ κ. Βενιζέλου: «Δὲν εὐθυνόμεθα ἡμεῖς διὰ τὴν ἱστορίαν. Ὅ,τι ἔγινεν ἔγινε, κ. Πρόεδρε. Ἀπὸ τώρα καὶ εἰς τὸ ἑξῆς ἂς δώσωμεν πρὸς ἀλλήλους τὰς χεῖρας».

Ἐβεβαίωσε κατόπιν τὸν Τοῦρκον πρέσβυν ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ Ἰσμὲτ πασᾶ καὶ ὅτι εἶναι διατεθειμένος νὰ μεταβῇ εἰς τὴν Τουρκίαν, προτιμᾷ ὅμως νὰ μὴ μεταβῇ εἰς τὴν Ἄγκυραν, ἀλλὰ νὰ γίνῃ ἡ συνάντησις εἰς τὴν Κων)πολιν ἢ εἰς ἕνα τῶν μικρασιατικῶν λιμένων.

ΤΑ ΣΥΜΦΩΝΑ ΜΕΤΑ ΤΩΝ ΑΛΛΩΝ ΚΡΑΤΩΝ

Ὁ κ. Βενιζέλος ἀνέπτυξεν εἶτα εἰς τὸν κ. Μουσολίνι τὴν πρόθεσιν τῆς Ἑλλάδος ὅπως συνάψῃ σύμφωνα καὶ μετὰ τῆς Βουλγαρίας, Ἀλβανίας καὶ Γιουγκοσλαυΐας. Ὁ κ. Μουσολίνι ἐβεβαίωσε τὸν κ. Βενιζέλον ὅτι θεωρεῖ διαλυθεῖσαν πᾶσαν παρεξήγησιν μεταξὺ Ἑλλάδος καὶ Ἰταλίας διὰ τὰς ὁποίας ἄρχεται νέα ἐποχὴ εἰλικρινοῦς συνεργασίας, οὐδεμίαν θὰ αἰσθανθῇ δυσαρέσκειαν διὰ τὴν σύναψιν τοιούτων συμφώνων, ὑπὲρ τῆς ὁποίας μάλιστα ἡ Ἰταλία θὰ ἐξασκήσῃ τὴν ἐπιρροήν της.

ΕΝΑΝΤΙΟΝ ΤΟΥ ΒΑΛΚΑΝΙΚΟΥ ΛΟΚΑΡΝΟ

Εἶνε βέβαιον, ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος προτιμᾷ τὰ μονομερῆ ταῦτα σύμφωνα θεωρῶν ἄνευ ἀξίας τὴν σύναψιν Βαλκανικοῦ Λοκάρνο διὰ τὸ ὁποῖον ἐξέφρασεν ὡς ἑξῆς τὴν γνώμην του:

«Τοῦτο, τὸ (Βαλκανικὸν Λοκάρνο), σημαίνει συμμαχίαν Κρατῶν τινῶν ἐναντίον τῶν ἄλλων, ἀλλ' ἐγὼ ἀποκρούω τὸ τοιοῦτον καὶ ἐπιθυμῶ μόνον νὰ συνάπτω συνθήκας φιλίας μεθ' ὅλων τῶν γειτονικῶν κρατῶν καὶ ἐὰν εἶνε δυνατὸν μὲ ὅλον τὸν κόσμον.»

Ν. ΓΙΟΚΑΡΙΝΗΣ

ΤΑ ΣΧΟΛΙΑ ΤΟΥ ΓΑΛΛΙΚΟΥ ΤΥΠΟΥ

Η ΓΑΛΛΙΑ ΕΠΙΘΥΜΕΙ ΤΗΝ ΕΛΛΗΝΟΣΕΡΒΙΚΗΝ ΣΥΝΕΝΝΟΗΣΙΝ

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 25 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας).—Ἡ «Μικρὰ Ἐφημερὶς», σχολιάζουσα τὰς χθεσινὰς ἐκ Ρώμης πληροφορίας, παρατηρεῖ ὅτι τὸ γεγονὸς ὅτι ἡ Ἑλλὰς εἶνε ἑτοίμη νὰ συνάψῃ μὲ τὴν Γιουγκοσλαυΐαν καὶ τοὺς λοιποὺς βαλκανικοὺς της γείτονας συνθήκην ὁμοίαν μ' ἐκείνην τὴν ὁποίαν συνῆψε μετὰ τῆς Ἰταλίας, ἀποδεικνύει ἐπαρκέστατα τὸν εἰλικρινῶς εἰρηνόφιλον χαρακτῆρα τῆς Ἑλληνικῆς πολιτικῆς.

Ἡ «Κοτιντιὲν» γράφει ὅτι ὁ φασιστικὸς Τύπος δημιουργεῖ πολὺν θόρυβον γύρω ἀπὸ τὸ Ἑλληνοϊταλικὸν Σύμφωνον καὶ χαρακτηρίζει ὡς ὁριστικὴν τὴν ἐπελθοῦσαν προσέγγισιν καὶ ὁριστικὸν ἐπίσης τὸ τέρμα τῶν παλαιῶν διενέξεων. Διὰ νὰ ἐκτιμηθῇ ὅμως προσηκόντως τὸ νέον αὐτὸ διπλωματικὸν ἔγγραφον δέον νὰ ἔχῃ τις ὑπ' ὄψιν ὅτι ἡ Ἑλλὰς διεξάγει μετὰ τῆς Γιουγκοσλαυΐας διαπραγματεύσεις ὁμοίας ἐντελῶς φύσεως πρὸς ἐκείνας, τὰς ὁποίας διεξήγαγε μετὰ τῆς Ἰταλίας, συνετῶς δὲ φερομένη, ἀρνεῖται ἡ Ἑλλὰς νὰ λάβῃ στάσιν ὑπὲρ ἢ ἐναντίον τῆς μιᾶς ἢ τῆς ἑτέρας ἐκ τῶν δύο Δυνάμεων.

Ἡ ἐφημερὶς «Ἀβενὶρ» παρατηρεῖ ὅτι ὁ κ. Βενιζέλος, ὡς συνετὸς πολιτευτής, φροντίζων, ἐνῷ ἀφ' ἑνὸς παίζει τὸ παιγνίδιον τὸ ὁποῖον κρίνει καλόν, μὲ τὴν Ρώμην, προβαίνει συγχρόνως εἰς καθησυχαστικὰς βεβαιώσεις εἰς ἄλλας εὐρωπαϊκὰς πρωτευούσας, ὅπου φρονεῖ ὅτι αἱ διαβεβαιώσεις αὗται, ὅσον καὶ ἂν θὰ ἦσαν πλατωνικαί, θὰ γίνουν εὐχαρίστως δεκταί.

Ὁ ἀρθρογράφος τονίζει ὅτι θὰ ἦτο προτιμότερον νὰ μὴ συναντήσῃ ὁ κ. Βενιζέλος τὸν κ. Μαρίγκοβιτς εἰς τοὺς Παρισίους, διότι θὰ παρείχετο εἰς τὴν Ἰταλίαν ἡ ἐντύπωσις ὅτι ἡ συνάντησις αὕτη ἐγένετο κατόπιν γαλλικῶν πιέσεων καὶ θὰ ἐξελαμβάνετο ἀκριβῶς ὡς ἀπάντησις πρὸς τὴν Ἰταλίαν.

Εἶνε, ἐν τούτοις, φυσικὴ ἡ ἐπιθυμία τῆς Γαλλίας ὅπως βοηθήσῃ εἰς τὴν ἀποκατάστασιν τῆς Ἑλληνοσερβικῆς φιλίας, καθότι τὰ δύο κράτη εἶνε φίλα ἐξ ἴσου πρὸς τὴν Γαλλίαν, δὲν θὰ ἔπρεπε δὲ τὸ γαλλικὸν τοῦτο ἐνδιαφέρον νὰ κριθῇ ὡς προσπάθεια παραβλάψεως τῆς Ἰταλίας.

Ἡ «Ἐφημερὶς τῶν Συζητήσεων» γράφει ὅτι ὁ ἰταλικὸς Τύπος προσπαθεῖ νὰ δώσῃ τὴν ἐντύπωσιν, ὅτι ἡ Ἑλλὰς προσανατολίζει τὴν πολιτικήν της πρὸς τὴν Ἰταλίαν, ἀλλ' οἱ ἐν Ἀθήναις δὲν φαίνονται ἀντιμετωπίζοντες τὴν κατάστασιν κατὰ τὸν αὐτὸν τρόπον.

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙΟΝ, 25. (Τηλ)κῶς).— Ἡ Γαλλόφωνος ἡμιεπίσημος «Ρουμανικὴ Ἀνεξαρτησία», σχολιάζουσα ἐν κυρίῳ ἄρθρῳ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ Συμφώνου, παρατηρεῖ, ὅτι τοῦτο ἐπραγματοποιήθη πρὸ τοῦ ἑλληνοσερβικοῦ, φρονεῖ, ὅμως, ὅτι τὸ γεγονὸς τοῦτο δὲν θ' ἀποτελέσῃ κώλυμα διὰ τὴν συνομολόγησιν καὶ τοῦ ἑλληνοσερβικοῦ συμφώνου.

Ὁ ἀρθρογράφος προσθέτει, ὅτι ἡ Σερβία διὰ τῆς στάσεώς της διηυκόλυνε τὴν Ἰταλίαν ὅπως ὑπεισέλθῃ εἰς τὰ Βαλκάνια, ἀναπτύσσουσα ὁλοὲν τὴν ἐν αὐτοῖς ἐπιρροήν της.

Ὁ ἀρθρογράφος καταλήγει τονίζων, ὅτι ἡ Ρουμανία, χαίρουσα διὰ τὴν ὑπογραφὴν τοῦ ἑλληνοϊταλικοῦ συμφώνου, θεωρεῖ τοῦτο, ὡς καὶ τὴν δι' αὐτοῦ ἐγκαινιαζομένην ἑλληνοϊταλικὴν συνεργασίαν ὡς νέον παράγοντα εἰρήνης εἰς τὴν Βαλκανικὴν καὶ τὴν Ἀνατολήν.

ΥΦΙΣΤΑΝΤΑΙ ΣΟΒΑΡΑΙ ΔΙΑΦΩΝΙΑΙ ΔΙΑ ΤΗΝ ΑΝΑΘΕΣΙΝ ΤΩΝ ΕΡΓΩΝ ΤΟΥ ΣΤΡΥΜΟΝΟΣ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῆς Συγκοινωνίας ἐγένετο χθὲς μακρὰ σύσκεψις μεταξὺ τῶν ὑπουργῶν, Οἰκονομικῶν, Γεωργίας καὶ Συγκοινωνίας εἰς ἣν παρίσταντο καὶ οἱ ὑπάλληλοι τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας κ.κ. Οἰκονόμου καὶ Κοκίδης. Κατὰ τὴν σύσκεψιν ταύτην ἐξητάσθησαν οἱ ὅροι τοῦ ὁμίλου Μὸνξ-Γιοῦλεν διὰ τὴν ἀνάληψιν τῶν ἔργων τοῦ Στρυμόνος.

Ὁ ὑπουργὸς κ. Χρηστομᾶνος ἀνεκοίνωσε σχετικῶς ὅτι αἱ διαφωνίαι μεταξὺ τῆς ὑπηρεσίας τοῦ ὑπουργείου του καὶ τῆς Μὸνξ - Γιοῦλεν ἐξακολουθοῦν νὰ ὑφίστανται εἰσέτι καὶ ὅτι ἐλπίζεται ὅτι θὰ καταστῇ δυνατὸν νὰ ὑπερνικηθοῦν. Εἰς περίπτωσιν ὅμως καθ' ἣν δὲν ἐπιτευχθῇ συμφωνία μετὰ τοῦ ἀνωτέρω ὁμίλου, ὁ κ. ὑπουργὸς ἐβεβαίωσεν ὅτι θὰ προκηρυχθῇ νέος διαγωνισμὸς ἢ τὸ ὑπουργεῖον θὰ στραφῇ πρὸς τοὺς λοιποὺς διαγωνισθέντας ὁμίλους, καὶ δὴ τοὺς Ἑλληνικούς, ἐφ' ὅσον ἄλλωστε καὶ αἱ προσφοραί των εἶναι καὶ συμφερώτεραι.

Ὁ κ. Χρηστομᾶνος ἀνεκοίνωσεν ὅτι ὑφίσταται διαφωνία ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς συντηρήσεως τῶν ἔργων μέχρι τῆς ὁριστικῆς των παραδόσεως, ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῆς ἐγγυήσεως, ἤτοι περὶ τοῦ πῶς καὶ ποῦ θὰ καταβληθῇ αὕτη, ἐπὶ τοῦ καθορισμοῦ τῶν γενικῶν ἐξόδων καὶ τοῦ κόστους τῶν ἔργων καὶ τῆς ὑποσχέσεως τὴν ὁποίαν ἔδωσεν ὁ κ. Βενιζέλος πρὸς τὸν ὅμιλον τῶν Ἑλληνικῶν ἑταιρειῶν ὅτι θὰ ἐκτελέσουν καὶ αὐταὶ μέρος τῶν ἁπλῶν ἔργων.

Ἐντὸς τῶν ἡμερῶν ὁ κ. Χρηστομᾶνος θὰ συναντηθῇ μετὰ τῶν ἀντιπροσώπων τοῦ Μὸνξ—Γιοῦλεν πρὸς τελικὴν συνεννόησιν. Τὰ πορίσματα δὲ ἐκ τῶν συνομιλιῶν του τούτων θὰ ἀνακοινώσῃ καὶ εἰς τοὺς ὑπουργοὺς κ.κ. Μαρῆν καὶ Κανναβόν.

ΑΝΑΒΑΛΛΟΝΤΑΙ ;

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ, 25. (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας). — Ἐγνώσθη ἀπόψε ἐνταῦθα ὅτι ἐπελθούσης διαφωνίας μεταξὺ τῶν ἁρμοδίων ὑπουργῶν καὶ τοῦ τεχνικοῦ συμβουλίου τοῦ ὑπουργείου Συγκοινωνίας σχετικῶς μὲ τὸ ἀπολογιστικὸν ἔργον ἀναβάλλεται ἡ ἐκτέλεσις τῶν ἔργων τοῦ Στρυμόνος.

Η ΡΥΘΜΙΣΙΣ ΤΟΥ ΛΙΜΕΝΙΚΟΥ ΖΗΤΗΜΑΤΟΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας κ. Βουρλοῦμης ἐζήτησε χθὲς τηλεγραφικῶς ἀπὸ τὰς ἁρμοδίας Πρεσβείας ὅπως τοῦ ἀποσταλοῦν οἱ κανονισμοί, ἐπὶ τῇ βάσει τῶν ὁποίων ἔχουν ρυθμισθῇ τὰ ἐργατικὰ ζητήματα τῶν λιμένων Λονδίνου, Ἀμβέρσης, Τεργέστης καὶ Γένοβας, προκειμένου νὰ ληφθοῦν σύμφωνα μὲ αὐτοὺς ἀποφάσεις διὰ τὴν ρύθμισιν τῶν ἐργατικῶν ζητημάτων τοῦ λιμένος Πειραιῶς.

ΔΙΑ ΛΟΓΟΥΣ ΤΙΜΗΣ

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Βασιλικῆς Λευκάδος πρὸς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Ἐσωτερικῶν, εἰς τὸ χωρίον **Καρδουνάκι** *ὁ Ν. Χαμοσφακίδης ἐτραυμάτισε σοβαρῶς διὰ λόγους τιμῆς τὴν ἀδελφήν του Μαρίαν, σύζυγον Σολδάτου καὶ ἐφόνευσε τὸν ἐρωμένον της Δ. Δευτεραῖον.*

Η ΕΠΑΝΟΔΟΣ ΤΟΥ κ. ΚΑΡΑΠΑΝΟΥ

ΠΙΘΑΝΟΝ ΝΑ ΜΕΤΑΒΗ ΕΙΣ ΠΑΡΙΣΙΟΥΣ

Ὁ ὑπουργὸς τῶν Ἐξωτερικῶν κ. Καραπᾶνος, κατὰ ληφθὲν χθὲς ἐκ Γενεύης τηλεγράφημά του, ἐπιστρέφει ἐνταῦθα τὸ προσεχὲς Σάββατον διὰ τοῦ ἰταλικοῦ τῆς γραμμῆς.

Ὁ κ. Καραπᾶνος κατὰ τὴν ἐπάνοδόν του ἐπρόκειτο νὰ διέλθῃ ἐκ Παρισίων δι' ἰδιωτικήν του ὑπόθεσιν. Ἐφ' ὅσον πραγματοποιήσῃ τὴν μετάβασίν του εἰς τὴν γαλλικὴν πρωτεύουσαν θὰ συναντηθῇ μετὰ τοῦ ἀφικνουμένου σήμερον ἐκεῖ κ. Βενιζέλου, ἵνα τὸν καταστήσῃ καὶ προφορικῶς ἐνήμερον τῶν ἐν Γενεύῃ ἐνεργειῶν τῆς ἑλληνικῆς ἀντιπροσωπείας.

Ὑπῆρχον τὴν ἑσπέραν χθὲς πληροφορίαι, κατὰ τὰς ὁποίας ὁ κ. Βενιζέλος ἐτηλεγράφησεν ἀπὸ τὴν Ρώμην εἰς τὸν κ. Καραπᾶνον ὅπως τὸν συναντήσῃ εἰς Παρισίους.

Κατὰ τὰς ἰδίας πληροφορίας ὁ κ. ὑπουργὸς τῶν ἐξωτερικῶν πρόκειται νὰ μετάσχῃ τῶν συνομιλιῶν τὰς ὁποίας θὰ ἔχῃ ἐν Παρισίοις ὁ κ. Βενιζέλος μετὰ τοῦ Σέρβου ὑπουργοῦ τῶν ἐξωτερικῶν κ. Μαρίγκοβιτς, ἐφ' ὅσον, βεβαίως, θὰ πραγματοποιηθῇ ἡ μετὰ τούτου συνάντησις ἐν τῇ γαλλικῇ πρωτευούσῃ.

Εἰς περίπτωσιν μεταβάσεώς του εἰς Παρισίους εἶνε προφανὲς ὅτι ἡ ἐπάνοδος τοῦ κ. Καραπάνου ἐνταῦθα θὰ ἐπιβραδυνθῇ.

Η ΙΣΧΥΣ ΤΩΝ ΜΗ ΚΥΡΩΘΕΝΤΩΝ Ν. ΔΙΑΤΑΓΜΑΤΩΝ

Κατὰ παρασχεθείσας ἐκ κυβερνητικῆς πηγῆς πληροφορίας, κατόπιν τῆς ἀναβολῆς τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἐδημιουργήθη ζήτημα ἀκυρότητος τῶν νομοθετικῶν διαταγμάτων τὰ ὁποῖα εἶχον ἐκδοθῇ ὑπὸ τῆς τελευταίας Κυβερνήσεως συνασπισμοῦ καὶ τὰ ὁποῖα δὲν εἶχον κυρωθῇ ὑπὸ τῆς τέως Βουλῆς.

Σύμφωνα μὲ τὸ 77ον ἄρθρον τοῦ Συντάγματος, ἐὰν ἐντὸς τεσσάρων μηνῶν ἀπὸ τῆς ἐπαναλήψεως τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς δὲν γίνῃ ἡ κύρωσις τῶν ἐκδοθέντων κατὰ τὴν προηγηθεῖσαν διακοπὴν τῶν συνεδριάσεων τοῦ Σώματος νομ. διαταγμάτων καθίστανται ταῦτα ἄκυρα.

Ἤδη, δεδομένου ὅτι ἡ ἀναβολὴ τῆς ἐνάρξεως τῶν ἐργασιῶν τῆς νέας Βουλῆς ἐγένετο οὐχὶ δι' ἀποφάσεως τῆς ἰδίας, ἀλλὰ διὰ Προεδρικοῦ Διατάγματος, τὸ τριακονταήμερον διάστημα τῆς ἀναβολῆς θεωρεῖται περιλαμβανόμενον εἰς τὸ κατὰ τ' ἀνωτέρω τετράμηνον.

Κατόπιν τούτου ὅλα τὰ ἐκδοθέντα ὑπὸ τῆς Κυβερνήσεως Ζαΐμη τελευταῖα νομ. διατάγματα κατέστησαν τυπικῶς ἄκυρα. Δεδομένου ὅμως ὅτι προέκυψεν ἐκ τῆς μέχρι τοῦδε ἐφαρμογῆς των πραγματικὴ κατάστασις, ἡ κύρωσίς των θὰ γίνῃ, κατὰ τὰς κρατούσας παρὰ τῇ Κυβερνήσει σκέψεις, εὐθὺς ἅμα τῇ ἐνάρξει τῶν ἐργασιῶν τῆς Βουλῆς, ἀνεξαρτήτως τῆς τυπικῆς ἀκυρότητός των.

Ὅσον ἀφορᾷ τὰ ὑπὸ τῆς παρούσης Κυβερνήσεως ἐκδοθέντα νομ. διατάγματα δὲν ὑφίσταται ζήτημα, διότι διὰ τὰ πρῶτα τοιαῦτα, τοῦ ἐκλογικοῦ συστήματος κλπ. τὸ τετράμηνον λήγει τὸν Νοέμβριον.

ΜΕ ΒΡΑΣΤΟ ΝΕΡΟ

Περὶ τὴν μεσονύκτιον τῆς χθὲς ὁ Εὐάγγελος Μπάσιος ὑπάλληλος τοῦ παρὰ τὴν Ὁμόνοιαν καφενείου «Νέον» λογομαχήσας δι' ἀσήμαντον ἀφορμὴν μετὰ τοῦ συναδέλφου του Παν. Ἀλκάκη ἔλαβεν ἐκ τοῦ δοχείου ὅπου ἔβραζε τὸ ὕδωρ διὰ τὴν παρασκευὴν καφέδων, δι' ἑνὸς δοχείου ποσότητα ἐξ αὐτοῦ καὶ τὸν περιέλουσε προξενήσας εἰς αὐτὸν σοβαρὰ ἐγκαύματα εἰς τὸ στῆθος.

Ὁ δράστης συνελήφθη ὑπὸ ὀργάνων τοῦ 6ου τμήματος ἀσφαλείας ὁ δὲ παθὼν μετηνέχθη εἰς τὸ Πολιτικὸν Νοσοκομεῖον.

Η ΑΓΟΡΑ ΟΜΟΛΟΓΙΩΝ ΑΝΤΑΛΛΑΞΙΜΩΝ

Εἰς τὸ ὑπουργεῖον τῶν Οἰκονομικῶν συνειργάσθησαν χθὲς τὴν πρωΐαν οἱ ὑπουργοὶ κ.κ. Μαρῆς τῶν Οἰκονομικῶν, Βουρλοῦμης τῆς Ἐθνικῆς Οἰκονομίας καὶ Κανναβὸς τῆς Γεωργίας ἐπὶ τοῦ ζητήματος τῶν ὁμολογιῶν τῶν ἀνταλλαξίμων.

Κατὰ τὴν συνεργασίαν ὁ κ. Μαρῆς ἔθεσεν ὑπ' ὄψει τῶν συναδέλφων του τοὺς ὑποβληθέντας εἰς αὐτὸν πίνακας ἐκ μέρους τῆς Ἐθνικῆς Τραπέζης περὶ τῶν ἀγορασθεισῶν ὑπ' αὐτῆς ὁμολογιῶν ἀνταλλαξίμων. Ὡς ἀνεκοινώθη ἁρμοδίως, ἡ Κυβέρνησις θὰ ἐξακολουθήσῃ ν' ἀγοράζῃ ὁμολογίας, ἀφ' ἑνὸς μὲν πρὸς ἀντιμετώπισιν τῆς ὑποτιμητικῆς κερδοσκοπίας καὶ ἀφ' ἑτέρου ὅπως ἐξασφαλίσῃ τὸ ἐκ τοῦ τόκου τῶν ὁμολογιῶν ἔσοδον.

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΗ ΖΩΗ

ΤΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΑ ΕΞΩΤΕΡΙΚΟΥ

Κλείσιμον 24)9 Κλείσιμον 25)9

ΛΟΝΔΙΝΟΥ		ΠΑΡΙΣΙΩΝ	
5 ο)ο 1881	64.—	5 ο)ο 1914.....	1896
5 ο)ο 1884	64.—	Τράπ. Ἀθηνῶν .	370
4 ο)ο 1887	53.50	» Ἀνατολ..	368
4 ο)ο 1889	51.—	Οἴνων	620
5 ο)ο 1890	64.—	Λαυρίου	23
5 ο)ο 1893	65.50	Ἠλεκτρικῆς	....
4 ο)ο 1902	61.—	Σ.Π.Α.Π.......	223
4 ο)ο 1907	86.—	Σιδ. Θεσσαλίας..	305
5 ο)ο 1910	62.50		
5 ο)ο 1914	76.—		
7 ο)ο 1924	103.—		
6 ο)ο 1928	92.—		
Κτηματ.	102.75		

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ 25 ΣΕΠΤΕΜΒΡΙΟΥ 1928 ΤΡΑΠΕΖΑ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ

ΕΠΙ	ΑΓΟΡΑ	ΠΩΛΗΣΙΣ
Λονδίνου	374.25	375.—
Παρισίων	3.01	3.022
Νέας Ὑόρκης.....	77.05	77.28
Ἑλβετίας	14.84	14.882
Ἰταλίας	4.035	4.045
Ὁλλανδίας	30.925	31.017
Βρυξελλῶν	2.145	2.152
Βερολίνου	18.39	18.435
Βιέννης	10.86	10.90

ΤΙΤΛΟΙ ΕΚΤΟΣ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Τραπέζης τῆς Ἑλλάδος 7528, Κτηματικῆς 2025, τῶν Ἐμπόρων 101, Ἀθηναϊκῆς 87, Ἱπποδρομίου 270, Δάσκο 137.

ΑΙ ΔΙΑΚΥΜΑΝΣΕΙΣ ΤΩΝ ΑΞΙΩΝ

Εἰς τὸν κατωτέρω πίνακα ἐμφαίνεται ὁλόκληρος ἡ κίνησις τῶν κυριωτέρων χρεωγράφων κατὰ τὴν χθεσινὴν συνεδρίαν, ὡς ἐπίσης καὶ ἡ διαφορὰ τῶν τιμῶν μεταξὺ κλεισίματος αὐτῆς καὶ τῆς προηγουμένης ἡμέρας.

ΤΙΤΛΟΙ	ΑΝΩΤ.	ΚΑΤΩΤ.	ΚΛΕΙΣΙΜΟΝ 25)9	24)9
Ἐθνικῆς	57 800	56.500	57 250	56.300
Ἀθηνῶν	1137	1118	1120	1130
Ἀνατολῆς	1130	1130	1180	1120
Ἐμπορικῆς	960	950	958	946
Βιομηχανίας	707	706	707	705
Ἐθν. Ἀτμοπλ.	575	552	575	550
Οἰνοπνευματ.	1180	1150	1160	1138
Οἴνων	1875	1860	1860	1870
Ἠλεκτρ. Σιδ.	848	828	845	812
Ἡσαΐα	182	180	182	180
Πυριτιδοπ.	2120	2100	2110	2090
Λιπασμάτων	1995	1900	1905	1895
Ἔργον	525	525	525	525
Μακρῆ	1370	1350	1355	1355
Σ.Π.Α.Π.	675	671	675	673
Ἐριουργίας	476	475	475	475
Κέκροψ	250	250	250	250
Χρώματα	460	460	460	458
Διαμαντοπ.	325	319	319	320
Καπνοῦ	243	240	241	237
Τέκτων	340	340	340	340
Ἠλεκτρικῆς	458	450	455	453
Ἀνταλλάξιμα	803 —	801.50	807.—	795.—

ΤΟ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ

Ἡ χρηματαγορὰ ἐσημείωσε χθὲς ἀρκετὴν ζωηρότητα. Ἐκ παραλλήλου αἱ τάσεις αὐτῆς ἦσαν ἀνατιμητικαί, διατηρηθεῖσαι καθ' ὅλην τὴν συνεδρίασιν. Αἰσθητῶς ἐβελτιώθησαν αἱ μετοχαὶ Ἐθνικῆς Τραπέζης, Ἐμπορικῆς, Ἐθνικῆς Ἀτμοπλοΐας, Οἰνοπνευμάτων Πειραιῶς, Ἠλεκτρικοῦ Σιδηροδρόμου, Πυριτιδοποιείου καὶ Λιπασμάτων.

Αἱ λοιπαὶ ἔκλεισαν εἰς τὰ ἐπίπεδα τῆς προχθεσινῆς συνεδριάσεως.

ΣΥΝΑΛΛΑΓΜΑ

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, 25. (Τηλεγραφικῶς) —Παρισίων 124 15, Ν. Ὑόρκης 4.15, Ἑλβετίας 25.205, Ἰταλίας 91 74, Ἰσπανίας 29 87, Ἀμστερνταμ 12.08, Στοκχόλμης 18.135, Βρυξελλῶν 34.905, Βουκουρεστίου 797, Βερολίνου 20 351, Βιέννης 34 44, Πράγας 163.62, Κωνσταντινουπόλεως 938, Βελιγραδίου 276.

ΑΙ ΠΡΟΣΦΥΓΙΚΑΙ ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ

Ἀνταλλάξιμα: Διεκυμάνθησαν χθὲς ἐπὶ βελτιωμένων ἐπιπέδων μεταξὺ τῶν 801.50 καὶ 808, ἔκλεισαν δὲ εἰς τὰ 807. Τὸ ἀπόγευμα ἐτιμῶντο εἰς τὰ 806.

Ἑλλήνων ὑπηκόων: Ἦσαν χθὲς στάσιμα, διακυμανθέντα μεταξὺ τῶν 460 καὶ 455 ὅπου καὶ ἔκλεισαν.

ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΝ ΕΜΠΟΡΕΥΜΑΤΩΝ

Σῖτος Μακεδον. δρχ. 7.00 κατ' ὀκᾶν, ἐλεύθερος, ἑτοιμ.)πωλ.

Σῖτος Μανιτόμπα Νο 3 δολλ. 5.05 κατὰ ο)ο [illegible] (πωλ).

ΔΕΛΤΙΑ ΧΡΗΜΑΤΙΣΤΗΡΙΟΥ

Κλείσιμον 25ης Σεπτεμβρίου 1928

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΩΝ ΔΑΝΕΙΩΝ

ΕΙΣ ΧΡΥΣΩΝ			ΕΙΣ ΔΡΑΧΜΑΣ		
5 ο)ο	1881	4780	ἄτοκον	1885	2.—
5 ο)ο	1884	4780	5 ο)ο	1898	72.—
4 ο)ο	1887	4000	5 ο)ο	1900	70.—
4 ο)ο	1889	3820	1 ο)ο	1906	53.—
5 ο)ο	1890	4800	6 ο)ο	1917	83.—
5 ο)ο	1893	4600	6 ο)ο	1918	82.50
2 1)2 ο)ο	1898	31539	8 ο)ο ΑΒ	1919	80.—
4 ο)ο	1902	4500	» Γ.ΣΤ.	1919	82.—
5 ο)ο	1907	1275	5 ο)ο	1920)π.	202.—
4 ο)ο	1910	4480		)μ.	202.—
5 ο)ο	1914	5625	6 1)2 1)ο	1922	92.50
7 ο)ο	1924	7750	6 ο)ο	1926	98.25
8 ο)ο	1925	80000	8 ο)ο	1926	87.25
			8 ο)ο	1927	455.—

ΟΜΟΛΟΓΙΑΙ ΕΘΝΙΚΗΣ ΤΡΑΠΕΖΗΣ

3.— ο)ο 1880	1460			
2.50 ο)ο 1904	71.—	7.— ο)ο	1925	264.—
2.50 ο)ο 1912	71.—	7.— ο)ο	1926	267.—
2.— ο)ο 1925	5875	8.— ο)ο	1926	807.—

Γραφεῖον Γ. ΣΤΟΥΠΑΗ

ΜΕΤΟΧΑΙ

ΤΡΑΠΕΖΩΝ	
Ἐθνικῆς	57250
Ἀθηνῶν	1120
Ἀνατολῆς	1130
Λαϊκῆς	6000
Ἐμπορικῆς	958
Πειραιῶς	340
Βιομηχανίας	707
Οἰκονομίας	163
Γενικῆς	2000
Κεντρικῆς	375
Κοσμ)πούλου	700
Θεσσαλίας	128
Χίου	670
Ἑλ. Ἐμ. Πίστ.	230
Ἀγγλοαμερικ.	70.—
Καραβασίλ.	4800
Σάμου	105
ΑΤΜΟΠΛΟΪΩΝ	
Κάππαρη	7.50
Ἀχαϊκῆς	128
Ἐθνικῆς	575
Παληοῦ	6
Μιχαληνοῦ	570
Χιακῆς	362
Γιαννουλάτ.	240
Κροκόδειλ.	280

ΒΙΟΜΗΧΑΝΙΚΑΙ	
Ἑρμῆς	245
Καπνοῦ	241.—
Ἀπόλλων	230
Βασιλειάδη	100
Πυριτιδοπ.	2110
Λιπασμάτ.	1905
Χρωματ.	460
Ἄγκυρα	47
ΒΙΟ	381
Παλλὰς	370
Ἀβεζὰπ	40
Κιλινδρομ.	122
Ἥλιος	45
Ψυγεῖα Θεσ.	300
Ἀθηνᾶ	240
Παγ. Πατησ.	96
Σάνιτας	60
Ἀλεξοπούλ.	340
Κονσέρβαι	200
Ψυγ. Πειραιῶς	310
Ἀνατολὴ	165
Χημ. Βιομηχ.	130
Μακρῆ	1355
Ἅλατος	215
....	
....	

ΟΙΝΟΠΟΙΗΤΙΚΑΙ	
Οἰνοποιΐας	1160
Οἴνων	1860
Καμπᾶ	478
Ἡσαΐα	182
Ἕνωσις	320
Γεωργ. Βιομ.	388
Οἴνων (προσ.)	1790
ΔΙΑΦΟΡΟΙ	
Ἠλεκτρικ.	455
Ἑνιαίας	510
Ἰτλ. Ἱδρυτ.	60
Ὑπεγγύων	5400
Κορίνθου	900
Γεν. Ἀποθ.	590
....	
ΑΝΘΡΑΚΕΥΤΙΚ.	
Ἀλιβερίου	137
Ἀνθρακωρ.	30
Ἐπ.) Κοιναὶ	160.50
) Προν.	205
Λαυρίου	38.—
Ὠρωποῦ	185
....	
....	

ΟΙΚΟΔΟΜΙΚΑΙ	
Ἡρακλῆς	960
Τιτὰν	1845
Σέκερης	175
Τέκτων	337
Ἔθα	470
Ἄτλας	200
Ἔργον	525
Κέκροψ	253
Κύκλωψ	215
Ἐργοληπτικὴ	319
Ὄλυμπος	195
ΑΚΤΕ	218
Πρώτη Οἰκοδ.	275
Καψαμπέλη	148
ΥΦΑΝΤΟΥΡΓ.	
Πειρ. Ἐπιχ.	532
Ἐριουργίας	475
Βερμίου	675
Ἔρια	167
Ἑλλ. Ταπητ.	245
Χρυσαλλὶς	136
Ὑφαντουργ.	110
Βάμβαξ	100
ΣΙΔΗΡΟΔΡΟΜ.	
Θεσσαλίας	925
ΣΠΑΠ	676
Ἠλεκτρ. Σιδ.	845

2α ΕΚΔΟΣ

Ο ΒΡΑΤΙΑΝΟ ΘΑ ΥΠΟΔΕ ΔΙΑΔΟΧΟΝ ΚΥΒΕΡΝΗ ΕΚ ΤΟΥ ΚΟΜΜΑΤΟΣ Τ

Η ΠΟΛΕΜΙΚΗ ΤΗΣ ΑΝΤΙΠΟΛΙΤΕ

ΒΟΥΚΟΥΡΕΣΤΙ
25 (Τοῦ ἀνταποκριτοῦ μας)
μετὰ τὴν ἄφιξιν τοῦ κ. Β
τιάνο, ἡ πολιτικὴ κατ
δὲν διευκρινέσθη. Οἱ ἐθ
γροτικοὶ ἐντείνουν τὴ
τῆς κυβερνήσεως πολε
κατηγοροῦντες τὸν κ. Β
νο ὅτι δὲν ἐννοεῖ νὰ ἀπο
ση τῆς ἀρχῆς, ἂν καὶ δι
πολιτικῆς του ὁδηγεῖ τ
ραν κατὰ κρημνῶν. Ἡ
πολίτευσις ἐκμεταλλεύετ
μέχρι τοῦδε ἀποτυχί
κυβερνήσεως εἰς τὸ
τῆς παραχωρήσεως
διὰ τὴν σταθεροποίησιν
θνικοῦ νομίσματος. Λέ
ὅτι ὁ κ. Βρατιάνο ἑτοιμ
νὰ παραχωρήσῃ τὴν θέσ
εἰς νέαν κυβέρνησιν,
μένην ὅμως εἰς τὸ κόμμ
διὰ νὰ δύναται εἰς οἱαν
στιγμὴν νὰ τὴν ἀνατρέψ

ΕΝΑΡΞΙΣ ΤΟΥ ΣΥΝΕΔΡΙΟΥ ΤΩΝ ΡΩ ΕΝ ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΩ

ΒΕΛΙΓΡΑΔΙΟΝ, 25. (Τοῦ ἀντ
μας). — Σήμερον ἐγένετο ἔναρξις
νεδρίου τῶν τσαρικῶν Ρώσσων
δημοσιογράφων. Μεταξὺ τούτων
διάσημοι συγγραφεῖς Μερεσκόβσκ
Τσιρίκωφ καὶ Νεμίροβιτς Νταντσ
ἐναρκτήριον λόγον ἐξεφώνησεν ὁ
βιτς Νταντσένκο. Ὁ ὑπουργὸς τῆς
ἐχαιρέτησε τὴν αἰσίαν ἄφιξιν τῶ
συνεδρίου. Κατὰ τὸν λόγον τοῦτον
πος Νύσσης Δωσίθεος διεβίβασε
τισμοὺς τοῦ Πατριάρχου κωλυομ
προσέλθῃ ἕνεκα ἀσθενείας.
Τὸ ὁριστικὸν πρόγραμμα τοῦ
νεδρίου τῶν Ἑνώσεων πρὸς προστα
πνευματικῆς ἰδιοκτησίας καθωρίσθη
Τὴν 2αν μ. μ. θὰ ἀφιχθοῦν οἱ ξένοι
σωποι καὶ εἶτα θὰ γίνῃ ἡ πρώτη
σις εἰς τὴν μεγάλην αἴθουσαν τοῦ
τῶν ἀξιωματικῶν τοῦ Βελιγραδίου
σημβρίαν παρέθεσε πρόγευμα
τῶν μελῶν τοῦ συνεδρίου ὁ κ.
πρόεδρος τοῦ δημοτικοῦ συμβουλίου
δίου. Τὴν 5ην μ. μ. τὰ μέλη θὰ
εἰς τὰ ἀνάκτορα ὅπου θὰ τύχουν
Τὴν 10.30' μ. μ. θὰ γίνῃ ἐπίσημος
σις εἰς τὸ ἐθνικὸν θέατρον. Κατόπι
θὰ παρατεθῇ πρὸς τιμὴν τοῦ
μα ὑπὸ τοῦ προσωρινοῦ ὑπουργοῦ
ρικῶν.
Τὴν ἐπομένην ἡμέραν θὰ γίνῃ ἡ
συνεδρίασις μετὰ ταῦτα θὰ παρατεθῇ
καὶ θὰ δοθῇ χορὸς ὀργανωθεὶς ὑπὸ
τιοσλαυϊκῆς Ἑταιρείας πρὸς προστ
πνευματικῆς ἰδιοκτησίας. Τὴν ἑπομ
μέλη θὰ ἐπισκεφθοῦν τὸ Βελιγράδιον
περίχωρα καὶ θὰ ἀναχωρήσουν
μ. διὰ τὴν πόλιν Λουμπλιάνα ὅπου
τοῦ συνεδρίου θὰ συνέλθουν εἰς τὴν
αἴθουσαν τοῦ Πανεπιστημίου.
μέλη θὰ διοργανώσουν ἐκδρομὴν
καὶ μετὰ ταῦτα θὰ ἀναχωρήσουν
τρίδας των.

ΓΕΝΙΚΗ ΑΜΝΗΣΤΕΙΑ ΕΝ ΑΛ

Η ΣΧΟΛΗ ΤΩΝ ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΩΝ ΤΙ

ΠΟΣΟΙ ΟΙΚΟ ΕΚΘΕΤΟΥΝ ΕΝ ΘΕΣΣ

ΣΥΛΛΗΨΙΣ ΛΗΣΤΟΥ

Ο ΔΑΓΚΕΙΟΣ ΕΝ Τ